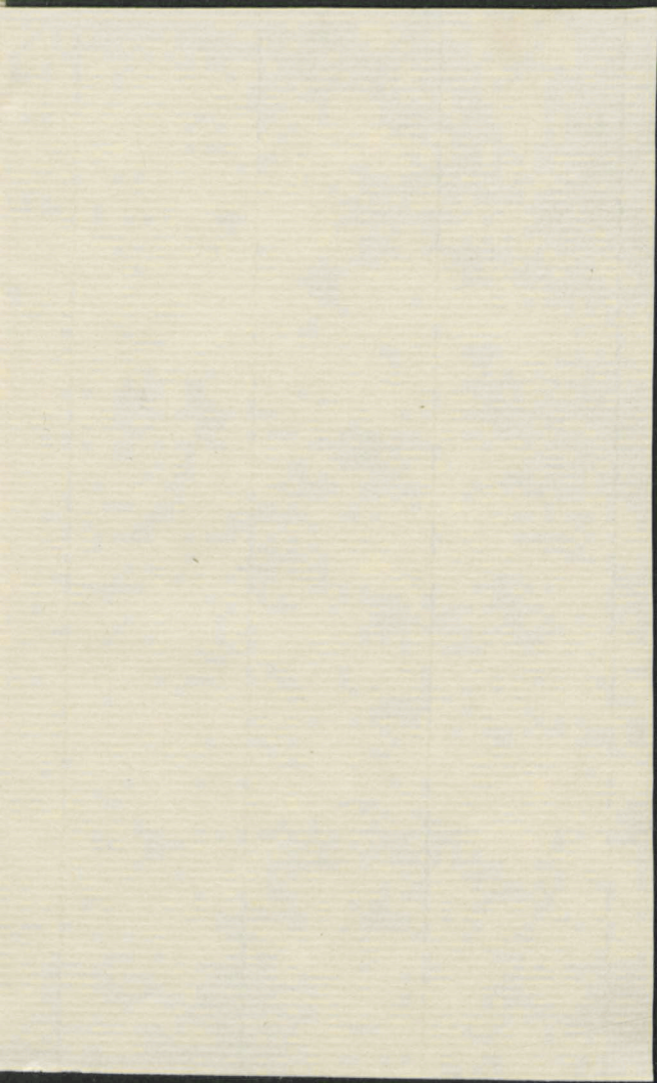

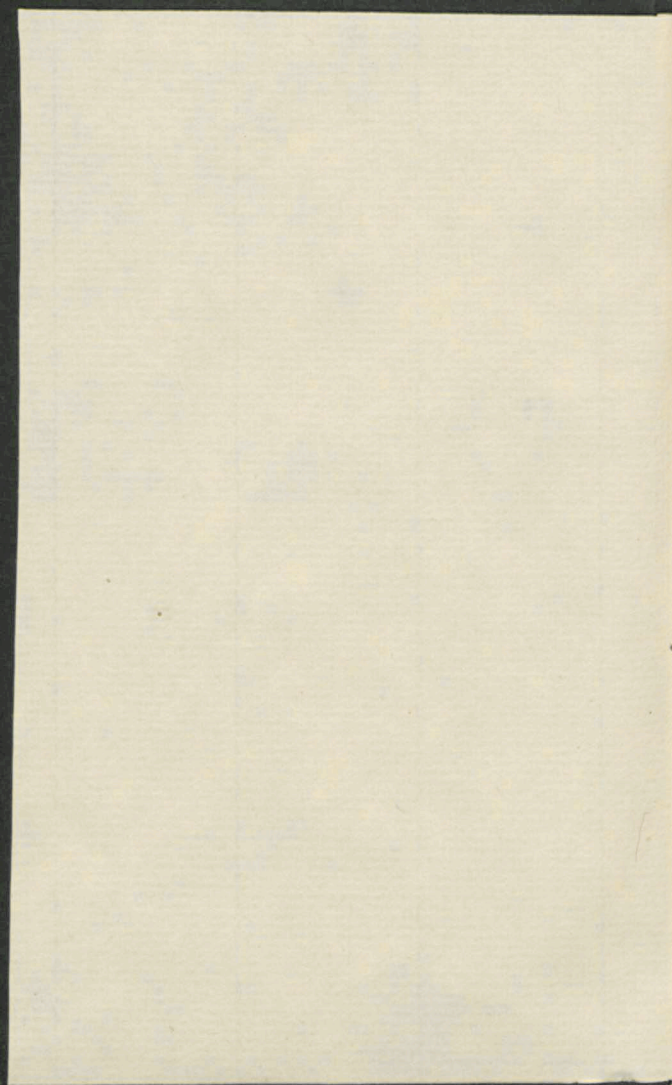
BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. Im. Ossolińskich

XVII

7578

LYRICORVM

LIBRI IV.

E P O D O N

LIBER VNVS

ET ALTER

P O E M A T V M

Continens

LECHICA ADMIRANDA.

Ceteraq; Miscellanea

AUTHORE

P. ANDREA KANON
SOCIETATIS IESV.

C R A C O V I Æ,

*In Officinâ Typographicâ Christophori Schedelij,
S. R. M. Typogr. Anno D. 1643.*

1941-D-1523
XVII-7578-II

Illustrissimo ac Reuerendiſſ. Dño,

D. ALEXANDRO
TRZEBINSKI

EPISCOPO PRE-

mislienſi. Pro-Cancellario Regni,
Abbati Andreouienſi.

Auctor Felicitatem.

*Eccare mihi in Tuam
Præſul Illustriſſime fa-
cilitatem videor, dum
audaci propè conſilio
ineruditam Tibi affero
paginam, cui non iudicare modò de in-
genijs, verùm & ſcribendo prouocare,
à Natura conceſſum ſit. Tamen Tu
abundantiore patrocinijs tui fiducia de-*

linquentem, absolues reum: memor
Deorum quoq; aras non tam eleganti
pöemate, quàm candidâ mentis demis-
sione interdum placari. Iis nimirum Te
moribus Numen finxit, vt secundùm
ALEXANDRI nomen, humanissimam in
Musas mansuetiores indueres volunta-
tem: quâ effectû est, vt vel ignotis è vul-
go vatibus carmen ad te perferri impunè
liceret. Scio ad summa natos Reipubl.
negotia spiritus, magnis utiq; pasci ac
propagari ingeniis. Vt non immeritò,
Antistitum Sapiëntissime, prodigiû illud
Lyricorum Sarbieuium, antiquo amici-
tiæ vsu feceris Tibi familiarem; quem
utinam Tibi diu incolumen laudare, fru-
iq; consuetudine, mihi colere, venerari ac
suspicere licuisset. mihi inquam qui quæ
olim de suo Papinius Marone, idē equi-
us de Casmiro Sarbieuio parentantis
more occinam.

Sc-

— Sedens tristi super aggere, caram
Libo animã, & magni Tumulis accãto Magistri.
Neq̃, tamen ita me mea tenuitatis cepit o-
bliuio, vt non perspiciã quã longè absum
ab illo apice Lyricorũ. neq̃, tam immodi-
cus & pertinax rerum mearum aestima-
tor sum, vt non sentiam importuno me
clangore obstrepere vocalissimo Olori;
qui de Vaticanã iam pridem Oraculi Se-
curus iudicio, omnem deinceps curam &
cogitationem audẽdĩ quĩdpiã in eo gene-
re ceteris exemisse visus est; iniecto dun-
taxat desiderio imitandi. Et sanẽ gemi-
nam illam Poloni Apollinis iacturã (Ko-
chanouiũ loquor & Sarbieuiũ) immode-
ratiũs ferremus, nisi, quod in illis amissũ
esset in te restitutum gauderemus. Addãt
Calites ea tibi secula que Tu Musis &
Apollini reciproca pensione reddidisti.
Efflorescere enim uerò debuit biceps Par-
naßus tanti sub Infula Mæcenatis. Cu-
ius

ius unius amicissimo in capite uniuersus
Helicon se coronari agnouit. Iam verò
quanta Soli cum uniuerso, gemmae cum
annulo, tanta Pegaso nostro cum Genti-
li SOLEA Tuâ consensio intercedit, qui
haud semel sacris impressa cautibus ve-
stigia relegens, gentis TRZEBINIANÆ SO-
LEAM, Vocis amabili agnouit hinnitu:
equè elidendis Herefeon Cervicibus for-
midabilem, quàm vatum vsibus salutarē.
Si quid porro in hâc suis concolore tene-
bris lucubratione, tuâ non indignū luce
emicat, id non tam Vatis industrie & fe-
licitati, quàm amplitudini domestici ar-
gumēti imputandū. Certè vt cetera hîc
improbes, pleròsq; tamen quos tacita lo-
quitur pagina non poteris non amare.

Illustrissimæ Celsitudinis Tuæ

Seruus ANDREAS KANON
Societatis IESV.

Facultas

R. P. PROVINCIALIS SOCIETATIS IESV in Polonia.

EGO PREMISLAUS RVDNICKI,
Præpositus Prouincialis Societatis
IESV in Prouincia Poloniæ, potestate
ad id mihi factâ ab Adm. R. P. N. MVTIO
VITELLESO Præposito nostro Ge-
nerali, facultatem concedo, vt LYRI-
CORVM LIBRI QVATVOR, & VNVS
EPODON (vnâ cum Heroicis quæ inscri-
buntur LECHICA ADMIRANDA) à P.
ANDREA KANON Roxolano, Socie-
tatis nostræ compositi, & eiusdem So-
cietatis Patrum, quibus id commisimus,
iudicio approbati, typis vulgentur. In
quorum fidem has literas manu nostrâ
subscriptas, Sigilloq; munitas dedimus.
Crac: 26. Febr: 1643.

Premislaus Rudnicki

Imprimatur.

IACOBVS VSTIENSIS, S. Th. &
I. V. DOCTOR, nec non per Dice-
cesim Cracouieñ. Ordinarius Li-
brorum Censor.

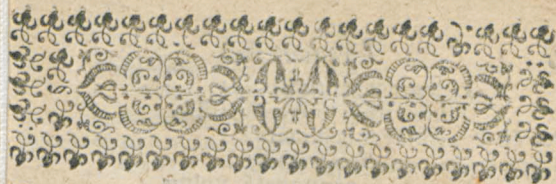

A D L E C T O R E M.

*Ante omnia, amice Lector, illiûs te memi-
nisse velim:*

Nec omne cælum prospicit vndique
Terras, nec omnis parturit omnia
Tellus: & in magnis relucet
Discolor ingenijs venustas.

*Scio multa te hîc desideraturum: impro-
baturum verò non pauca, quæ tamen plus otij
nactus Author ad tornum reuocabit. Vale.*

LYRICORVM

LIBER PRIMVS.

AD VRBANVM VIII.
PONT. OPT. MAX.

De Primo SOCIETATIS IESV Sæculo.

Vniuersæ SOCIETATIS nomine.

ODE I.

N Te refusis posthuma Sæculis
LOIOLIANÆ Tempora defluunt
Felicittatis ! ô fauentum
Cœtibus, Hospitioq; Diuum
VRBANE quondam debite. Maxime
Primùm euoluti non sine Numine
Finitor Æui. Tu morante
Lustra manu, celeresq; mundi
Ingens futuri Temporis arbiter
Lapsus coërces, & nimios vehi

A

Lunæ

Lyricorum

Lunæ recedentis labores
 Imperioq; humerisq; sistis,
 Per Te Quirini sedula Nominis
 Solem repexis crinibus implicat,
 Frontemq; præsignesq; Vultus
 Et capitis moderatur aurum
 Sacro comantùm Pectine Siderum
 Fingens capillum, prodiga munerum
 Templiq; maiestate diues
 Romuleo Dea nota cinctu.
 Tibi vetustis addita Ritibus
 Nunquam paterni Stemmatibus immemor
 Incedit, atq; Hetrusca præter
 sidereo volat arua curru,
 Viuisq; P E T R I lucet amoribus;
 Tenax Auorum, prouida Cælitum;
 Non parca Gratiarum, & almæ
 Sacra fames pretiumq; Romæ
 Tranquillitatis mater, & vnica
 Cæli voluptas, Dardaniæ iubar,
 Longæua Regnorum Magistra
 Et Latia pietatis Heres;
 Regina terris, & pelago, & Styge
 Cæloq; sceptris præsidet arbitra,
 Regumq; prætergressa Fasces
 Vittiferis operatur Aris.
 Quamquam corusci fidere verticis
 Nec non auitæ stirpis Honoribus
 Nusquam peregrinæ per orbem
 Lucis eget, patriæ superba
 Fulgore gazæ; non tamen igneam
 IGONATIANI pectoris indolem

Liber Primus.

3

Flammasq; temnit. è recenti
Vsq; adeò magis igne pulchra?
At tu capaci Numinis in tui
Sinu reclines, magne Pater, fove
Per vassa terrarum, Clientes,
Castra tui studiosa nutûs
VREANE. Nos & legibus additi
Flectiq; lenes, nec dubij tuis
Parere iussis, per cruentum
Gladii iter sequimur Vocantem
Quàcumq; ducis. Seu gelidas niues
Inhospitalis visere Tauricæ,
Bessosq; Chinaq; & natantes
Ionio Arabioq; late
Adire gentes; hæc vbi roscidos
Titan retexit lucis anhelitus,
Quà vesper atq; Aurora comptum
Puniceo rigat amne crinem.
Te, teste, regnis, pulchra Parentium
Exempla Nati promimus, ardua
Curare fortes. hinc Tyranni
Inde trucis fremat ira Ponti,
Nudum & timori cedere nescium
Pectus, per enses, tela per, & faces,
Feremus, aggressi Latinæ
Matris, humo pelagoq; magnum
Miscere Nomen. sic properantia
Te Fata, sic Te Sæcula nouerint,
Sic laurus annosum, Parenti
Pro meritis tibi signet æuam,

Nam cuius olim tempora iustius
 Inserpat umbrâ supplice pampinus,
 Laurusue? quàm cui Latino
 Pindarus erubuisset ostro.

LAVDES CAROLI.

*Sereniss. Poloniae & Sueciae Principis
 Vratislavien. & Ploceñ. Episc.*

ODE II.

X **A**T cûi Cælitum cura decentius
 Vittarumq; fides, templaq; Dardanis
 Coniurata Sacris, aut speciosius
 Incumbant iuga Plociæ?

Quàm qui nubiferis celsior Alpibus
 Æquat finitimum sideribus caput:
 Quò nec turbo minax, nec violentior
 Cæco Sors ruat impetu.

Quem non mobilium fama Quiritium,
 Aut mendax populi Plausus inanibus
 Attollit studijs, aut sacer Ambitus
 Diris torret amoribus.

Illi Præsuleæ sidera purpuræ
 Tutò credideris: cûi roseus pudor
 Natio melius murice subrubens
 Castis excubat in genis?

Quem vis Consilij mole potentior
 Ac latè patrij conscia Sanguinis

Magnorum pietas erudijt sacris
Regum sub penetralibus.

Talem te niueâ Relligio manu

Princeps Varmiacæ fidus adoreæ

Adsciuit Lechici Patribus imperi

Pacatæ columen Deæ.

Quæ te primigenæ lucis anhelitu

Spirantem, subitis edocuit modis

Argutum querulis æthera vocibus,

Astris testibus alloqui.

Cùm primùm lepido murmure garrulus

Affari Superos, C A R O L E, disceres,

Et lenire Iouem, tortaq; vindicis

Cæli sistere fulmina.

Tam tunc æthereis non sine plausibus

Nascenti, properè magna Deûm nutrix

Virtus, in medijs candida præbuit

Incunabula liliis :

Hinc Vittata Fides, hinc genialibus

Veri sacra fames incubuit toris ;

Illinc æqua Themis, Palladijs leuem

Somnum cantibus aduocat.

Mox & siderei fulgure tegminis

Mirantes humeros texit, & aureis

Aptauit pueri tempora fascibus

Gratæ lege superbix.

Hinc magnis animis, & generi pares

scis dignos C A R O L O ducere Spiritus,

Et consanguineo muneribus grauem

Cælo tendere dexteram.

Te sublime Pedum C A R O L E, te decent

Iunctæ Romuleis nexibus Insulæ,

Te Crinale decus Pontificum, necis
 Infantes hederæ decent

Gaudent egregio fœdere conferi
 Verbenæ rutilis Fascibus, & Mitris;
 Quas diues pretij gemmeus aspero

Error diuidit aluco

LUX I A G E L O N I O proxima Sanguini
 Diuorum Soboles Diua Parentium

Magnos non vacuo quàm bene C A R O L E
 Imples nomine C A R O L O S

Quos mens paciferis dedita legibus,
 Aut fœcunda nouis prælia Laureis,
 Aut sceptrum memorat barbaricis retrò
 Formidabile gentibus.

Illos rauca iuuant murmura classici,
 Hostiliq; chlamys cæde venustior;
 Quos Bellona vocat sanguineæ propè
 Sub tentoria gloriæ.

Te cortina iuuat sanctior, horrido
 semotum calidi Martis ab agmine,
 Et ferri vacuum pectus & abstinens
 Fusi dextera sanguinis

Tu pulchræ tacito mentis in otio
 Voluis nobilium funera Cæsarum
 Fortunæq; iocum discis, & improbæ
 Vitas ora loquentiæ.

PETRO GEMBICKI

EPISCOPO CRACOVIAN:

DUCI SEVERIÆ.

Festo Solenniꝰ, ritu ac pompâ Cracovi-
ensis Cathedra sedem ineunti Anno

Dñi 1643. v. Nonas Maij.

O D E III.

QVemcunq; mendax Plausus inertibus
Attollit alis, & vacuum sui
Clamosa per vulgi theatra
Turbo rapit popularis auræ;
Quamvis vel ipso vivere gestiat
In sole ciuis, vel remeantium
Septus Planetarum choreis
Ceruleas agat inter arces
Incertus hospes, torqueat igneo
Telum lacerto, Pleiadas agris
Dispenset, accinctus tonitru
Et volucris metuendus igne,
Mox, insolenti si placeat Deæ,
Ridentis idem fit populi iocus,
Iussus redordiri probrosum
Icarix sonitum ruinæ,
Sors quippe versis deuia curribus
Parum fideli præcipitat rotâ

Altè volaturum sereno
 Excutiens Phaëtona cælo :
 At fida si quem pectoris hospita
 Fastigiatis imposuit iugis
 Cohors Honesti, sancientûm
 Arbitrio studijsq; Diuûm
 Non Auster illum, non malè peruicax
 Tumultuosi exercitus Africi
 Virtutis emouebit arce
 Iura sibi, populoq; dantem.
 sic Te, nec alto Spiritus Ambitu,
 Nec obstrepentûm densa Clientium
 Procella, nec fallax Quiritum
 Fama vehit radiante curru ;
 Sed auspicati remige Numinis
 Morum quietis trudit Ethesijs
 Tranquilla Vittarum Sacerdos
 Relligio, Procerumq; votis
 Impulsus æther sedula promouet
 Inaugurati Carbasæ Nauitæ,
 Et sæua Fatorum per alta
 Intrepidam studet ire cymbam.
 Huc vsque leto Præfulis annui
 Cessate Ritus. demite lugubrem
 Delabra cortinam, solutæ
 Typhis adest melior Carinæ
 Qui ZADZIKANÆ fragmina colligat,
 Seruetq; CLASSIS. Scande vicariam
 OPETRE puppim naufraganti
 Peruigil incubuisse proræ,
 En illa nusquam dissociabili
 secreta plexu FASCIA prouocat.

Liber Primus.

9

Ventosque, suggeritque vela,
Vela Tuis animanda Cæptis.

Te Venda casti margine Vistulæ
Premissianis emeritum sacris

Dignatur, expectantque Regum
Limina, Pontificumque Fasces.

Te IAGELONÆ regna Scientiæ

Flexo Lycæi suppliciter genu
Numen Tiaratum salutant

Compositis venerata SCEPTRIS,

Hinc literati proueniunt Tibi

Tributa Censûs; Veris at hinc opes
Maiumque prædatus, retexit

Palladias Academus umbras.

Te gestientum nomina Ciuium

Pulchro frequentant cominus ambitu,
Gratoque certatim tumultu

Pectoris insidiantur arci.

Hic ipse qui nunc Lechiadum Pater

Craci Patronis insidet arcibus

Te sensit, Augustoque subter
Marmore subsilisse visus

Ter ora circum duxit & inclytam

Concussit urnam: ter trepidantibus

Audita respondit Deorum

Vox adytis, placidumque murmur

Altæ profanus iam quid Originis

Longi fluentes ordine sanguinis

Ceras refingam? quas frementum

Acta retrò series Auorum

Prisco reuinctas fœdere Posteris

Ostentat. O quæ FASCIA nobilem

AS

Rej

Recedit in Nodum ! vetustū
 Non aliās meliore nexu
 Hæstis ortus : nec potioribus
 Adstricta Sertis victima Cracias
 Placavit Aras. O secundis
 TÆNIA congeminata lingua
 Promissa iusto Numine, consonis
 Asserta fatis ! Ô IAGELONIO
 Dilecta FASCI ! dulce vibrans
 Vatibus ingenioque telum.
 Sic Te fluentis nec fuga sæculi
 Nec inquietus dissipet Æolus ;
 Non lior irrepens Secundis
 Non auido secet ense Fatum.
 Templis amicas præterit innocens
 Fortuna mentes, sana colit procul ;
 Gaudetque Mystrarum tremendis
 Fascibus abstinuisse dextram.
 An & decoræ flexibus Insulæ
 Ingens Ducalem Vittæ SEVERIAM
 Adsciuit ? haud segnis TIARAS
 Principibus cumulare MITRIS ?
 Ineuolutos hæcenus objice
 O fama scirpos . Cedite Gordij
 Fastus , palatino refellit
 Quos Macedûm dominator iatu.
 Obscura quidquid texuit irrito
 Minerua fucos , rursus iniquior
 In se reuersuris retexet
 Hora modis : Tibi iuncta Patrum
 Virtus propinqui dædala Stemmatis
 Laborioso pollice condidit

Liber Primus.

II

Merentis immortale textum
Verticis, & bifido tiamam
In astra duxit pulcher Honor iugo,
Olimque finxit tempora grandibus
Matura Vittis, tum sagaci,
Pallas acu, faciliq̄ue curâ
Partita doctis fila Sororibus
Intermicantes implicuit notas
Cedentis auri, ponè pinxit
Finitimos meritis Honores.
Post ergo sacræ conscia Regiæ
Arcana, post & publica Curia:
Momenta, maiores capesse
TÆNIA GEMBIANA Vittas
Admitte Princeps obuia supplicis
Tributa PETRI. Nil MERITIS sat est.
At scis & in magnum minores
Oceanum cecidisse riuos.

AD ALEXANDRVM

TRZEBINSKI EPISCOPVM

Premisliensem Pro-Cancella-
rium Regni.

*Cum primùm Premisliæ Antistes renuntiaretur,
Sacro Inaugurationis suæ, die.*

ODE IV.

DElphici Princeps age, Phæbe, collis,
Muta quid longùm reticente buxo

Plectra suspendis ? vacuosq; differs
Carmine lucos ?

Quid pharetratus dubitante neruo
Tela fallaci iacularis arcu
Mentis incertus ? dubiosq; metæ
Exeris ictus ?

Meta sit Præsul. Cui literati
Culta vis oris, meritasq; pridem
Pallas inscribit Latialis auri
Sidere vittas.

Quem Premissanis habilem Tiaris
Ipse Dirææ dominator vndæ,
Ipse Musarum chorus ominatas
Sistit ad Aras.

Huc sales docti: gracilisq; venæ
Vberes riui, placitusq; sermo,
Huc palatino subitum locuta
Sua Senatu.

Ite permittis pia turba sertis
Arduas cantu feriente nubes;
Ite festiuis adolete flammis
Thura Napææ.

Ille vittatus nemorum Sacerdos,
Ille Cirrhæi vetus augur antri,
Ille stat vester stat inaugurato
Vertice Mystes.

Ite delectis sociæ cateruis
Ite virtutes, properate myrtos,
Ferte verbenas, & odora syluæ
Damna Sabææ.

Pars pedum sparsis variet Smaragdis
Igneos ostro simulante soles;

Pars & halantem cumulet venustis
Floribus Aram.

In Tuas viuax amat ire laudes
Hippocrenei vagus error amnis,

Vda permissi Tibi rura circum
Vallis inumbrat.

Additam castis Honor ipse Musis
Diligit frontem: redimitq; caram

Sponte ceruicem Latijs & aptat
Tempora Vittis

sic Tibi toto statuente Cælo

Firmat V R B A N V S, meritiq; gratus

Annuit Princeps, stabiliq; iurant
Lege Sorores.

A D S E R E N I S S I M V M

P H I L I P P V M V I L H E L M V M
Comitem Palatini Rheni,

E T

A N N A M, C A T H A R I N A M,

C O N S T A N T I A M,

Poloniæ Sueciæq; Principem.

O D E N V P T I A L I S.

Occurre plenis obuia cornibus
Felicitationis præses, & inclytas

Longè salutatura tædas

Prome nouis noua vota Sponsis.

Vil.

Vilnea nuper quos resonabili
 Thalia pleæro, vasta Palæmonis
 Per regna cantatos, niuoso
 Commodat officiosa Craco
 Quæ prima vel quæ grandibus vltima
 Edico Sponsis vota, Bauaricus
 Quæ discat orbis, discat ingens
 Rhenus, Hyperboreisq; dudum
 Audita terris, Oceano super
 Enarret, hæc quæ deciduus rotas
 Alto fatigatosq; ponto
 Mergit equos recreatq; Titan
 Latè potentis grande Bauariæ
 VILHELME sidus. Te decorum ferax
 Lucina, dotalisq; pulchro
 Gloria concomitata gressu
 Ab vsque primi stirpe IAGELONIS
 Centum vetustæ gentis origines
 Cerasq;e, maiorumq; neæit
 Effigies, memoresq; Patrum
 Vultus & alti fulgura Nominis
 Emptamq; ferro gloriam, & arduos
 Togæ labores. Longa quamuis
 Te veterum series Auorum
 Nusquam paterni stemmatis indigum
 Plenis Honorum vestit adorcis;
 Te ponè stipatur decoris
 Nobilitas opulenta signis.
 Te perstreptum nobile circuit
 Anciliorum vulgus, & asperi
 Æterna Mauortis trophæa
 Et solidi simulacra belli.

Liber Primus

15

Tibi aſſonantes Plauſus ouans, retrò
Exercet auras. hinc Tituli fremunt,
Hinc alta Fortuna propago
Et trabeis radiant & oſtro.

Ingens Poloni liminis arbitra
Sceptriq; vindex, Lechiadùm tibi
Cognata LIBERTATIS vmbra
Boiarici tegit arua campi.

Quanquam comatis tuta LEONIBVS
Florent quieto ſemper in otio
Et SCEPTA RHOMBIQVE & decorq;
Area conſpicienda LVDO;

Exercitati militis additum
Ne temne robur: fulminis Alitem
Ne temne; cui fortem ſeuerus
In medijs poſuit Graduius

Nidum Triumphis. Tutius imperat
Quem fæderatis mutua viribus
Tutatur, hinc virtus LEONVM
Hinc A QVILÆ dominantis ardeq;

Depræliandi viuudus impetu
Ad bella natis protegit Vnguibus,
Solersq; veſtigat Serenum
Bauarici diadema ſceptri;

Ad

AD STANISLAVM KARNKOWSKI
Archiepiscopum Gnesn. Fundatorem
Collegij Calisiensis SOCIETATIS
 I E S V.

O D E VI.

NAm quis KARNCOVIVM pari
 Æquabit calamo? deripe pendulam
 Parnassi citharam iugo
 Præses Calliope. Tu resonabile
 Argentum digitis moue
 Facundumq; Patris percutiens ebur
 Sidus Principis Infulæ
 Vi auro memora Carmine Præsulem.
 Seu qualem Patriæ Patrem
 Felicem gracilis flumine copię
 Regum Curia viderat
 Mulcentem Lechięos eloquio Patres,
 Cantu blandius Orphei.
 Aut qualem Stephanus lætior, Atticis:
 Orantem stupuit modis
 Qualem purpurei Sacra Baronij.
 Dilexere volumina
 Donantem patri vocibus eloqui
 Docti sæcula pectoris,
 Quæ Suadæ Lechicis cultibus indui
 SKARGÆ præcipis aureo

Reddenti Lechicos pectore Tullios,
Aut qualem didicit fugax
Henricus Patriæ ad limina Gallia
Fortunæ reuerentior,
O quem Pax domitis tuta Furoribus
Alti Nominis Herculem
Et pacata suæ viscera Patriæ,
Et regni melior Salus,
Ac vittata Fides Gnesniacis decus
Admouère curulibus
Obstrictum Superis ac Lechia caput!
Florent teste sub inclyto
Custodita Sacris iura securibus;
Virtus pulsa redit Polo.
Et latè dominum Religio caput
Aris exeret aureis.
At cum belligeram Sarmatiæ Ratem
Vexauère domestici
Sæuis dissidij seditionibus
Irarum faciles Noti.
Iam tunc nil dubiam Propositi manum
Iuratus tremuit furor,
Discordisq; sequax turba licentiæ
Mentem regibus additam,
Et cani capitis extimuit niues.
Quamuis ambitiosior
Nequicquam Lechici fascibus imperi
Vis incumberet exera,
Regnorumq; fames, & vigil ambitus.
Qualis bella frementium
Accedit studijs Arbiters, & piæ
Arceet funera Patriæ!

Permistusq; odijs ambulat, innocent
 Strictos inter acinaces,
 Et doctis dirimit praelia vocibus
 Pacis conditor aureæ.
 O mens legifero dedita Numini,
 Pallet vindice te Dolus,
 Et Recti studijs concolor Ambitus
 Templis exulat, exulat
 Lucri sacra fames, & studiosior
 Diræ cura Pecuniæ.
 Te Parnassus apex clarat, & hospitæ
 Multum Pierides amant
 Multum virginei flumina Penei.
 Quis fufas bene prodigâ
 Dicet, per superos, diuitias manu
 Largi munera pectoris?
 Nimbos cæruleæ quisuë pecuniæ
 Æquo carmine detonet?
 O cûi æthereas ducta sub orbitas
 Diuis tecta Penatibus
 Pensauit Pietas Cælituum tolo
 stellantis Capitolij.
 Current KARNKOVIÆ flumina dextera
 Dum fontes Aganippidum,
 Et quoscunq; cadunt ad numeros aquæ
 Labentur pede vitreo;
 Dum latè riguus Profna reciprocis
 Yrbem flexibus ambiet,

AD S. PATREM IGNATIVM

è profano Militiæ Duce, Societatis

I E S V Principem.

O D E V I I.

SI quid iocoso lusimus hætenus
O Phœbe plectro, te speciosius
Impende Patri, cûi merentem
Gestit Honos redimire frontem;
At tu novorum prime Sodalium
LOIOLA salve! Sæcula te retrò
Dixere Patrem & dixit ingens
Americæ Asiæq; regnum.
Ex quò monentis munere Numinis
Inter seueri fulmina prælij
Crebrasq; murorum ruinas
Flamma graui metuenda plumbò
Te destinato molis aheneæ
Tentauit ictu, Gratia protinus
Narratur ad terras ruentem
Non humili subijisse dextrâ,
Sacraeq; iam tum nectare Gloriæ,
Acce, & dolori cedere nescium
Pectus, remulsisse & cruoris
Intrepido similiq; fertur

Hæsisse vultu : Parce Pugil metu.

Et tu decoro vulnere fulcies

L O I O L A mundum, Tu caduci

Gonsilijs, animisq; siles

Orbis ruinam, sunt alij Tibi

Antæi, & acri Geryones manu

Impunè sternendi, neque vno

Dissidij metuenda hiatu

Heu! discoloris monstra superbiæ.

Dum prima laudum te stimulat fames,

Et dextra bellatrix, recenti

Marte calet : memoresq; laudum

Vrunt triumphi. Dux potioribus

Accede castris. Mitior induet

Lorica pectus : nec seueros

Cassidis experiere cinæus.

Tu militaris grande Scientiæ

Daturus orbi nomen, idoneas

Ad arma ductabis cohortes

Belligerâ sine cæde victor.

Te mite ferrum : te Clypei penes,

Et incruenti fulgur acinacis;

Iræq; quas procudit insons

Æthereis Labor officinis.

Mox fama clarum Thesea nesciet,

Et ipse tanto mox minor amulo

Gaudebit Alcides videri,

Et domito tibi cedit orbe.

Nec pulchra belli causa, nec arduo

Delecta bello robora, nobiles

Iræq; desunt, non laborum,

Non animi decorumue parca

Pubes, sed altum quæ generosius
Hauferunt Martem, sunt Tibi strenuæ
Mentes Honesti, sunt aperto
Pectora splendidiora vitro.

Iam Roma robur, iam socias tibi
Dant regna vires; conciliat recens
Noui Sacramentum Grad:ui
Non humiles animorum Achates.

Non indecoro qui benè, mobiles
Casus duello, fataq; prouocent.
Belloq; fortunam laceffant
Et tumidæ dubia arma Diuæ.

Formidolosæ qui simul Indiæ
Impendiosis regna cruoribus
Mercentur, & latè Quirino
Exhibeant noua capta Patri.

Aut qui labantis pondera sæculi
Et dimicantùm funera Principum,
Rixasq; , Terrarumq; clades,
Et miseros pereuntis æui
Curent labores, & malè pendulis
Dextrasq; rebus collaq; commodent,
Mina suæ regnorum reclines
Impediant subeunte collo,

AD ANDREAM LESZCZYNSKI

*Episcopum Camenecensem.**Abbatem Tinecensem.*

ODE VIII.

Serò datur meritis quidquid stetit ante redemptū,
 Fortuna iuris nil in hoc fallax habet.
 Nec votis Procerum, studijsq; fugacibus Aulae
 Nec muneranti temet inclinas Deae :
 sed Fati dubium præuertere sedulus ictum,
 Iniquiorem fortis eludis vicem.
A virtute datis comitatus Honoribus, olim
 Adnixus alto stabis ô Præsul Pædo.
 Quid gentilitij memorem spectabile TAVRE
 Et asserendum sideri quondam caput ?
 Victimam non ullis præstantior accidit Aris
 Quàm cûi decoro colla præussit iugo
 Condens regna Labor; vel grandibus aspera curis
 Rerum ferace Curia attriuit solo.
 Inde Palatino tellus LESZCZYNSIA cultu,
 Nec pœnitendis messibus tumens ager,
 Palladis in calamos & Martis creuit in hastas,
 Thebana qualis creuit in viros humus.
 Ardua dum poscunt Lechici consulta Senatûs
 Belli seueris imminere legibus.
Hic etiam patrijs concepta noualibus, exit
 Adorcarum Sanctior vulgò seges !

Me salutiferi traductus ad agmina I E S V
 sacro beatos otio soles agit.
 Et titulis grauis ipse suis, pia iurat in arma
 L O I O L I A N I S additum castris decus!
 At Te Podolijs, Pietas accommoda vittis
 Kamenecanis præficit Mythen Sacris.
 Præsida quo meliùs Latij sua nomina Ritus
 Et cana lætum proferet latè pedem
 Relligio, summisq; Fides inscripta Tiaris
 Fasces Quirinæ prorogabit Infulæ:
 Et noua Romuleo designans regna Parenti
 Inobsequentem Tybridi subdet Tyram.
 Tunc malè discordes venient ad fœdera mentes,
 Et contumacis colla frangent Roxiæ.
 Emula partiti studijs æqualibus astra
 Vtrinq; Numen consonâ dicent prece.
 Nunc Te Sarmatici seu propugnacula mundi
 Et hospitales rupium flexus habent;
 Ardua naturæ molimina! siue iocosum
 Smotriciani murmur audis aluei:
 Aut memores Thracum cumulos inuisis, & arcem
 Aut fœderatæ busta calcas Daciæ.
 Lætus ames Cracias, turrita palatia, Sedes,
 Et militaris Principem Vandæ pyram
 Et Cracios inuise Lares. Vbi vindice lymphâ
 Crudele littus Vistula & ripas ferit
 Præsuleæ necis vsq; memor: fugienteq; fluctu
 A V D A C I S iras execratus, eluit.
 Hæc vbi Vistuleos iuga despectantia lapsus
 T I N E C I A N I S apta præbent cætibus
 Hospitia, & summas prætexunt abiete rupes
 An se reducæ fida mentis pergama.

56/m

Auspicijs accede nouis, tua limina, Pastor
 Peculiari luce collustrans gregem,
 Sollicitis pro te qui questibus astra fatigans
 Magno serenos Præfuli soles rogat.

IOANNIS LIPSKI

Archiep. Gnesnei. Primatis Regni.

Laus posthuma

ODE IX.

Quocunq̄e sacri verticis accola
 Hæres recessu, Phæbe, biuerticis
 Ocelle Parnassi, & tuorum
 Primus amor pretiumq̄; vatū.
 Huc literati conscie Præfulis,
 Vatū sonoro septus ab agmine
 Descende. Si Musas amantem,
 Est animus, redimire frontem:
 Hic ille Præful, cūi generosius
 Se tota plenis Attica Gratijs
 Infudit, & facunda sacro
 Erudijt Themis ora vero.
 Hæc illa fandi copia, viuido
 Exundat amni. seu tumulis super
 Parentat, illustresq̄; plangit
 Regum obitus: dominaſq̄; mundi

My-

Myſtes dolenti non ſine carmine
Affatur vmbraſ. Hic vbi fortium

Stipantur Heroum, reductâ
Elyſij ſtatione Manes.

At quantus irâ! cùm ſclerum ferax
Totiſq; Lernæ fæta paludibus

Erynnis inceſtaret Aras,
Et malè iam violens Latinis

Eheu! pudendæ cæpta ferocia
Abominandis panderet auſibus,

Trilem catenatis datura
Nexibus imperij ruinam.

Nec Mauricana plus violentiæ
Peccauit enſis: torua Buſiridis

Indulſit haud tantum nefandis
Ira odijs, genioq; cædis.

Vidère priſci fana Palæmonis
Ingens, inauſum, ſacrilegum, efferum

Nefaſ, & auerſum Polono
Orbe iubar Litauisq; terris.

Contaminatis cùm propè Vilia
Exire ripis viſus, & alueo

ſubter refugiſſe, & migranti
Littora deſeruiſſe fluctu.

Iam viſa pulſis Relligio ſacris
Liquiſſe diras Terrigenum domos,

Iam ſpreta maietas Deorum
Stelligerum petiſſe limen;

Ni te cadentem fortiter ardui
Torrente veri, Lerna nocentior

Tremenſq; ſuſpenſis tonantem
Hæreſis extimuiſſet armis.

Ceu dum iacentum busta Quiritium.

Carosque Manes Barbarus impio

vexauit ensi: stirps amica.

Tristibus illa crymatur ausis.

Talis cruentis irruis hostibus

Vindex Latinae Praesul adorea:

Ritusque tutanti Quirinos

Triste tibi facit ira telum!

Sic fulminantem te didicit nefas,

Sic temperantem fulmina la crymis

Videre Ciues, vidit ingens

Curia, Sarmatici que Patres.

Quod si seuerae messis adorea

Et Martialis fulgura gloriae.

Est qui requirat? stant rigentes.

Hinc soleae, Soleisque nixae.

Hærent Sagittae: non humiles loci

signantque metas. Hinc Lechia Parens

Longæua Libertas; minacis

Hinc Aquilae vigil ardet vnguis.

Hic Tu paterni consule stemmatis

Praesul Sagittas. excute pendulas

Lauri Pharetras. Meta sunt

Quae merito iaculeris arcu.

Nuper coortae monstra proterviae,

Cur dissidentum bellua riuum.

Bacchatur? & Diuum quietas

Dira lues populatur aras?

Iniurioso cur pede proterit

Ritusque Legesque & furialibus

Caepis, remolitur Quirini

Iura Patris Latiosque cultus?

Hâc arte Præful porrigis æneo
Scalpenda cælo nomina, Parrhâsis
Quæ cernat Arctos, quæ remota
Occidui canat ora Phœbi.

AD GEORGIVM TYSZKIEWICZ
EPISCOPVM SAMOGITIÆ.
*Nouum, Patienti DEO, Caluarie mon-
tem representanti.*

ODE X.

ME quis canentem non popularia
Horatianis inducet ignibus
Musæus ardor? Quod magistrum
Numen Apollinei recessus?
Rerum ô potentis lux Samogitiæ,
Mauortiorum Progenies Ducum
Æterna TYSZKIEWICIORVM
Nobilitas, cumulata vittis:
Tui profanus non ego sideris
Permista cælo Stemmata, & inclytos
Patrum recensebo triumphos,
Continuas referamue Ceras,
Est cûi Liburnis eruta collibus
Ridet supellex. cûi radiantium
Opima venarum renident
Auriferis opulenta glebis.

Tuos, refusis non sine censibus
 Dicam labores, Nobilis Artium
 Fossor repostarum, latenti
 Numinis insidiate Busto.
 Quæ curiosos Præsul, in abdita
 Vertis ligones? quæ Solymæ iuga
 Moliris? inflaurasq; latè
 Ducta sacræ simulacra sedis?
 O sanctoris Relligiosior
 Vindex Idumæ. Te Duce non suum
 Digressa migrarunt in orbem
 Cara Dei PATIENTIS arua
 Quæsitâ multo numine! numine
 Reperta multo! visitur vndiq;
 Prærupta Maiestas Palæstinæ-
 Isacios imitata Cliuos!
 Iò sequemur turba minor pedum
 Impressa per vestigia Numinis
 Quâcunq; ducis. Quod profundis
 Terrigenum redit agmen antris?
 Quæ supplicantum crebra fluentibus
 It pompa signis? quod populi fremit
 Examen? & subter locatis
 Turba meat remeatq; templis?
 Quæ tecta Diuum? quos ego montium
 Hic cerno flexus? quam bipatientibus
 Campi relucentem theatris
 Cerno procul venerorq; scenam?
 Angusta per compendia semitæ
 Ingens recuruo textitur ambitu
 Error Platearum, locinè
 Ingenium, Domininè mixer?

Hic cæpta primo Pergama vertice
Exire terris, mole tument sacrâ;
Hinc inde Naturam Laboris
Artifici cumulante dextrâ.
In se reuersus calle decemplici
Tractus viarum scinditur, Appiæ
Ritu frequentis. hinc Viretâ
se tereti posuere gyro:
Illinc supinis edita brachijs
Virgulta surgunt. hinc humili pede
Arbusta reptant. inde campos
Decidui secuere riuu.
Pendent adesæ rupibus ilices;
Nutantq; pinus. Latior hinc & hinc
Nitente luctatur capillo
Populus aspicienda ripis.
An & reductis hic imitabilis
Engaddus Vmbris redditur? Alter &
Iordanis? & præter - voluti
Lenè cadunt Acaronis vndæ?
Profanus olim Collis & inuis
Nunc hospitalis, marmoreum D E o
Pandit sepulchrum, pandit antra
Indigenis habitanda Sacris.
Illic supremas condidit aurei
Dapes amoris. Pronus at hic Patri
Orasse, sudatiq; fertur
Sanguinis immaduisserruo.
Hic toruus ibat proditor, impijs
Confusus armis, hic acie leui
Miles coronatum tenebat
Barbarus obsidione Christum:

Hic Cedron alter : fons Hesebonius

Hic alter Vndat. se pia comparant

Spelæa, Iessæiq; passim

Se retegunt caua lustra salt. Osq;

O ergo vastis Te Samogitia

Tellus cauernis, P A S S E D E V S, nouo

Conditq; B V S T O? Sic inumbrat

Funereas tibi Præsul Aras,

Cæptis & instat sollicitus! Cui

sic plena Phæbe luceat integro

Innubis argento, diuq;

Sæcra pij iuga lustret Antri.

ALEXANDRI TRZEBINSKI

Episcop. Premisl. Pro-Cancellarij

Regni.

P O E S I S.

O D E X I.

Digne Mæcenas cui prona vatum
Turba, florentes Heliconis umbræ
Et Sacrum Lauri nemus & Dearum
serta reclinant.

Dardano postquam sacer immigrauit

Pindus V R B A N I Solio; piæq;

Hinc A P E S atque hinc noua condiderunt

sæcula Musis.

Liber Primus.

31

Nobilis iam tum per amœna Deli,
Mellei circum sonuere fontes;
Mox & Arctoi tumuere fuso

Neare campi.

Hinc Vaticanis decorata Sertis
Culta Sarbieu Lyra creuit, inde
Gratior vernis Tua risit aruis

Laurea Præsul.

Seu iuuat certo cohibere nodo
Verba; priscorum Tibi cura vaturn
Sudat, & laudum numerosa pandit
Vela carinis.

Siue Romanis placet illa Rostris
Nata Libertas: ruis euagantis
Vistulæ ritu, cupidosq; ducis

Aure Quirites.

Tu K O C H A N O V î comitante Musa
Excipis Manes, prohibesq; furdis
Immori vatem tumulis, & alti
Nocte silenti.

Cuius illustres miseratus umbras
Æmulo certas reuocare cantu,
Et renascentes animare rapti

Vatis Honores.

sic & extincto sua rostra vindex
Tullio reddis, Latioq; Linguam,
Reddis & sylvas & amœna magno
Rura Maroni.

Hospitam Glio Tibi debet urbem,
Pegasus fontes, Helicon vireta,
Gratiæ lucos, & amica debent

Lustra Camæna;

31

Huc ades motis Helicone sacris
 (Quà Premissanæ iuga propter vrbis
 Frugifer voluit glomerante fluctu
 Sanus arenas)
 Carminum Præses. Geminus bicornis
 Infulæ vertex, dabit eruditi
 Bina Parnassi iuga, bina sacri
 Culmina Cynthi.

AD MVTIVM VITELLESIVM
Præpositum Generalem SOCIETA-
TIS IESV decorâ Canitie
venerabilem.

ODE XII.

Qualis recliui iam grauior die
 Fessis reducens frena iugalibus
 Gentesque præuectusque terras
 Hesperio cadit axe Titan;
 Iam temperatâ luminis orbitâ
 suâ videri se prohibet minùs
 Ab arce, natiuiq; pandum
 Verticis eiaculatus aurum
 Clementiori iam face subditos
 Collustrat agros: & iuga collium,
 Et celsa deuexis micantùm
 Te&â D rûm radijs coronat.

Mox

Mox quem coruseo fonte meridies
Et cui brantia tristior aspici
 Caligo celabat sereni
 Difficilem, nimiumque nosci ;
Effulgorantis grande supercili
sidus remulcens, & leuibus retrò
 stipatus Horarum choreis
 Occiduo inuehitur cubili.
Tandemque terris emeritus parens
Cæli peracto limite, deuius
 Alterna dispensat Sorori
 Otia, participesque flammæ ;
Donec retexat stelligerum, vigil
Noctis theatrum vesper, & aureos
 Accendat ignes, oculatue
 sole rubris remeante ab Indis.
Talis verendâ canicie Senex
Diuesque Reæ, dulce supercili
 Numen reclinas, & sereno
 Increpitas tua fata vultu :
Talis Quirini è collibus arbiter,
Hinc inde sparsis iura Sodalibus
 Edicis, absentisque iustas
 Consilij animisque cætus,
Ceum dum Caystri littoris accola
Cygnus, propinquas cantibus excipit
 Præfagus umbras, & morantem
 Sollicito vocat ore Lethen ;
Ripisque coram fatus & annibus
Vocale dulci carmen anhelitu
 Frequentat, & sacundus oris
 Dulcibus immoritur querelis.

Sic tu difertis mistus Oloribus
 Per, heu, cadentes agmine lacrymas
 Longè renidentem salutas
 Elisij faciem Sereni.
 Et ipse mentis remigio celer
 Veri profundo pascereis alueo,
 Hæres & immersus fluentum
 Principio interituque rerum?
 Iam iamque totâ parte tui minor,
 Exuberantis Nauita Nerei,
 Æternitatis naufragaris
 Oceano! patriæque serus
 Telluris exul, dulcè cadentibus
 Per ora lymphis ætheris aureas
 Miraris oras? qualis olim
 stelliferæ per aprica noctis
 L O I O L A purum raptus in aëra
 Fastidiosi iam nimius soli
 Gaudebat immortale sidus
 Et vigiles peragrarè flammæ.
 Tu Dædalæis tutior ausibus
 Humi iacentes terrigenum casus
 Præuectus, illustri fauentum
 Concilio Superum recedis.
 Per hospitales fulminibus vias
 Exercitato peætoris effedo
 Raptus, per obstantes procellas
 Perque globos nebularum, & vltra
 solis labores! quâ Deus intimo
 Diuinitatis clausus ab ostio
 Arcana maiestatis inter
 septa latet. Quid anhela cæli

Fames! quid ingens Numinis ambitus
Quid hausta Sacri gratia nectaris
Non ausit! ô Diuûm voluptas
O patrij sitis ægra vultûs!
O ergo terris & pelago super
Latè euagantûm sol operum potens,
Ne perge L O I O L Æ A amico
sidere destituisse regnas
Legum aut tenaces, & cupidos tui
Orbare ciues: attrahe Temporis
Frenos, & iniectâ morare
Lustra manu, celeresquë Lunas
I perge magni legibus imperi
Et sanctioris merce negotij
Defuncta ceruix, vsitatæ
Pondera continuare molis.
Ne literatis fracta laboribus
Absistat ætas: iura domestici
Ne temne VITELLESCE Sceptri
Ne socios, age, linque fasces
Donec fenestæ iam grauioribus
Deuexus annis, nec meriti indigus,
Promissa Diuorum reposcas
Præmia, conspiciendus hospes
At ô Deorum quisquis amicior,
Auara volui sistite sæcula,
Et axe sublimis cadentem
Hesperiaë prohibete solem
Audimur. Æther quanquam auidus tui
Læuûm sereno detonuit Ioue,
Candente iam deducta bysso
Deproperant tibi fila Parcaë

Videtur ut iam sol violens retro
 Iustus trecentis ire decempedis!
 Cauâque vox delapsa nube:

NE CVPIDIS MOVEARE TERRIS.

AD CASIMIRVM CZARTORIYSKI
 DVCEM IN KLEVAN.

*Dum in Romano Collegio Societatis
 IESV Theologicâ Laureâ do-
 naretur.*

O D E XIII.

ERgo reluctantem frustra, frustraque dolentem
 Urges Honorem, proximum Diuis genus?
 Nec famæ nec stirpis egens CASIMIRE, diuque
 Desiderantis præda felix Gloriæ.

Scilicet illa tuis merces virtutibus orta est
 Ut destinato nil Honori debeas:

Præsulei spes alta Pedit. Te ponè fluentem
 Ceris Aurorum, Principes rubent Mitræ;

Quas gentilis Honos æternaque linea Patrum
 Et Martiorum gloria accendit Ducum.

Ut tamen has circum neque gemmeus asperet error,
 Nec purpuratâ luce perfundat Tyros;

Gratiùs & trabeis, primoque venustiùs ostro
 Regina morum temperat Modestia,

Et Pietas, celerisque vigil solertia mentis,
 Fatumque pectus providentis consilii,
 Et subitis infracta malis Constantia, vel que
 Maior minores evenit rerum vices
 Arx animi, dubijs vitæ inconcussa procellis
 Semperque viriis semper & sui potens.
 Quid quod Palladij non aspernanda laboris
 Præmia, Tuarum dulce Curarum lucrum
 suspexit, mirante Tybri, plaudente Quirino.
 Felix minorum Roma terrarum parens;
 Cum tibi laurigeri decernerentur Honores
 Formosa merces præliantis ingeni.
 Quam tibi consultus diuini Lygo senatus
 Quam bellicosi turba gratatur remi,
 Purpureique Patres, & plenis MVTIVS annis
 Magno serenos Principi poscunt dies.
 Sfortia magniloqui spoliū prægrande Trophæi
 Mitramque mitræ, Laureamque Laureæ
 Permisset CASIMIRE Tuæ, duplicisq; triumpho
 Doctis repensas cursibus palmas amat.
 Ipsa etiam propius tanto cum principe Roma
 Sese locutam Collibus narrat suis;
 Et placidis hæcisse genis gauisa, profundo
 Romana laudat. rostra quassantem sono.
 At quibus ex humeris melius Toga defluat, aut queis,
 Potior lacertis imminet purpura?
 Plena Vaticano quam cui sapientia plausu
 Insedit, altos mentis irrumpens sinus.
 Prædatrix ô turba thymi (cui nobilis iræ
 Insons venenum) gratus V R B A N I lepos
 Lapsibus innocuis, gemmâ lauruque virentem
 Circumuolate Principis nostri Mitram:

Cuius Palladio Sacer annulus ardet in auro
 Diuinioris pronubus Scientiæ.

AD PREMISLAVM RVDNICKI
Præpositum Prouincialem Societatis
 IESV in Polonia.

O D E XIV.

QVò me relapsi non memor Icarì
 Inerudito Carminis alite
 Vrges, olorinasque vati
 E digitis humerisque pennas.
 Non vsitatis elicis ignibus
 Regina Clio? Te viridem super
 Locabò PREMISLAE Delon
 Et dominæ super antra Cyrrhæ.
 Hinc & Lecheo magnus Apollini
 Noscère vates, magnus Apollini
 Noscêris Hetrusco, loquaci
 Carmina deproperasse plearq;
 Apollinari primus ab agmine
 Ausus Poloni pectine barbiti
 tarpeia delenire saxa, &
 Attonitum tenuisse Tybrim.
 Scit diues oris STRADA, scit aurei
 Victura longum fama STEPHONIS.
 Scit Laurus arcanis vtrique-
 Incisa notis, teneriq; circum.

Placatus Anguis vulnera Corticis
Non indecori lege voluminis :
Ad usque formosam Papini
Invidiam, invidiamque Flacci.
At cum latenti spiritus incidit
Pugnare vero, fulminis in modum
Instas, Aquinatique victor
Rostra per &, calidosque circos.
Exaestuans feruidus eloqui
A Dis recentes mentis & ingenii
Extendis iras! mox daturas
Non humilem per aperta strage.
Te literatae Civis adorea
Musis amico sidere proditum.
Mens alta finxit, finxit acre
Ingenium, patiensque magnae
Peccus procellae non popularibus
Firmauit ausis, Temporis imbuat
Praeceptor usus, nil timere
Nil nimio petisse voto.
Natura miris edocuit modis.
Hinc & sinistris casibus altior
Nec blanda ridentis, nec inter
saeva grauis, gemis ora sortis.
Quid, quot bonorum pectoris abdito,
Secreta virtus intulit aetheri!
Quantumque de tuis avarae
Laudibus occulere noctes.
Virtus caducae nil opis indiga
Suoque diues: litibus & foro
Nil debet, ac tantum superbit
Pectoris ingenijque gazis.

Odit profanæ fulgura gloriæ,
 Rixasquæ vitat, cætibus improbi
 Exempta vulgi, nec sonantis
 Plausibus erigitur theatri.
 Te vis magistri prouida consilii
 Admonit Aulæ. iamquæ tibi nouos
 Debent CASIMIROS Numasquæ
 Et CAROLOS, Lechici triones.
 Præ te vetustos non ego Cecropes
 Desiderarim, prisca vel inclytæ
 Præcepta Spartæ, nec beatos
 Socraticæ monitus palastræ.

Laus Collegij

KARNCOVIANI

SOCIETATIS IESV.

ODE XV.

Qvàm denso iuuenum choro
 Inter KARNCOVIJ tecta Palatij
 Feruent atria Palladis,
 Feruent Socraticæ limina porticûs.
 Hic & Pegaseo Sacer,
 Chartarum, calam⁹ sudat in æquores
 Hic & strenua veritas

Condit Nobilium prælia mentium,
Eternisquæ docentium
Decerta ta fremunt Atria vocibus.
Illinc Arx sapientiæ
sublustris nebulae digreditur globo,
Et magni soboles Iouis
Tangit regificis astra Curulibus ;
Edicitquæ minoribus
Haud mortale sonans iura scientijs.
Hæc Diuûm lare celsior
Secretos cineri inuadere spiritus
Docto, gessit anhelitu.
At Natura, soli diuitijs tumens
Pulchrâ pulchrior Iride
Terrarum domino se posuit iugo ; &
Fluxæ præses Originis
Rerum se vitreâ pascit imagine,
Cûi vasto procul ambitu
Tellus acciduis attremit Arcibus :
Blandis ridet Ethesijs
Aër, & reflui marmora Nerei.
Quam longo penes ordine
Legesq; & numeri, & pondus & integer
Mundi vultus inambulat.
Illinc vestibulum grande scientiæ
Per prærupta per aspera
Veri sollicitis cætibus arduam
Gaudet pandere semitam
Hinc atquæ inde licet tristiùs adspici
Limen sentibus horreat.
Hic & Dædalio more, decemplici
Error textitur ordine:

Nec non ingenuas laudis Olympicæ
 In pugnas patet arca.
 At summis Logices arcibus eminet
 Ars versatilis ingenî
 Et felix Ratio pulpita succutit
 Alternæ sonitu manûs.
 At quàm Romuleæ fons opulentix
 Arguto cadit agmine!
 Et nectit Latijs verba leporibus
 Castæ suada licentiæ.
 Nusquam Pagasei largiûs aluei
 se torrentior vngula
 Indulsi Lechici vatibus agminis,
 Aut lucis Heliconidum!
 Illinc innocuæ cædis, idoneis
 Ætas apta tumultibus
 Primis Grammaticæ seditionibus
 Gestit lætior immori.
 Formosi pretium dulce micat lucrû
 Et laudum sitis æmula
 Vrit magnanimûm pectora Puberum
 Primæ fulgure gloriæ.
 Nam seu conciliant non violabili
 Nomen verbaq; fædere;
 seu gaudent calidis feruere iurgijs
 Grata lege puertiæ.
 Iam nunc & teneri tela Cupidinis
 Casto Marte retundere
 Et celsas animi quærere Copias
 Arrestam iuuat indolem;
 Non quas gemmiferis diues ab Indijs
 Aut Ganges agit aut Tagus:

sed quales tacitis sub penetralibus
Mentis, deposuit DEVS.

AD B. V. LAVRETANAM

Cùm eius nomini dicatum

ANDREAS CZARNECKI,

BVRGGRAVIUS CRAC.

Exornaret Sacellum in Basilica SS. PE-
TRI & PAULI Apostolorum, ad Colle-
gium Cracouien. Societatis IESV Pro
Felici ac incolumi suo ex Italiâ redi-
tu. Anno Dñi, 1642. IV. Idus
Decembr.

O D E XVI.

Q Vis te mariti Numinis arbitram
Ædem, curuli nube super, Lecha.
Inuexit orbi ? quis volentem
sarmaticas coluisse terras
Ab vsque Thufcis finibus, aduenam
Per Adriani cærule Nerei
Transmisit ? & latè videndam
Vistulcas propè fixit vnda ?

O recta Diuis hospita ! peruium

Diuinitati limen ! & ô Laris

Arcana Maiestas, recepti

Connubijs celebrata VERBI!

O elocuti prodigialiter

Cortina Veri ! triste labantium

Tutela terrarum, & Reorum

Ara, salutiferumq; Numen.

Hic ille suadâ blandior Atticâ

Edicta miris explicuit modis

Orator Ales : Virginiq;

Sidereo tulit ore pacem.

Non peierantis Nuncius eloqui

Cæli futuram pollicitus Nurum.

Hic CONCATENATVM MARIÆ

MANCIPIVM fore dixit ORBEM,

Lectus Deorum consilio Puer

Iam non inani nomine GABRIEL,

Terrisq; gratatisq; pactum

Concilians Hymenæon astris.

Salve-reposti conscia fæderis

Possessa multo Regia Numine !

Dotale Culmen; & pudicum

Virginei penetrale Tecti !

Quòcunque temet Spiritus impulit,

Tecum sequacis Belligio Casæ,

Cariq; demigrant Penates,

Et volucris iuga parua Sedis :

Pauperq; rerum Cultus, & abdita

Mentæ supellex : fictilium rudis

Fortuna, submotoq; felix

Pauperics comitatur auro.

Latè patentis te Syriae, frequens
 Primis honorum sepsit adoreis,
 Ciuis, Galilæiq; circum
 Indigetem didicere tractus-
 Te Nazareno pacis in otio,
 Clausam latentis veete modestiæ
 Retexit, illustremq; nosci
 Attalici Helene metallis,
 Et fulgurantùm luce monilium,
 Fusisq; Regum diuitijs grauem
 Stipauit; inclusitq; ductis
 Cara Dææ simulacra templis.
 Hæc & beati Claustra Palatij
 In se reducto sepijt ardui
 Errore muri. Ni profano
 Pulsa Fides Oriente, Sacris
 Nudaret Aras, fanaq; cultibus:
 Mox & paternis præses ab vrbibus
 Cessit, Palæstinofq; colles
 Et Solymi iuga liquit orbis.
 Iam tunc migrâtem te Patriæ plagis
 Fleuere magnæ rura Capharniæ,
 Fleuere iordanis fluenta,
 Et Libani gemuere saltus.
 Donec tepentes inter Etesias,
 Post æstuosæ marmora Thetidis,
 Portus requirenti secundos
 Illyrici placuere soles,
 Ergo virentùm terga cacuminum
 Hinc inde motis, insidet oppidis
 Quà ponè Tersactum refusa
 Adriaci tumet ira Ponti.

Iam cæpta gazis: iam radiantibus,
 Cingi Smaragdis; cùm malè tristibus
 Bellis inhorrescente regno:
 Dalmaticis migrat exul aruis.
 Quis tunc pauentes Illyrici dolor
 Exciuit vrbes? Diua REVERTERE
 Dum voce, dum questu, frequētāt,
 Solliciti reuocare Ciues.
 Tum Recinetæ, pulsa ter, occupat
 Dumeta syluæ. Sic Honor inuijs
 Latere dum certat, per ipsos
 Emicuit nemorum recessus?
 Vidère stratis, Te DOMVS, arboreæ
 Vidère ramis: & viridem Tibi,
 Flexère ceruicem, & supinâ
 Procubuit nemus omne pinu?
 Frustra, citato nam LARE, protinus
 Insons auaris Munus ab accolis
 Profugit; & contaminatos
 Deseruit noua Nympha lucos.
 Tandemq; Fratrum cæde calentium
 Discorde cliuo sedit. at improbi
 Pertæsa lucri, sanctiores
 Italizæ subit hospes oras.
 Quoscunq; terris dulciùs incolis
 Regina Soles; vindice seu manu
 Thracas remoliris, clienti
 Arce procul, iaculata sæuas
 Ab axe flammæ: & Marcoticam
 Classsem profundo mergis in æquore,
 Arces vel instantis Tyranni
 Fulminibusq; Lupisq; Castra.

Liber Primus.

47

seu Exquilino M A T E R in agmine

Temet vocantùm cætib; interes:

Aût colle Prælustris Polono,

Supplicibus Lechiæ querelis

Gaudes rogari: siue iuuat leues

Frangere nubes, aut Zephyris super

Te prona stipantùm reclini

Turba vehit, reuehitq; collo.

Reuise Craci mania lætior

Tibi dicati prouida liminis;

Cerisq; donisq; & precatu,

Et trabeis cumulanda & ostræ.

Descende quâ te Regificis P E T R V S

Inuitat Aris: Collis ô Itali

Serena Maiestas, Hetruscæ

Depositum, columenq; gentis.

C Z A R N E C I A N E quâ benè prodigo

Exundat anni fons Opulentia,

Per Sacra L A V R E T I refusus

Atria, Virgineosq; postes.

Votiuâ iam nunc flamma recentibus

Crebrescet Aris. Iam pia pensilis

Querela voti. Iam fragranti

Thure calent animisq; templa.

Tui excubantem P O S T I B V S O S T I j

Ne M A N C I P A T I S deme C L I E N T I B V S

O V I R G O. si Tibi Decembres

Instituit, Tuâ Festa, pompas.

AD

AD NICOLAVM ERLER I. V. D.

OFFICIALEM VARSAVIEN.

*De Parodia ad Diuæ Virg. LAVRE-
TANÆ Oden Sacram.*

O D E X V I I.

Virgines ô quem stupuere Musæ
Pegasi sacros vacuare fontes;
Totq; tam vasto potuisse claudi
Pectore Secla.

Ipse Musarum Pater, ipse magni
Arbiter Pindi, sua regna, tecum
Ritè partitus, geminos Alumno-
Inscribit Honores.

Quantus intendis chelyn, inter altum
virginis tecti penetrare ! quantus
Obruis nostri, potiore buxo,
Barbita plectri;

seu MARIANIS facilem catenis
Mancipas plebem : Talamosq; & alti
Sanguinis nexus canis, & mariti
Fædera VERBI !

seu metu sacrum glaciante pectus
Temet a spectæ pius horror Ædis
Urget, affusum dominæ tremendis
Postibus aulæ

Ipsa te sensit D O M V S, ipsa sensit
Diva LAVRETI: digitisque blandam
Annuit pacem Puer, & futuros
Sanxit honores.

Desides i nunc vacuosque vatum
Increpa lucos, citharæ Magister,
Cum tibi surgunt Lechici quotannis
Phœbe Marones.

AD B. STANISLAVM KOSTKA
È SOCIETATE IESV.

*Bello ad Chocimum Turcico pro Polo-
nia supplicantem.*

ODE TRIUMPHALIS.

A Biste liuor. Te Patriæ iubar
Diuûm serenis Cœtibus additum
O K O S T K A dicam. te fideli
Sarmaticæ noua gentis Eos
Narrabo plectro. Si Tibi Turcicas
Attollo laurus, pròme reconditos
E nube STANISLAE vultus
Et meritæ piaserta frontis
Dignare victor. Te potioribus
Vestû triumphis per liquidû ætherâ
Plorauit Alcides, & olim
Herculeas meliore laurû

D

Prælo

Pressisse laurus: laudibus æmulas
 Impleſſe laudes; monſtraq; Dacici
 Digreſſa per colles Chocimi
 Sidereis agitaffe telis,
 Auſum parentis robore dexterae
 Iam iam reclines, præcipitis minas
 Fulcire mundi. Cùm Tyranni
 Incubuit pelagus Gradiui.
 Cùm tota motis Baetra furoribus
 Omnemq; dirâ Tyſiphone face
 Armaret Auroram, coactis
 Vnâ Aſiæ Libiæq; regnis.
 Sic, ſic Poloni ſanguinis, improba
 Sitis, cruentas, pro dolor! accolis
 Exhaustit vrbes? quò ſceleſtos
 Quò vetiti rapit ira belli!
 An & ſubactæ robora Græciæ
 Stetere contra? Sæuus & Africam
 Exciuit? vndantemq; bellis
 Boſphoron & Scythiæ rebelles
 Erexit amnes? quas trahit efferus
 In fata gentes? imminet vndiq;e
 Meduſq;e Parthuſq; & Cidonum
 Turbo fremens Cilicumq; nubes.
 Tamq; & ſuperbo turgidus Æolo
 Ad ſæua Phlægræ prælia, ſiderum
 Frenauit vrſas? & minacem
 ſanguineo rubuiſſe plauſtro
 Iuſſit Booten & regementium
 Flictu rotarum traxit Oriona;
 Totumq;e, funeſtis retexit,
 Mane, odijs Othomannidarum?

Liber Primus.

31

Pro ? quanta Dacis missilium seges
Horrescit aruis ! Hinc acies & hinc
stant penè momenti sub ictu
Ancipiti data præda Marti !
Quantum illa vastis intulerat metû
Procella terris, quidlibet impotens
sperare, dum Cæsar recenti
Moldauicos operiret agros
Metuq; signisq; & radiantium
Errore Lunarum, heû malè credulus
Ad vsque Lechei ruinam
Nominis, excidiumque mundi.
I penè captæ COSTVLE patriæ
Tutamen ingens, teque micantibus
Oppone Lunis ; ingruentûm
siste equitum peditûq; nimbos.
I perge Vindex Pacis & Otij
Periclitantes Nomine Lechico
sepire terras. I ruinâ
Et tumulis Dolopum capaces
Insterne campos : deripe Barbaris
Vexilla signis, & Marcoticos
Excinde fastus ; nec Polonum
Stare iube sine laude Martem.
Sublimè nasci quos bene viderat
Titan, eosdem funere gaudeat
Famam pacisci. Nempe magno
Magna loco cecidisse, pulchrum est,
Aut teste cælo vincere. Sic iuvat
Quicumque Nomen ducimus, & genus
Ab vsque Lecho. stet Polonus
Threycij Mora Sola Belli

D *

VIRI

Vtrinque pollens. Seu acie minax
Campos inundat; seu placidâ cauet

In pace, sceptris, & futuros
Excubat aduigilans in ictus.

Frustra catenas illacrymabili
Molitur Orbi Caesar, & irrito

Bacchatur ausu. Solus Orbe
KOSTKA auidum prohibebis hostem.

I per iacentum strata cadauerum
Fusumq. Thracen; per tepidas adhuc

Mortes peremptorum, & rubentem
Cæde Tyram: Caracæque manes.

Tibi decoræ lege superbiae

Vmbrata laurus tempora diuidat,
Nouisque reclinem triumphis

Laurigero vehat Aura currû.

Iam peierantis polliciti reus

Iacet Caracas, & fidei minor
Augur, Thyestæas Tyranno

Instruit acceleratq; Cænas.

Inominato dilue, barbare,

Promissa leto. Sacrilegis malè
Pugnatur armis, quæ nocenti

Marte calent furialis iræ.

Rarò secundo constitit exitu

Fortuna belli, quam neque candidi
Fides Honesti, nec fidelis

Propositi locat æqua virtus.

Sed vis & atrox ambitus improbis

Metatur ausis. Mole ruunt suâ
Quæ castra crudeli tetendit

Ampetus exitialis oestro.

Tui patronā tegminis Ægide.
Multo redemptam sanguine publicæ.
Tutare LIBERTATIS vmbra,
Et patrij diadema Sceptri,
Et bellicosi prouche triplicem
Chabri columnam. sic meritos diu,
ROMANA decernant honores
Templa tibi, teneramque sole
Frontem coronent. sic tibi Dardani
Pompam triumphi trans Latias agat.
Urbanus Alpes. sic Polonus
Te cupidis veneretur Aris.

S R Z E N I A W A

Insigne Gentis

LVBOMIRSCIANÆ.

In Gratiam ALEXANDRI Capit. Sen-
domir. GEORGII Capit. Sandecen.

& CONSTANTINI Cap. Bia-
locerkieuiensis.

O D E XIX.

PHæbe, Musarum Citharæque præses,
Vosque natalis pia turba, Cynthiæ,
Gratiæ, Sacros Heliconis ite
Linqute colles.

Panda tranquillis date vela ventis,
 Delphicâ puppim redimite lauru,
 Ite magnarum per apertâ laudum.
 Transtra Sorores.

Nescium ripæ spatijque FLVMEN
 Secla gemmâti potiora Gange
 Trudit, & fuso populorum in arua
 Influit auro.

Itis? an frustra LVBOMIRSCIANÆ
 Pura SRZENIAVÆ tumuere colla,
 Et superfusus petiere Diuûm
 Tecta fluentis.

Vidimus quanto genialis ille
 Gloriae Torrens glomeraret æstu
 Pulchra sancitæ monumenta Pacis,
 Testibus astris!

Moschici quantus nemora alta campi
 Egit in præceps, Dacicumque Martis
 Robur inuoluit, patrijs profundi
 Fluctibus Aluêi.

Nunc Satur cædis, modò perspicaci
 Innocens vitro magis, æmulatur
 Mite Crystalli iubar, & sereni
 Marmora fontis.

Iamq; facundo gracilis susurro,
 Atticis linguæ rapitur Smaragdiss
 Iam rubens tabo fluit incitatâ
 Turbidus irâ.

Pulchrius iam nunc Sacer ille Riuus
 Regna decurret, cûi dulce laudum
 Nectar, affudit sacra Iageloni
 Suada Triumpho.

Dardanâ cedit tibi Xanthus vndâ,
Cedit audaci simois profundo;
Scuta qui & strages vehit, & natantûm,
Corpora Teucrûm.

Tuta quem findit patriæ Triremis,
Colchico nec non tumidus sub auro
Triplicis famæ triplici coronat
Remige Iason.

Itaci quanquam neque desit oris
Docta Maiestas, neque desit Orphêus
Detriumphatas Procerum remulcens
Carmine mentes.

Hic & hic quassas Patriæ labantis
Munit antennas, populisq; centum
Præsidet, pictam tenuisse proram
Gaudet Iulus.

Musa quò vatem rapis insolenti
Præpetem cymbâ? **L V B O M I R S C I A N O**
Parce Torrenti, pauidoq; differ
Carbasa portu.

Cernis, vt diræ violens Mæoti
Cruit infaustis Dolopum ruinis!
Et sui largus decorum profundum
Labitur amni.

AD GASPARVM DRVZBICKVM
 è Societate IESV Tirocinij Ma-
 gistrum.

O D E XX.

Q Valem in remotis Æmoniaë iugis,
 Primo tumentem vere puertiaë
 Nutritor educabat ingens
 Æaciden, viridesq; Chiron
 Flecebat annos. cum iuueniliter
 Ferocientes Puberis impetus,
 Leni remulceret Magister
 Officio, Stupet ipsa Thetys
 Gauisa tanto pignoris arbitro
 Secura mater: grandibus interim
 Votis Achilles, bellicosos
 Discit auos, proauosq; dextrâ
 Totoq; fortem nititur Herculem
 Æquare nisu, reddere moribus,
 Implere factis, inclytumq;
 Thesea restituisse coeptis.
 Talem obsequenti sacra puertiaë
 Te iura dantem, celsa Craci domus
 Agnoscit, & carum pudico
 Venda, Patrem ueneratur amni,
 Tibi paternis aspera legibus
 Carthago cedit: Tu melior sacraë
 Vindex iuuentæ, mitiori
 Ingenio rude fle&is auum.

tu blanda paruis iura Quiritibus
 Linguæ diferto flumine temperas,
 Mollemq; diffingis iuuentam
 In similes proavis Nepotes:
 Qui bellicosæ rura Podolizæ
 Morum secundis messibus imbuant,
 Et fruge virtutum feraces
 Instituant animare campos.
 Hic eminentes pectore CLAVDIOS
 Olim daturus, fronte meridiem, &
 Innube fert vultu Serenum,
 Intrepidis animosus ausis.
 Hic eruditi strenuus eloqui
 Reddet capaci pectore LAINIOS;
 XAVERIVMq; BORGIAMq;
 De tenero meditatus vngui.
 Illi pudicis emicat in genis
 Possessus alto Numine COSTVLVS,
 ingensq; SALMERON, at illi
 Multus inest LVDOVICVS ore.
 Est qui remissi nube supercilii
 MERCVRIANI suscitât indolem:
 Blandaq; maiestate condit
 Alloquium, placidosq; mores!
 An & supremos post cineres adhuc
 BERCHMANNE viuis? Te iuuenum frequens,
 Condiscit examen, tuasq;
 Tiro sequax graditur per artes.
 Festina laudum vis, teneros procul
 Transcendit annos, pulchrius emicat
 sub teste virtus: & fideli
 Exigitur monitore Pubes.

LYRICORVM

LIBER SECVNDVS.

AD SIGISMVNDVM III.

POLONIÆ & SVECIÆ REGEM.

Coll: Crac: Soc: I E S V.

Fundatorem.

O D E I.

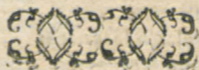

Hæc illa Diui Sanguinis indoles
 Petita sacro vatibus ambitu
 Sese Polonarum vetabat
 Marginibus cohibere laudum.
 Per exterarum littora gentium
 Latè refundi debuit æquoris.
 Hæc illa tempestas, & illa
 Belligeræ mariæ alta famæ!
 Creuère dudum Lechiaci, tuis
 Creuère fasti laudibus, arbitra
 Scit Roma terrarum, scit ingens
 Carpathium, populiq; & oræ

Varo

Vasto natantes Oceano, tuos
Princeps, Triumphos. Sic Iagelonidum
Virtus, & externos redundat
In calamos, & in ora vatam !
Non ille grandem præcipitantibus
Felicitem Patriæ & Imperi
Distinxit annis. fortiores
Nempe notas ratus esse Regni
Quas ipsa virtus grandè Corinthio
Spirans in auro, bellipotentibus
Insculpsit æternum trophæis
Lechiacæ decora ampla famæ.
Quæ nec citati fluminis in modum.
Iniuriosus deleat impetus
Torrentis æni, nec vetustæ
Succutiat caries ruinæ.
Nescit sepulchris tristibus immori
Quæsita bello gloria. stat super
Labantis, inconcussa, mundi
Fragmina, ludibriumq; sortis.
Vidi calentes, vidi ego Thracico
Latè phalangas feruere prælio,
Cum sæua tempestas Gradiui
Moldauicis fluitaret aruis ;
Heu ! adiacentis rura Podoliæ
Haustura latè ! ni Iagelonia
E nube prospexisset Iris
Et propè iam pelago latentem
Seruasset orbem. Tunc Marcoticæ
Cessere nubes, tunc pelagi tumor
Motiquè subsedere fluus,
Et scythici vaga monstra ponti.

Frustra insolentes Luna Othomannidum
 Moliris æstus æquoris, in tui
 Iam iam relapsuros furoris
 Perniciem, opprobriumq; gentis.
 Altum indolenti quis tibi tunc furor
 O S M A N N E ? mæsti nube supercili,
 Cum versa cedentum videres
 Signa retrò, patriasq; fleres
 Errare Lunas : non sine ludicro
 Depræliantis murmure Lechiæ,
 Gratoq; regnorum tumultu
 Et fremitu Superum secundo.
 Præteruolantum sæcula temporum
 Latè sonanti nominis effedo
 S I S M V N D E vinces. dum Polono,
 Fixa leges tua gesta cælo,
 sculptasq; laudes. dum Lechicos vehet
 Axis triumphos. Ducta fauentibus
 Delubra dum Diuis, & aræ
 PETRE tuos recinent honores.
 Hæc quæ recumbit Regificis super
 Moles columnis, & procul æmulas
 Egressa nubes, dedicatum
 Stellifero caput æquat orbi.

AD S. IGNA

AD S. IGNATIVM

*Nouum Romanæ Religionis Pro-
pugnatozem.*

O D E II.

Ingens tuorum gloria temporum
Et sanctoris Militiæ caput
Diuine LOTOLA, & Quirinæ
Præsidium columenq; sedis.
Per te secundis edita partibus
Morum, & fidelis Propositi tenax
succreuit ætas: quæ parentum
Dedecores, meliore cœpto
Excuset ausus, & proauum rudes
Deique, cæliq; in melius piâ
Incude diffingat labores,
Aut facili pietate celet.
Per te superstes Relligio Patrum,
Viuis recentem fert animam genis,
Gaudetq; iam maior videri
Eque tuo magis igne diues
Tibi comarum pondus, & asperos
Gemmis Tiaras, nec violabiles
Nexus coronarumq; & auro-
I Mustre Pedum, radiosq; debet.

Stel-

Stellamq; comptis crinibus illitam
 Crinale, vittas, Pontificum decus,
 Et frontis immortale sidus
 Et capitis tibi pandit ignes.
 Defuncta seu cum grandibus impera
 Curis, & alti vecte negotij,
 Septena prospectat, fidelis
 Colla iugi: dominaq; mundi
 Ab arce, vastis iura trionibus
 Europæ, & altis Americæ plagis
 Partitur, increpatq; Sacra
 sacra suis inimica Sacris.
 Tibi, remotas, præses & arbitra
 Impunè sparsis in Zephyros comis
 Errat per vrbes, & Latinis
 Accumulat pia signa signis,
 Et vota votis, & precibus preces,
 Ritusq; gaudet Ritibus, & vagas
 Eheu reluctantùm phalangas
 Ausonijs sociare castris;
 Quin & Vetustis per populos fluens
 Ceris auorum, per Rhodanum Tibi
 Albimque, Rhenumque, incitatis
 Certa Fides Volitat Carinis.
 Illam & iocosis Vistula flexibus
 Purùm fluenti gurgitis agmine
 Effingit, argutoq; lymphæ
 Dardanias ruit ore vittas.
 Matremq; grato non sine fontium
 Clamore, san&is insonat amnibus,
 Romamq; Romanosq; Ritus
 Compositis veneratus vndis

Tybrimq; Patrem lenè cadentibus
Confessus aluèis, ter vitreas, vitì
Illimis, exciuit choreas
Ad numerum saliente fluctu,
At ô perito, qui fugientia
Vrges rotatu secla, tui rudes
Diffinge barbaros in aurum, &
In Latiaè pretium Tiaræ.

MANIBVS AVSTRIACIS
SERENISSIMÆ
CONSTANTIÆ,
Poloniarum & Suecia
REGINÆ.

O D E III.

Q Vis labor, æternam calamis accersere famam
Longæua cornu personantem secula?
Moliriq; pyram lacrymis, censuq; redemptâ,
Quali vetustis Ambitus quondam rogis
Arserat exhaustis in publica funera regnis
Fumante circum Messis Assyriæ globo.
Leche, quid artifices Pario molimine dextras
Curaq; Solers defatigas exteras!

Princi.

Principis ereptæ par condere Mausoleum
 Ars quæ Myronis, quæuè Lyfippi manūs
 Aut Polyeletæi famosa scientia cæli
 Impendiosâ temporis possit morâ?
 Ipsa sibi memorem CONSTANTIA stare columnâ
 Iussit, loquaces iussit & cædi notas
 Quas populis, terrisq; diu, Cæloq; legendas
 Imo columnæ stantis inscribo pedi:
 Occidit heu! stricis caput insuperabile Fatis
 Tumultuantis altius regno Deæ,
 Fortunam egregio suctum lassare duello,
 Casumq; pulchris prouocare prælijs.
 Cætera se claudunt tacito bona pectore, partem
 In se recedens occulit Modestia,
 Æthereoq; abdit virtus arcana recessu
 Meliore quondam personandâ barbito.

G A S P A R O D Z I A Ł Y N S K I

*Episcopo Culmensi acerrimo Hæ-
 reseos oppugnatore.*

O D E I V.

Nondum Latinis icæta securibus
 Accepit audax Hæresis, impiâ
 Ceruice mucrones? nec vsq;
 D Z I A Ł I N I A sonitum pharetræ

Irasq; & arcus, compedibus grauis
Expauit Orcus; nec Latios dolet
Frenos momordisse, & reuincta
Romuleis dare colla Vittis?
Seseq; captum tristibus ingemit
Cocytus vndis, & Stygios pauens
Refugit in fontes, Borussis
Non iterum trepidandus aris.
Districtus atqui Sacrilego gregi
Impendet ensis, telaq; missilem
Terroris offusura nimbum
Non dubio fremuere neruo.
Sat Anglicanæ mucro licentiæ
Peccauit. orbis dissidijs hiat
Incertus; & ferri seueris
Testa Deum tonuere iustis!
Incumbe grandi Pontificis Pedito
Si ferari non sinit Herculem
Antæus: obtritiq; spirant
Seminecis fera colla monstri:
Te Culmianis aurea legibus
Redordientem Secula, Battavi
Schoti q; plorauere ritus
Dira superstitionis
Portenta vulgi, prodigialium
Concepta sæuis Eumenidum toris,
Enata non nuper sinistro
Omne parturientis Orci.
Hæc quæ Borussis luxuriant agris
Armenta Lernæ, DZIALYNIIS cadent
Confixa telis: nil probroso
Vi&ima displicitura Diti.

Frustra scelestis perditus ausibus
 Centena tendit brachia Geryon,
 Frustraq; castigat, frementi
 Labra miser taciturna morsu
 Assibilantes tu Colubri minas,
 Et belluosis è Nemees iugis
 Rictus, & immanes hiatus
 Fulmineo prohibebis ictu.
 Tunc & Latino qui malè segreges
 Distant ouili, conscia deuias
 Ad septa ductabis cohortes
 Et patrijs reuocabis antris.

AD STANISLAVM LVBOMIRSKI
Palatinum Cracouien.

ODE V.

GAudet eruentis ictibus afferi
 Mauortiarum gloria mentium,
 Tuiq; in auersis Gelonum
 Vulneribus numerantur Anni.
 Te bellicosa rura Propontidos,
 Te fusus Amon, te capitis minor
 Osmanus, & belli potentem
 Moldaui didicere traus.
 Dicent futuris Baetra nepotibus,
 Bellator ensis quid tuus egerit:
 scit fracta Maotis, scit audax
 Bosphorus, Aedonijq; fluctus,

Pene occupato cum violentior
Tyrannus orbi infunderet Africam

Latè super fufis per agros

Myrmidonum Dolopumq; nimbis,

Quos inquieti turbinis arbitra

Inominato sidere mouerat

Fatalis Arctos, & feroci

Urfa minax animauit cestro.

sed quid furentis Threyciae canes,

Quid fracta dirae cornua Cynthiae

Quid Parthus, excitaeq; bellis

Trux Asiae Libiaeq; pubes,

Aut militaris robora Daciae,

Et impotenti spe Caracas tumens,

Quid vultus audacis Tyranni

Aut rabies iuuenilis irae

Contra trifulci fulminis Alitem

Imbellis ausit? Degener unguium

Quid vultur, aduersum seueras

Martis opes, Aquilasq; possit?

Non tanta campos Pharsalicae tegit

Ruina stragis. tanta nec ensium

Procella, cum pingues Latinis

Caedibus erubere Cannae:

Romana dum per viscera patrio

Omen Gradiuo quaereret Annibal,

Ferrog; cedentes & igni

impiger exsuperaret Alpes.

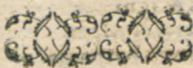
Tibi Gelonum vidi ego barbaras

Errasse turmas. Te duce lugubris

Osmanus illunes, Polone,

Edidicit trepidare noctes.

Quamquam nec albis desit adorcis
 Præclara Virtus. Splendidiùs virent
 Fasces, triumphalesq; lauri,
 Quas niuei sine cæde Martis
 Depræliatrix dextera colligit.
 Et sæpe terris latiùs imperat
 Pacator ensis, quem *Quieti*
 Iuncta Salus, facilesq; flecti
 stipant cateruæ. Sic *L V B O M I R S C I A*
 Ab hosse laudari & metui duplex
 Virtus ineretur, innocenti
 Tempora circumeunte lauru.
 Hinc militari Te geminat tubâ
 Audita septem - fama Trionibus,
 Ab insolenti temperasse
 Verba joco, solidamq; bello
 seruasse Mentem. *Quid memorem tuis*
 Emancipatos compedibus Duces
 Florere, victorisq; pulchro
 Munere continnare Soles,
 Debere fasces. Magnanimo sat est
 Hostem leoni sternere. Spiritus
 Dormare qui nouit calentes,
 Ille potest dare iura victis.

AD STANISLAVM WARSZYCKI

Palatinum & Generalem

Mazouie.

ODE VI.

TENÈ MAZOVÎ fileam Gradiui
Cura WARSZYCKI? cui fas & Æquum
Cædis immunes vacuasq; seruat
Morte secures.

Tu Palatino spatiosa tractu
Iura dispensas : animiq; præstans
Mota subiectas moderaris vnus
Bella per vrbes,
scuta te circum lituiq; stipant.
Acer inscribit tibi signa Mauors.
Bella cui neruum : Toga debet almæ
Otia pacis.

Pulchra natali tibi lucis ortu
Adstitit virtus ; & opima frugum
Sors Amalthees, facilisq; pandæ
Copia dextræ.

Mox per insignes abitura circos
Verba dictavit tibi Pallas ipsa :
Ipsa perfudit Themis innocenti
Ora seuero.

Hinc per illustrem sociale nexum
 stemma cognatis K O R I B U T I O R V M
 Defluit ceris:redit hinc Z B A R A V I S
 Gloria Mitris.

Quæ satis Clio canet explicatam
 Numini semper superisq; dextram?
 Æquet aut quisquam per egena sparsas
 Agmina gazas?

Quos tibi debent pia commeatus
 Castra L O I O L Æ, tenuisq; P E T R I
 Cymba, quam ditas ope non dolendâ
 Alter Iason.

sive diuinæ placuisse M A T R I
 Incidit menti calor. Ut repostas
 Pergis & centum pedicis gementes
 Promere census!

Diuitis vobis pretio metalli
 Cælites ardent: cumulisq; rerum
 Tempa collucent, radiatq; Eöis
 Ara lapillis.

Non tot humenti pede transit arua
 Nilus effulis spatiatu vndis;
 Induit non tot Pharijs tumentes
 Messibus agros;

Quantus æternùm fluit euaganti
 Diues argento, neq; parcus auri,
 Prodigus quantas tibi lacrymatur,
 Naruia laudes.

Quantus hinc atq; hinc bipatente riuo
 Pauperum turmas per & obligatos
 Numini cætus ruit hospitalis
 Agmine lymphæ!

Ille iactati penus institoris!
Bertilis frugum sator ille! sacra
Cuius affusis recreata donis
Risit Egestas.

Iure nil Hermo Pharijs q̄; debes:
Fontium ripis rutiloq̄; Gangi
Nil Hydaspis opulente debes
Narua gemmis.

Nereo Ganges patrij tributum
soluit Electri. Tibi iugis auri
Vena felici Supero s̄ inundat
Munere postes.

Clara SIRADI PHARVS orbis. Olim
Dum tuæ virtus TRABBATA gentis
Viuet, in sculptum patrio legere
Sidus Olympo.

Æmulo donec tuæ vota Natus
Impleat passu. Patriæq̄; Cuius
Crescat, & magno comes allaboret:
Ire parenti.

Quæque nolentes latuisse gemmas,
Moribus celat, generis vetulti
Nympha, dotalis cui seruit omni:
Narua fluctu

Serò venturos Lechiæ Nepotes
cernat, & caro breue Casimiro
Munus appendat, docili seueras,
Fingere pugnas

AD IOANNEM CAROLVM
CHODKIEWICZ

Palatinum Vilnensem, Supre-
mum M. D. L. Exercitûs

D V C E M.

O D E VII.

Quis ille verò Ductor in arduum
Assurgit ensem? Pulcher ab inclyti
sudore belli. Tené magnis
CAROLE conspiciende Castris
Lux Martiarum prima cohortium
Datur tueri? Non humiles toros
Clauamq̄ue, deuotamq; pulchræ
Morti animam, Litauiq; nosco
Sidus Gradiui. struâta Crosensibus
Cui templa Sacris, Munificentia
Pensauit augustis Deorum
Porticibus patriq; cælo.
An & minacem Grypha, bicorpori
Agnosco formâ. cornua Thraciæ
Caute Lunæ. Nusquam inanes
Vulnifico metuendus ense

Exer-

Exercet auras. Scit fera Moscua
Ferocientum parciorem unguis:
scit Luna Bizanti probroſis,
Teſte Daco, male vulſa ſignis.
Cui iure primis cedat honoribus
Et parte caeli Marmaricus Leo.
Portisque, ſeruatque; cedat
Arce vigil Capitolij anſer.
Quantum Threiffis cadibus aggerem,
Inexpiatam Barbariae pyram
ſtruxit! cruentatumque; vaſta
Cade Tyram Tanajmque; ſparſit.
Hic caesa ſquallet Myrmidonum cohors,
Hic indecoro funere Concanus
Inceſtat auras. Hic natantes
Morte oculos, Othomanne, torques.
Hic inſolenti pollicitas male
Urbes Tyranno trux Caracas luit,
Maeretque; caesorum redemptas
Funeribus, tumulisque; caenas.
Videtur illinc ſanguineus comae
Arſit Cometes, Thracibus, & ſuo
Fatalis Othmano Cometes,
Et Scythico metuendus orbi.
Spes inquietis inſidet Africis
Incerta voti. Ne male mobili
Permitte fortunae carinam:
Ambiguus vehit illa ventis
I laureatis CAROLE curribus,
Turpi reuictis clade Cydonibus
Fractis Muſurmanni cateruis,
Et domita Scythiae Propon ti.

Heröum' auitiste Capitolijs
 O victor infer. Te cupidus polo
 Prospectat Alcides, & olim
 Emeritis tibi cedit astris
 Tibi secundo Relligio comes
 It ponè gressu; lætaq; Dacicis
 Latè reuertentem triumphis
 Fama vehit rutilante curru.
 Te Gryphus alæ remigio celer
 Titanis vltra provehit orbitam:
 O terror Osmani, ô labanti
 Imperio subitura Ceruix,

T V M V L V S
 LVCÆ CHMIELECKI
 PALATINI KILOVIEŃ.

*Campestris Exercituum
 Ductoris.*

O D E V I I I .

AT nec inuictos etiam profanis
 Cladibus Manes populata, viatrix
 Inter obscuros, tua facta, duxit
 Parca triumphos.

Frigidum leti rediuiua virtus
Euenit marmor. Stat auara contra.
Fasta, quæsitum Patriæ secundis
Nomen in armis.
Torua Minöis Nemesisq; ridet
Sceptra, nec strictas metuit secures,
Ardet incoctum benè cûi seuero
Pectus Honesto.

Æaci furuastremat ille leges?
Turbidos rerum benè qui ferendo,
Terruit casus, & iniqua sortis
Pila regressit?

Lenis irarum: cupidæq; vindex
Fraudis, & pulchri sine cæde Iusti
Arbiter, morum volucrisq; cultor
Integer æui.

Quantus, Heroârate, non dolendæ
Nuper emensus spatia ampla famæ,
Lucis & vitæ stetit innocenti
Nauita cursu!

Interim, si quid mea plectra possunt,
Hoc habes, campi metuende Ductor,
Carmen, incisum tibi dedicati
Pectinis ictu:

Alter hâc Pyrrhus cubat acer urnâ;
Alter iniectis Agamemnon armis:
Alter obliquâ clypeatus Hector
Nititur hastâ;

Cuius haud muto Cinis è sepulchro
Increpat segnes Dolopum cateruas
Inclytis vindex tumulis, & ipsâ
Territat umbrâ.

Audeat Rossis graue ne redire,
 Ciuibus quondam Patriæq; fulmen
 Thracis infestæ, vel iniqua torui
 Furta Geloni,
 Iurè victricem tibi lenis Hastam
 Laurus inserpit, solidamq; circum
 Voluitur clauam graue militaris
 Stemma Gradiui.

AD IOANNEM DELVGO

*Hispalensem Clarissimum Theologum
 è Societate IESV.*

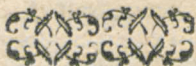
ODE IX.

Non tota laudis præmia, ferreo
 Cedunt Gradivo. sunt & inermibus
 Iræ Lycæjs: sunt Cleanthi, &
 Thëologo sua tela Circo.
 Hinc innocentes cum lituis tubæ
 Nec inficeti classica iurgij
 Doctique decertant tumultus,
 Et calidæ simulacra rixæ.
 Hinc & Mineræ pulchra seueritas
 Acerque Rostri Vultus inhorruit
 Alti rudimentum laboris,
 Palladij documenta nisus,

Hinc

Hinc strenuarum praelia mentium
Edoctus orbis; nobilius vibrat
Hastamq; ferrumq; & rebelles
Hæreseon volitat per hostes
Intaminatam vindicis ingeni
Ad vsq; palmam. Qualis iô pugil
Inter duellantum phalangas
Magniloquo stetit ore LVGO!
Cui sternit amnes Tybris, & hospitam
Orbis parentem Dardaniam (capax
Famæ sepulchrum) cui reclinant
Aufonios iuga celsa fastus.
Felix Iberi sideris indoles
Cælo secundam digna laboribus
Implere Romam, digna Hetruscos
Laudibus anteuenire Soles.
Quanquam decorâ iam rude candidi
Donatus æui, plurimus otij
Pallefcis arcanus Deorum
Testis, & exhibitos Mineræ
Appendis annos, Lustraq; grandibus
Certata rixis: emeritum caput
Deique naturæque castris,
Nec viridis vacuum lenectæ.
Audax Gradiui sic etiam sacro
Perstare campo: Seu tibi VAZQVIJ
Duella, seu fortis SVARI?
Magnanimæ placuere lites.
Nec te molestis fun&a tumultibus
Excusat ætas, vritur æmulo:
Grandem nec attritis reclinat
Molem humeris operiq; parcit,

Nec vna cari finibus imperi
 Latè patentem claudet Iberia
 Solem, Pyrenæos & vltra
 Porrigitur tibi meta saltus.
 Et ipse nostro creber in agmine
 Grato docentùm non sine iurgio
 Audiris, absentemque plangit
 Te Cracijs Metanæa rostris.
 Sic & remotis cœtibus interes
 Tuusque longé, nubiferas labor
 Transcendit Alpes, & trecentos
 Deproperat tibi fama calles.
 Diuinioris munera Copiæ
 In maius ipse prouehat otio
 Tempus:renascentes, neq; olim
 Inuideant tibi fata Cæptus.
 At qui secundis liuor amat comes
 Hærerè, primo nominis in tui
 Caligat ortu. sic amico
 Fata tibi pepigêre cælo.
 Viuax LYGONIS pagina Delphicos
 Celat recessus, & tripodum fidem
 Et rostra, quæ doctâ vetusti
 Pithagoræ crepuère tussi.

AD ALEXANDRUM PIASECZYNSKI
Terrarum Kijouie Castellatum.

O D E X.

Iure florenti dominaris vrbi,
Inclytum cuius latus hinc & illinc
Ponè labentes gelidi lauant Bo-
rythenis amnes.
Magne Kijoui moderator orbis,
Marte cui cœptas cumulante laudes
Ipsa decreuit dominos merenti
Pallas honores.
Nescit annosæ senium ruinæ
Gloriæ viuax animiq; pignus,
Dextra bellatrix sibi quod cruento
Afferit ictu.
Lucis & vitæ facilisq; leti
Fama contemptrix, tumulis amicas
Nescit & taxos, & inertis alta-
- Obliuia Lethes.
Arbiter legum scelerisq; vindex
Perge pugnaci dare iura Russo,
Quem BOLESŁAI domuit secundo
Robore miles.
Cum triumphati per acuta belli
Regna Wscheuoldi populatus; ultra
Imperii fines, Lechicumq; victor
Protulit Orbem.

Ille

Ille viâuri pretiosus æui
 Emptor. infelix nisi bellicosâ
 Laude quæsitâ, malè funerasset
 Sanguine Lauros:
 Ausus indigno Violare leto
 Præfulis vultus; & amica Diuis
 Ora, vesano famularis iræ-
 -Obtrudere ferro.
 Imperi doctus, benè militari
 Præsides fonti, graue cûi tributum
 Laudis, hinc Ister vehit, hinc sonoro
 Bosphorus aluêo,
 Te Tyras nostris propè fractus armis
 Inuehit Ponto, domitusq; nuper
 Moscûa, permiscet tua fœderatis
 Nomina riuis.
 Cæteris anceps, tibi certa ramos
 Laurus inclinât : facilemq; pugnae
 spondet euentum, leuis ominati
 Alca belli.
 Thraciæ qualem peregrina linguæ
 Vidit orantem, stupuitq; Suada?
 Bella seu pacem cupidis Gelonûm
 Inuehis aruis.
 Tutior post hac duce te per omnes
 Roxiæ vicos, cupiet Quirina
 Ire Maiestas : caput & decoris
 Efferet aruis.
 Læta Kijouî per aprica campi
 Diua Romanis comitata sacris
 Finget VRBANO pretiosiore
 Secla metallo.

Ille vittatis potietur aris
Ausa discordes sociare cætus:
Ille compeſcet ſibi diſſidentium
Iurgia legum.
Mox Vaticani ſtudioſa Ritûs
Vate me, ruſſis remeabit oris
Fauſſitas, neſcens per amæna Sacras
Rura corollas;
Atticæ donec Volucres, ſonorum
Agmen VRBANI, malè perſtrepenſes
Deuium fucos genus, expiata
Cogat in antra.

AD PREMISLAVM RVDNICKE

Præpoſitum Prouincialem Societatis

I E S V in Polonia.

O D E X I.

O Cui amicâ Pallade, Gratia
Dedere naſci; cui nihil arduum
Natura ſublunſtri Profundo
Sepoſuit nihil Æthra cælo.
Telluris ex quo regna, Geometri
Solers laboris, ſtante decempedâ
Mentis, peregiſti, ſerenæ
Doçæ ſedet tibi cura noctis.

F

Totiſ.

Totifq; ve sper peruigil ignibus

Et viuidorum patria siderum

Laborat, heredemq; aperto

Vranie iubet ire cælo.

Hâc arte docti non vacuum Poli

O peruagati sideris Arbiter

Te Sidus addes, & Deorum

Tecta animis oculisq; vifes:

Hinc te reposti conscius ætheris

Famæ propinquum Clauius hospitem

Inuitat. Euclides at inde

Signifero rogat ire curru.

Tuo per omnes munere porticus

stagira creuit: te duce Regiæ

Homerus immigrauit aulæ,

Et Latij subiêre fasti.

Tibi ô Polonæ Conditor Atticæ

Regalis ostri luce superbior

It Pallas, olim purpuratos

Lechiadis paritura soles.

Tunc illa Regum Sarmatiæ nutrix

Nouo sonantem Socrate Regiam

Audiuit, emirata carum

Principibus populoq; Numen!

AN & perennem SARMATICO struis

ARAM DOLORI? Cùm lacrymabile

Figis SIGISMUNDO Trophæum,

Regifici decora alta busti.

Mœstum sonanti quæ recinant tubâ

Graci nepotes. quæ procerum pius

Renarret ardor, luctuosus

Vistula quæ regemat sub vndis.

Ter visus omni se Tyberis tibi
 Mouisse ripâ : dum Latij nouus
 Hospes, Vaticanosq; latè
 Arduus inueherere colles.

Quâ dedi cati liminis arbiter
 Stat maior altis Pyramidum iugis,
 septemq; circumspectat arces
 Peruigili statione PETRVS.

Tibi repositi Relligiosior
 Cortina Pauli, templaq; cominûs
 Panduntur, & passim iacentûm
 Exuuia Cineresq; Diuûm !

Tibi decemplex sternitur Appia,
 Magnæq; tractus Flaminia patent
 Te Roma, te longè recliues
 Ausonia coluere montes.

Quidquid beato mentis in otio
 Tibi disertâ fluxit arundine ;
 Quidquid laboratum serenis
 solibus, excubijsq; Lunæ.

Benè ominatis edita partibus
 Feliciorum pignora mentium,
 Censore sudatos Olympo
 Heu prohibe perijsse fætus.

Euolue tristi depositum situ,
 Iniuriosis eripe nubibus,
 Tristi nec arcano teneri
 Digna, auido lucra differ orbi.

Quâ parte cæli, Magne Pater, tuos
 Insculpo nisus ? non capitur tua
 Virtus Olympo, nec laborum
 Emerito, satis omnè cælum est.

AD IOANNEM ZAMOYSKI
Capitaneum Kalusiensem.

*Cùm in exteras proficisceretur
Nationes.*

Eum esse bonarum litera-
rum Mæcenatem.

O D E XII.

CLara pugnacis SC H A R I I propago
Magne Z A M O S C I. potes, his auitos
Moribus Manes, reducemq; terris
Reddere Patrem:

Cuius heu! rapti memor, hospitem
Explicas Phæbo, Themidiq; dextram,
Certus extendi benè posse docto
Munere famam.

Sedulis æther tibi seruit horis,
Atticæ sudant, tua cura, noctes,
Et peregrinæ uigil allaborat
Copia linguæ.

Nec domi tantùm sapuisse, quidquid
Temporum fidi monuere testes
Certus, externi quoq; sciscitaris
Numina veri,

Bellico quidquid sonnit paratu
Aurei felix Taciti, venustas,
Cæsar aut quidquid, vetuitné magni,
Pagina Liui.

Seu vbi nōstri fragor ille Martis
Magnus Arctoi domitor Tyranni.
Teutonas iustā populatus irā
Fixit ahenas

Imperii metas, gelidi secundum
Oderæ littus, rigumq; Salam,
Lechici iussit memores triumphi
Stare Columnas.

Aut vbi pugna S H A R I V S, cruentum,
Triplici pectus violatus hastā
Risit, & pulchros per auita duxit
Rura dolores:

Quando Mojkouī per acuta collis,
Clarus armorum studijs, Togæq;
Miles, Hastato domuit seroces
Vomere terras.

More Cadmæas imitante Messes,
Martio sparsit sata læta campo;
Vnde bellantum stetit acre sæuis
Agmen in armis.

Posterī ex illo tibi nempe soles,
Magna priscorum soboles auorum,
Sorte manarunt, veterisq; pulcher
Sanguinis ordo.

Hinc lacertosa radiant cohortes
Gentis Hastatæ: fremit inde Pubes
Clara pacatæ studijs Mineruæ!
Clara Gradiui.

Cresce magnarum Seges ampla laudum,
 Vatibus quondam grauis, ingeniq;
 Lene tormentum, & noua conditurus
 Prælia Phæbo.

AD GASPARVM DRVZBICKI

*è Societate IESV secundùm iam Ti-
 rocinij Magistrum.*

ODE XIII.

O Quem fidei Religio manu
 Denso profanæ plebis ab agmine
 Secernit, & Natûm domandos
 Fida sacrat tibi Mater annos.
 Perge obligatam Cælitibus Pater
 Frenare pubem. Sic tibi Mutius,
 Et fatâ iurauère: poscunt
 sic dociles tua vita Nati.
 Videtis? alti iam satur Imperi
 Primis luuentæ Præses Olympijs
 Insistit, & desueta rursùm
 Castra subit, veteresq; ludos.
 Iniecta pronis fræna Clientibus
 Doctâ relaxat vel cohibet manu,
 Aut non relucentes Ephebos
 Nutibus imperioq; frangit.

Sic, Nate, vultum, sic oculos feres,
Quos grata iuncto sœdere Comitas,
Et Candor, & formosa grati
Temperies comitetur oris.
Et nunc monentis plurimus Imperi
Patrem seueris vultibus aduocat.
Nunc patre depulso, benigna
Blandiloquo redit ore Mater.
mater tenacis nescia dexteræ,
Seuerioris parca supercili.
sic nempe diuersas Magister
Ponit amor repetitq; formas,
Et se, merenti accommodat indoli
Pubentis æui; seu grauis obruat
Procella mentem, seu reducto
Sole, animi cecidère nubes.
Prò quantus oris! quantus in igneas
Assurgit iras! Cùm populi nefas
Fraudesq; & innutrita sædis
Pectora flagitij lacunis
Ultore vultu plectit, & horrida
Inexpiati crimina sæculi
Castigat, horroris beati
Quassa metu populante corda.
Illi sonoro læta frementium
Assensit omnis murmure Curia
Applausit oranti, vel ipsa
Lubliacis Themis æqua rostris.
Quantas Polonæ munere copię
Erexit vrbes? Cùm procerum pijs
Triumphat aures, & tenacem
Propositi monet esse mentem.

At ô seüero Palladis otio
 Furare pectus: neü dubita tuos
 Hinc inde metiri labores
 Quâ Lechicæ patet ora gentis.
 Et ni potentis culta Volhyniæ
 Temnis, tuimet muneris extiti
 Pars magna vates. nouit ingens
 Ostrogij Helicon viretis;
 Nouit sacrorum gloria collium
 Cyrrhæque princeps, castaque Tullij
 Fluentâ. CHODKIEVICIANÆ
 Munera, non moritura dextræ.
 Ne perge, Præses magne, rudés adhuc
 Orbare mentes; dum similes tui
 surgant per Europam Clientes
 Moribus assimilentq; Patrem.
 Tuis & olim diuicijs graues
 Æquo Magistrum robore prouocent,
 O magne florentis iuuentæ
 O teneri moderator æui.

AD CONSTANTINVM LVBOMIRSKI
 CAPITANEVM BIALOCERK:
 FILIVM PALATINI
 Cracouien.

ODE XIV.

AT nec ingenti Patre distat ingens
 Filius, primi docilis Gradini,
 Ante pacarunt bona quem seüera
 castra Mineræ,

Vt peremantis placidè renidet
Gloriæ merces ! Brevis ira famæ
Immori gaudet ! decorumq; patet
Vritur igni !

Perge funesto metuendus Hosti :
Mentium quò te melior Magistra
Virget Hortatu, viridesq; Mauors
Increpat annos.

Non & irarum celer, aut fideli
Credulus parmæ, Chalybumuè nodis,
Omne dispensas nimium secundis
Robur in armis.

Graciæ totos, Latijq; gaudes
Ire per fastos, celeresq; Regum
Discis & casus, & acerba diræ
Prælia fortis.

Cæsarum clades, Asiæ sepulchra,
Et numantini mala longa belli,
Quæuè Romano maduère quondam
Sanguine Cannæ.

Martijs at cùm Toga cedit armis.
Nec laboratæ vacuus Mineruæ,
Nec rudis belli Pugil eruditum
Ibis in hostem.

Talis Eöi fragor ille mundi
Clarus antiquis Macedùm triumphis.
Laus Alexander: patrij, suiq;
Nominis Heres,

Palladis doctâ benè tutus arte,
Nobilis circum studia alta Diuæ
Egit, & magno latus omne belli
Sepsit Homero.

Hectoris iam nunc memor Ascaniſq;
 Perge dilecti Simoëntis Vndam,
 Victor Arctois cumulare CONSTAN-
 TINE trophæis.

Barbaro donec satur uſq; tabo,
 Decolor Dacis amet ire campis,
 Et pharetratum Violentus iræ
 Sorbeat Iſtrum.

Sic Tuus latè meritis inundet
 AMNIS Europam. Tibi ſic auito
 Fonte, gentiles famularis vnda
 Trudat Honores.

AD PHILIPPVM VILHELMVM
 COMITEM PALATINI RHENI
 Ducem Bauariæ,
 ET ANNAM CATHARINAM
 Principem Poloniæ.

*Cum poſt feſtas auguſtaſq; nuptias
 Cracouiam inuiſerent.*

ODE XV.

Pro! quanta princeps, orbis & imperi
 Addis marito nomina Stemmati!
 Quantaſq; permisceſ auitis
 Nominibus generiſq; laudes!

Qualem sequaces te IAGELONIDVM
Cinxere Fasces? Qualis io Patrem
Reuisis, & quantus refers con-
sanguinea spolia ampla famæ.
Formosa pulchræ cornua Cynthiæ
sereniori lampadis, ampliùs
Lucent in argento, propinqui
Cùm socio micat igne Fratris
Miscetq; flammam. Sacra Venustius
Magni relucet fœdera Connubi
Cùm bina maiestas in vnam
sanguinis incubere lucem.
Tibi secundis nutat Ethesijs
Vulgò inquieti verticis altior
Molliq; coniuget capillo
Regifici Seges alta IVNCI.
Illum & minores cum violis rosæ.
Crocisq; & omnis copia MONTIVM
Latè superiectis per agros
Floribus, & viridi volentem
Stipant cateruâ. Læta nec abnuis
sterni supinis CLIVIA messibus
Et gaudet Heröo reclinis
IVLIA procubuisse SCIRPO.
An & profundo migrat ab alveo
Hinc inde motis Istula fontibus
Ausus palatino deinceps
Flumina conseruisse RHENO
At tu sereno AURORA IAGELLONVM
Deducta cælo? dulce Bauarico
Iubar repercussum Trione,
Belligeri noua Nympha RHENE

(Natalis vrit si quis amor soli)
 Pugnacis, olim viue memor, Lechi,
 Æternus ô sanguis Deorûm, &
 Magnanimûm pia cura Fratrum,
 secuta pronò, te pede Faustitas
 Herbosa Boiûm rura perambulat,
 Iuxtaq; felices Napææ
 Congeminant geniale festis
 Cærmèn choreis: non sine ludicrà
 ANNAM elocutæ vocis imagine,
 Gratoq; Faunorum tumultu,
 Plausibus & Satyrorum amænis.
 At verò præter-Pannonicas volat
 Sublimis vrbes Rumor, & vltima
 Præuectus, auditum renarrat
 Ausriacis Hymenæon oris,
 Accede caris iun&a LEONIBVS
 Regalis Ales: impete Gothici
 Iras Tyranni: qui occupatam
 silesidos populatus oram
 Gazas potentûm diripit vrbium
 Impunè sæuus. Magnanimum genus
 Bôj LEONES; ite Regum
 Finitimas prohibete clades.
 Arcete diram Tysiphones facem,
 Et castra centum septa furoribus,
 Hydramq; Cocyti, & frementûm
 Pestiferos colubrorum hiatus.
 Ne desit acer finibus Hercules
 VOLFFANGVS implet moribus Herculem,
 Abesse ne possint PHILIPPI
 Dux Titulis; animisq; præstas.

AD SAMUELEM KALINOWSKI

Palatini Czerniechouieñ.

FILIVM.

ODE XVI.

ORbis & fato benè nata Proles
Patriæ iustis adolesce votis.
Vince fortunam, paribusq; Patrem
Ausibus æqua,

Sedulus volui fugientis æui
Corripit torrens peritura Martis
Cæpta, ni sistat celeres arundo
Temporis alas.

Aurei narrat tibi castus oris
Florus, Hetruscas Cato quid per vrbes,
Quid seguntinis metuendus egit
Scipio campis.

Quanta Campano periêre luxu
Castra; cùm partim alè cautus otii
Annibal, vino sepeliret, altæ
Secula famæ;

Qui què digressi fuit instar amnis
Inclytos voluens Macedùm labores
Curtius, quidquid monuit diserti
Penna Valeræ

Sacra

Socratis quidquid sapuere cætus,
 Prouidus quidquid monuit Cleanthes,
 Consili fidus placidâ minister
 Combibis aure.

Nunc & arcani tibi testis otî
 Pulchra Spartanæ documenta pugnae
 Discis; aut scuto super, aut equestres
 Ducere somnos:

Castra metari, graue Classicorum
 Murmur, & Soles, & iniqua belli
 Ferre, nec torui trepidare strigam
 Militis iram.

Iamq; nil visi metuens cruoris
 Prouocas æquo Proauos Gradino,
 Penè de primis meditatus annis,
 Arma Virumq;

AD ANDREAM GUTTETER

DOBRODZIEYSKI

Præpositum Domus Profess. Societa-
tis IESV.

ODE XVII.

Non sic profundi iam Satur æquoris
 Fastidit vndas nauita, quem diu
 Per alta iactatum lucrosi
 Distinuit vaga cura Ponti,

Iam lenta damnat sidera, iam maris

Æstum perosus littora flagitat,

Portusq; , natalesq; terras

Et patrij breue murmur amnis.

Tum verò postquam se pelagi metu

Exemit omni, multa super truci

Ponto renarrat, & minaces

Computat Oceani Charybdes.

Et fessa remis brachia, paupere

Fouet camino, lustra domestici

Commendat otî, simplicesq;

Continuat sine lite cœnas.

At cùm tepenti veris anhelitu

Nautis amicum sidus, Ethesias

Affluit, & latè retexit

Æquoreis maria alta gazis.

Vt ille quassas mox reficit rates!

Dum pontus vrget, dum faciles regi

Nautæ reposcunt, obsequentem

Veliuolis dare iura Ventis.

Vt te seueri nexibus Imperi

Emancipatum, nuper & ardui

Iam mole perfunctum Negoti

Ad tacitum penetrale mentis

vocare sacro cæperat ambitu

Laboriosi cura Triennij:

Tunc vmbra, tunc parui penates

Tunc taciti placuere postes.

Mox & trecentis functa laboribus

Exercitati brachia Præsidis,

Et lasa respirare ceruix

Compositæ statione mentis

Gaudet quieti ve&e silentij
 Inclusa virtus! quæ similis sui
 Domi, forisq; in se reducti
 Scenam animi, propriumque vitæ
 Lustrat Theatrum; nec vacuum sui
 Miratur umbram, nec popularibus
 Se credit auris, gratulati
 Plausibus excipienda cæli.
 Scit & minores, pulcher honor sui
 Quandoq; formas fingere. frangitur,
 Seseq; maiestas latentem
 Dissimulat, violens amari.
 Sed quid fideli, nobilis otij
 In temetipsum clausus ab ostio
 Hæres recessu? Te Quirinâ
 Vrbe sacris Honor æ&us auris
 Vestigat hospes. Rursus ad arduos
 Diuum secundo numine posceris
 Fascesq; maiorumq; nisus,
 Dignam animis humerisq; molem.
 Te fata signant: Te cupidus Patrum
 Suspirat ordo: Te meritis grauis
 Annisq; m&rtis, capacis
 Remigij iubet esse Typhin,
 Româq; notis vocibus increpat:
 I nunc citato scande Ratem pedes
 Patrumq; fortunam, & vehentem
 Turrigeræ simulacra Diuæ.
 Tibi secundum nauigat ad latus
 Tranquilla virtus: quam propè Comitæ
 Et illa, quâ Fasces mereris
 Gratia, temperiesq; morum.

Hinc se refuso porrigit alueo
Pectus repulsæ cedere nescium;
Hinc Candor, & frontis Serenum
Et faciles placidique vultus.
Iam quid paternis addita legibus
Momenta narrem? Vidi ego conscia
Vitutis ausus, & modesti
Me tenuit graue pondus oris?
Vt cunq; fati iecerit aleam
Fortuna. mox & Consilij celer,
Et frontis inconcussa durat
Nixa Deo Superisque virtus.
At sua toruis ora furoribus
Cessere retrò, non pelagi tumor
Bacchatur, informesq; Scyllæ
Terrificos posuere fastus.
Benè ominatis BARBARA Turribus
Latè videndam subijciat Pharam,
E nube sublimis patrona
Sidereas iaculata flammæ.
Tunc & sonantes Syrtibus infusas
Et æstuosi saxa Gapharèi
Impunè præuectus, per omnes
Inuidiæ potes ire fluæus.
Si quæ tuorum Diua Clientium
Te cura tangit: da facilem regi
O Virgo classem, nec sinistris
Ire iube noua vela ventis.
Absiste vates: & potiùs Sacræ
Enscribe puppi Carmina, leniter
Impulsa GUTTETERIANÆ
Quæ referant monumenta famæ

AD IOANNEM PIASECZYNSKI
 Capitan. Vlanouieñ. Castel. Kijouieñ.

F I L I V M.

O D E XVIII.

ERgo sublimis calidum Stagiræ
 Limen egressus, viridesq; circos,
 Linqvis & lites, & amœna docti
 Regna Lycæi?
 Lætior strictos Pugil inter enses
 Hostibus nosci, Patriæq; ciuis;
 Dextra cûi Martis patiens, & ipsum
 Militat æuum
 Iam tibi visâ manus ardet hastâ
 Nec rudem ferri, patrius requirit
 Filium thorax, & auita poscunt
 Tela nepotem.
 Porticûs olim. modò destinâtam
 Funerum ludo meditaris aram;
 Fingis & pugnas & anhela rauci
 Classica belli.
 Antè pacatus, modò toruus hosti
 Inter & flammam, dubios & inter
 Martis euentus volucris remisces
 Funera laudi.

Insonat iam nunc galeæ volantùm
Grando telorum. Fremit hinc & illinc
Obuius lethi pavor, & minaces
Concutit alas.

Quam Furor sternit, necibusq; centum
Instruit sæuam Libitina scenam
Induas actor, trepidumq; famæ
Scande theatrum.

Cresce victuri studiosus æui
Matris ð pulcher Proauùmq; sanguis,
Arduus quò te vocat auspicati
Clius honoris.

Aufugit Parthi citius saggittâ
Dulcè pubentis breue ver iuuentæ:
Cauta sed virtus locat eruditæ
Lucra senectæ.

A D P O E S I M

I N G R A T I A M O S T R O G I A N T

S O C I E T A T I S I E S V C O L L E G I I,

*In quo primùm carmen Lyri-
cum cecinit..*

O D E X I X.

Æterna Cynthi grandè loquētibus
Incido saxis Carmina. Discite,
Olimq; descendum futuris
vatibus ingeminate vates:

Frustra citato scandimus impetu
 In antra Cyrrhæ; celsaq; nobilis
 Per colla Parnassi, sequacem
 Ingenij trahimus catenam.
 Si nos profano sordida puluere
 Negotiorum distinet arca;
 Aut pigra curarum tumultu
 Mens resides malè tardat alas.
 Frustra comantùm per iuga collium
 Superba lauru Tempora cingimus,
 Inculca si virtus inerti
 Squallet humo. super & supinâ
 Florentis æui mæret inertia.
 Frustra sonanti Pegasus vngulâ
 Virentis inconcussa Pindi
 Terga quatit viridemq; Delon.
 Frustra Poëtæ ritè perennibus
 Commilla chartis prælia Daciæ
 Narramus. & demissa retrò
 Sanguinæ monumenta laudis
 Legenda seris vsq; nepotibus
 Per posterorum sæcula tradimus?
 Quid alta Carthago? quid audax
 Scipio, dedecoresque Cannæ;
 Egituè scissis Annibal Alpibus,
 Hausto fideles Historici Dæo
 Vulgamus. heu! tantùm paternas
 Solliciti numerare palmas.
 Frustra futuri temporis augures
 Afflata Sacro peçora Numine
 Iactamus. & ventura rerum
 Persequimur, volucrisq; vitæ

Metamur Horas. dum malè Consciaz.
Fœcunda culpæ pectora, prô pudor,
Mentimur, & lasciuientis
Ingenij spatiamur aruis.
Aut quid supremo dicimur ab Ioue
Traxisse mentem, nomen &, & genus?
Dum gesta respondere Diuis
Nostra negant: generiq; tanto?
Frustra Poëtæ Sidereum genus
Apollinari stamus in agmine,
Frustra perennanti vagamur
Per violas, hederasq; passu.
Nec antra Cyrrhæ, nec iuuat aureo.
Dilecta Phæbo nosse palatia,
Sacrosq; Musarum recessus,
Et vitreos Aganippidum amnes.
Si pestilenti Sirius halitu
Mentem perurit: quam neq; garruli
Clitumnus oris. Hippocrenes
Nêu valeant releuare fontes.

LYRICORVM

LIBER TERTIVS.

AD VLADISLAVM IV.

*Inuictissimum Potentissimumq̄
Poloniae & Sueciae*

REGEM.

ODE I.

Xcede campo Vi&or, & arduas
 Remitte curas, fun&a laboribus
 Dum miles affigit paterno
 Scuta tolo, reduciq̄; gaudet
 Vaginal ferro . dum litui fragor
 Tristiq̄; cessant Classica murmure ;
 Dum strage fumantes capillos
 Vistuleo lauit amne Pubes ;
 Et ille patris turbine praelij
 Exercitatus clade rebellium,
 Thracum fatigatus ruinis
 Post Lechici mala longa belli

Re-

Respirat ensis. Belligerâ, sine,
Excedat hostis saucius orbitâ,
Dextramq; victoris modesti,
Secum animo reputet fideli.
Parumnè sæuo Martis in agmine
Laudum cruentas inter adoras
Hæsisse? formosissq; pulchram
Vulneribus peperisse pacem?
Quantùm est propinquæ in limine Daciæ
Fractos Poloni militis impetu
Cessisse Thracas, & calenti
Bosphoron erubuisse tabo?
Per iura sensit Moschua dexteræ
Numen potentis. fracta rebellium
Sensere Zaporouiorum
Colla, tuæ graue fulmen hastæ,
Cùm per feracis culta Podoliae
Ciuis iræ gurgès inhorruit,
Vicina necquidquam frementi
Oppida terrificante bello.
Tibi quieto regna silentio,
Stauere sese, Maxime Principum,
Absiste Bellator timeri,
Da spatium, tenuemq; fractis
Moram Tyrannis. dum posito malè
Vultu, suorum funera computant;
Dolentq; miranturq; de se
Sarmaticis licuisse tantùm
Impunè fatis! Iam tibi sternitur
Supplex trecentis Vistula Classibus,
Iam grande veçigal sonorâ
Deproperant tibi mole regna.

Se læta pulchro fœdere prouocant
 Laurumq; Laurus trudit, & inclytis
 Trophæa nascuntur trophæis,
 Eq; hederis hederæ creantur.
 Te Rege quondam, Principe te, retrò,
 Post multa Sæui fulmina prælij,
 Hinc inde bellantùm, comantes
 Pergaleas clypeosq; passim
 Victore surgent vertice Laureæ,
 Seris daturæ Lechiadis nouam,
 Per regna LIBERTATIS vmbram,
 Et placidæ bona iura pacis.
 Dicêris olim, currere sedula
 In se reuersi flumina Sæculi
 Stitisse, LOIOLÆQVE Fastos
 Pacifero decorasse sceptro.
 Auita differ sidera posthumi
 securus æui, quod tibi, Patriâ
 Virtute cælatum, perenni
 Continuas meritorum in auro
 Dum Roma stabit, dum Iagelonium
 Astris legêtur Nomen, & inclyti
 Viuent in argento Triumpho
 Sculpta tuæ monumenta pugnæ;
 Et ipsa fortes Lechia quàm diu
 Reges habebit: dum memores Tui
 Olim renarrabunt Poloni
 Magnanimo tua Facta NATO.

AD S I.

SIGISMUNDO CASIMIRO

Polonia & Suecia Principi.

VATICINIUM FELICITATIS.

O D E II.

Q Vid vsitatae frontis amœnior
 Venusta florum regna perambulas,
 Mollesq; Narcissos, reclines
 Et violas, hederasq; passim, ac

Primo educatos veris anhelitu

Flores, herili pollice demetis

Tranquilla LIBERTAS ? quid vrges

Damna noui pretiosa Aprilis ?

Inscripta Regum nomine, Lechicis

Nascuntur oris Lilia . consciam

Huc fige mentem : carpe flores

Punicei decora alma campi.

En præstò sacri est orbita Sæculi,

Vertentis in se circulus aureæ

Felicitatis. nocte fertum

Nocte nouo diadema Regi.

Dum grandiori tempora Principis

Durant Coronæ : dum latus aspero

Mauortis aptatur labori

Et solidis benè durat armis.

Belli seueris totus vt annuit
 Stringi la certis ! Vt procul obuioſ.
 Ferri nitores irretorto
 Impavidus ſubit ore Tiro !
 Vt bellicoſæ neſtare Gloriæ,
 Et militaris fulgure balthei,
 Gratoq; claſſici tumultu
 Et ſtrepitu clypeorum acuto,
 Auara laudum paſcitur indoles !
 Neſcit teneri lege puertia
 Feſtina IAGELLONIDARVM
 Gloria, degeneresq; metas
 Prægreſſa Virtus ! Vritur inclytis
 Aui trophæis dignus Auo Nepoſ ;
 Iam nunc & imbellis laborat
 Magnanimo comes ire Patri !
 Quà voce pugnat, quà lacrymis, moras
 Laſcentis æui, Paruulus egredi,
 Et lenta Naturæ morantis
 Impiger exſuperare ſepta ;
 Suiſq; ſoles laudibus inuidos,
 Vehiquè tardum damnat Oriona,
 Implere iam dextrâ capacem
 Vſquè ad eò ſibi viſus haſtam !
 Ah ſiſte mentem : ſiſte rudes adhuc
 Prægeſtientiſ Martiſ anhelituſ,
 Regniſ adoratum trecentiſ
 Numen, Hyperboreiſq; late
 Siduſ trionis, Sarmatici recens
 Aurora cœli. Ne properet ſuoſ
 Virtute tranſcendiſſe meſeſ
 Nil a nimo puerile magno

Confessus ardor ! ne genialibus
Resiste cunis ; quò tibi tutiùs
Regni superuentura moles
Fortibus immineat lacertis.
Captiua iam tunc Dyndima, vindice
Pulsabis hastâ, vlturus Auum manu,
Ferroqué Patrem. tunc ouanti
Ibis equo, pauidasqué Thracum
Præ te phalangas fulmineis ages
Bellator armis. Tu memores Chabri
SISMVNDE prouches Columnas
Et veteres geminabis olim
Victor triumphos. Sic tibi Patria,
Sic Martiarum pectora mentium,
Diuiqué coniurant fauentes,
Et cupidus vouet ore Lechus.
Pro ! quantus iræ ! quantus in arduum
Assurget ensem ! cûi modò Bosphorus,
Hæmusqué, Bizantiqué turres
Barbaricos posuère fastus.
Tuum, Polonâ creber in ægide
SISMVNDE nomen, miles Aprilibus
Cædit Kalendis, cædit ingens
Austria, Dardaniq; Ciues.
Quin & futuri prouidus, Vtiles
Palmas triumphis, Plausus ouans, tuis.
Lætosqué, victricesqué condit
Herculeo tibi more frondes,
Præfaga portis Baëtra timent suis
Capiqué nollent. Sanguine tu, suo
Docebis A uroram rubere, &
Odrysiâs trepidare Lunas.

Hæc vera dicar tunc ego præscius.
 Narrasse vates; cùm tibi supplicâ
 Ceruice, procumbent Tyranni
 Et dominas tibi lambet Vrsa
 (Nam iam reuicti parcior ætheris)
 Impunè plantas, cùm Mareoticos
 Titanas amolitus, Arctoo -
 Excidium properabis orbi.

AD THOMAM ZAMOYSKI
 CANCELLARIUM REGNI.

*Eum in Filio superstite futurum
 immortalẽ.*

O D E III.

CAuta mors, fortes, numero caducæ
 Eximit plebis: patrioquẽ cælo
 Addit Heredes, & auita factis
 Astra reponit.

Curæ raptum, generisquẽ Sidus,
 Reddet creptos tibi Natus annos,
 Reddet & magno geminabit olim
 Secula Patri.

Perget & muros, & ahena centum
 septa moliri: geminusquẽ Iulo,
 Celsa cognatæ volet æmulari
 Mænia Troiæ.

Ille pugnates Priami Nepotes
 Patrijs reddet meliùs triumphis
 Et nouus captis, reparabit olim
 Pergama Teucris.

Tristibus nec te, sinet immerentem
 Immori vindex tenebris; nouoquē
 Condet Ænæ, nouus heu Iulus
 Manibus aram.

Tymbra quam circum, violæquē serpanē
 Et Croci molles, Cilicumquē messes,
 Propter & reptet famularis omni
 Pampinus umbrâ.

Floridæ postquam breuē veriuuentæ
 Pellet Autumnus melioris æui,
 Miles actutum sibi Martiâ pro-
 ludet arenâ

Mox & insignem, noua cura, Bullam
 Molle prætextæ studium peroso,
 Et paludatos clypeata demet
 Gloria cinæus.

Te Cleanthei studiosa veri
 Turba, clamoris retinet theatris
 Te Stagireo numerosa dicunt
 Atria circo.

Hinc potēs Æqui Theois, euolutos
 Explicat Fasces, populiquē leges
 Condit: hinc strictas metuendâ tollunt
 Iura secures.

At nec obscuris Academus umbris,
 Incubans magni tumulis Zamosci
 Ritè prætextit spatiosa magni
 Busta sepulchri.

DIVO IGNATIO

*Aurea Pietatis Christianæ Se-
cula instauranti*

ODE IV.

AD te peracti plurima Sæculi
Hinc inde merces sponte redit suâ
 sublimis IGNATI! ô Deorum
 Digne tholo, Superumq; sacris
Hæreere mensis. Te Pietas, duce,
Formosa mundi rura perambulat,
 Fas Templa, Curiamq; Verum,
 Et niueum Fora lustrat Æquum.
Seseq; vulgò lætior, aureis
Virtus theatris explicat, integram
 Datura scenam. quam Latinis
 Relligio comitata Sacris
Rituq; Cultuq; & radijs Deûm
Et Vaticanæ frugis adoreis
 Adornat illustrem videri
 Ore sacros iaculante soles.
Hinc ille Templis vultus, & æmulis
Cognatus astris fulgor, in omnia
 se spontè misit. & latentes
 In pretium emicnere cultus .

Hinc

Hinc ille te & is Cælituum nit or
Lucem coruscis solibus inuidet :
Hinc illa delubris Deorum
Forma, sacros imitata Vultus
Non vsitatae lucis amabili
Offulsit astro : diues imaginum ,
Diuesq; maiestate rerum
Ardet honor, pretiumq; totas
Fusum per aras, currere sedulo
Exundat amni. fulgurat illitum
Aurum lacunari, & superbis
Marmoribus sacer extat horror.
Ingens egestas, grandè micantibus
Excessit aris, ditiùs ilicet
Cæpère, & aulæis & ostrò
Indigetes habitare Diui.
Quæq; obsoleto muta silentio
Stetère dudum Templâ, recentibus
Donisq; cantuq; & precatu, &
supplicibus caluère flammis.
Fleuisse iam tunc vilius aspici
Narratur aurum, se famulantium
Nimbus, honoratâque circum
Destitui Procerum coronâ.
Non luce sceptri, non radiantibus
Cingi cateruis, supplicibus nequè
Votis salutari, aut dolofo
Ora coli medicata limo.
Nec mole regni, nec popularibus
Vehi quadrigis: nec procul obuios
Currus adorari, aut reclini
Poplite procubuisse regna

Mæstum reductis indoluit genis,
 Diuq; frendens: quò vigil Ambitus?
 Quò pompa? quò nostræ recessit
 Ille frequens equitatus aula?
 Superstes olim stat, placidis Honos
 Repertus aris. Cætera corruunt
 Urgente fatorum sub ictu,
 Et senio titubantis æui.
 Tu regna Diuis, Tu generosius
 Reducis æuum Cælitibus. Duce
 Te, prisca Saturni redire
 secla, Pater, probat orbis ingens,

AD ANNAM CHODKIEVICIAM

PALATINAM VILNENSEM,

*Sacra parentalia Coniugi quot-
annis persoluenti.*

O D E V.

SI tibi Numen, vel amica quondam
 Fata iurassent fore sempiternos
 Quem diu tristi lacrymaris aula
 Coniugis annos;
 Iure crudeles onerare posses
 Questibus Parcæ, gemituque Diuos;

Iure

Iure laxares meditata iusto
Frena dolori.
Temporum quidquid fator, & fluentis
Arbiter mundi, semel elocuto
Sanxit edicto, properata vocem
Fata sequuntur.
Is diu vixit: cui Dardanorum
Fida Sacrorum, Latijq; præses
Nescium casûs, celerisq; leti
Vindicat ævum!
Cui paternarum studiosa legum
Nata Romanas Pietas per aras
Grande virtutis propè culmen ipsis
Conserit astris;
Quem per illustres geniale fastos
Littauo nomen memoravit orbi:
Pieta cui retrò fremuère priscis
Atria Ceris.
Vivit Eöis velut arbor hortis
Fama Ductoris. Vaga quem per omnes
Raptat Heröum cumulos, pianti
Gloria plausu.
Ver vbi longum: viridisq; latè
Maius intonsis graditur capillis;
Quá patet lauri nemus, & reductis
Scena viretis.
Hic Nepos multo radiatus astro,
Septus insigni Proauùm cateruâ
Errat, alterno recinîtq; nostros
Ore Triumphos.
Inter & valles, hilarem frequentâs
Voce Pæanem, sua fata pulchro

Despicit fastu, patriâq; se me-
titur in hastâ.

Interim caræ memor vsque stirpis,
Multa ploranti rogat ire longos
Patriæ Menses: neque parca magnæ
Lustra Maritæ.

Ergo furacem lacrymis Olympum
Mitte sectari. Quid auara magnæ
Astra virtutis, iuuat immerenti
Prodere luctu?

Flere te longum vetat ipse coniunx
Nuper heroæ nouus hospes oræ,
Cuius & caros cineres, & ipsam
Diligis vmbra.

AD STANISLAVM HOSIUM
CARDINALEM S. R. E.

Primum in Poloniâ Fundatorem So-
cietatis IESV.

ODE VI.

Assurge Thuscis altior Alpibus
Maior trecentis Musa decempedis
Assurge, sublimis docentum
Concilio redit è Deorum

Possessus alto pectora Numine
 Sacerq; cani verticis H O S I V S,
 Quem fama clamatusq; rumor
 Perq; Italas Lechicasq; late
 Ve&um sonoro Nominis effedo
 Raptavit vrbes, & niueis honor
 Vexit per Europam quadrigis
 Non humilem decorum Parentem.
 Ausum refusæ nube pecuniæ
 Virtutis ingens condere sæculum:
 Et regna, quæ Scientiarum,
 Aurifero micuere censu.
 Testis tuorum, nobilis ausuum
 Bransbergiani porticus atrij,
 Graijsque desacrata Musis
 Otia, Apollinei q; colles,
 Et duæ a castis oppida Gratijs,
 Et hospitales Mercurio Larcs,
 Et templa Stanislæ, ritè
 Dardanijs operata Sacris.
 Quid, quod nouorum castra Quiritium,
 LOIOLIANI exercitus agminis
 Te Patre, te ductore primùm
 Sarmaticos adiit penates;
 Et se Polonis, teste sub H O S I O
 Infudit agris, pulchra Cohortium
 Hinc inde tempestas, & ille
 Sidereis Equitatus alis.
 Qui regna Lechi qui Boreæ domum
 Cæli serenis roribus imbuant,
 Tractusq; longinquos plagarum &
 Barbaricæ fera regna gentis,

Nec non vetusti Sceptra Palæmonis
 Morum benignis artibus asserant,
 Captosq; funellæ reuincant
 Hæresis, obsidione fines,
 Terrasq; grato sædere conferant
 Altris, & orbis vix reparabilem
 Sistant ruinam, sæua sistant
 Funera, præcipitesq; lapsus.
 O frons amæni læta supercili!
 O pectus alti mole negotij,
 Curisq; succinctum trecentis!
 O humeri! studijq; cæli
 Defuncta Ceruix! & benè prosperis
 Attrita multùm colla laboribus!
 O viua sermosùm virentis
 Canities animi! Deorum
 Promisse fato. Nominis ô Tui
 Umbrâ positos, Lechica promoue
 Per regna LOIOLÆ Nepotes,
 Belligeri Sobolem Parentis.

In Funere

CATHARINÆ ZAMOYSKA

Cancellariæ Regni

PANEGYRIS LYRICA.

O D E VII.

Quod semel pennâ rennente solus
Cælites fixo statuere voto,
Nulla Parcarum Nemesisq; rursùm
Dextra retexet.

Heu! IAROSLAI sis vna SANI,
Quod Dææ vel quod tibi Gratiarum
Nomen effingam? pia bellicosi
Filia Lechi.

Te fides clarat, niuæq; Candor
Mentis interpres, roseosq; prodit
Peruigil vultu Pudor, & modestæ
Gratia frontis.

Quas tibi debent, tua dona, gazas,
Magna LAVRETÆ simulacra Diuæ;
Cuius appendis Lechicum patronas
Munus ad aras,

Exteri cedit cui vulgus æris:
 Cedit argenti color, & frementum
 Grando gemmarum, grauis aut Liburnis:
 Gleba fodinis.

Vincis eleæri radijs, natantes
 Lydijs conchas: Oromuzijsq;
 Aduenum ripis pretium & Smaragdos:

Vincis Enipêi
 Dalmati celas breue fulgur auri,
 Gangis, extinguis iubar, & minores,
 Obruis gemmas opulentioris
 Luce metalli.

Quale votiuos locat inter ignes
 Clara Laurenti Latijque sedes.
 Paruulus quali radiantue magnæ
 Tempora Matris.

Nec peregrinis placuisse Diuis
 Est satis: functæ pia cæpta Matris.
 Nata moliris, cumulans SANÆ
 Virginis aras.

Gratior remplis duce te, MARIÆ
 Vultus offulsit, cui diues ostro
 Diues auleis domus, & Lacænâ
 Veste superbit.

sic tibi cari pretiosa Koscæ
 Prodigis circum fluat ara donis,
 Dulcè conuiuens rutilo Polonæ
 Sidere gazæ.

Sic tibi solers patrios Alumnus
 Crescat in mores: & Auos potenti
 Prouocet dextrâ, meritisq; nostrum
 Induat Orbem.

AD SOCIETATEM I E S V

Primam sui aetatem Seculi feliciter prateruectam.

O D E VIII.

Huc subiugatis vecta Trionibus:
O sanctioris Filia Sæculi
Molire currus; dedicati
si quâ sedet tibi cura cætus.

Huc fige mentem; quâ tibi lutea.

Sublucet Eös, quâ radiantium.

Titan quadrigarum, rubenti:

Prouehit Oceano labores.

Ossamq; & Alpes, Acroceraunios:

At scande colles, & iuga Carpathi,

Altumq; naturæ tumentis

Præcípites age vise fastus.

Pulchro Nepotum sanguine consitas.

Hinc inde gentes, atq; oculis tuos:

Metire, sublimis, labores,

Nobilium decora ampla Natûm.

Quà pontus, aut quà portubus inuia
 Iacent obortis æquora rupibus
 Audita Mater. Te rigentis
 Brâsilix didicere fines
 Et facta monstrorum Africa, & effera
 Inexpiatæ regna Britannix,
 Toruiq; Maurorum Leones
 Et domiti fera colla Chinæ,
 Et Bonzianæ iussa ferociæ,
 Strictæque, mortes, & timor ensium
 Terrisq; sorbendusq; Ponto,
 Sole rubras, didicit, per oras.
 Latè sonorum iam tibi fert nouus
 Vætigal orbis: quà rigido subest
 Gens dura cælo, quà potentes
 Americæ sinuantur vrbes.
 Tibi sereni prodigus æluei
 Iam non inani nomine gemmifer
 Illustre fert Ganges tributum
 Et rutilo pretiosus amni
 se sternit Hebrus. Te mare Balticum
 Vtcunq; nostri sanguinis ebrium
 Non erubescendis coronat
 Mercibus, & memorem profundo
 Tibi columnam ponit in æquore
 Europa. seris inq; Nepotibus
 Te mundus agnoscit potentem
 Eloquij, decorumq; Matrem.
 Tibi Poloni marginis accola
 Ducor minorum Vistula fontium
 Inscribit electro Coronam,
 Et RADIOS cumulo iocantis

Effingit vndæ, non sine consono
Admurmurantum plausibus annuum.

Grato carinarum tumultu,
Et fremitu Zephyrorum amico.

Latè verendi te nota Stemmatis
Et grande clarat nomen, amabile
Te frontis argentum, & Smaragdus

Et rutilo coma diues auro.

Sacrisq; Maiorum addita nutibus
Cæcum Obsequentis Purpura pectoris
Commendat agnosci volentem;

Et RADII capitis IESV

Adcomit! ô Lux! ô genialium
Ocelle Diuum! Certa hominum salus,

O cura Regnorum perennis,

O dubij Cynosura mundi!

Sic te marito Numine proditam,
Primos trahentem lucis anhelitus

Exceptit, ac virtuti alendam

Tradidit officiosus æther!

Iam tunc anhelos sidera murmure,
Mistisq; Numen fletibus alloqui,

sacrosq; vagitus ab ipso

Crederis edidicisse IESV.

Hinc illa morum temperies, suo

Cognata IESV. parq; puertix

Prætexta, communisq; virtus,

Par studium, similesq; curæ.

Hinc illa vultu fulgurat indoles.

Et eruditis pingitur in genis

Virtus: Et in SACRIS RELVENS

DI-COLOR OBSEQUIIS VENUSTAS!

Millena fœustas quot tibi sæcula
 Neent corollas? si fuga temporis.
 Vniûs, immortale sacro
 Deproperat tibi flore sertum?

AD IOANNE M ZAMOYSKI
 Capitaneum Kalufien.

*Dum iusta Exequiarum Desiderat iſſi-
 ſimis Parentibus perſol-
 ueret.*

O D E IX.

Q Valis vmbroſæ tumulis Idumæ
 Nuper acciſo rediuiua trunco
 Cedrus aſſurgit, ſubitæ reponens
 Damna ruinæ.

Ergo vicinis animata riuis
 Aſtra paulatim ſubit, & minores
 Increpat frondes, teneroq; Cælum
 Vertice ſignat.

Mox & effuſis opulenta ramis
 Ponè florentis capita alta ſilvæ
 Equat, & ſeſſis procul hôtepitalem
 Explicat vmbra,

Iamq; natali benè fixa stirpe
Nil procellosi metuens duelli;
Nunc minas Cauri, modò contumacem
Prouocat Eurum.

Tuta ventorum, li cet inquietus
Hinc & hinc vultas agat Auster ornos;
Æolus quamuis fremat insolenti
Concitus aulâ:

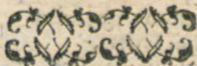
Talis antiquæ noua stirpis arbor
Grande natiuis caput è viretis
Tollis, & latè reparas paterni
Funera busti.

Spontè cognato redit è sepulchro
Digna Xerxeis meliùs triumphis
Cedrus: & se siss dare digna gratam
Regibus vmbra.

Scandis elatæ iuga celsa famæ
Paruus Alcides: lacrymantis aulæ
Damna solatus, tenerâq; te mi-
raris in vmbra.

Nulla fatalem lyra flexit vrbem.
Peruium blandis patet haud querelis
Limen, & nullis referenda perstat
Ianua votis.

Inclytam Pallas moderatur vrbem,
Cecropis priscas imitata leges,
Quius antiquo tibi more paruas
Condis Athenas.

In Gentilitium Fluuium

STANISLAI LVBOMIRSKI

Palatini Cracouien.

O D E X.

Qvis ille Craci se dominus iugo
 Deuoluit Amnis? flumina pectoris
 Agnosco LVBOMIRSIANI
 Non humili sinuata flexu:

Hæc illa largi prodiga littoris

Exaggeratæ copia dexteræ

Se fert: inexhaustasq; pleno

Per Superos ruit amne gazas.

Hic ille gurges, qui benè Patriam

Regni Phaselum, sceptraq; sustinet:

Hinc inde necquidquam furoris

Threycij adsiliente fluæu.

Hic ille gurges: quem Rhodopæijs

Creuisse quondam cladibus, inuidus

Plorauit Hebrus. sensit horrens

Caucasus, Æmonizæq; circum

Fleuère cautes! quem nec inhospita

Subtervoluti marmora Phasidos

Risère captium teneri,

nec gelido glaciauuit astro

Sidus Boötæ. non Othomannidûm
Assueta crudis Luna furoribus
Vidit catenatum; neq; algens
E Scythicâ Tanais pruinâ
Piger gelatis ire paludibus,
Aut Thauricanæ frigus inertiae
Astrinxit, illabi volentem, in
Perniciem opprobriumq; Thracum
Gensore campo. cum decorum satux
SRZENIAVIANÆ frena licentiae
Permisit, hostileq; pulchrâ
Diluuiæ tremefecit agros.
Ille & suorum vota Quiritium
Regumq; fasces trudit, & Imperi
Vestat paludatas curules,
Et memores Proauum Triumphos;
Legesq; , & Aras, & Patriæ focos
Scruator Amnis. dignior ætheris
Campos inundare, & perennis
Eridano comes ire patri.

AD ELISABETHAM SIENIAWSKA

Fundatricem Collegij Leopoliën.

O D E XI.

Non surdi cineres: Animæ deserta migrantis
Hospitia; Manesq; inclyti SIENIAVIÆ;
Quæ

Quæ iuga Pyramidum vobis, quam educere molēs
 Novus Lecheâ nitar Amphion chely?
 Quâ duce Thebanæ venere ad mœnia rupes
 et acuta pronò saxa reptarunt pede,
 Cantibus æternos at non, fabricantia muros;
 Quid enim perenne condat imbellis lyra?
 Nil immune auidi stat funeris. Æmula quippe
 Natura cassas artis exarmat manus.
 Mortalis quidquid posuit manus, invida rerum
 Emunit Ætas, vel Colossis imminens.
 At tibi quas felix Superum labor excitat arces
 Æternitati mole durabunt suâ
 Temporis egressæ ludibria: quidquid & orbe
 Super, caducis artibus demens locat
 Ambitus, & summis turrata superbia pinnis
 Parum secundo mobilis figit Ioue.
 Tu grandes operum nisus: animæq; capacis
 Vix æmulandos æmulata Spiritus;
 Insignes templorum aditus, & clara videri
 Apollinari testâ moliris choro.
 Quid referam struâs Animis cælestibus Aras,
 Et illa Diuis ducta propugnacula?
 Dicite sublustras habitantia Numina terras
 Dignata nostras Numina ô passim casas;
 Ditiùs an Lechicis vsquam radiastis in oris?
 Aut hospitali sedis excepti Lare
 Hæsitis potiore solo? non insula Vobis
 Feliciore mercis obuenit lucro,
 Vrbe Leopoliâ magis! Hic & sidere vestis
 Conchyliatus Mysta certat solibus.
 Hic noua delubris facies: hic aurea circum
 Templi supellex fulgurat; gemmæ rigent,

Affusum rutilis ardet laquearibus aurum;
 Et densa nimbis depluit pecunia.
 Nam quid auita retrò per stemmata, perq; vetustæ
 LVNATA gentis iucrium vestigia?
 scilicet hæc vni merces pretiumq; Dianæ
 SIENIAVIORVM generis illustri Deæ
 Æternâ cum dote datum: ne luminis orba
 Desideraret solis externum iubar.
 Igne suo, patrijq; micat natalibus ortûs,
 Nec lucis vnquam nec nitôris indiga

ROBERTVS BELLARMINVS
 S. R. E. CARDINALIS È SOCIE-
 TATE IESV.

Pietate & literis illu-
 stris.

O D E XII.

O Quis Latinæ Numina Curia
 Et Vaticanæ sidera purpuræ
 Æternæ? attollatq; Sacrum
 Purpurei columen Senatûs,
 Orbis magistrum? non ego te retrò
 Arcebo sacri margine sæculi
 Nouisq; BELLARMINEFastis
 Egregij comitem Gradiui.

Te ZWinglianæ castra ferociæ
 Famosa Lernæ bellua, tristium
 Fœcunda monstorum, neque vno
 Per populos metuenda rictu!
 Te dissidentium Dædala Rituum
 PELAGIANI iurgia prælij,
 Licetq; CALVINI, & frementes
 NESTOREO procul ore rixæ,
 Et pestilentes immiserabilis
 Lutheri hiatus, & Batauûm tubæ
 Sensere fortem, sensit omnis
 Turba noui studiosa fastûs.
 Quantus potentis fulmine dexteræ
 Fumosq; & ignes, & caput, anguim
 Nexu coronatum reuincis
 Herculeis melior triumphis!
 Et tu, decorâ è strage, recentibus
 Mundum trophæis induis, & tibi
 Defensus, assentitur orbis:
 Roma pios tibi debet ausus.
 Latè patentis Tu placitum iubar
 Europæ, & ingens Ausoniæ decus,
 Qui tela qui moliris iras
 Innocuus sine cæde Mauors
 Contra obstrepentis monstra proteruitæ,
 Et impotentes Hæreseon faces
 Lemnonq; quæ procudit enses
 In Latix pia castra Diux.
 Odigne socii pectine barbiti
 ROBERTE, cantu Vatis & Isaci.
 Et quam tedendi illi, sonari
 Digne chely, citharâq; Regis.

ANNÆ LIGEZINA
 THESAURARIÆ REGNI,
 Fama Posthuma.

O D E XIII.

Nec tamen & Probitas gelido captiua sepulchro
 Eunte subter delitescit marmore.
 Exstat & ignaui ridet consinia leti
 Virtus inertī segregata sarcinæ,
 Illa nec iratum sinuosi gurgitis æstum
 Nec portitoris horret infausi ratem.
 Quam benè Regifico veſtat Ratis æquore, Petri,
 Importuoso sortis enantem freto.
 Expositura solo, pictis vbi nobile pratis
 Ver, & beatis flauet Æſtas meſſibus.
 Hæc vbi Stellarum ſinuata decemplice nodo
 Totidem reuerſis voluitur gyris domus:
 Quæ ſoporiferi per aprica ſilentia cæli
 Candente manat meta lactis alueo.
 O cuius memori patuère æraria Cælo
 Puroq; magnæ Principis Conceptui
 (Exortæ cum luce nouâ, clementibus aſtris,
 Peculiari Numinis teſtæ ſinu).
 Penſat inexhauſtas tibi munificentia gazas
 Pridem redemptas aureo Diuûm tholo;

Pensat opes, Virgo genialis libera noxas
 Dignata cuius supplici postes prece
 Attalicâ dum veste fludes ditasse, per aras
 Dignam Decembres igne septeno colis
 Variis æternùm narraberis Heroïna
 Sortita doctis digna fastis nomina.
 Purior hibernâ donec niue Virgo, fauentes
 Accendet aras, muneris flammam tui.
 Dum Rubus illimi celebratus origine Diuæ
 Crepitante circùm stabit illæsus rogo,
 Te Mythes placido dum tendet adorea cælo
 Memori quotannis dicet arcanus prece.

AD FRANCISCVM TOLETVM
 S. R. E. CARDINALEM È SOCI-
 ETATE IESV

Doctrinâ, Eruditione, & Responsis
 Conscientiæ admirandum.

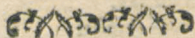
ODE XIV.

Est, & tuarum non humilis mihi
 Arundo laudum, strenuus arduæ
 TOLETE mentis. Te frequentâ
 Doctiloquum stupuisse fertur

Liber Tertius.

311

Stagira circo, non populariter
A Dīs profundos ducere spiritus,
Et luce sublimis galeri
Ingenij cumulasse merces.
Te regna circum, te trepidi penes
Incerta Recti pectora confremunt,
Nec non recedentis profundum
Turba animi, dubijq; casus.
Hinc anxiarum tormina Mentium
Illine solutæ monstra licentiæ,
Nexusq; culparum reuincti
Ambiguâ statione doctum
Latus coronant. Te volitant penes
Ineuolutis crimina vultibus,
Umbræq; nolentes videri,
Peruigili glomerantur æstu.
Tuo recuruis poplitibus minor
Ab ore pendet Mundus, & vndiq;
Consulta poscentum recursant
Agmina, multiplicesq; nodi,
Hæc tu sagacis viuus ingeni
Potensq; longi temporis vsibus
Euoluis, explicaq; mundo
Ambigui dubia arma voti
FRANCISCE. Nil est immedicabilis
Immune leti. Tu, tumuli moras
Et fata prætergressus, olim,
Parte tui meliore viues.

HIEREMIÆ
 DVCIS VISNIOVECEŃ.
 PANEGYRIS
 ODE XV.

Triplici qualis Cruce septa, pulchro
 Fulguras vultu! face quæ Polonam
 LVNA dispensas meliore VISNIO-
 VECIA lucem.

Turbines Æmi, Scythiæq; nimbos
 Ausa Lechæis prohibere terris:
 Ausa palantem iaculis & arcu-

Inuadere Lupam
 Iure te Tressæ metuunt phalanges.
 Iure concussis trepidat pharetris
 Concanus, campo tibi iure cedit
 Potor equorum,

Et tuos Biston refugus triumphos
 Turpibus natis retulit, tuoq;
 Terruit nutrix pauidum iocosa
 Nomine alumnum.

Mater ad nati modulata cunas,
 Cùm legit tristi lacrymosa questu
 Sparsa cæforum temerè per agros
 Ossa Gotarum

Te Musurmanæ canit inter acres
Cædis Heroar, duce Te, Polonis
lasygum fortes cecidisse turmas

Mæret in armis:

Prô pudor, castris timidum redisse
Vidimus Thracen. retulère Lechiâ
Decoloratas calidâ Gelonûm
Clade secures.

Sic anhelanti per acuta passu
Molle damarum subit agmen antra:

Quando Venantûm sonuère, rauco
Lustra tumultu.

Instat oblongâ metuendus hastâ
Victor armorum tremuit fragore
Caucasus, ferri Seges. alta summo
Cruit in Æmo.

Nempe tam carò redimuntur actæ
Lechiâ prædæ: malè prouocati
Expiant olim sua damna nostro
Sanguine Lechi.

Sapè sic fractos genuisse Thracas
Audijt tellus, lacrymisq; flentûm
Risit, optatæ populis reduci
Iura quietis.

Ite Podolî per aprica SOLIS
Ite virtutes: Ducis & merentem
Cynthiam gratûm famulante circum-
- sistite gyro.

Ite pugnacis per amæniores
Roxiæ vicis agitate plausus:
Ite sellius celebrate Iustris.
Sacra Dianæ.

Gentis ô Thuscæ decus! ô fluentum
 Præses Annorum. graue militaris
 Roxiæ fulmen. Zaporouij præ-
 - nuncia belli

Te minax tergo didicit Gelonus,
 Et leues campo didicere Bessi.
 Ipsa te norunt Zaporouiani
 Busta furoris.

Grande Lechæi columen Senatûs,
 Pulcher ô sanguis CORIBVIORVM
 Adde sic flendi noua semper argu-
 menta Corallis.

Gentilitijs Illustriss. Domûs
 DANIELOVICIÆ
 Sideribus, Sacrum.

ODE XVI.

QVò pulchra versis Cynthia cornibus
 Deliberato niteris impetu?
 Cui tela moliris, facesq;?
 Quò meritas, age, tendis iras?
 Rursumnè toruæ Phlegra ferociæ
 Sopita cælo prælia suscitât?
 Diros & accendit Gygantes
 Ad vetiti noua monstra belli??

An & propinqui ad fœdera praelij

Venit citatis ASCIA passibus?

Magnis DANILOVICIORVM

ASCIA conspicienda in astris

Sic est: auitis immiserabilem

Oppugnat astris æthera, iam minas

Iam tela, iam vibrat bisulcas

Ore faces, oculisque latè

Vestigat, acri non sine praelio

Furacem Olympum, testibus ilicet

Sic fata Diuis: Te querelis

Æthra meis, lacrymisq; raptor

Olympe prodam, quò violentior

Extendis ausus? inuide, quid mea

Impunè grassaris per astra

Damna nouis cumulasq; damnis?

Nam quid renarrem lumina Patrijs

Recisa Stellis! Quid memorem retrò

Horoas assertos Deorum

Concilijs? Quid acerba priscis

Ab vsq; ceris funera persequar,

Pulchrasq; morte? fataq; computem?

Plorata nec quidquam per orbem,

Damna mei pretiosa Cæli.

I nunc Polono vellere Cynthiam

Cælo, sinistri Carminis artifex

Aude, cui FECZYNIANA

Præsidium sociat BIPENNIS.

Præses fluentùm Cynthia Temporum,

Cûi iustria nomen, Sæcula cui suos

Debent Honores, festa debent

Otia, Olympiacosq; Soles.

Quæ saxa, vel quas carmine colligant
 Hinc inde rupes? quam tibi surgere
 suadebo molem? quæ Dearum
 Thura tuis adolebo templis?
 Tibi trecentis fernet Olympijs
 Terentus ingens. Te resonabiles
 Campi, repercussamq; gratâ
 Ingeminat Vice Martis agger.
 At tu secundis functa laboribus
 Arundo felix. DANILOVICIO,
 Inscribe sanctioris ævi
 Sæcula suspicienda Cælo.
 Quæ regna Solis, quæ procul vltimus
 Agnoscat orbis. Roma diu legat
 Diuiq; mirentur fauentes
 Continuis radiare fastis,

AD ALEXANDRVM TRZEBINSKI

SUCCAMERARIVM

olim Leopoliën.

Turcicâ Legatione per-
functum.

ODE XVII.

Fortium si quæ meritis redundat
 Serò virtuti redit illa merces.
 Quam chalybs emit datur illa iusto
 Fama Gradivo.

Gentis ô nostræ decus; ô Poloni
Cura Mauortis. Tibi doctus oris
Cultus, externos Asiæ per orbem
Scribit honores.

Te perorantem stupuere Thracis
Regna Legatum. stupuere capti
Tecta Bizanti, patriæ sonantem
Flumine linguæ.

Tunc Tibi motæ saliêre rupes
Magne Lecheæ fidicen Camænæ,
Dum nouum caris rediisse credunt
Orphæa terris.

Vidimus læuum Tanaim, reuersâ
In latus lymphâ quater hæ sitas
Terq; suspensis Tibi substitisse
Fluctibus Hebrum.

Vt triumphatas nouus orbis Orpheûs
Corripis, blandè violentus aures!
Vt nouus flectis nimium cruoris
Nestor Achillem!

Nunc & irarum calidus minacem
Attenas vocis tonitru Tyrannum;
Abstinens cum vix tacito repugnet
Dextera ferro.

Te per insignes Procerum cateruas
Suada natiui speciosa cultûs
Duxit: & rerum docilis ministex
Extulit vsus.

Spondet æternos tibi laurus annos
Laurus assertis cumulata baccis,
Quæ tibi postes patriumq; latè
Limen inumbra.

Tu Bonæ condis noua templa PACE
 Templa pacatis habitanda Musis;
 Ritè quas cingat Sacra literatæ
 Porticus aulæ .

P R I M V S
 Societatis IESV
 G E N E R A L I S
 S. I G N A T I V S.

D E X V I I I .

Sempernè mentis exul, euntibus
 Per ora lymphis, excubias poli,
 Dulcesq; vestigabis ignes
 Ætherei speculator orbis?
 Frenos citatis attrahit lacrymis,
 Et fixa cælo lumina, deuoca
 Tantisper in terras, tuarum
 Grande decus columenq; rerum.
 Tuis volentùm viuere moribus
 Ne castra Ductor temne Cohortium,
 Inuicte fortunatoris
 Militiæ, decorumq; præses.

LOIOLA, dudum sollicitis Patrum

Obsesse votis. Sic tibi barbarum

Latè subacturos Trionem

Non humiles tua stirps nepotes

Cultuq; & altis educet ausibus.

Qui regna siccis torrida solibus,

Terrasq; nesciamq; sacre

Falcis humum, residensq; glebas

Morum beatis frugibus induant.

Audimur. & iam Fascibus annuis

LOIOLA, iuratosq; cætus

Legibus imperioq; frenat.

Iamq; impudicis merfus amoribus,

Et heu! proteruo naufragus æquore

Prospexit orbis; flebilemq;

Ad miseræ sonitum ruinæ

Expergescens, fragmina lugubris

Elevit carinæ. tum trepidâ Patrem,

Ter voce, LOIOLAM, poposcit,

Ambiguis ita questus vndis:

Tu Typhis alter: tu malè naufragi

Seru ator orbis, cladibus æquoris

E nauigantem me, per ipsas

Eripies bone Typhi mortes,

SECVNDVS
Societatis IESV
GENERALIS
IACOBVS LAYNIVS.

ODE XIX.

NAm quæ obligati pondera dignius
Vigere cætus possit? & arduis
Tutò recumbentem lacertis
Dextera sustinuisse molem:
LIOLIANIS quàm benè moribus
Enata mentis sub penetralibus
Virtus; & innutrita magnis
Pectora Concilij, triumphis?
Ter visus vltro te Latij Honor
Tentasse vittis. ora ter irritus
Flexisse retrò; ter Tiaram, &
Grande Pedum, triplicesq; sacrat
Nexus Coronæ, non sine fulgido
Conchyliati murice pallij,
Gratoq; verbènarum honore,
Difficili imposuisse fronti.

Sed quid Tiaræ? quid Latij Pedum
Sui sq; iunctæ nexibus Insulæ,
Fascesq; mitræq; heu! dolosæ
Munera, blanditiæq; sortis
Contra eminentis pectora L A Y N I I
Possent inermes? Tunc facer Ambitus,
Et turba Fortunæ, & repulso
Dona retrò retulere gressus.

TERTIVS

Societatis I E S V

G E N E R A L I S

B. FRANCISCVS BORGIIAS.

O D E XX.

T Vnè illa Diuis non populariter
Dilecta ceruix? non populariter
Dilecta L O R O L A, petitum
Cæsaribus, populisq; numen?
Temæsta spretis Gandia dicitur
Plorasse mitris, purpureos pede
Calcasse fastus, atq; Auorum
Stemmata, Patricioq; cinctus;

Nomenq; , & altæ fulgura gloriæ,
 Non vsitatæ nube modestiæ

Texisse, & illustres profundis
 Noctibus oculuisse ceras.

Ne vota Patrum temne precantium,
 Flecti & volentûm colla Sodalium

Ne temne. B O R G I A, eminenti
 Par oneri: Sociamq; voto

Dignare molem. Sic tibi consonus
 Iuravit æther: sic adamantino

F R A N C I S C E subscripsere libro
 Fata tibi, facilesq; Diui.

Iam K O S T K A supplex, iam tibi C L A V D I V S
 Figunt dicatis oscula postibus,

Nouisq; certatim laborant
 Nomina conseruisse captis.

Ne sperne magni, Borgia, transfugam
 Ne sperne mundi, Sarmatico Pharum

Cælo migrantem. C L A V D I A N O S
 Cura animos. nouus ecce castris

Immigrat Hector, qui potioribus
 Ausis, Achillis differat impetus

Fastumque, collatis in vnam
 Viribus, ingenioq; pugnam.

Q V A R T V S

Societatis IESV

G E N E R A L I S

EVERARDVS MERCV-

R I A N V S.

O D E XXI.

O Cui secundis iecit honoribus
Benè ominatam Præsidis alcam,
Sublimis EVERARDE, morum
Alta Quies, dubijsq; maior
Virtus procellis: quæq; per ardua
Se sponte mittat Consilij manus.
Te læta vestigat fugacem
Gloria, sidereiq; Fasces.
Te creber Ordo: te cupidi Patres,
Et sanctorum castra Quiritium
Ducem salutauere votis,
Iam capitis tibi se minores
Plena elocutis gaudia vultibus
Probant Clientes. Inuida sed bonis
Quid fata non ausint! auaræ
Gaudia diripere Parce.

Inuidit æther! Occidis, occidis
 Frustra ominantûm triste Sodalium
 Præreptus EVERARDE votis,
 Atq; animâ sepelis in vnâ
 Tot spes Nepotum! Sic tibi lugubres
 Meu! in cupressi laurus abit comas!
 Auctore BORGIOS, capaci
 Pectore, MERCURIANE, fastos.

QVINTVS
 Societatis IESV
 GENERALIS
 CLAVDIVS AQUAVIVA.

ODE XXII.

Vnde illa, rerum fluctibus altior,
 suiq; pollens eminet indoles?
 Quam Candor, & nitente mentis
 Remigio celer ire Virtus
 Morum beato non pueriliter
 Laetavit imbri. Cû niuci Sales,
 Et frontis inconcussa magnæ
 Temperies, animusq; casû

Pugnax in omnem, nec dubium sacri
Oris Serenum, grataq; Comitas,
Vitæq; præsignis Venustas
Nobile circuiere pectus.
Visusne peccant? intuo aurci
An ora CLAVDÎ? quem titubantium
Perstare sub rerum tumultu
Vis animi docuitq; celsæ
Magistra mentis: mult? & Imperf
Firmauit vsus, pectoris ardua
Ab arce prospicere natum
Ambiguæ varia ora Diuæ.
Hic ille Præses; quem generosius,
Alti potentem Consilij, sacer
Possedit ardor; & procellæ
Intrepidum intrepidumq; fortis
Germana Recti filia, grandibus
Erexit ausis! Finxit ad ardua,
Non parca Virtus; ipsa dextram
Ipsa rudes humeros, & ipsa
Hinc inde fatis impenetrabile
Aptavit altis pectus honoribus,
Et gaudet assedisse scamno
Aut socio comes ire gressu.
Non ille vultum finxit ad horridi
Edicta fati, non popularibus
Cessit lacessitus procellis
Præsidij bene tectus arce.
Quæ cura vatum, Præsidis arduos
Æternæ ausus? quo satis æthere
Miranda temporum tuorum
Aq; Pater, monitusq; donem!

S E X T V S
 Societatis I E S V
 G E N E R A L I S
 M V T I V S V I T E L L E S C V S .

*Centefimum à cōditâ Cōfirmatâq; Soci-
 etate, Annum celebrat.*

O D E X X I I I .

Tvo laborant Sæcula nomini
 Infraæ Mystes. Lustræ etiam tibi
 Anniq; coniurant, tuisq;que
 Laudibus immoriuntur Anni
 Pridem niuosi trans Boreæ domum
 Trans & refusus Oceani sinus
 Audite M V T I ! Tu magistrum
 Orbe super pelagoq; Numen
 Æterna caris iussa Quiritibus
 Ab arce mundi, Præses & arbiter
 Partiris, ingentemq; fulcis
 Consilijs, humerisq; molem.

Iam fama velox præpetibus, tuum
Affingit auris nomen, in ultimos
Orbis volaturum recessus,
Quò rapidi celer ala Cauri
Vel impotenti vix eat Africus
Adiutus Euro. Te tepidi Patrem
Deuexa mundi, te recliuis
Americæ, pluuiæq; pauper
Siticulosi Africa montibus
Regniq; narrat. Te medijs procul
Europa demiratur astris,
Te Lybies Asiæq; tractus
Patrem reposedunt. Pro te, audis tui
Iam pugnat æther! sidera dimicant,
Vterq; præliatur axis!
Tu cupido Superos morare
Promisse cælo, ne propera citus
Magnis Deorum catibus asseri;
Tuisq; fac longum Clientes,
Moribus arbitrioq; viuant.
Tuo monentis munere, nescius
Orbis repulsæ, Cælitibus rudem
Condiscit explicare palmam,
nec dubio fluitare voto
Inter frementum iurgia rituum
Notisq; numen vocibus alloqui,
Primoque vagitu tonantem
Nosse Deum, Latijq; Matrem
Condiscit! Olim quidquid adhuc rudis
Peccauit orbis, te duce posthuma
Reduxit in laudem Tuorum
Auspicio potiore virtus,

Virtus honesti læta periculi.
 Vtrinq; pollens. Seu timor æquoris
 Enauigandus, barbarorum
 sole nigras minitetur oras,
 Aut vsq; seram prouocet Indiam
 Denota pulchris pectora mortibus;
 Excita seu rursus monenti
 Bella placet reuocare signo
 Parere fortes. Ibimus, ibimus
 Formosa per vestigia Gloriæ
 Patrum redordiri labores,
 Et socias geminare palmas;
 Nec indecoro Sceptra Chinensium
 Leto pacisci: Brasiliæ nouos
 Vrgere cæptus, & redemptas
 Sanguine continuare lauros.

LYRI-

LYRICORVM

*LIBER QVARTVS.*Primum Societatis IESV
Seculum.

Virtute, ac literis, illustre.

*Dei Prouidentiâ & Principum Orbis
Patrocinio, fortunatam ingreditur*

ÆTERNITATEM.

O D E I.

T euagantis docta licentiæ
Currunt proteruo Sæcula turbine!
Labuntur Ætates, & Anni
Non iterum remeante passu!

Mens certa Recti sola volubilis.
 Coërcet ignes ætheris, arduo
 Sublimis infessu; nec inter
 Instabiles fugientis æui
 Labente gressu fluctuat impetus.
 Hæc & ruenti Signifero moras
 Imponit, hæc æterna gaudet
 Stelligero dare iura mundo
 Et parciores ire volentibus
 Horis lupatos induit, & leues
 Castigat auras, Temporumq̃;
 Præcipites remoratur alas.
 Hæc septus olim nil popularibus
 Debebat auris, conditor arduæ
 L O I O L A molis. cùm fauentùm
 Consilio monitisq̃; Diuùm
 Æqui tenacem, nec vacuam sui
 Intra patentis regna modestiæ
 Primis redordiretur Urbem
 Sedibus, innocuisq̃; Legum
 Sepiret armis. quam neque turbidus
 Lævum tonantis præsidio Iouis
 Perrumpat axis, nec Tyrannus
 Æoliæ comitatus aulæ
 Aut crebra diræ verbera grandinis
 Mistumvé nimbis fulmen, & horridi
 Refusa tempestas Profandi
 Deiciat subeunte fluctu.
 Illi supellex Temporis, aurcum
 Latè corusco nubis in alite
 Vedigal impendit quotannis
 Et famuli sine labe soles

Horæque, Mensesque, & rapidus vehi
 Æther, & omnis regia siderum
 Tributa soluit, supplicesque
 Accelerat pia Luna census;
 Quales nec auræi prodigus a Iuei
 Ganges, auaræ deproperat Tyro.
 Cum diues eleæri, superbo
 Per patrios ruit amne campos.
 Qualesuè rubræ collibus Indiæ
 Nec non Lyburnis montibus abditi
 Graiasuè certatim per vrbes
 Ditibus effodiuntur antris;
 Sed quos peritis Dædala malleis
 Virtus, reducto mentis in otio
 Diffinxit, atque auara cæli
 Regna per & populosque sparsit.
 Tunc fulgur auri, tunc adamantini
 Soles, & omnis copia montium,
 Diuesque venarum supellex
 Ad patrias remeare cunas:
 Tunc innocenti currere protinus
 Mores metallo per Tyberim, & Tagum,
 Rhenumque; Scaldimque, & refusi
 Ora Padi, vitreique; Mosæ.
 Iam tunc aquosæ Rex opulentiae,
 Vastique; Nereus arbiter aquoris
 Puniuit amnes, & nocentes
 Arduus increpuisse ripas
 Astrinxit omnes legibus Insulas
 Lucri perosus, protinus & Mare,
 Et littus, & contaminati
 Quæstibus erubuere portus.

At Fraus, & ater Liuor, & improbi
 Germana Leti Sæuities, retrò
 Cessère, & extremam frementes
 Inuidiæ petièrè Thulen.
 Et se fatiscenti, heu ! senio piger
 Agnouit orbis, protinus & sibi
 Cæpit reuertentis iuuentæ
 Purpureo placuisse vultu.
 O qui futuris grande Clientibus
 Euoluis æuum, nobilium parens
 L O I O L A cæptorum, Quirinâ
 Vrbe super, facilem uideri
 Suspende currum; quâ tibi M V T I V S
 Et obsequentûm castra Quiritium
 Et læta coniurant Latinorum-
 -Agnina, Purpureiq; Patres.
 Quâ desacratis iam Tibi culmina
 Riserê flammis. quâ Tibi Ciuium
 Serena tempestas, Hetruscos
 Implet agros. Tibi læta latè
 Remugientis fæta tonitrui
 Moles anhelat: Plausibus arduæ,
 Cantuq; responderê turres
 Nocte vagos imitante Soles.
 Audiuit hospes Tybris & accolæ
 Erexit vrbes: audijt vltima
 Tellus, & ignoti Chinarum,
 Diue tui Sonitum Triumphi
 Sensêre tractus. Te per inhospita
 Importuosæ littora Mauricæ
 Raptauit, & nosci volentem
 Trans geminos Honor egit Indos.

Vt Dædalæis fusilis ignibus
Aër, acuto sibilat anguim
Flexu! volaturæq; strident
Cæruleum per inane flammæ!
Vt vaticanis non sine Ritibus
Sacer Latini murice tegminis
URBANVS, inter purpuratos
Explicuit tua festa Soles.
FARNESIANI sic tibi Nominis
Nutant honore LILIA vertice;
Sic BARBERINARVM secundos
Agmen AVRVM, tibi condit Annos

LAUDES CASIMIRI

Serenis. Poloñ & Sueciæ

PRINCIPIS,

ODE II.

Non solus Nemees clade Superbior
Accedet meriti partibus ætheris
Alcides operum clarus & aureæ
Felix munere gloriæ.
Ibis magnanimo nil minor Hercule
CASIMIRE comes, quæ tibi se nouæ

K 5

Fan-

Pandit laudis iter, quâ geminum Hercules
Famæ postulat Herculem.

At cur conspicuum fronte meridiem
Damnauit subiti nube supercili
Terrarum domitor? tristis & aspici
Viso palluit æmulo?

Atqui laurigeris Victor Honoribus
Possedit vetitæ limina patriæ,
Stellatoq; redux (luno fremat licet)
Accessit Capitolio.

Atqui purpureâ cæde rubentibus
Ditauit spolijs Mænalium nemus
Et captæ pedicas imposuit Stygi
Terris & pelago potens.

Quid quod fulmineo concitus impetu
Iniecit rabidis fræna leonibus,
Et ferrugineas trillè micantium
Cristas contudit anguium.

Frustra. nam Superæ degener indolis
Permisit residui colla Cupidini
Et belli Virides, pectoris impotens
Deturpanit adoreas

At tu magnanimûm grande IAGELLONVM
CASIMIRE genus; Maior ab inclytâ
Victor clade redis, dedecori neq;
Celas puluere gloriam.

Quem nec sors terricis hispida vultibus
Nec fati violens terruit impetus
Natum non pauidæ mentis ab arcibus
Prospectare pericula.

Frustra non stabili vecta Fauonio
Acrem diua ferorū persequitur. Vixum.

Recti certa fides quem procul arduis
Famæ seposuit iugis.

Quem nec mobilibus pulsa iugalibus
Fortunæ volueris peruolat orbita,
Aut liuor, tacitè qui radiantibus
Regum postibus imminet.

Frustra Sarmatici Principis, intimos
Pulsant fata lares, cûi adamantinum
Durat sponte nouis pectus ab i&ibus
Fatis cedere nescium.

Quamuis æquoræ monstra proteruiæ
Nunc atque inde fremant, aut pelagi moras
Prætergressa Thethys in caput vniûs
Ruptis defluat amnibus.

Quamuis carulei turbidus ætheris
Præses dira tonet carcere nubium
Et carum Superis ac Lechiæ caput
Tortis fulminet ignibus.

Stabit terrifici Vulneris immemor
Nil rerum dubio turbine saucius
Et muto peraget bella silentio
Altæ vis patientiæ.

Quantumcunq; truces inuidiæ retrò
Non æquis populi vocibus obstrepant
Tennes instabilis verba loquentiæ
Nullâ parte tui minor.

Seu per Cæsarei fulmina prælij
Vindex Austriaci nominis, exteras
Virges non humili funere laureas
Æternus decorum sator.

Ibas ense rubens, & clypeo minax
Formosis animæ nubilus æstibus

Laudem belligero Martis in agmine

Pulchrâ certus emi nece.

Seu Confanguinei Sceptra Iouis, manu,

Et ferro, & Lechicâ protegis ægide

Contra Sacrilegæ fœdera Moscuzæ

Fraterni, Comes Imperi.

Prô quantus Validæ robore dexteræ

Condentem rigidis bella trionibus

Exarmas Helicen vltor, & impia

Frangis cæpta tyrannidis.

Quantus Parrhasijs arma gigantibus

Cælo teste, moues, & Borealium

Titanum Cuneos & Mareoticos

Amoliris acinaces.

Mæret Barbarici parcior ambitûs,

Et quas non hilari spreuerat omine

Subdit vindicibus colla securibus

Pæriurum Sheinus caput.

Virtus egregij læta periculi

Et IAGELLONII prodiga Sanguinis

Regnorumq; Capax pe&us, idoneam

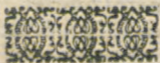
Sceptro destinat indolem.

Et quæ nunc gelido sub Ioue moschicis

Exercetur ouans cladibus; ilicet

Venturis eadem non sine numine

Iam prælusit honoribus.

D I V O I G N A T I O

Auctori Societatis I E S V.

*Centessimum à Conditâ Confirmatâq̃
Societate, Instituti sui Annum
agenti*

P L A V S V S.

O D E I I I.

Q Vali volentes, Magne Pater, Duces,
Et Regiarum pectora mentium
Ludo moraris, quo Deorum
Nectare blanditijsq̃; cæli
Regum secundis influis auribus!
Rapaxque, tecum corda Quiritium
Deuoluis/ingentemq̃; præbes
Principibus populisq̃; scenam!
Videtis? Illinc M V N I F I C E N T I A
Quàm non auaris cincta cohortibus
Egena per Diuùm theatra
Spargit opes, faciliq̃; gazas

Passim per Aras pectore conferit,
 Pronâq; iactat diuitias manu!
 Hinc Candor, & venusta dictis
 Gratia, Virgineiq; mores,
 Et sparsa lætam simplicitas comam,
 Et iuncta pulchro fœdere Veritas,
 Cultusq; diuinæ parentis,
 Et Superùm studiosus ardor
 Gratùm perorant. Parte aliâ Pudor
 Tristis videri prodit, & vnicè
 Sibi verecundus, pudico
 Ora premit taciturna vultu
 Illinc reducâ fronte Modestia
 Non inficeto muta silentio
 Scenam peregit; parte at illâ
 Explicuit sua signa latè
 Depræliatrix vnica mentium
 Regina virtus! quam niuei vigil
 Pubes Honesti, Fas & Æquum, &
 Prisca Fides, & aperta pandis
 Rerum coronat Gratia cornibus,
 Sacerq; magni Numinis ambitus
 Et cura Diuorum serenis
 Circumeunt Dominam choreis.
 Nunc innocenti spargis opes manu
 Quas pulchra cæli diripiat sitis,
 Nunc grande vicitim secutis
 Fers patribus puerisq; carmen,
 Densoq; plebis cinctus ab agmine
 Aures triumphas, integer eloquî
 Vitæq; non mendax theatrum
 Assimulas, auidumq; Re&i

LOIOLA mundum regnaq; distines,

Tibiq; debet sollicitus sui

Spectator Orbis, non egentis

Lucra animi, facileq; priscae

Virtutis ausus! ô hominum salus

Regniq; praesens penè labantibus

LOIOLA ceruix. Te Patronum

Præcipitis fuga prima saccli

Et veſta sacris Luſtra Fauonijs

locantis auræ non ſine ludicro

Errore narrauere Patrem:

Ter pelago pia dixit Echo.

Ter viſus axis, viſa ter ilicet

Laſcentis Ingens ſemita circuli

Ridente ſe mouiſſe cælo,

Aſtra nouo glomerante plauſu.

Audiuit æther, & Vigil igneas

Noctis choreas egit, amabili

Plauſere certatim tumultu

Signiferi vaga monſtra currûs,

Quò noctis ignes? quò mihi Regia

Stellantis aulae? quid redeantia

Vt cunq; terrarum perofus

Suſpiciam piger exul aſtra?

Aut fixa mirer dulcè micantibus

Theatra ſtellis? mirer & igneum

ſcenaè pauimentum, & venuſtoſ

Cæruleum per inane geſtus?

Morer quid vltra ſidera? ſi Tibi

Retro citati proxima ſæculi

LOIOLA non læuè peracta eſt

Teſte DEO Superiſq; Scenaſ

In te redundans munificentius
 Opum reclusis labitur ostijs
 Procella fortunæ, Clienti
 Fusa manu. Tibi vena felix
 BOBOLIANIS aurea præfluit
 Sacella gazis. Cuius amabile
 Spiras in argento: BOBOLÆ
 Diuitibus pretiosus Aris.

AD GEORGIVM OSSOLINSKI
 Regni Supremum
 CANCELLARIVM.

Olim Oratorem Sereniss. VLADISLAV
 IV. ad VRBANVM VIII. P. M. ceterosq;
 Europa PRINCIPES.

O D E IV.

Exteris latè recinère Musis
 Orbis Orator. Vaga quem paterni
 Solis extorrem tulit eruditas
 Fama per vrbes.
 Illa regnorum Latijq; præses
 Roma, sublimes vbi iacat arces:

Quà tument septemgemino iacentes
Vertice turres.

Lechici cùm tu Diadema sceptri
Hospes V E R B A N I Solio reclinas:
Teq; Romanis noue Nestor Ora-
toribus inferis.

TU V L A D I S L A I, Patriæq; nupex
Vocis interpres; rogitas Quirinæ
Præsidem Romæ super explicati
Omne regni.

Tunc & auritus Tyberis morante
Substitit lymphâ. Stupuere magni
Sequanæ fluctus placidæ fluentem
Flumine Suadæ.

se probat viuus Anio fluentis,
Et tibi, Princeps, capitis reclines
Attremunt Alpes, famulasque sternit
Rhenus arenas,

Alter hic Nestor sonat, alter Orpheus
Verba deuoluens animos triumphat;
Alter optatæ Cyneas perorat
Fædera pacis.

Hæret immoto, similiq; vultu.
Splendidè blandus licet hinc & illinc
Ambitus, circum volet eminentem
Pectoris arcem.

Nulla vis gazæ, vigil aut Cupido,
Aut nefas emptum; vel auara lucri
Cura pulsauit semel obstinata
Limina mentis.

Deflui nusquam vagus imber aurî
Teas perripit tua. Non profani

Nimbus argenti, neq; Fraus dolosis
Lubrica gemmis.

Sive magnarum placita alta rerum
Promis Hortator: tibi lata circum
Omnis oranti fremuit secundo
Curia plausu.

Sive stat pronæ dare vela menti,
Pacis & belli medium vagaris
Eloqui flumen: subitusque Regum-
-Oracula pandis.

Te IAGELLONÆ benè fidus Aulae
Candor adsciuit: celerisq; felix
Consilii pectus, animusq; casum
Acer in omnem.

PRIMVS
Diuī IGNATHI SOCIUS
PETRVS FABER
ALLOBROX.
ODE V.

NI sola Virtus, præcipites vehi
Compescat annos, frænaq; præpeti

Addu-

Adducat ævo, nec proteruis
 Ire sinat vaga Lustra pennis.
 Laudes Auorum quis bene patrijs
 Inscibat astris? quis merita, & genus
 Æternet? I formosa per ve-
 -stigia diffugientis æui
 Arundo felix, non popularium
 Fœcunda laudum. Stat veteres Patrum
 Ausus redordiri, & benignos
 Carmine sollicitare mœurs.
 Et iam nouorum conscius ausum,
 Non vsitati Martis amoribus,
 Primoq; flammatus iuentæ
 Igne, F A R E R, sua sacrat arma
 Et robur; ô Lux Allobrogum! breue
 Sidus parentum! nobilium recens
 Aurora cæptorum, & locatæ
 Primus Honos Columenq; Molis?
 Tuas reposcunt, magne Pugil, manus
 Latepatientis damna Colonæ;
 Ritufq; sacrarumq; acerba
 naufragia, interitusq; Legum.
 Te mæsta poscunt Busta iacentium
 Hinc inde Diuûm, te malè feruidi
 Pugnæq; Buceri, (heu nefanda
 Castra) Melanchtoniæq; fraudes.
 At non inani nomine, te retrò
 Sensère Fabrum sæcula, ahencis
 Procusa nodis. mox in aurum
 PETRE tuis abitura curis.

SECUNDVS
 D. IGNATII SOCIUS
 S. FRANCISCVS XA-
 VERIVS NAVARRVS.

O D E VI.

Q Vis ille verò se placidis tibi
 Infundit vltis? pectora flammei
 Agnosco XAVERI, flagrantem
 Nosco genas, animamq; longè
 Vultu eminentem. Pectoris in tui
 Sinu reclines, da Pater, Indias
 Hæsisse, da sacros bibisse
 Aure sonos: Latiaq; numen
 Audisse Matris. iam tibi Gloria
 Latè per orbem protulit aureum
 FRANCISCE nomen. Tu sepulchris
 Heu! violens, animas & ipso
 Reducis Orco, nobilis vltimi
 Seruator orbis. iamq; tibi ad pedes,
 Se regna sternunt, sterniturq;
 China, nouæ dominator oræ.

Sensere fracto te, Pater, æquora
 Sensere fluctu, dum tibi vitream
 Flexere ceruicem, & reclini
 Marmora procubuere lymphâ.
 Per te Latinis Indus & Æthiops
 Affusus aris, & Latij Patrem,
 Cultusq; certatim Quirinos
 Congeminant, veterum propago
 FRANCISCE Regû. Quid? quod adhuc tegit
 Capax labores Oceanus, viri!
 Quantumq; de notis recondit
 sol oriens moriensq; gestis!
 Quantus Goano Præses in otio
 Telles aperti Numinis induit
 Flammas? redundantemq; pandâ
 Velle Deum cohibens, profundo
 Diuinitatis naufragus æquore
 Inclusa nullis marginibus freta
 Libat, superfusoq; gaudens
 Obruitur, fruiturq; cælo.
 Hinc & beati nectaris impotens
 Diuûmq; plenâ potus amysside
 Bacchatur, & mentis profundus
 Congeminat S A T I S E S T I E S V.:
 Nam quid refusi Numinis in mare
 Angusta parci littora pectoris
 Possent? vel euagantem, auaris
 Diluuiem cohibere metis.
 His perge remis, hoc pelago, Pater,
 Visas carentes mortibus insulas
 O magne Sinarum, & repertæ
 Trans Asiam reparator oras.

Quamquam remotis te Goa ditior]
Dignata donis Indigetem colit

FRANCISCE, natiuisque Patrem,
Vestiat Americæ lapillis;

Est & niuoso fons riguus Craco
Qui liberali prouocet Indiam

Torrente, SEREBRISCIANÆ
Larga penûs animiq; virtus,

Quæ nunc & imis Effigiem Tui
seruat medullis: Æthiopum nigras

Gestatq; permiscetq; gentes,
Equè tuos generosiore

Vultus metallo ducit, & exteras
Per irrepertos mille operum modos

Fatigat artes; conditurus

Viua Tuæ simulacra formæ.

TERTIVS

D. IGNATII SOCIUS

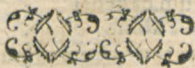
IACOBVS LAYNIVS

SEGVNTIVS.

ODE VII.

QVibus Deorum digner honoribus
Ad damq; fastis Te cupidum sacri

Numen Tridenti? quo calentes
Ore satis memorabo Pugnas
Ductosq; latè non sine Laureis
Dicam Triumphos? Vasta vixi procul
se fama pandit! quam serenis
Pulcher Honor comitatus alis
Regnisq; centum, & spontè fidelibus
Renarrat oris: Te duce Plausibus
IACOBE certatim trecentis
Dardana personuisse Rostra.
sè non profanæ flumine copix
Plendùm Quirinis mentibus imperas
Orator, & Romana leni
Corda feris animosq; linguâ.
An & frequentis Concilij sacras
Triumphat aures? oris & ingent
sublimis? & raptiva Patrum
Vota rapax animosq; secum
Exuberanti diuitis eloqui
Deuoluit amari? raptaq; cum suis
Momenta Caulis, & modesto
Agglomerat Placita alta fluctu?
Hinc & Deorum turbâ aliquis palam
Dixisse: Nusquam digniùs hæc ænus
Romana Majestas locutam
se meminit, magis ore Laini?

Q V A R T V S
 D. Ignatij Socius
 ALPHONSVS SAL-
 MERON TOLE-
 TANVS.

O D E V I I I.

Sic te perenni Viuere nobilem
 Donauit æuo candidus artium
 Diuesq; TOLETANE cultus
 Egregij socium Laini?
 Quantus Latinæ flumine copix
 Patrum seueris influis auribus
 Orator! & doctum cadenti
 Per populos iuis amne linguæ.
 Tunc Mens Tridenti tunc tibi consono,
 Respondit omnis murmure Ciuitas,
 Clausere certatim plateæ,
 Et refluus fremuere turmis.

Errante circùm plurima nobili
Theatra plausu. Vocis it æmula
Imago, LAÏNIUM & decorâ
Congeminans vice SALMERONEM;
Quos Candor altæ Proditor indolis,
Virtusq; largi nuntia pectoris
Fecere consortes Gradiui;
Non vacuos animæ sodales
Te Roma quondam, te Latij Patres;
Et Vaticanæ lumina Curia,
Thuscæq; suspexere gentes,
Et Lechicæ Cracus acer oræ
Externi amicum sideris hospitem;
Vidit Palæstræ docta per atria
Quondam perorasse, & Lycaei
Attonitam tenuisse Pubem!
O ergo nostris hospes inambulat
Alphonsus oris. surgite Lechici
Vates, & Orphæis perennem
Cantibus ædificate molem.
Hic SALMERONI ritè loquentibus
Inscripta saxi nomina Carpathus
Addiscat, & vetusta celsi
suspiciant iuga Carrodunie

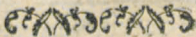

QVINTVS
 D. Ignatij Socius
 NICOLAUS BOBA-
 DILLA PALEN-
 TINVS.

O D E IX.

AN & nouarum dat pharetras mihi
 Vienna laudum, proue reconditum,
 infra &e B O P A D I L L A, telum,
 Ponè tibi, tumidus videri
 Anteus instat, secum odia & necem
 Fraudetq; cogens, iamq; tibi & faces
 Minatur & ferrum, & Latinis
 Excidium violentus aris.
 Sed tu trifulci fulminis in modum,
 Iustas auitâ pro Latij domo
 Assurge in iras. Te secundo
 Excipiet fremitu senatus,

Et regionum gloria plausuum,
Creberq; plenis circus honoribus
Doctis reuertentem triumphis
Accipiet. Tibi mox reclini
Sternetur omnis poplite Ciuitas
Confessa Patrem; te recinent procul
Effusa gratantis iuuentæ
Atria, Palladiæq; voces.
Perge felix, & malè garruli
Torrentis iras deijce. turbido
Ne linque ne vigil profundo
Transtra sacre Palinure classis.
Nec ipse dudum sollicitus, tuo
In ore librat, non vacuas metu
Spes Ferdinandus. I secundâ
Laudis iter tibi sterne lauru.
Mentem né ludit spes nimium suo
Defixa voto? Iam capitis minor
Lutherus, infautâ pudendos
Mæret humi posuisse vultus.
Audiris omni victor ab agmine
Ingens, & execrabile, & efferum,
Strauisse monstrum. Iam laborum
Grata, tibi meritam coronat
Vienna frontem. Iam tibi tempora
Non indecoro populus ambitu
Inserpit, expeditq; Cæsar
Herculeâ tibi fronde sertum.

S E X T V S
 D. Ignatij Socius
 SIMON RODERICVS
 L V S I T A N V S.

O D E X.

HÆc illa virtus, quam procul ultimus
 Per decolorem solibus Indiam
 Raptavit orbis! quo Maronis
 Ore, tuis R O D E R I C E vitam
 Affundo bustis? Te resonabilis
 Vectat remotas fama per insulas,
 Te rumor, & clamata totis
 Americæ Asiæq; regnis
 Narrat trecentis Gloria portibus!
 Xaveriani conscie Numinis,
 Flaminæq; testis. Te nec auri
 Sacra fames, nec auara Lucri
 Fluxæq; mercis corripuit sitis,
 Eheu! paterni littoris exilem;
 sed alta syluescentis oræ
 Barbaries, operumq; felix

Leti haud pauentem Spiritus impulit
Tibi potentum Curia Principum,
Regumque panduntur penates;
Tu virides moderaris annos
Florentis æui: tu niueum aduocas
Cunis Honestum. iamque alios tibi
Gratantur Augustos, & acres
scipiadas Orientis oræ.

SEPTIMVS
D. Ignatij Socius
CLAVDIVS IAIVS
GEBENENSIS.

ODE XI.

Qui seueris moribus additos
Vincis Catones, & monitis Numas
Vincisq; præceptis Lycurgos,
Legibus anteuenis Solonos,
Te pulsus aris, grandibus Ambitus
Tentauit ausis. Te placidis Honor
Impunè præteruectus alis,
Teste die, à fugiente vinci

se fleuit olim, fleuit, & inclytæ
 Formosa pressit vela superbæ,
 spretaſq; TERCEſTI, Tiaras,
 Et radios, meritæq; Patris
 Aptata fronti lumina triſtibus
 Merſit tenebris, rursûs & in ſinua
 Dolosa fortunæ regeſſit
 Munera, non rediturus hoſpes;
 At maior omni vertice CLAUDIVS
 Inter ſerenæ fulgura Gloriæ
 Stat frontis inconcuſſus altæ,
 Et ſimiles moderatur inter
 ſecunda vultus : inq; ſaum trahit
 Quiduis colorem. ſeu grauior caput
 Procella tundat; rideatue
 Non dubio Phaëton Sereno.

OCTAVVS
D. Ignatij Socius
IOANNES CODYRIVS
ALLOBROX.

*Idem Primus secundum Ignatium
IV Vota Professus.*

ODE XII,

Qvis facta multo pectora Numine
Suiq; largam nesciat indolem,
Plenoq; CODYRI redundantem -
Ore Deum ; niueosq; mores?

Te pollicentem summa, cadentibus
In ora lymphis audist arbiter

LOIOLA, Dardaniq; Ciues
Vota notis cumulare votis.

Tu concitatis passibus, arduam
Sublimioris currere semitam
Vitæque, morumque, & fidelis
Obsequij, generosiores

Gratante Româ ducere Spiritus
 Primum institisti. Non vacuum DEI
 Te vesper, & stellata lucis
 Atria, peruigilesque noctis
 Viderent testes; Vidit amabilis
 Admurmurantium gratia fontium,
 Et arua, quæ precantis inter
 Verba, pio maduere fletu!
 Quocunque magni sideris incola
 Degis recessu. talis ames procul
 Terris videri: qualis olim
 Elysæ nouus hospes oræ
 Lætum expeditis corpore Manibus
 Vectus corusco lucis in essedo,
 Tuâ laborantem salute,
 Dicéris admonuisse patrem.

N O N V S

D. Ignatij Socius
 PASCHASIVS BRÔÈ-
 TVS PICARDVS.

ODE XIII.

AT te cruentos Martis acinaces,
 Et stricta centum bella furoribus

Acri refringentem videbat
Pectore, iam periturus orbis.
Ex quo flagrantem Ty siphone facent
Latè per urbem sustulit, ilicet
Minæque, pallentesq; rixæ,
Et miseri seges atra ferri
Non vſitata lege ferociæ
Pacem perosis horruit oppidis.
Cognata ciuilibus ruinæ
Mænia ſollicitante bello.
Tunc penè tellus tota micantibus
Arſiſſet armis, cladeq; ciuium,
Sæuis & inſtruxiſſet amplam
Funeribus grauis ira ſcenam;
Ni te vetantem bella Demoſthenem
Siticuloſo pectore ducerent
Heroës; audacilq; cæpti
Magniloquo caperentur ore.
Vidi tenaci vidi ego, principes
Te conferentem fædere dexteras
Et concatenatos trahentem
Aure Duces Procerumq; turmas.
Tranquilla ſandi Copia, vindices
Exarmat iras. Cedit atrox piæ
Bellona Suadæ: Tulliumq;
Mars poſitis veneratur armis.
Tunc & fideli Pax bona parièti
Affixit enſes, tunc ſitis improba
Ferri reſedit, tunc ſequeſtri
Pace nouâ ſalière colles.
Nuſquam repertas crebra per oppida
Quæſiuit iras telaq; Mulciber,

Furorq̄ue qui latè reductas
 Excidijs vacuârat vrbes.
 P A S C H A S I A N I S nixa laboribus
 In se labantis colla Fauentiæ,
 Fessusq̄; respirauit orbis
 Compositis odij procellis.

AD D. I G N A T I V M
 De primis eius nouē
 SOCIIS.

O D E X I V .

HOSTU decoro primus in agmine,
 Deuota captis pectora grandibus
 Pugnam docebas. Ceu niuosis
 Æmonix docuit sub antris
 Necdum Teueri, Martis idoneum
 Chiron Achyllem; qualis, adhuc rudem,
 Fingebat Ascani iuuentam
 Dardanij pia cura patris.
 Qualem futuris sæcula te retrō
 Debent Kalendis, Militiæ Parens
 Clementioris I quo fidelis
 Propositi studiosiores

Creuere cætus, creuit amicior
Legum frequenti exercitus ordine,
Sacriq; maiestas Gradiui
Latiùs imperium tetendit,
Heu! quanta bello robor! qui malè
Lasciuientis castra proteruix!
Cænasq; Campanosq; luxus,
Et veteris Capita atra Lernæ,
Et insolentis monstra superbix
Benè obstinato peccore prouant
Heroës, & Diuùm Latinis
Restituant fata læta campis.
Quos, mens apertilæta periculi
Prætextæ Acharès, & Comites Togæ
Adstrinxit ardor, & perenni
Pulcher amor sociauit æstu!
Vtrinq; fortes, seu fremat horridi
Procella fati, seu Capitem ferax
Depræliaturos aperto
Ingenij, vocet Hydra, campo.
O digna sacro nomina sæculo!
O iuncta virtus! ô benè mutux
Mentes! & obligata summis
Pectora Pontificum Tiaris.

SÆCVLV M

SOCIETATIS IESV

E Sacrà Martyrum pur-
purâ illustrius.

ODE XV.

Quæ regna ? vel quæ littora sanguinis
Ignara nostri ? quod mare barbarum
Non decolorauêre tabo
Emeriti tua cura nati

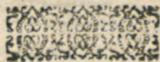
O multa terris & pelago super
Perpessa Mater. Collige fragmina
Errantis hinc illinc carinæ,
Et sociæ latera ægra classis.
Maior corusco creuit honor Tago,
Gangiq; vastisq; Oceani Insulis,
Ex quo Tuorum Ormuzianæ
Manibus infremuêre ripæ.

Dicet marinæ torua licentiæ
Imago dicet : regna quid vltima,
Quantumq; de Tuis recliues
Americi meruêre Natis.

Scit creber orbis: scit Marcotici
 Procella Ponti, scit mare Baltidos,
 Et vassa Nangazachiorum
 Infula, Brachmanijq; mores,
 Et Mexicanæ sæua ferociæ
 Portenta, & altis obruta rupibus
 Tellus, inaccessiqué tractus,
 Naufragij mala longa nostri.
 Per vestra quondam viscera concitas
 Transegit hastas, torua tuens Iapon.
 O pulchra cædentis propago
 Iaponiæ! tripliciq; vites
 Lauru revinctæ. Cùm malè turbidus
 TAICOSAMANE mentis inhorruit
 Pontusq; & infames catastæ,
 Fæda nouæ documenta pænæ.
 Vos indecoro stipite pendulos
 Propinqua notæ iussa Tyrannidis
 Rifere, confossis vtrinq;
 Pectoribus inhiante vulgo!
 Hîc lecta pubes, hîc meriti Patres
 Manus tuorum fida Clientium,
 Formidolosæ barbararum im-
 Mortua vorticibus cohortum, ac
 Mortis cruento naufraga in æquore
 Non vsitati Nominis attigit
 E clade portum. Pars auarum
 Æquoreis data præda monstris
 Accusat vndis Nereæ, lugubri
 Plangente fluctu. Pars lacrymabili
 Latè superfluas natatu
 Plaudit aquas. Breue ius sepulchræ

Totâq; de tellure merentibus
 Tellus negatur! Fallor? an ad necem.
 Damnata CRIMINALIS ora
 Contueor? Prior ille fuso
 Pugnata vastas bella per Indias
 Cruore sanxit. Quid memorem tuas.
 Inuicte CAMPIANE mortes,
 Quid subiti violenta fati
 Edicta narrem? Gladibus in tuis
 Hætere mæsto flumina gurgite;
 Magno parentatura Patri
 Attonito stetit vnda fluctu!
 An & frequenti te medium agmine,
 Impendiosi nauita sanguinis,
 Datur tueri? quis celebrem A-
 ZEBEDIÆ fonitum ruinæ,
 Et ora ferro trunca Sodalium
 Nesciuit orbis? Non ego te meis
 GARNETTE inornatum Camænis.
 Transierim: ferate Britannûm,
 Vultus cruentâ fragis adoreâ, ef-
 finxisse doctum viderat Insula,
 Toruiq; spectauère Ciues
 Et reflui cupida ora vulgi!
 At te, latrones mentis & ingeni,
 Mersum infideli Balthis in æquore,
 Frustraq; luctantem per vndas
 Cæruleo tumultant profundo
 LATERNA, caris Lechiadûm Urbibus
 Amica lampas! Conscia te pio
 Heu! corda quassantem tumultu
 Audijmus! Rapit inde flammis

Ad dda Ceruix, & malè torrido
 Suffixa trunco brachia SPINOLÆ,
 Huc illa decreuit propago!
 In tenues Carolus fauillas!
 Quis te volentem funere nobili
 Lustrare nigras Æthiopum domos
 CONSALVE secernat, nouorum
 Purpureo Comitum Senatu?
 Cui dira Sceptri vis MONOMOTAFÆ
 Pressi negato cordis anhelitu,
 Communis interdixit aurâ
 Ætheris. ingenium probrosi
 Infame leti! Quis facilem necis
 Pulchro & cadentem vulnere, consecret
 Durante RVDOLPHVM Camænâ,
 Imparibus recinatuè plectris
 genu minorem. Quis malè Saucium
 Sophoclis alto succurriat pede
 Patrem, vacillantisq; nerui
 Poplite procubuisse iustum.
 Scit Indus axis: torua scit Anglia,
 Præceptsq; Tygris, qui calidas adhuc
 Strages peremptorum, & natantûm
 Ossa patrum, Cineresq; voluit.
 Quorum è recenti morte, reciproce
 Viuit superstes Mater anhelitu;
 Solesq; Natorum peractos
 Continuat meliore vitâ.

SÆCVLVM
Societatis I E S V
Diuus CONFESSORIBVS
Beatum.

O D E XVI.

Quid iuuat retrò memorem Beatos
Ire per faslos? quis auita Diuûm
Busta rimari labor? aut reposita
Nomina cælo?

Æmulo Natos memorasse pleæro
Sit satis. quorum studiosa metæ
Ipsa se virtus paribus Parentum
Cursibus æquat.

Clara GONZAGÆ Cynosura gentis:
Quem superfusus, nimidum profundi
Numinis Pontus tenet euagati
Nauitam amoris!

Quando te pleno vehit Æthra campo?
Viuidâ quando face concolores
Ambiunt ignes, vigiliâ; flammâ
Stipat Orion.

Si diu mensis propior Deorum,
Cælitum condis epulas l perenne
Porrigenes ne car, liquidiq; ducis
Pocula cæli.

Inter & sacros nouus augur ignes
Cynthiæ calcas iubar, & supremæ
Sortis interpretis legis otioso
Lilia campo.

Arce tu quamquam superâ serenus
Diue, natalem specularis oram;
Aut leui plantâ super officinam
Fulminis erras.

Prome formosos L V D O V I C E vultus
Nube reclinis famulâ, & beato
Profer euentu, redeuntis in se
Pondera sæcli.

et tuo longos age posce lætus
M V R I O soles. Pia dedicatis
Sic tibi frontem radijs, & auro
Roma coronet.

Tuq; Lechei Columen Trionis;
Seu laboranti Patriæ minacem
Ponè Chocimum vehis incitatis
Fædera bigis;

Fædera & gratæ bona iura pacis
Hæc vbi Thracum sinuantur Vrbes
Quâ renascentis rubet illa magni
Regia solis.

Siue Diuinam per inane cæli
Deuehis Matrem, puerumq; iuxtâ;
Siue flammatos per aperta cogis
Astra iugales.

Lechici nuper miseratus altum,
 Prælij vires, capitis superbum
 Vincis Osmanum, refugasq; terras
 Numine Lunas

Dum tibi sacros imitata soles
 Pulchra nativo coma flagrat astro,
 Et peregrinis onerata lucent
 Pallia gemmis.

Regnet innubes properetq; Soles
 Lechici felix moderator orbis.
 Regnet, & seros numeret RENATA
 CÆCILIS annos.

Sic tibi flammis hilares & auro
 Fulgurent aræ: vigiletq; passim,
 Supplicis ceræ pictas Polonas
 KOSTKA, per vrbes.

Sic ab Aræois tibi Victor oris,
 Arma de victis referat Tyrannis,
 Et nouus reddat noua vota SIGIS-
 MVNDVS ad aras.

MVTIVM cura, Sociosq; cætus,
 Castra tutandis benè nata regnis,
 Namq; centeno reuoluta Matri,
 Sæcula gyro.

SÆCVLVM
SOCIETATIS IESV

Sacrâ Interpretum commen-
tatione Eruditum.

O D E X V I I .

AN & capacem nobilis ingenî
Scenam, seueris instruit artibus
Diuina Pallas? quam fideli
Cura animi comitata gressu
Diuesq; rerum cultus, & arduâ
Longi redemptus merce negotij
Coronat vsus. illi heriles
Depererat vigil hora census.
Hic eruditi plurimus otij
Pallorq; & omnis copia pectoris,
Cultiq; castigatus oris
Seruit honor, famulæq; noctes;
Hic literati porticus atrij, &
Sacer Labori collis, & Atticæ
Nocturna sudantis laborant.
Otia, Cecropiæq; Lunæ.

Hic

Hic & sacrorum turba Voluminum
 Et ille felix Ifacidûm labor
 Latè per Europam celebri
 Explicuit sua facta scenâ,
 Sculptasq; leges, & veteres Patrum
 Ritus: & irati ignea Numinis
 Edicta, quæ formidoloso
 In populos cecidère nimbo.
 Meu! quæ latentûm contuor abdita
 Arcana rerum? quos ego nominum
 Hic cerno fastos? ô vetustæ
 Principia interitusq; Legis!
 Non vrbium ignes, non Pharaoniæ
 Cladem ruinæ, non ego prælia,
 Mersosq; narrabo gigantes
 Aut Solymi spatia ampla regni,
 Maiore quondam quæ cecinit tubâ
 CORNELIANÆ fama scientiæ,
 Et ala, quæ dudum vetusto
 Ifacidûm spatiata cælo,
 Nec otiosis functa volatibus,
 Regumq; fasces, & Salomonios
 Impunè præteruecta nodos,
 Luce palam meruit probari
 Censore mundo. Quid memorem tuas
 Laboriosi nauita fluminis
 LORINE merce? quid retexam
 BARRADIÆ monumenta pennæ?
 Doctûm tumentis vena PERERIJ, &
 Sacer RIBERÆ cultus, & aurei
 Labor MENOCHI, nunquam auaram
 Doctiloquo bibet ore Leten.

Quis literati lucra CANISIJ
 Fufasq; pronâ diuitias penu?
 Aut plena VELAZQUEZIANI
 Nefciat ingenij fluentia?
 Latè fonantes Eridani reor
 Audire fluctus, dum ruis aureæ
 Torrente, MALDONATE, linguæ,
 Attalicis potior metallis.
 Quis ora PINNÆ: quis placidas faces
 BVLINGERANÆ, transeat indolis?
 Pennamq; OLIVERI: CELADÆ
 Conspicuos taceatue Soles?
 Superba non tot Creta monilibus
 Non tot smaragdis fulgurat India,
 Arguta MENDOZÆ venustas
 Quot teretes ruit ore gemmas.
 Diues PINEDÆ copia, & integra
 SERRARIANÆ Copia Gratia
 Et sacra TYRINI supellex
 Grandibus euigilata curis
 Obliuiofum nesciet Hesperum.
 Temnent rapacem temporis orbitam
 Per plana terrarum refusa
 Virginæ maria alta chartæ.
 SHERLOGIANI quis satis æquoris
 Conchas rependat? Quis SALASARIUM
 Mercetur aurum? Quis pererret
 BÆZA tuæ pretia ampla gazæ.
 Pulcher merentem, te sequitur labor,
 Et eleganti, te Dominum retrò
 Hinc inde circumstant coronæ
 Peruigiles tua regna libri.

Profint futuro qui benè sæculo,
 Seris perennem, ritè nepotibus
 Vitam daturi. cūi nec Anni
 Nec properet cariem vetustas.
 Impendiosis empta laboribus
 Nescit sepulchris cedere pagina:
 Absiste S A L M E R O N, cupressum, &
 Funereas metuisse taxos.

DOCTORIBVS SOCIETATIS IESV

O D E X V I I I.

ESt, & profundas, non humilis calog
 Lustrare mentes. Currite Gratia
 Per sacra pallentis Mineruæ
 Atria præcipitesq; docti
 Laudum obstinato scandite pectore
 Cliuos honoris. quâ meritis graues
 Annisq; succinæq; curis
 Bella cient animæ, & latenti
 Nodo imminentes, laurigeras procul
 Errant per vmbas : hæc vbi mobiles
 Herõa labentis per arua
 Eridani spatiantur amnes,

Heu! quæ docentûm contuor agmina!

Qualesuè cætus! pars tacitam libris

Demunt senectam, pars apartis

Ingenij spatiantur arais.

Hic acer armis: hic iaculo potens

Ardet disertis feruere prælijs

Verbisq; contudisse verba,

Viribus opposuisse vires.

Vt se vicissim Gloria mutuis

Hortatur ausis! discolor ingenî

Relucet in vultu venustas,

Et vario magis igne pulchra

Altum locutæ mentis in arduos

Affurgit ietus. Non mihi vixeris

Indictus æternum SVARI

Socratici melior Magister

Heresq; Ludi: Theologi potens

Lumen Senatûs. Numinis integer

Orator, interpretq; Diuûm

Et superæ vigil hospes oræ;

Effulgurantûm difficilem aspici

ausus Deorum currere semitam,

Et illa sublimi tuentûm

Culmina vix ædeunda visu!

Liuor silenti obnubilat Hespero

Regum labores. te facilem Dei

Pennæq; felicem, repostæ

Mentis opes: operumq; diues

Arundo, plenis clarat honoribus

Panætianæ merce Scientiæ

MOLINA felix. Tu Lycæi

Egregijs animosus ausis

Pacata condis prælia, mutui
 Amore Martis. iamq; tui frequens
 Procella circumfultat arcem
 Pectoris, intrepidumq; pugnae
 Hinc inde, telorum aura volantium,
 Roburq; solâ canitie potens
 Lacescit, Heu! quantas vicissim,
 Fulmineis violentus armis
 Non panitendi proteris agminis
 Vltor phalangas! te duce latius
 Diuina maiestas, per omnes
 Explicuit sua Rostra circos.
 Namq; & Deorum fixa adamantinis
 Decreta valuis, non humili prior
 Audes remoliri calore,
 Et valido replicare nisu.
 Quis literati pectora LESSIT,
 Et sanctiorum pignora noctium,
 Sacraeq; lucubrationis
 Otia? quis meritis reponat
 Astris labores? te pater ingeni
 Felix nouorum prole voluminum
 Narrat: recudentis metalli
 Grandisonis regemitq; prælis.
 Te mens futuri prouida, te penes
 Armata sacris Iura securibus,
 Iustumque, Legesque, & fideli
 Prisca Fides, amat ire passu.
 FONSECA magnis addite cætibus
 Lux ô docentum prima cohortium,
 Ocelle pugnacis palæstræ
 Doctiloque Cynosura Stœæ.

Tibi Stagiræ vidi ego grandibus,
Arsisse pugnis atria, porticûs
Vndasse, iurgantisq; pulchrâ
Ingenij fremuisse rixâ.

V A Z Q V E Z I A N Æ fama scientiæ
Pridem secundis astra volatibus
Intrauit, exhaustâq; chartis
Inuidiâ, bibit ore cælum.

Sunt & Polonæ qui bona pectoris
Ornent Mineræ. G R O D I C I O S ego
Captûs, vel indictos tacebo
S M I G L E C I J monitus? & alti

Natam è Lycæi puluere Lauream?
T I S Z K I E V I A N I pressero Spiritûs
Flammas? inexhaustamq; B E M B I
Caniciem, viridesq; curas?

Obscura nigris nomina Principum
Latent sepulchris. Vos toga doctior,
Et vita librorum perennis
Æthereos locat inter ignes.

THEOLOGIS & PHI-
LOSOPHIS

è Societate I E S U.
O D E XIX.

Virtus potenti nixa Scientiæ
Invicta quodâ castra sibi facit.

N

Imma.

Immane dissidentium adusque
 Excidium Furiarum & Orci.
 Per uos refictis in pretium genis
 Risere doctum sæcula, Palladis
 Acu laborata, & beato
 Ingenij emicuisse censu.
 Hinc & superbis Creta corallijs
 Opumque; felix Hesperiae sinus
 Fertur verecundis sepultas
 Noctibus occuluisse gazas.
 Iam maesta Cypros, iam pretij minor,
 Minorque; sprete verticis Oricus,
 Tyrosque, Hydaspeaque conchae,
 Et Siculi, Veneti que census.
 Et se minores Assyriae procul
 Fleuere merces. Nullus honor Tago,
 Gangique, Lidijque, & Hebro,
 Et vitreis Babylonis vndis.
 Per vos vetustis sculpta scientijs
 Penè obsoletis nubila vultibus
 Imago terfit, & recocto
 Gratius irrubuit metallo.
 Hinc & feracis cultus Iberiae
 Telluris imo delituit cauo.
 Gemmaeque; iam rudes amari
 Ad pelagi rediere fundum;
 Suaque; subter mole gementia
 Informis auri pondera, protinus
 Noctemque, natalesque; terras
 Et veteres petiere cunas.
 Ineuoluto seu calor impulit
 Instare vero, nec dubio Deum.

Virgere gressu, mox latentes
 Intrepidi reserasse cultus
 Undante venâ diuitis ingeni
 Ludunt profundo mentis in æquore
 Impunè. Quis vastum SALASÎ
 Permeet ingenij recessum?
 Hinc acer oris fulminat ARRUBAL,
 Pugnaeis illinc dextera MVTIJ
 In fonte decertat tumultu
 In mediâ quoq; MITIS irâ!
 Quantas feroci proruit impetu
 TANNER Phalangas? Quantus in impios
 BECANE Riuales, honestam
 Niteris exeruisse pugnam.
 O cûi seueras addidit ardui
 Curas Tridenti sollicitus Patrum,
 VRBANVS, ALCIATE, summæ
 Vsisbus vttilior Tiaræ.
 Qualem SYPERNIS instruis ACTIBVS
 BELLANE scenam? Quis memoret satis
 Alterna VADINGI duella &
 Expliciti supera ora VERBI!
 Tuosné quisquam, lumen Iberici
 Sublime Cæli, nesciat otij
 HVRTADE sætus? nesciatuè
 Rostra tuæ RODERICE Classis!
 O docta multæ Palladis otia!
 O excubantis turba Scientiæ!
 O sacra lucubrationis
 Pignora, fidereiq; sætus!
 Musæa quidquid composuit manus
 Immune leti est, Cætera subruunt

Anniqué velocesque Lunæ,
 Er rapido sinuata flexu
 Raptant auari flumina sæculi.
 Stabit superbâ mole perenniùs
 Quæfita Aquinatis per artes
 Gloria, Socraticosq; ludos.

HISTORICIS

Societatis I E S V

ODE XX.

Quantus iocosa lege ferociæ,
 Siticulosæ culta Capharniæ
 Iordanis, emotis inundat
 Aggeribus, Solymosque latè
 Exuberanti fernidus aluco,
 Exire metas littoris impiger
 Errat per agros, atq; Idumes
 Irriguo secat amne campos:
 Tantis Latinæ flumine copiæ
 Latè vagantis prodigus ingens
 Rei; tempestate diues
 Dardani; SALIANVS oris
 Lymphæ sonoro labitur agmine;
 Et iam videri difficilis, procul
 Exundat, & vetusta secum
 Regna rapax, populosq; voluit

Ritusq; Legesq; & male desidis
Æcunda culpæ tempora; & arcium,
Strages, & emunita flammis
Oppida: diluuiemq; cæli,
Euique frenos, & nimios rapi
Morante dextrâ corripit impetûs,
Ortumque, natalesque mundi.
Sedulus explicuisse cunas.
Legêris olim grandè sonantibus
Pars magna chartis. dum fûga vitrèi
Iordanis, aut purum cadentis
Dulcè fluent A caronis vndæ.
Non ora FLORI, non ego CVRTIOS.
Aut LIVIANÆ pondera paginæ
Desiderarim. dat vetustos
VALERIOS TACITOSQUE seclis
Diues Latinæ STRADA opulentia!
Ille, & diserto sæcula peccore
Fastosq; gestat, & repostas
Mentis opes, cumulosq; rerum,
Pulchrasq; belli nectit origines,
Irasq; & enses regnaq; mutuis
Collisa in armis, & iacentum
Teste die, populorum aceros;
Tum regionum fragmina fascium
Despectat altæ mentis ab arcibus:
Vnâq; deletas ruinâ,
Sub pedibus speculatur Vrbes.
Nec insolentis more licentiæ
Exaggerato defluus agmine
Bacchatur, emonetq; metam
Sed facilis, mediisq; ripæ

Per plana rerum proruit Atticæ
 Torrente linguæ. Quam tibi in aggere
 Sacrabo Mosellæ columnam, ac
 Templa tuis FAMIANE fastis?
 Tu cæptâ LOIOLÆ, & Proauûm inclytos
 Ausûs, auaris nubibus inuides,
 Et Matris ORLANDINE cunas,
 Non humili pietatis æstu
 Ab vsq. primâ stirpis origine
 Sanctum fluenti euoluis arundines
 O multa de magno Parente,
 De Socio meritisq; cætu.
 Quis acta LAI N îr quis memores Patrum
 Noffet labores? ni fugientibus
 Certamen indixisset audax
 Temporibus, remoratus æui
 SACHINVS alas? Quis calamis tubas
 Et mista doctis prælia votibus
 HVGONIS? immaniq; cinctam
 Nesciat obsidione Bredam?
 Extra insolentis ludibrium Deæ, &
 Galiginosi nubila sæculi
 viuetis! haud indigna fastis
 Nomina, præcipitantis æui.

A D M V S A M

Abcâ Diuum ADALBERTVM
Archiep. Gnesñ. & Mart.

9. Kalend. Maij cani oportere.

O D E X X I.

CRas quæ Sarmaticis vrbs Aquilis larem
Nidorumq; dedit non humiles domos,
Diui grande Sepulchrum
Ceris & gemitu colet.

Ohe Calliope: seu fidibus lyræ
Seu mauis citharâ, dic age Præfulis
Letum nobile, præceps
Quâ fluctu Sauus æstuat.

Dic vt veliuolæ credulus anchoræ
Permisit dubio vela Fauonio,
Antennasque, cruentæ
Felix Nauita Gloriæ.

Quem nec Sacrilegis dedita cultibus
Crudelis regio, dira nec efferi
Inclementia Prussi
Cædis mouit imagine.

Dilecto Capiti sollicitus Chaber
Necquidquam studio certat inutili,
Se desistat apertis
Obiectare periculis.

Sed quid magnanimo non timidum mori
 Anquam deijceret Proposito virum?

Mundi sistere lapsum

Qui possit patientiâ!

Heu! quantum sitiens cædis inhorruit

Remex Prussiacus! quàm malè barbaro

Nisu Præsulem adactis

Remorum ferit ictibus!

Vncis haud aliter prodijt vnguibus

Pugnax in volucres accipiter vagas;

Illum quando futuræ

Egit dira fames dapis.

Inuadunt avidâ cæde virum, pia

Placantem querulo, Numina murmure

Septenoq; trucidant

Diræ verbere Lanceæ.

Appensum viridi corpus ab ilice

Tutantur vigiles Armigeri Iouis.

Alternisq; peremptum

Servant excubijs. Patrem.

Ottho Romulei maximus Imperi

Princeps, acciduo te pede flagitans

Præful magne, Sabæi

Thuris fleæet, odoribus.

Te quanquam Superûm pocula distinent

Ducentem liquidi gaudia nectaris.

Gnesnæ multa vocanti

Præsens numen habebere.

Nidorum volucris Gnesna superbæ

Si debes Titulos: vatis adhuc rudes

Bvsto nobilis Vmbræ

Appendi sine Barbiton.

AD SEVERINVM
 KARVAT
 Insignem Póetam
 è Societate IESV.

ODE XXII.

EN ille Musis de tenero nepos
 Dilectus vngui / quem laticis vado
 O Phœbe dignatus, docebas
 Pegaseos vacuare fluctus;
 Et largiori ducere Spiritu
 Æterna Cyrrhæ flumina, conscijs
 Faunisq; fontibusq; ; iuxta
 Et cupidis Driadum cateruis,
 Nec vanus augur teste sub Appulo
 Marfi domabas carmine pectinis
 Primæ rudimentum Gamænæ
 Et facili moderatus æuo.
 Illum secundo garrula suspicit
 Stagira plausu : crebraq; confremunt
 Theatra spectantis iuventæ
 Cùm liquidi ruit ore veris

Seu dum lacerto spargit in æmulas
 Telum cohortes, limpidus eloquū
 Rerumq; planus, Gordiosue
 Fatidico secat ense nodos.
 Talis futuræ, vindicis ingeni
 Proludit iræ: talis in obuios
 Flammatur hostes; quale tórturæ
 Præcipiti cadit axe fulmen.
 Seu Tullianis æmulus artibus
 Vocalis auri Nestoreo cadit
 Facundus amni. cum suba&is
 Mentibus imperiosus instat.
 Et aut Sophoclis vel Tragico potens
 Fertur cothurno, seu fide Thraciâ,
 nouusue non vulgo sonanti
 Dulcè fluit Venusinus ore.
 Seu Claudiano blandus & innocens
 Bacchatur cæstro; seu vehementior
 Lucanus infedit, vel acer
 Papinij ferit arma & iras,
 Illi benignâ Pierius face
 Infedit ardor, quem procul ambitu
 Poposcit æterno, potentis
 SIRADIÆ TRABEATA Virtus
 Tuo illigatas vidi ego carmine
 Clavis tiaras, Præsulibus duces,
 Gratoq; fæderata nexu
 Castra Togæ, galeisq; vittas.
 Præsigne vidi Pontificum iubar
 Fulgere strictos inter acinaces;
 Cristisq; mitras; & seueris
 Mite Pedum radiare in Hallis.

Tu fata Regum tristè cadentibus
In verba lymphis, Pegaseo rapis
Temonc: SIGISMUNDIANAM
Flebiliter comitatus umbram.
Vates obortis non sine lacrymis
Legis supremos oris anhelitus;
Promisq; VECTIGAL, coactum
ELACRYMIS, Procerumq; iuctus
Cum tu secundus Virgilio comes
Maestum locuto, tristius Orpheo
Frontemq; velatus cupresso
Regificos sequerère Manes!

G N E S N A

Antiquissimum Sarmatici Im-
perij Domicilium.

Quà Sacris D. ADALBERTI Archiep.
& Martyr. Cineribus.

Quà Busto primi Conditoris
Lechiæ memorabile.

O D E XXIII.

V Rbs, quam Sarmaticâ Nomen ab Alite,
Fæturis volucrum Regibus hospitam
Inuenisse, vetustâ
Certant Historici fide,

Tu vindex patrijs bella moues dijs
 Falforum domitrix impigra Numinum:

Exultasq; recepto

Regnorum diademate.

Quanquam nobilium fanera Principum,

Et magnis Tumuli Manibus inclyti,

Te, fecere perennis

Bustum nobile gloriæ.

Quanquam Romuleis æmula collibus.

Nil debes Lechicis grandior vrbibus:

Septenoque propinquum

Intres æthera vertice.

Priscas nobilium non ego Ciuium

Plectro dignor opes, non ego porticus,

Non æquantia nubes

Dicam Pergama Cælitum,

Non quod Regificis prodiga censibus

Bumant thuricremis Tempia vaporibus.

Et plorata nocentis

Celant crimina seculi.

Fumosas veterum, nam quid imagines

Appensasq; tōlis effigies virū;

Aut vestigia caris.

Olim pressa Parentibus

Aut ceras memorem? signaq; barbaris.

Quondam erepta Getis? Grandia fortibus.

Quis delubra Columnis

Incumbentia nesciat?

Quantumcunq; sacros arbitra Cracidū,

Sis egressa lares (ardua desides

Ceu arbusla Myricas

Celsis exsuperant comis.)

Partem, Præfulæ Martyris aurei
 Debes, GNESNA Pyræ. quem pia supplici
 Dño, Turba vocatum
 Placat, polliciti rea
 Dicam Cracelicet toruioꝝ audias
 Olim Gnesniaco (sorte bonâ Lechi)
 NIDO, Martia campi
 Succreuere vocabula.
 Te Regum Genitrix GNESNA, vetustior
 Primis antevenit Mater Honoribus.
 Lechi prima voluptas.
 Antiqui Statio Chabri.
 Cùm primùm Auspicio nidificantibus
 Reginis patuit GNESNA volucris,
 Tunc natale recentis
 Crevit STEMMATA Poloniæ.
 Hinc & Sarmatici spes noua Nominis
 Nec non magnanimæ robora Lechiæ,
 Hinc Regalibus ortæ
 Cùm SCEPTIS AQUILÆ micant!
 Quantum flore Cracûs prægreditur LECVM
 Tangentem Tumuli cespice sidera,
 Tantùm GNESNA virentem
 Vincis canicie Cracum.
 Sic te de vitreis Vanda canalibus,
 Et confanguineæ fana Cracouis,
 Lechi colle sedentem
 Sic Te suspiciat Cracus.

A D A M I C V M

*Dum Cracouie in Basilica SS. PETRI &
PAULI Apostolorum Concionatoris
munere perfunctus IV. Vota
Solenniter profiteretur
in Soc. IESV*

O D E XXIV.

PHœbo secundum Calliope decus,
Latè sonoris cincta sororibus
Permitte sacundum decenti
Ex humero fluitare plectrum.
Huc è Nouenis agmina cœtibus
Inferte buxos : promite Barbita,
Aptate neruos ; ite doctis
Sistra modis tenuare Musæ.
At te paterni seu iuga verticis
Notusq; Musis collis, & algidi
Aprica Permessi iuuentus
Et virides remorantur vmbre ;
Aut ferri & arcûs & Citharæ sciens
Amœna præter- Æmathiæ iuga
Serenus erras, Phœbe Sacri
Gurgitis & Nemorum Sacerdos.

Inscen.

Ascende P E T R I transtra libentior
Se fœderato, quâ meriti pares
Heröes amplexu coronant:
Quâüé solo pelagoq; grandem
Iactata multo turbine, turbine
Seruata multo cymba vehit P E T R V M,
Quâ P A V L V S alterno laborat
Remigio benè fultus ensi.
Nuper P R O F E S S I S cuius additum
Agnosce pignus: nec vacuos tui
Vultus A L E X A N D R I, & Polonis
Magnanimâ pietate natum
Tonare rostris, conscius intimo
Metire visu. si qua animo, viri
Imago, si multus recurvat
Frontis honos, & amæna castis
Immista dictis gratia, & ardui
Viuax Honesti gloria, nobilis
Torrente deuoluta Suadæ.
Et sonitu Rationum acuto ?
Dic cuius alæ remigio potens,
Orbem propinqui sideris attigit
Latè repercussis Professi
Ætheris associatus astris?
Non ille iactâ fruge, nec aurei
Fulgore rami, nec reuolantium
Ductu columbarum; aut Sybillæ
Præsidio comitatus, altis
Patrum recepit se penetralibus:
Infesta centum Syrtibus æquora
E mensus innocente prorâ,
Nil subitæ metuens procellæ.

Vel Mauricano viuere sub Ioue
 Audax vel Afro! seu vbi Tauricæ
 Rigescit Arctos, aut recliui
 Sole calet peregrinus axis.
 Quò te monentùm vi Superùm, bonu
 Fortunæ egentem corripuit furor,
 Spartamq; contentosq; paruo
 Vincere Fabritios paratu?
 Sic est. propinquam se posuit Dijs
 Famæ caduco celsior ambitu
 PROFESSA VIRTVS! ô supremam
 Pauperiem interitumq; rerum!
 vt se profanis cætibus inuidet
 Secreta vulgo gloria! quo meus
 Exerrat illustri, Sodalis,
 Agmine, nubiferâq; cernit
 Ab arce vatem? Quâ Leo peruigil
 Inuicta condit nomine mania;
 Gaudetq; non inerte Nido
 Magnanimos aluisse Natos.

AD NT

AD NICOLAUM
SMOGVLECKI
E Societate IESV.

*Dum Romæ Solēni ritu Professus pe-
culiarise voto Pontifici Romano
obligaret nauigaturus in In-
dias Orientales.*

ODE XXV.

Quod sidus, aut quæ fiamma per Italas
Effulsit Alpes? conspicuum trahens
E nube crinem? quæ PROFESSO
Emicuit vaga STELLA Cælo?

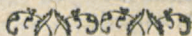
Rursumné Romæ fatidicâ face
Minax Cometes prodigialium
Arcana fatorum & futuras
Explicuit metuendus iras?
Mendace ni me palpebra decipit
Vitro, Poloni nobile Sanguinis
Offulsit astrum! Vaticanas
Luce nouâ feriente pinnas!

○

Inscr.

Inscripta durat tutiùs extero
 Virtus Olympo! non capiunt tuam
 Natiua, NICOLAE, lucem
 Sidera! sepositos Chinarum
 Require tractus. collige Chinicas
 Quas polliceris nomine laureas
 Et ferta victor. iam fideli
 MECZYNIUS tibi præit ardor,
 Sacraeq; iam nunc falsis idoneum
 Gratatur albis messibus hospitem,
 Prælustis exempli nepotem!
 Et cupidas tibi tendit vlnas.
 Auita non sat stemmata patrijs
 Delesse ceris? nec reuocabile
 Dixisse SMOGVLECIANIS
 Nominibus, Titulisq; bellum?
 Quò te Poloni mens benè prodiga
 Egit cruoris? quò sacer ah furor!
 O Spontè placatura strictas
 Victima Brasiliidùm secures!
 Quisquamné tandem transtra petentium
 Accedit exul remigio comes?
 Qui bella ventorum & sequaci
 Nerea sollicitet biremi?
 Solusné terris & patriâ migrat
 Polonus Arcto? solus & iniuum
 Perambulatururus Trionem
 Sera petet rate regna Chinæ?
 Non pectus illi triplice sepijt
 Lorica nodo: non animum Chalybs;
 Non sæua durauère ferri
 Robora, centuplicesque parmae.

Virtus inermi nixa potentia:
Non tela Mauri, non habiles pauet
Arcus Gelonum, non veneni
Ingenium. Subitaſq; mortes.
Illam nec atri murmura Nerei
Nec dira ſiccis æquora ſolibus.
Non Eurùs & ſaſtidioſi
Tædia ſuccutiunt profundi!
Quàcunq; fortem te tuus exulem
Exponet aſſer; Pegaseo ſequar
Temone Claſſe. ſiue tellus
Sive tuos tremat æquor auſus.
At cùm remotis Phæbus ab Indijs
Surgens, rubenti proferet æquore
Crinem; requirenti reducet
Mane nouum, tua dona, vati.
Tunc ſciſcitantia multa ſuper tuis
Narrabit oris aduena: quod mare,
Quæ cymba, quæ carum ſecundis
Depositum vehat aura ventis?
At tu ſuperbi tranſfuga Nominis
Et gentis exul Sarmaticæ, pij
Ne temne ne pleærum Sodalis,
Si quid erat dulce noſtri.
Quid? an loquentis diripiunt ſonos
Et vela venti? quidquid id eſt, tamen
Imbellis Amphion BOYMI
Cæpta, tuosq; canam Triumphos.

AD PAVLVM K VHN

Clarissimum Oratorem è So-
cietate IESV.

*Cùm, altero Triennis Philosophiæ cur-
riculo finem imponeret, Sch la-
sticam prælecturus Theo-
logiam.*

O D E XXVI.

Tandem Concilio, PAVLE, Platonico
Et te sollicitis eripe iurgijs,
Naturæq; molestis
Te furare laboribus
Et Stoæ calidis exime litibus.
Sat Veri studijs & Socrati datum,
sat famosa Cleanthis,
Olim rostra refellere.
Qualem te tacito mentis in abdito
Dicentem veteri bella Panætio,
senos Cura per annos
Longâ distinquit morâ!

Hæc quæ te ingenuo nuper Olympicæ
spectavit reducem è puluere gloriæ

Pubes grata laborum

Tensis vndiq; brachijs.

Mox versâ tetricæ Palladis orbitâ,

Rursum te studijs aucta recentibus

Non Humana docentem

sacrâ ducet arundine, &

Angustis cohibens marginibus DEVM.

Celso te positum suspiciet iugo

Haud mortale sonantis

Consultum sapientiæ.

Te diuina Themis, quam penes Æquitas.

Et stipata suis lura securibus

Ad confinia Sacræ

Poscit, PAVLE, Scienciæ.

Et moto graniter Mitis acinace

Addi te socio læta senatui,

LIBRÆ destinat æquis

Doctum lancibus arbitrum.

Nunc & vindicibus ponè curulibus

Affedisse monet, nunc medijs tibi

Metam sancit Honesti:

Recti Mater, & arbitra.

Cùm tu Pythagoræ legibus altior,

Miro concilians fædere Gratiam,

Vicinam bipatente

Naturam dirimes iugo;

Ne capti spolijs arbitrij insolens

Lauros ipsa suis arroget ausibus,

Quales munere Diuùm

Felix Gratia parturit.

Nēu vsūs facili laude superbior
 Aut frustra meriti turgida, non suis
 Olim pulchra trophæis.

Palmas vendicet æmulas
 Ergo Sidereis mentibus imminens
 Ibis Cælituum visere Patriam,

Fas Iustumq; secutus
 Pennis non homini datis.
 Quà - te - cunq; sacras lucida duxerit
 Caligo Fidei contiguum Deo.

Patrem turba sequemur
 Quamuis alite dispari.
 Tu Suadæ Latijs auctus honoribus
 Audiris gemini LIPSIVS eloquî

sēu REGALE TROPHÆVM
 Moliris Patriæ Patri
 Et Craci dominis figis in vrbibus;
 Seu Moschovitico conditor HERCVLI
 ARCV M PACIS & imo
 Ducis pectore GRATIAS .

I quò te studijs grandibus, vnicè
 Trinum Numen agit. Karncouijs rudè
 iam donatus Athenis,
 THOMÆ succute pulpita .

AD ALEXANDRVM

TRZEBINSKI

Episcopum Premislieñ Pro-
Cancellarium Regni

Author de suo Vaticinio.

ODE XXVII.

Nec me futuri prouida, præscijs
Exemit æta svatibus. Et mihi
Ventura tangenti, secundis
Alitibus dedit Hora nasci

Mentemq; pleno finxit Apolline.

Inunc, & olim veridicos, tui,

O Præsul, accusa furores

Vatis; & explicitos Honorum

Non peierantis more Pœtriæ

Secuta per præsagia Tibiæ

Refelle sensus, O lucrosæ

Meta spei! pretiumq; curæ!

Ingens & olim prospicientibus

Decreta Fatis, bis merito venit

Merces Labori! fortiore

sapè mihi recinenda pleare.

Nec umbra solū: nec Meritis comes
 Absistit vsquam Gloria! quam Tibi
 Præfagus Amphion, & ipsi
 Augurio cecinere Delphi.
 Cuius patronum Stemma, volatilis,
 Elidit iæu, Pegasus vngulæ:
 Sacramq; bis ter verberanti
 Assimulat SOLEÆ HIPPOCRENEN.
 Promissa iam nunc thura fidelibus
 Exsolæ Diuis Pollitici memor
 O Musa, iam PREMISLIANAS
 Antè, stetit tibi Præsul Aras.
 Ille & vetustæ sæcula Græciæ
 Fastos Latini gestat & Imperi,
 Cautusq; vicuras Mineruæ
 Condit opes, animiq; doctum.
 Orditur æuum: quod neq; liuida
 Obliviorum diminuat dies;
 Olim nec instantem citata
 Acceleret cariem senectus.
 Ut profluentis vena pecuniæ
 Se non auaris porrigit ostijs!
 Ut limen & dilecta Phœbo
 Tecta, sacras & inundat Aras!
 Illi & patenti Religiosior
 Cultus theatro panditur. Hinc Themis
 Hinc Phœbus, hinc Pallas Clientem
 Et studijs monituq; stipant.
 Arguta sensit Curia Tullium;
 Et literatæ pondere dexteræ
 Sancita firmantem Senatûs
 Attoniti stupuere postes.

Liber Quartus.

217

Te Regiarum conscie mentium,
Partem laborum sollicito Ioui
Curaſq; detraxiſſe gnarum
Varſauix ſonat axis aulæ.
Cælo minantes decutit inuidum
Tempus Golgoſſos. imminet vrbibus;
Celfaſq; demolitur arces;
Et ſolidos adamante poſtes
Excindit Ætas. in medijs Honor
Quæſitus Aris durat ! & improbo
Diux læceſſitus duello
Stat, pelago velut iecta canteſa

Finis Lyricorum

O

LIBER

LIBER EPODON

AD ANNAM ALOYSIAM

Ducem in Ostrog

CHODKIEVICIAM

Palatinam Vilneñ:

Fundatricem Collegij Ostrogieñ.

Societatis I E S V

O D E I.

Vguste Diuūm Sāguis & Princeps caput
 Tuæq; lux Ostrogiaë,
 Cui in propinquaë stirpis æternum decus
 Clariq; lucem stemmatis
 Cælo recisum nobilis Lunæ iubar
 Æther maritus commodat.
 An vt beatam Sideris magni Nurum
 Terrisq; debentem nihil
 Æternitatis pronubâ signet face
 Plenisq; prodat cornibus?
 An vt dolosæ fraudis & fati capax
 Enauiganti sæculum

Serenioris Cynthiæ sidus nouum
Facies ministret aureas?
At tu (morantem peruigil quanquam tholus
Blandis repositat nutibus)
Vt cunq; terris nocte felices moras
Et lenta differ præmia.
Sic te receptam serò Musarum fleat
Diuûmq; suspirent lares.
Quos non dolendam fortis in partem tuæ
Bono vocatos omine
Felicittatis Præsidet Ostrogia
In vrbe figis patriâ:
Fastigiatis ausa mox laboribus
Æquare Memphys culmina;
Et astra ductis æmulari turribus
Ossamq; & Alpes egredi.
Sic illa magnis innutrita mentibus
Cælum laceffit indoles!
Vrgetq; donis Numen & patentibus
In bella gazis prouocat.
Quamuis tumentis nubium curru minax
Armetur hinc & hinc Polus,
Motifq; cælo Signifer monstris vehat
Fatale terris prælium.
Depræliatrix siderum postquam caput
Regina virtus extulit
Mox & rubenti Cælitum pater manu
Telum reclinat igneum,
Et se minacis parcior supercili
Paruo coronat munere,
Aurumq; prenfat quâ tulit fulmen manu
Oblita maiestas sui!

Vt penè Diui dépluunt auro graues
 Aræq; gemmis grandinant!
 Vt sub prementis Purpuræ Puer DEVS
 Sacro laborat murice.
 Nec surda cantu supplicumué consonis
 Delubra votis perstrepunt.
 Quæcunq; dicunt grandibus Myllæ sonis
 Argutus æther annuit.
 Assurgit ab ætæ interim cæptis labor.
 Augusta surgunt Pergama.
 Populisq; centum feruet accinctus dies,
 Operosa feruet area.
 At læta sacrum promouet moles caput
 Quam nil morante dexterâ
 Trudit Ducalis arbiter Templi lapis
 Telluris egressus cauo.
 Illic Stagiræ perstrepunt vmbacula
 Hinc Tusculanum Tullij.
 Accantat illis ponè confidentium
 Admota Musarum Domus.
 Non hîc Athenas aut vetustam socratis
 Desiderarim porticum!
 Musas amantis æmulatrix Belgij
 Regum Propago fortium.
 Me vate iam nunc (si qua sit fides spei)
 sacro petitus ambitu
 Tuis Aquinas immigrabit mænibus
 Daturus vrbi nomina.
 Quæ Rosse supplex, prona quæ Volhynia
 Passis adoret brachijs.
 Inscriptus ætæ Cælitum testis honor
 Olim nec annis defluet.

Ducalis orbem Luna donec impleat
 Motisq; læuùm cornibus
 Perennitatis auspicetur orbitam
 stellantis heres patriæ:
 CHODKIEVIANI donec illa pectoris
 Marita current flumina:
 Gryphs excubabit peruigil donec, leui
 Plantæ supinus remige.
 SOLEISq; nixæ donec hærebunt CRUCES
 Gentile KOSTKARYM decus.
 I perge vates, nec profana conscio
 Accede passu limina.
 (Redeunt citato rursus in fretum pede
 Digressa Ponto flumina;
 Et aquosa magno, ditibus ripis super
 Tributa soluunt Nereo)
 Age sanctioris prome vestigal Lyræ
 Et ZVIAHLIANI in clytæ
 Acclinis aulae postibus: longos tuæ
 Precare Soles Principi.

Laus Collegij

O S T R O G I A N I

Societatis IESV.

O D E II.

V Olhyna tellus diuitis pars Rossia
 Magnæq; laus Poloniae.

CAI

Cui plena passim flauet Æstas, vberes
 s parsura culmos oppidis.
 Et otioso rura vestigat pede
 securo frugum Faustitas.
 Feraxq; rerum cornu Amaltheæ, suis
 Dispensat agris copiam.
 Hic spontè pinus lacrymantur Atticum
 sudante rorem cortice;
 Hic innocentem Virgines Hymettix
 Succum rosetis exprimunt.
 O quis recentes mi volaturo nouus
 Assingat alas Dædalus?
 Frenate sacris, alitem Iouis, Deæ
 Frenate sertis Pegasus.
 Per inquieti gurgites ruam Bohi
 SANIQVE per proteruiam.
 En vt quieto cuncta se silentio
 Stranère vati carula!
 Et ipse præses Æolus raucis vetat
 Infana ventis murmura,
 Amica præter lenè suspirantium
 Ethesiarum flamina.
 At ecce veterum nobilis Ducum labor
 Assurgit Ostrogî Caput.
 Arcisq; lucet, præfluente Nereo
 Insigne propugnaculum.
 Agnosco sacros Palladi magnæ lares
 Agnosco Phæbi limina.
 Urbemq; sacris dedicatam cætibus
 Tranquilla Musis otia!
 Hic nundinatur ingenî, & Mentis Bonæ
 Merces Apollo nobiles.

Hic eruditos auribus ciet sonos
 Vis eloquentis consilii,
 Castæq; Suada Mater elegantiae
 Et mille nutrix artium.
 Nouos Volhyno Tullios aptat foro
 Rostrisq; fingit patrijs,
 Nouos Marones, æmulum uè Romulo
 Æquare doctos Cecropem.
 Demosthenææ vindices facundiae
 Vno minores Pindaro.
 Quos Rhenus olim, fluminumq; corniger
 Aurite mireris Tybri.
 Quos Roma septem collibus coram probeat
 Thuscisq; narret gentibus.
 Nec vana, rerum præscijs vates cano
 Aut peieranti peccore.
 Nam quæ superbo præter-Ostrogum fluit
 Profundus Horin alueo
 Ripasq; latè pingit, & virides super
 Pratis tapetas explicat,
 sublimis altum surrigit moles Caput
 Tactura moles sidera.
 Huc tota nuper immigrauit Attica
 Grauesq; Musarum chori.
 Hic tela Phœbus, hic pharetratum decus
 Arcusq; suspendit leues.
 Marsæq; pendent hic tubæ, & Citharæ & lyræ
 Vocalis omni filia.
 An & secutus colle cum biuertici
 Parnassus huc se transtulit.
 Cirrhæq; vertex, & sacrum Pindi nemus
 Rupisq; scena Thespiæ.

Hic sponte carmen Hippocreneis abit
 Per saxa lapsum fontibus!
 Aganippidumq; lympa decurrens iugâ
 Canora pangit murmura,
 Sacerq; vulgò, Pegasi fons, vatibus
 Vndante venâ profluit.
 Hic eruditis, inter umbrosos crepat
 Stagira lucos tussibus.
 Nec inficetis bella feruent iurgijs
 Ac pulpitorum verbere.
 solers Cleanthis turba, Naturæ suæ
 Afferre dum certat diem;
 Gestituè rerum nosse causas, aureæ
 Vel astra di scit patriæ;
 suumq; stellis nomen edicit sagax
 Altæ Mathesis arbiter.
 Et aut propinquis sole vibranti, leues
 Inscribit horas turribus;
 Aut excubantes docilis astrorum Labor
 Noctis choreas omputat.
 Quin & veterum frangit orbis, improbi
 Fraudesq; damnat sæculi.
 At illa Rossæ pars iuuentæ, Romulam
 Pulsare docta barbiton
 Tam temperatâ succutit fides manu
 Tam delicato pectine,
 Redisse terris Orphea vt rursus putes)
 Credas nepotes Orphei
 seu fortè Flacci seu Sophoclaeo graues
 Iuuat cothurno progredi.
 Annæus illum, vel Stephoni posthuma
 Glio Tragædum postulat;

Hunc Claudiani delicatior chelys
 Inuitat. ille Martia
 Papiniani bella fingit pectoris
 Iras & enses detonans.
 Pelignus illum cantibus ducens Olor
 Alterna plangit Carmina;
 Arcus & inter, inter & sæuos Getas
 Curas remulcet exules.
 Iperge doctis literata censibus
 Pubes, pacisci gloriam;
 Aquis & aude prouocare captibus
 Illustre Musis Belgium
 OSTROGIANVS sic tibi spondet Polus
 Iurat Ducalis Cynthia.
 Et vos aperto, nobilis venæ, die
 soles bibistis candidos:
 Et vos benigno sidus inspexit Ioue
 Ad bella natos & Togam;
 Quos Mars triumphis & Minerua Curia
 Bellona campis educat.
 Volhinarum dulce Musarum decus
 Collisq; Præses Delphici,
 Permitte numen ô Magistrum (si tuâ
 Me fortè dignaris chely)
 Hâc feriantem post Lycæi tædia
 Pendere buxum porticu.
 Vbi puerilis fila primùm barbiti
 Errante fregi pollice.
 si non profanæ iam, tibi pendo lyræ, &
 sacri tributum pe&inis,
 OSTROGIANIS Phœbe me natalium
 Ne deme vatam cætibus.

Ad ANNAM de STEM-
BERK

PALATINAM VOLHYNIÆ

Fundatricem Collegij Iaroslaii.

Societatis IESV.

O D E I I I.

TV quoq; perpetuos viues in carmine fastos
STEMBERGIANI sanguinis clarum genus
Cui consanguineæ Mauortia lumina stirpis
Addunt seueri Martis & Togæ decus,
sublimes animæ / Lechici tria fulmina belli
Quibus decorâ labitur Sanus vice,
Alternisq; fuit consors Lucina tributis
Partita nomen vrbis, & gazas fori.
Ostrogia spolia ampla domûs, LYBOMIRSCIVS inde
SRZENIAVIANIS Alueus ripis abit,
Et sua dotali permiscens nomina sano,
Patriæ profundus trudit Heroam Ratem;
Ausus Abydenas circumdare fluctibus arces,
Et in Gelonûm pronus illabi neces.

Fatalis Tanai, flauæq; Propontidos aruis;
 Daciæ timendus, Bosphoro minax t ruci.
 Illinc te S H A R I A de cæde rubentibus hastis
 Munit tricuspis Pallas, hastatum Dææ
 Numen, vtrinq; potens. doctam facundia vocem
 seu fortè poscat, seu graues Belli minæ
 Et ferro atq; animis egeant. ZAMOSCIA nusquam
 Exerrat hasta ! certa quam librat manus
 Consilij, sapiensq; suo vis robore nixa,
 In hoste quanquam scæuolæ peccet manus.
 Fallor ? an ensiferum datur internoscere Gryphem ?
 Ad busta fortis excubantem Caroli?
 Triste ministerium Generi ! pia iura fidemq;
 Vel post suprema sentientis funera.
 Inclyta Kostkanæ gentis Pharos ! vnica Phænix
 Renouata busto pe&orum superstite:
 More parentantis tibi C H O D K I E V I C I V S Ales
 Memorem quotannis, apparat mœstus pyram
 Incumbens tumulis, bellatoremq; reclinans
 Ensem, propinquis immori gaudet rogis.
 At postquam vestire ruder amor impulit Aras,
 Vt non tenaces explicas cælo manus
 Larga animæ facilisq; tui ! non digniùs vllâ
 Hæstis aulâ Cælitum dulcis manus !
 Quid memorem patrij pia vestigalia censûs
 Per alta fusi Cælitum fastigia?
 Templorumq; situs, doctiq; per atria Phæbi
 Socioq; I E S V nomine inscriptam Domum?
 Viuent Ostrogij sublimia sidera cæli
 Ducalis orbem Luna donec impleat :
 Clara suburbanæ donec pomæria Diuæ
 Et ille sacri cliuus assurget iugis;

Parthenios dum dum virgo colet Vestalis Honores
 Magnæq; castos Matris accendet rogos
 Nil dubiam sancti Dominū confessa pudoris
 Nec vstulatum cælibi partu Rubum.
 Argento fusus donec L O I O L A fauenti
 Cælo supinas porriget supplex manus.
 Prisca Iarossæ stabunt dum culmina molis,
 Et tu minorum Sane torrentum pater
 Flexibus ambiguis urbem dignatus herilem
 Donec tributum ciuibus vehes tuis;
 Et præter fugiens liquido pede sana Deorum^o
 Planges obortis fontibus raptam Ducem:
 Cui dolor excitis ad tristia sacra Napæis
 Et multa coram lacrymante Nereo,
 Tritonum gemino, partitus littora, cætu
 Ferale mæstis carmen infringet sonis.
 sublustres egressa Lares cætusq; profanos
 Caliginosi iura fati nescies
 Elysios victura dies: vbi picta per arua
 Exuberantis gaudij torrens fugit.
 Quà ver puniceo cumulans de flore quasillos,
 Clementiorem portat Horarum diem,
 Hic similes inter sublimior Heröinas
 Patente felix errat in campo Nurus.
 Ergo aut antè diem raptis occurrere Natis
 Et læta coram gaudet agnosci Parens;
 Aut niueas mirata colos & texta Sororum
 Manifesta rapti fata Ianussi legit,
 Puniceo aut grandem tibi Constantine corollam
 De flore nectens in tuis hæret genis.
 Tum superæ gradiens rimosa per atria lucis
 Volucrum reuisit officinas fulminum.

Intimaq; arcani lustrat penetralia cæli
 suoq; K O S T C Æ sidus accedit nouum,
 Nec mortale sonans patrium Pæana frequentat
 Perennis heres prorogati Temporis.

MARTYRIUM

Et cædes immanissima

DIVI STANISLAI

EPISCOPI & MARTYRIS
 celeberrimi Tutelaris

Regni Poloniæ.

A BOLESLAO AVDACI per summam barbariem interempti.

Carmen Votium.

ODE IV.

Dive quem sacrâ colit Arce Cracus,
 Ditibus gazæ cumulis & auro;
 Cui Vauellano posuere Reges
 Vertice Templum.

Hic adhuc viuo similis, reclinem
 Applicas aurem Procerum querelis,
 siue te multâ prece, siue multo

Thure vocantûm.

Qualis, æstiuo, pecoris magister
 Sole, vicinos iaculante saltus,
 Arcet infestum puido luporum

Agmen ouili;

Interim campi per amæna lætum
 Errat armentum, propè quâ iacentes
 Mordet effuso taciturnus anni

Vistula ripas:

Talis æternâ statione fidus
 Excubas Pastor: vaga ne Polonoꝝ
 Pestis, aut vrat face pestilenti

syrinus agros.

Neuè per nostras pharetratus vrbes
 Latro grassetur, pecudumuè ritu
 Heu! agat præ se populos timendam

Vifere Thracen.

at tibi quondam (pudet ah fateri)
 Lechico Princeps dominatus orbi,
 Mersit orantis tepido scelestum

Vertice ferrum.

Ritè dum sacris operatus Aris
 Fleâis incesti vitijis iniquum
 Principis Numen, malè fulminatis

Occidis armis.

Nec tamen cæsus rabiem furentis
 Effugis dextræ, micuère stricti
 Hinc & hinc enses: fremitu pauens ex
 horruit aura!

Barbarè fortis, nimiùm obsecutus
 Miles exemplo Ducis, execrando
 Præsulem leto necat & seucro
 diuidit i&u!

Hic manum truncat, digitos reuellit
 Alter: hic rursum latebras anhelis
 Cordis exquirat, geminumq; frontis
 Deripit astrum.

Alter obliquùm ferit, & lacertos
 Exsecat: collo caput ille demit,
 Ille spirantis vel adhuc trementes
 Dissicit artus.

Prò dolor! turpi fluit illa tabo
 Lingua, quæ sanctos reparare Manes
 Ausa! quæ Numen, Cereris minutâ
 Clausit in vmbra!

Impiis AVDAX gladiator armis,
 scætor infelix, benè tam cruentâ
 Cede, mensuram ter inominati
 Nominis imple.

Jamq; seu sulphur bibis, aut frementem
 Polluis nigris Acheronta ripis;
 Inter & vulgum lacrymantis Orci
 Tetricus erras,

sive per densas nemorum latebras
 Pectoris diro stimulatæ œstro
 Alter Actæon cadis efferatis
 Præda Molossis;

Aut in obscurâ vagus hospes vmbra
 Ingemis viuum tumulis cadauer,
 Et necis diræ memor obsoletâ
 Conderis vrnâ.

Quidquid es, mæstum Patriæ ferêre
 Dedecus, Septem - pudor ô - trionis!
 Tristis ô Regum dolor! ô Lechei-
 Oblivio sceptri!

Cæde tam dirâ propè funerâras
 Regna Lechorum, propè iam Polonas
 Ignis hostilem comitatus ensem.
 Hauferat vrbes.

Et tuum rupes hodieq; crimen
 Tristibus narrat gemebunda saxis.
 Et truces ausus fugiente coram
 Flumine plorat.

Ergo contortis violenter vndis,
 Præsulis dum se pius amnis acrem
 Iactat vltorem, quatit exprobrante
 Littora fluctu:

Sanguinem & nunquam satis eluendum
 Expians ripâ nimium querente,
 Gurgitum infano Craçiam tumultu
 Terruit arcem.

Quid quodd & sparsis per acuta membris
 Imminent pressâ reuerenter alâ,
 Et super tristi, Ionis administræ
 Clade parentant!

Squammeæ quis iam pia furta plebis,
 Piscium gratas memoretuê rixas?
 Quisq; dum grandi spolio recisi
 Pollicis arsit!

Nec dolus Thetin, pelagiq; Patrem,
 Nobilis prædæ latuit: rapinæ
 Damna produntur super-innatantis
 Igne lucernæ!

Ite nunc mecum citharæ potentes
 O Dæ varum: chorus ô Sororum,
 Et STANISLAI Tumulis recentem
 - Affundite Maium.

Viuidâ bustis reuocare voce
 Diue si PETRVM poteras, Cracxi
 Proroges filo meliore ductum
 Præsulis æuum;

Viuat extentam meritis senectam,
 Et LADISLAO patriæq; carus
 Nomen æternct, superamq; longum
 Differat aulam;

Bosphorum donec videat Quirino
 Redditum Tibri, domitumq; Gangem,
 Et catenatum Latijs reducat
 Legibus Istrum,

Hic in argento Tibi magne carmen
 Martyr incido, memoremq; voti
 Proximum sancti latus ad sepulchri.
 Insculpo querelam,

AD STANISLAVM
 KONIECPOLSKI

Castellanum Cracouieñ. Supremũ
 ac Generalem Exercituum Ducem.

O D E V.

NEc satis est domitis retulisse ex hostibus arma
 Syluamq; pulchris condidisse laureis?

Bella etiam ingenijs Dux pacatissime bella
 Edicis; æquus Martis ac togæ labor?
 Dumq; Asiæ fractis cessas grauis esse Tyrannis,
 Necdum timeri desijisti vatibus.
 Qualis Alexandro Scythicas veniente sub oras
 Præfaga sensit Orphei, Regem lyra;
 Et gelido perfusa metu simulacra, repente
 Ad prima clari cæpta sudarunt Ducis!
 Et tu Sarmaticis grande Oratoribus addis
 Telum, disertæ fertilis pennæ seges.
 Oceanum tenuis decorum pauet ala tuorum
 Ipsoque laudis hæret in portu ratis.
 Iam tunc ipsa sui longè prænuntia fati
 Expauit Arctos inclytum belli caput,
 Cùm rudis annorum ferriq; per ardua Auorum
 Trophæa, perq; scuta raptares puer:
 Tunc concussa tibi tremuerunt Dyndima, vel cùm
 Vacuum duellis luderet Martem Pugil.
 Tunc timor Hostis eras, dum te prætexta maneret,
 Et innocenter fortis armares latus.
 Mox Meriti te prima fames exciuit, aperto
 Per flammam & enses hostium infundi globo.
 Inuidit Mors pulchra altum tibi pandere famæ
 Iter. fugaces docta persequi viros.
 Dum prior ense minax & longâ concitus Hastâ
 Reas nocenti Victimâs Orco dares.
 In medijs Patriæ virtus enata Triumphis
 Tenace nescit illigari compede
 Conscia factorum. pro Libertate decorâ
 Vel in catenis barbaros exterruit.
 Et seu degeneres cantu mollescere Thracas
 Non vilitatus Martis Amphion doces:

Vidimus errantes per devia iugera Lunas
 Eheu! probroso delinitas classico;
 Cùm vaga dedecores agitentur signa choreas
 Citata pulsu mollioris tympani.
 Seu placuit volucrum iaculis offundere nimbum
 Hastisq; syluam ponè confertis dare.
 Non ego Liuonicæ contermina bella, Borussi
 Non fracta Martis colla, vel cæsum Scythen
 Aut Zaporouio natam de sanguine Pacem
 Ineruditâ persequar vates chely.
 Te neq; Myrmidonum cunei, neque miles Abassi
 Nec militaris torua Gustauï cohors.
 Nec malè sopitæ perterruit impetus iræ
 Ciuilis in se quando peccauit mucro.
 Ducta K O D A K A N Æ quid propugnacula turris?
 Zaporouiani nobiles belli moræ?
 Quò neq; pugnacis pertingeret vngula Pæni
 A V D A C I S illa nec Boleslai manus.
 Ipse nec Alpini populatus culmina fastûs
 Scissis abiret Annibal mundi iugis!
 Te duce securo tranquilla Borysthenis vnda
 Labetur, altum Patris in sinum, pede,
 Frugiferamq; vehet collo gaudente phaselum
 Tumultuantis heu perosus prælij.
 Fixa K O N I E C P O L I I (credetis) meta Gradiui
 Scribetur vltra solis & cæli vias!

FUGA B. STANISLAI
KOSTKA POLONI

Societatis IESU.

Viennâ Romam abeunti.

O D E VI.

KOSTKA fallaci Super orbe curas
Et superbarum breue dignitatum
Fulgur, & ceras, patrimonijq;
Mitte charybdes.

Mitte fortunam, strepitumq; vulgi,
Et lacertosas Procerum cohortes
Linque sectari, tenerisq; fastum
Deme lacertis.

Ite pugnaces malè perstreptentis
Curix lites, patrijq; census,
Et salutantum reflui Clientum
Cedite nimbi.

Ocyor Cauro, Zephyriq; pennis
Perge Tyrrenos aditure fines,
Magne desertor Titulorum & alti
Nominis exul

Hæc vbi latè medio propinquum
 Porrigunt cælo caput, & supinos
 Arborum crines, gelidis coronant

Nubibus Alpes.

Donec Hetruscæ vagus hospes oræ

Lenè manantes Anienis vndas;

Tybridis donec gelidos reclines

Pæus ad amnes.

I licet sparsis reuocare pergat

Crinibus Mater: licet imminentis

Penè iam victrix fremat ira PAVLE

Insistito captis.

Te Vaticanæ Simulacra molis

Cælitum grandes meditantur aræ:

Te repercussis resonat Quirina

Collibus Echo.

Iam tibi dudum capitis minores

Accidunt Alpes. tibi detumescunt

Collium fastus, placidumq; sternit

Nereus æquor.

Te ciet viuis Anio fluentis

Te Latinarum sonat ille præceps

Ductor vndarum Tyberis, refusæ

Prodigus iræ.

Magna te rerum pelagiq; præses

Virgo, fraternos inhibens quadrigas

Sistet hinc currus, teget hinc patronâ

Nube patentem

D I V O I O A N N I
 B A P T I S T Æ
 Præcursori V E R B I
 Incarnati consecratum.

In Gratiam

I O A N N I S P S A R S K I
 è S O C I E T A T E I E S V.
 Eloquentiæ primùm, deinde
 sui Magistrum Spiritûs.

A V T H O R.

M O D E V I I.

M Agne, Iordanis nemorumq; cultor,
 Grande qui terris pelagoq; misces
 Nomen, egressus procul eminenti
 Vertice Reges.

Quid-

Quidquid humano tumuit superbum
 Vspiam fastu : vaga quidquid altum
 Luna suspexit, rutilâq; Titan
 Vidit ab arce ;

Diua præcelsi generis propago,
 Ante clementi Ioue nascituro
 Inditis, celas titulis, & ipsâ
 Nominis vmbra.

Cedit Heröum tibi Sanguis. altæ
 Cæsarum cedunt Procerumq; stirpes ;
 Luce quas primâ satus innocenti-
 Extinguis in ortu !

Vincis illustres potiore partu
 Principum cunas ! face cûi amicâ
 Antelucanus meliore risit
 Prodromus igni.

Ante quàm risu, queruloué Matrem
 Orare plorares, prius erudito
 Astra vagitu, teneroq; discis
 Numina fletu !

Lenta te sensit, Puer, increpantem
 Iura Naturæ nimiùm morantis,
 Mater, & miris didicit docentem
 Saltibus A G N V M !

Non opem simplex tulit obstetricis
 Cura Lucinæ, tibi magne vates,
 Te sed exceptit Metanæa duris
 Decolor vlnis.

O adhuc sciri prohibentis, audax
 Proditor V E R B I ! viridisq; præter-
 Colla Carmeli - salientis insons
 Proditor A G N I !

Primus abstrusæ latebras Cauernæ
 Ausus insuetis recreare cæptis;
 Primus horrentes ineuntis æui
 Promere cultus :

Ausus affari vigiles choreas
 Noctis arcanæ : iuga sciscitari,
 Alloqui campos, & aperta pando
 Lilia vultu.

Qualis, inquirens : erat ille Natus
 Illa formosæ Soboles Parentis !
 Nostra quo tandem cubat hospitali,
 Vita sub antro ?

Ite: conclamat ter eunte vocis
 Iurgio, densis replicata syluæ
 Brachijs Echo. Citat, ite, magni
 Vatis Eremus.

Ite, nec cælo pigeat supinas
 Porrigi palmas. iuuat inquietæ
 Nescios litis, Vacuosq; curæ
 Ducere soles.

Viua riuorum fuga parciores
 Præfluat somnos ; cumuloq; florum
 Aura colludens, folijs acuto
 Adstrepit ictu.

Imus. hortantis subit an reductas
 Turba conualles? comitante Paulo
 Abdit an sese rigido sequax An-
 tonius antro ?

Quanta felici cumulata cæpto
 Antra crebrescunt ! pia certat ætas ;
 Et cauas valles & inexplicatas
 Diligit vmbas !

Munificiꝫ; canam; (piaper dispendia censũs)
 Doctas Lycei molientem porticus?
 Quales Lubliacæ spectat domus ardua Stora,
 Veterem per artes æmulata Cecropem:
 Feruida te doctæ circumsonat ira Stagiræ,
 Facilem Cleanthes laudat & Plato manum.
 Ipsa Macieionia cui certant flumina dextra
 Gauisa latè fontis accessum noui.
 Quam tibi, quæ vitam rostris pugnacibus affers,
 Figet columnam Pallas, æui sedula.
 Condita quadringo iam te Sapientia curru
 Nouam serenis inuehit stellis Deam!
 Iamq; palatinis te Mæcenatibus addens
 Pergrande iusto sidus adsciscit Polo.
 Ne dubites, hâc arre, Deo Superisq; tuendum
 Præmittis amplæ splendidum famæ iucrum.
 Illa suos animi virtus transcendit Honores
 Quæ nil profano debet olim d'au sui;
 Raucaq; clamoræ deuitatans compita laudis
 Imis reposti pectoris tumet bonis:
 Nil pöpuli studijs, famæq; volueribus auris
 Lapsiq; fidit Icaripennis nihil.
 Qualem te nemorum per deuia, lucra locantem
 SIELECIANI scit sequester otij
 Clius, & umbrosæ porrecta mapalia scenæ
 Semota mentis abdita fastigia!
 Inuidiæ præcellsa patent, tu condis apricæ
 Umbras Eremitæ, lite summotas fori.
 Nempe fugit sciri laus vera, loquacis & odit
 Theatra plebis. vna sat merces sibi.
 Ipse suâ Titan prohibet se luce videri
 Magnâ sereni septus à caligine,

BARBARA vi&rices tibi pandit ab æthere Turres
 Et liberale tendit in collum manus.
 Pensatura tuos his olim Turribus ausus,
 Pares & astris additura spiritus.

MAGNO INCARNATI
 VERBI PRODROMO

Itinerantium Tutelari

DIVO IOANNI

Pro Incolumitate R. P. FA-

BRITII BAMFO Socie-

tatis IESU

Per Poloniam & Lithuaniam

VISITATORI.

Cum ineunte Iunio in maiorem profici-
sceretur Poloniam.

Author è Voto.

O D E . I X .

PRima lux Vatum. Cui pronus omne
 Pindus inclinat Solum; tuaſq;

Integer cunas Helicon & omnis

Flora coronat.

Thraciæ syluis tibi cedit Orpheus,

Ipsæ Thebanâ tibi cedit arce

Ductor Amphion scopulorum, acuti

Pectinis heres !

Hic & hic quamuis fide temperatâ

Duxit auritas tenuitque quercus ;

Alter iratum citharæ querecâ

Molliit Orcum.

Textiles ô cui dedit herba mensas,

Populus tectum : tenues locusta

Præbuit cænas : dedit innocentem

Vnda Lyæum.

Siue Jordanis vada præter actus,

Per Palæstinæ iuga, militares

Increpas fastus, inhibens proterui

Iura Gradiui ;

Seu truces cultus hominum retundis,

Innocens morum vacuusque culpæ,

Siue suadenti faciles refingis

Carmine mentes ;

Aut nefas plectis Procerum, ferasque

Corripis gentes : tumidamque vanis

Abrahæ Prolem titulis & ipsâ

Voce superbam.

Si tuos ausus nec inane laudum

Nomen, arrecti sequimur Clientes ;

Arbiter cura tibi supplicantis

Vota Camæne.

Sidus Hetruscæ Latiale gentis,

Iunio Æstiuas moderante leges

Ire maiores amat vsq; Lechi
 Visere tra&us
 Cui iocabundo præit Aura vento,
 Æoli mites animæ, volanti
 Incubant rhedæ, graciliq; præflant
 Ora susurro.

At nec abssunt Comites, It vnâ
 Candor & virtus, facie Serenum,
 Comitas vultu, sedet innocenti
 MVTIVS ore!

Ipsa maiestas humeris, & altæ
 Insident curæ, lepor ipse verba
 Melle destillat: sacra delibutam
 Attica linguam.

Abstinens iræ, monituq; lenis,
 Hispidi nusquam retinens Catonis,
 Durat, innixus sibi, sub prementum
 Pondere rerum!

si vacans telo manus, & paterni
 Parcior Sceptri Pietas meretur;
 Solis immites violente Iuni
 Siste labores.

Ille iam CHABRI tumilis propinquus
 Inclytam Posnæ subit hospes urbem:
 Hæc vbi spumat vagus inquieto
 Varta tumultu,

Varta vicinæ metuendus vrbi;
 Cùm procelloso sinuatur æstu;
 Et satur Brumæ furit haud morantis
 Aggere metæ.

O red&arum Solymæ, sequester
 Hospes umbrarum, Nemorumq; Cuius,

Prime, vim cælo patientis, ingens

Raptor Olympi!

Criminum vindex: graue Parricidæ

Fulmen Herodis, sterili Propago

Fertilis trunco: Fidicen latentis

Vnice VERBI!

I Viatori comes, & Clienti

Affide curru. prece flagitato

Si tui cæptas memor auspicatur

Numine leucas.

Igneas torrens age Cancer iras

Temperet: siccis Leo parcat aruis:

Aura suspendat pluuios caduco

Æthere nimbos.

Qualis & quondam Patriâ migrantem

Italas vltra comitatus Alpes,

Diue, texisti Venerâ secantem

Æquora puppi.

MATHIÆ LVBIENSKI

ARCHIEPISCO GNESNENSI,

Regni Poloniae PRIMATI

Primoq; Principi.

Alluditur ad Gentilis TAVRI insigne.

O D E X.

Q Vam modò Gnesneis LVBIENSIVS immolat aris,

Diuis, Honori, Patriæq; Victimam.

E Gentilitij formoso vulnere TAVRI

Hinc inde sacris illigatam nexibus.

Hanc.

Hanc Labor, emeritam pressis absoluit aratris
 Iustumq; longo, Tempus, exemit iugo.
 Nec subitis illam fors concita passibus egit
 Fumare sacris Cælitum dignam focis;
 Nec malè festinæ pepulit celer Ambitus Aræ.
 Vis lenta fortem cautiùs figit pedem.
 Iugera quæ lassi grauis obterit vngula Tauri,
 In maius aucto prouehuntur sænore;
 Lentaq; frugiferam tellus adolescit in herbam
 Cælo daturam nobiles adorea.
 Quas mare, compositis quas Nereus ipse procellis
 Et tota prono Terra quas colat genu!
 Macte animi, Præsul, geminæ qui funera cladis,
 Gratante Gnesnâ solus instauras Lecho.
 Et Patriæ tot damna leuas! pars maxima quorum
 Sacris inerrat Plociæ Curulibus.
 Inclyta tu reparas Fraternæ busta ruinæ,
 Deliberantis Curiæ nouus Numa.
 Consilijq; potens, geminas oracula, Princeps,
 Abesse Fratrem ne Senatus fleuerit.
 Audijmus plausisse tuis subsellia verbis
 Assensit omne cùm tibi murmur Patrum!
 Tunc cùm visa tuæ potior Sententia mentis
 Lecto Quiritum se probaret ordini
 Non opibus melior; rerum sed ditior vsu
 Intaminatas abstines auro manus,
 Seu animo casum sapiens præuertis & arces,
 Lechis vel æquus arbiter sceptris caues.
 Quidquid in amisso, nuper pia Præside Gnesnâ
 Plorauit, in te repperit lucro pari.
 Atq; vtinam tanti, tibi testis adesset Honoris
 Vocalis ille Plociæ è bustis olor!

Aufibus his solers, hâc merce paeisceris astrâ
 Illustre terris nundinatus sæculum
 Quod neque liuor edax nigræ aut obliuia Lethes
 Nocens quod olim nec vetustas obruat.

In Peruigilio Diui
 IOANNIS BAPTISTÆ
 Amici nomine in citeriorem
 Russiam abeuntis.

C A R M E N V O T I V V M.

O D E X I.

Siderum raptor violente. qualis
 Questibus rumpis lacrymisq; nubes!
 Qualis immoto meditaris altum
 Lumine cælum!

Oecinis longo nemorum in recessu,
 Pronocans tristes gemitu palumbes;
 Dum tacent nidis volucres & omnis
 Annuit arbor.

Qualiter magni Soboles Tonantis,
 Gaudet herbosos superare colles,
 Hinnuli ritu saliens reclinari
 Vertice montis.

Quali-

Qualiter piæos imitata campos,
Aut rosam præ se tulit, additamue
Lilio brumam, benè quod supinâ
Valle moratur.

Qualiter iunctis equitavit Euris
Et pruinosas Aquilonis alas
Pressit infessu: domuitq; nutu
Bella Notorum.

Primus ô vatum Pater; apparantem
Roxiæ dulces adijisse fines,
Perge tutari solito secutus
Numine, Mysten.

Quem reluctantis malè firma Arij
Tela quassantem, didicere Craci
Rostra: Regalistoruere plausu
Culmina Petri!

Quem vetustorum studiosa vatum
Cura, diuinæ per ineuolutos
Paginæ fastos, voluitq; primos
Ire per ortus

Et rudes mundi replicare cunas;
Antè quàm fixo decies voluta
Axestellantes reuocaret ingens
Aula choreas.

Antè quàm Phoebe, tenerumq; Fratris
Lumen alterno morientis ortu,
Antè quàm pulcher Phaëton adulto
Palluit auro.

Deuium quæ-te plaga-cunque cepit
Hospitem: Rossi tibi solis æstum
Demat aut vdem nemus aut paternâ
Esculus vmbra.

Ille me rursùm locus illa tecum
 Testa coniungant; vbi fœderatis,
 Principum terræ Socius cohæret
 Clauibus Ensis.

Quaque vicini propè busta Fratris,
 Virgo Vestales vbi celat ignes,
 Petrus hinc, illinc tua Gracæ, seruat
 Mænia Paulus.

AD SAMVELEM KORECKI
 DVCEM IN KORZEC.
 De Fortissimi Patruui
 SAMVELIS KORECKI
 Obitu.

O D E XII.

IBis Poloni Martium sceptri decus,
 Fatale nomen Thracibus;
 Quocunq; veræ laudis & famæ vocat.
 Auara virtus indolem-
 Audis? vt immerentis vltorem necis,
 Fortisq; leti vindicem
 Lunis timendus Othomannicis, tuum
 Reposcit enses, Patruus?
 Adhuc inultus viuit, heu viuit Geres!
 Aususq; peruicacibus
 Salire præter vngulis, Ducum pyras;
 Impune captos Roxiæ

Vastare fines pergit, & Podoliæ
 Pavore cingit oppida!
 O cui ab alto nil reuulsa pectore
 Hæret Parentum gloria:
 Et clausa venis sub Ducalibus calet
 CORECII vis sanguinis.
 Beneominatâ prouocatus alite
 Canes adurge Thracios;
 Et quæ minacis insolenter Bosphori
 Creuere Ponto cornua
 Tu militaris rumpe belli fulmine
 Cristasq; Mæotis quate.
 Plerumq; tela pulchrius micant, eruor
 Quæcunq; pinxit hosticus.
 Suis cruentâ gratior victoribus
 E clade surgit laurea.
 Sæuis Gradiui pascitur periculis
 Alumna virtutum seges.
 Et me superbis irruentem Concanis
 Martis decore puluere,
 Mors bellicosæ nundinata Gloriæ
 Heröas inter computat;
 Illamq; nostræ consciam Turrim necis
 Clangente personat tubâ
 Rumor, Boötæ deuias vltra domos
 Vltraq; metas Hesperii.
 Volhina creber interim per oppida
 Grataeq; vicus Patriæ
 Lugubre carmen militaris nænæ.
 Eques Polonus occinat:
 NON SCIPIONI ROMA PLVS DEBET SVO
 FABIIQVE CUNCTATORIEVS.

AD IOANNEM CAROLVM
KONOPACKI

EPISCOPVM VARMIENSEM.

Dum Sacro Diui IGNATII die
Basilicam & Collegium Soci-
etatis I E S V Cracouiense
inuiferet.

O D E XIII.

ACCede priscis digna Mæcenatibus
Clari propago Stemmatis,
Diuo propinque Sanguini Sanguis, pio
Cognata K O S T C Æ Gloria.
At non inani stirpis æthereæ notâ,
Generisq; turgens ambitu.
Hinc illa virtus! & pudici conscia
Sublucet oris purpura.
Et spontè sacris Numen erumpit genis
Pietatis index hospitæ.
Hinc ille Candor, vincit hibernas niues,
Aperta vincit Lilia.

Vel quale fudo fulgurans cælum Iouè
 Illustre mentitur vitrum.
 Hinc illa vultu Comitas! cûi sibila
 Anguis vel iras poneret.
 Lapsu uè fulmen, dirâ vel mitescere
 Vellent Sororum licia.
 Vt diffuenti delicatior thymo
 Lepor, Saleiq; promicant!
 Hoc ore Nestor, hoc Atridas dulciùs
 Mollire posset nectare;
 Illis & olim Thrax Lyristes moribus
 Contemperasset barbiton.
 Quâ fretus omnem Ditis attonuit Iarem
 Toruumq; flexit præsidem.
 Vt alta sese temperat morum quies!
 Et frons Olympo concolor!
 Qualem quieto reddit Alcyon mari
 Tranquilla sternens Æquora.
 Tunc & supinâ murmurantis Nerei
 In pace Tritones iacent;
 Tunc nidulanti desides in otio
 Venti; fretumq; dormiunt.
 O mens heriles digna Iagellonidæ
 versare curas Principis
 Tecum secundos partientis exitus
 Tristemq; Fortunæ iocum.
 Non plus Eoæ laus Alexander plagæ
 Ephæstioni debuit,
 Iussitq; mensas inter, & belli globos
 Harere Sortis arbitrum.
 Fati caduco rector sub pondere
 Te teste Princeps constitit;

Scæuisq; ridens exprobrauit casibus
 Mirante sole Galliaë!
 Stygijs cathenas tuttor sub Theseo
 Iniecit vmbris Hercules.
 Achate septus regna solis inuia
 Olim reuisit Dardanus.
 Si tota ruptis Hyppocrene fontibus
 In pleetra vatis influat.
 Mentemq; sacris Penei tumultibus
 Dirceus amnis proluat.
 Equare fesa non ego, Præsul, tui
 Ausim fluenta muneris.
 Iam nunc Repulsæ nil patentem, nobilis
 Arcem relaxa pectoris.
 Et auita pande MÆNIA æternis Patrum
 Quondam superba Ciucis
 Dum Varmiani sacra maiestas Pedi
 Pastoris induat manum.
 Patriæq; dulces fulciat canos; Mitra
 Vellus comarum colligat:
 Donec bicorni, sub præmentis insulte
 Ostro laborent tempora.
 Dum liberalis venæ dextræ viuidis
 Centum redundet ostiis.
 Et aut Lycæi limen, aut egentium
 Delubra Diuûm præfluat.
 Angusta nescit spatia mens laudum capax,
 Haud clausa mundi sepibus.
 Laxate nubes: Proma K O N O P A C I D Û M
 Sculpetur astris Copia.

Ad Sacram Religiosi otij aspi-
rat solitudinem.

*Cum Quadriennis Theologiae curriculo
finem imposuisset.*

O D E XIV.

State. deuexo monet Hora sole
Conciti cursus. mihi *Quadrienne*
Tempus exemit sacra lucubrantis
Otia *T H O M Æ.*

Vmbra quæ? uel quod nemus, expeditis
Liberum curis caput, hospitali
Excipis tecto? viridiq; suades
Cespite somnos?

Ite Parnassi iuga sanctiores
Me manent vmbrae: meliorq; Cynthus,
Clausus arcano redeuntis in se
Veæ Silentii.

Qua Iaroslææ sinuantur vrbis
Teæa, clementi dominata cliuo,
Hic Palæstinæ mihi surgit alter
Cliuus Eremi.

Mentis ô fixæ statio! beate
Otij vesper! penetrabile fessis!
Pacis ô fidæ locus! ô quieti
Lustra recessus!

Tu mihi puro simulabis amni
 SANE Iordanem : Solymæq; reddes
 Mices, reddes volucrum sonoras

Manè querelas.

Hæc inerrantes animi labores
 Vallis adducens, mihi septa figet,
 Aucta tot lustris, fugiente librans
 Lucra quadrante.

Quassa iactati ratis Institoris
 Hospitum non sic tetigisse littus
 Ardet, & viso religare portu
 Rostra carinæ;

Vt sacri functo studijs Lycæi
 Feruidas mens est posuisse lites.
 Portus ô curæ sacer ! ô molestæ
 Meta Mineruæ !

Diue, Iessæi vetus exul antri :
 Cuius elisit geniale quondam
 Crimen, Alcide melior, sub ipsis
 Gratia cunis.

Vatis aspira studijs. reduci
 Me vocant soles : tibi functa cantu
 Pleetra suspendo, tibi feriantem
 Porrigobuxum.

Tu mihi, muto citharædus antro,
 Non & accessis modulatus umbris,
 Deme, nam nosti, tacitura sacrae
 Tædia syluæ.

Nostra sed primis Lyra tensa cæptis,
 Virgo, SANE AS tibi propter vndas
 Illicis cellæ fluitet supinis
 Pendula ramis.

LIBER
POEMATVM

complectens

LECHICA ADMI-
RANDA.

SALIS-FODINAS

Hyemem Sarmaticam
Trophæa & Laurus Turcicas.

Quibus accessere

Elegiæ Sereniss. Pol. & Succ.

PRINCIPIBUS

Dictæ dicatæq;.

Authore Patre ANDREA KANON

Roxolano Societatis IESV.

Anno Dñi, 1643.

R

FO-

FODINÆ
BOCHNENSES
LUCVBRATIONIBVS
P O E T I C I S
ILLVSTRATÆ.

Cùm

Perillustr. ac Admod. Rñd. Dñs

PHILIPPVS LIPSKI
SCHOLASTICVS GNESNEN:
CANONICVS SANDOMIRIEN:
SECRETARIVS S. R. M.

Solenni Commissione
Celebres in Polonia Salinas adiret.

Anno Domini MD. C. XL I.

F O D I N Æ S A L I S

Fractas telluris opes, & capta profundi
Regna salis, quæ Bochniacis opulenta fodinis
Publica regifoci cumulant araria censûs
Musa refer. Tu magnanimi non inuida cepti
Pande tuos Natura sinus, & diuitis antri
Profer inexplicitum ferris vestigal & ingens
Depositum clarâ Lechiæ sub luce reponere.

Phæbe Pater. si quando thæ de fontibus undæ
Restinxisse litim licuit: Salis ima petentem
Da calices hausille nouos, da largius vnam
Plenaq; Castalijs immergere labra fluentis.

At tu sollicito, cui munere functus Apollo
Insignes hederas ac Delphica ferta reclinat
Grandibus aspira captis, & lætus amicum
Vatis opus placido frontis dignare Sereno
Lipciadûm de stirpe Nepos, quem posthuma Fratris
Vestigat pietas, tristesq; sequuntur honores.

Tu quoq; doctiloqui Præses diuina Lycæi
Succinctum numeris patere hoc sudare parumper

Pulvere, desuetisq; sinas accedere castris
Theologâq; aliquid de maiestate remitti.

Felix Lechiaci quondam Cynosura trionis
Virgo, maritales inter tutissima tædas;
Vix benè regales adiit Kunegundis honores
Imperio dignata Aquilas; cùm protinus ingens
Virtutis tractauit opus (quod Phæbus vterq;
Suspiciat, cælo meritum censore probari)
Ausa rudimentum inuicti prælustre pudoris
Virgineis docuitq; torum iam viuere posse
Legibus, & niueos per casta cubilia flores
Crescere, & illimem tumulo seruare nitorem
Nacta pudicitix similem Regina Maritum.

Nec mora, pacati tranquilla per otia regni
Visendi perculsa pio genitoris amore,
Finitimas, dilecta suis Natalibus arua
Inuehitur gentes: expectatoq; Parentis
Pascitur alloquio, Lechici non immemor Orbis:
Nam sic orsa loqui. Fortunatissime Regum
Si benè quid de te merui; da Numine dextro
Hæc mouisse preces; vnum Pater inclyte collem
Pannonici largire salis, quo feta redundat
Imperij fortuna tui. Ne contrahe dextram
Quâ gentes frenare soles, hæc arte, iuuabit
Te quoq; sarmatica de Libertate mereri,
Seu bello seu pace velis. Nec plura; Parenti
Dat spatium sandiq; vices, leuat ille supremis
Affusam genibus, gratoq; rubore placentem:
Pars animæ victura meæ, quid vota precesq;
Consumis, longâq; Patrem pietate fatigas?
Sceptra licet, regniq; petas in parte locari
Abnuat id quisquamne tibi? ne iura fidemq;

Et consanguineæ memora pia fœdera stirpis?
 Vtere Pannoniæ communibus vtere fatis,
 Luce mihi potior: quid enim tam grande precari
 Nara potes, quod certa tuæ fiducia mentis
 Non capiat? reliquos tecum partirer & annos.
 Quis natos ad bella Lechos, nomenq; genusq;
 Nesciat? aut pulchrâ se libertate tuentes?
 Publica defensi stent propugnacula Mundi.

Sic ait: & ducto, montis per inhospita, visu,
 Intacti sincera salis iuga destinat. aucto
 Fœnore Bochniacis immigratura cauernis.

At Kunegunda sui propè iam confinia voti
 Non simplex orditur opus, quod sera loquatur
 Posteritas, anniq; retro mirentur cuntes.
 Namq; vbi sepositos oculos censore recessus
 Et neglecta diu patrij salis arua reuisit;
 Nil humiles confessa metus, ceruice reclinis
 Nescio quid tacitis arc anùm immurmurat antris
 Diua potens, & nunc pallentibus imperat vmbrijs
 Nunc dominas ciet ore minas, similisq; iubenti
 Increpat attonitos animoso murmure colles,
 Nunc melior dictis tenebras affatur amicis.

Nec satis. at digitis etiam radiantibus aurum
 Pronuba virginæ rapit ornamenta pudoris
 Inq; cauos iubet ire sinus telluris, & inquit:
 Perge volente DEO, Superisq; fauentibus, intra
 Annule terrarum latebras, quâ solibus orba
 Regna iacent, nigriq; tument secreta profundi
 Vix penetranda tibi. sic interfatur: at ille
 Ibat ouans, certusq; viæ. Dominæq; secutus
 Iussa, per obliqui sinuosa volumina tractûs
 Non solitum peragebat iter, quem ponè secuta est

Turba salis rude vulgus opum, indigestaq; moles
 Artifices haud passa manus. deformia circum
 Pondera stipantur. densaq; examine feruent
 Terrigeni plebs ima soli. Bacchusq; Ceresq;
 Et blandi fors alma loci, genuêre migrantes
 Pannoniâ gazas, emunitumq; repente
 Plorauit malè capta dolo Natura minerual.
 Indoluit Cæli Genius. Pro! quanta potestas
 Quantaq; virgineis inerat reuerentia verbis!
 Audet humo pelagoq; suum confundere nomen
 virginitas confisa Deo! penitusq; repostas
 Imperiis inuadit opes; molemq; retrusi
 Carceris, in Lechicas transfert violentior oras,
 Prodigij trepidas fuso rumore, per vrbes.

Interea placidæ manifesto munere Diuæ
 In noua Sarmatici patuerunt commoda censûs
 Bochnensis prærupta iugi, seseq; rexit
 Acciti peregrina salis clementia, nostrum
 Ditatura solum, tantum sacer annulus egit
 Quem prius innocuo morum perfudit Honesto
 Virgineæ vis casta manus! Nec tristibus ille
 Delituit tenebris, cæcâq; voragine sorptus.
 Hæsit inerte situ. Nam munere functus herili
 Postquam iussa celer Dominæ, monitusq; peregit
 Spontè, cauâ semet patrij salis abdidit aluos,
 Artifici mox inde manu erupturus in auras.

At tibi tunc quid mentis erat, cum testibus a stris
 Acciperes reducem, sed non sine sænore gemmam
 Connubij decora ampla tui! quæ gaudia pectus
 O virgo subiêre tuum! quæ flamma, quis ardor,
 Quantaq; per roseos incessit purpura vultus
 Innocuas testata faces! quæ copia linguæ

Hyblæis permista fauis! tunc blanda receptæ
 Oscula congeminat gemmæ, tandemq; locuta est.
 Quos ego te lustrantem aditus, quæ diffita nobis
 Regna pererrantem perq; inuia solibus actum
 Accipio? qualisq; tuis occurro Meandris?
 Hoc equidem ducebam animo, rebarq; futurum.
 Annule, nec dubiam voti spes vana sefellit.
 En ego quod superest gratanti colligo dextrâ
 Exilia erroresq; tuos. At digna labori
 Quæ dabitur merces? digiti lux inclyta, iam te
 Mortalis non dextra capit! pro munere tanto
 Grandibus æthereæ Matris famulaberis aris.
 sed me torua specûs & ineluctabilis antri
 Inuitat facies. alias noua suggere vires
 Calliope, vatiq; nouos affunde calores.
 Non humilis menti furor incidit! ibo per omnes
 Umbrarum Ditisq; domos, habitataq; nocti
 Limina, præcipites aditus, & digna sepultis
 Manibus hospitia, & tristes sine sole cauernas.
 Mecum omnes audete Deæ, Bochnæq; versûs
 Lustra, sacros glomerate choros, Cyrrhâq; vagantē
 Ducite cornipedem, & lentis frenate lupatis,
 Insuetum relegemus iter; quâ semita fallax
 Vix auris Orcoq; patet, vicina tremendæ
 Regna Stygi! regio Stygiis contermina ripis.
 Huc ô Apollinei Parnassia Numina cætûs
 Vocales inferte lyras, aptate difertis
 Plectrâ modis, fremat alta specus, mutiq; recessus.
 Aëniis regemant numeris, respondeat Orcus,
 Et vaga Bochniacis resonet sub montibus echo,
 Humanos imitata sonos. mihi munere vestro
 Surget opus: crescerq; nouis audacia votis.

Ex quo Lipsiadum veteri de stirpe Philippus
 Præsuleos cineres dilectaq; funera Fratris
 Et consanguineam tumulo collegerat vmbra;
 Tristè locuturo permisit frenâ dolori
 Et letum increpuit lacrymis ita fatus obortis.

Sic te Gnesnaci subeuntem limina templi
 Maioresq; aditus, primaq; à Rege Curules
 Et sublime Pedum, Votis tua Gnesna secundis
 Et meritis raptabat Honor germane, sed egit
 Præcipitem suprema dies, cæptiq; laboris
 Licia conuellens, texta imperfecta recidit,
 Concordesq; duos animâ sepeliuit in vnâ
 Me miserum ! semperné nouis cumulata ruinis
 Mæsta sepulchrales numerabit Gnesna cupressos.
 Et nunc illa quidem totis miserabile venis
 Vulnus alit, ploratq; suos incompta dolores
 Incumbens tumulis, animamq; per oscula quarit
 Præsulis absentem, nec respondentia quidquam
 Marmor scitatur, mutosq; in imagine vultus.
 Occid isimmeritis Princeps caput occidis vmbra;
 O multum Germane Tuo plorate Philippo.

Talibus amissum queritur dum Fratris amorem
 Extincto consorte grauis; subit ilicet arcem
 Fama recens, quâ Louiciæ sub manibus Urbis
 Ardua turræ stant propugnacula sedis,
 Tum sic visa loquitur lacrymis citus attrahe frenos
 Non his tempus eget, pridem te conscia Regum
 Limina, secretaq; vocant penetralia mentis.
 Dixerat: & celeres, rumorum feta, iugales
 Obuerso temone quatit. Nec segnius ille
 Edictum celerabat iter. Varsauia donec
 Culmina, & eduæ patuere palatia molis.

Ergo Ladislai se mox obtutibus infert
 Hospes, & acclini Dominum pietate salutat
 Dimidiâ iam parte sui ! vultuq; dolorem
 Dissimulans, lachrymis in verba cadentibus, orsus.

Magne IAGELONIDES, si quæ post funera M Y S T
 Mens tumulo vel sensus inest, hoc scilicet vnum
 Hoc superest, pro Fratre queri. Plus fata negarunt
 De Sceptris meruisse Tuis. lux vltima votis
 Æternum præcluserit iter. Laudumque tuarum
 Actor inexpletâ iussus discedere scenâ
 Mæret &, abruptos hoc solo nomine soles
 Dequeritur non ire sibi, quod laudibus illos
 Non addat Rex Magne Tuis: cui pendere grates
 Defunctus vix ipse queat. sic fatur; at illi
 Qui Reges deceat circum præcordia mæror
 Serpit & arcano fluitant suspiria luctu.

Non omnis tumulo Præsul concessit & vmbri
 Ne dubita, partemq; sui partemq; laborum
 Liquit apud memorem Patriæ constantis amorem.
 Durabit seruata Fides, Virtusq; per omnes
 Explorata vices, accinctaq; pectora Regum
 Imperijs, Nostriqué vigil Reuerentia Sceptri.
 Infra&usq;, malis animus, viuetq; diferti
 Oris honor, Latiaq; potens facundia Suadæ
 Connubijs celebrata meis, & funere Regum.

Nunc age sollicito pectus furare dolori
 Bochniacos aditure sinus. Placet has mihi tecum
 Partiri curas, momentaq; publica rerum.
 Quis scit an alta specus, metuendaq; noctis imago
 Et latepatulas tuus hic descensus ad vmbas
 Olim venturo tibi non præludet Honori?
 Tam præceps haud primus iter latebrasq; subibis.

Perlege magnorum vestigia crebra virorum.
 Quos eadem fortuna loci, lustrataq; Bochna
 Extulit, atq; aditas pensavit honore cavernas.
 sic ait, atq; sales monitis permiscet heriles,
 Non tulit ille moras, Dominiq; capessere iussa
 Impiger, augustis (capto super omine latus)
 Digreditur tectis, speciosi dulcè renidet
 Spes formosa lucri, dilataq; præmia, vultûs
 O stentant, mercesq; redit promissa labori.
 Atneque Dardanidem, innumeris erroribus auctum
 Bis Stygios innare lacus, bis nigra videre
 Tartara pœnituit: visâ cùm sorte Parentis
 Regna redux urbemq; suo de Nomine condi
 Caudet & immittis Tyberi dominatur habenis.
 Quis satis Herculeas laudes, quis Thesea nosset?
 Ni prius inspeâ Styge, nigris victor à portis
 Prædurum flexisset iter, mundumq; triumphis
 Inclytus, & Matrem spolijs ditasset opimis.
 Scilicet his illi supera ad Capitolia tendunt
 Passibus, & solido inscribunt sua nomina cælo.
 Gaudet emi summis venalis fama periclis.

Fallor an effractæ pretiosa pericula terræ
 Et circumfossæ novus hospes ad ostia Bochnæ
 Constitit? & falsi tetigit confinia Regni
 Lipsiadûm de stirpe iubar? datur ora tueri
 Et placidum soliti Vultûs lustrare serenum?
 Ergone tu latebras, mutiq; silentia mundi
 Aruaq; Sidereis non collucentia flammis
 Exul adire paras? lucis contemptor & auræ
 Immo Tui! Quænam illa precor noua tædia vitæ
 Impavidum subiêre animum? quo crimine læsit
 Te Patriæ communis amor? quid tale propinqua

Lipsi adûm meruere domus, discrimine tanto,
 Solus inexplicitas peragres lustrator vt oras?
 Ne regum monitus, ne te tuus auferat ardor.
 Ipsa suos etiam geminabat Patria questus:
 Ergo procul positos, ibis mea vita recessus
 Terrigenas visure plagas? vbi fœdere iuncto
 Nox atq; vmbra sedent, æternaq; nubila clarum
 Excludunt cum sole diem? loca facta timoris
 Nube superfusi. Nec te deformia tristis
 Exterrent simulachra necis? præcepſq; vorago?
 Abstruſiq; sinus? Nec formidabilis antri.
 Effigies toruiq; metus, nudiq; pauores
 Striſtaq; terrificis volitans Libitina Cauernis?
 Præcipites ah siste gradus! quò viuudus ille
 Impetus & magnæ rapitur quonam indolis ardor?
 Anxia res timor est. Ah ne te frigidus horror
 Egelidiq; specus, & vix habitabilis æther,
 Ne uè tuam secura parum spelunca salutem
 Deterat, ô grandes lux orbatuura tiaras.
 Talibus orabat, frustra, lacrymasq; ciebat
 Patria, ne tantis caput obieſtare periclis
 Filius & dubiæ vellet se credere sorti.
 Sed quid iners possetq; metus, Fortunaq; contra
 Magnanimos ausus & inexpugnabile mētis
 Robur, & excelsi sublimem pectoris arcem?
 Vicit iter durum, facilis reuerentia Regum
 Et pietas, dominiq; ingens fiducia Sceptri
 Atq; animus contemptor opum. Si dura secundos
 Successus mihi fata negent, at fortibus, inquit,
 Obsequijs illustris ero: mole obruar altâ?
 At Regi placuisse lucrum est; non digniùs vlli
 Obtigerit sic posse mori. Quocunq; locorum

Deprendent me fata, benè est: natalis ubiq;
 Fortibus est tellus. Præstabunt grande sepulchrum
 Excisi monumenta falis. qui non habet urnam
 Is cælo tegitur. sic interfatus herile
 Maturabat iter, sese ad maiora referuans.

At nec ad antra falis nullo comitatus Achate
 Iueris Ænea. caros huc dirige vultus.

Cerne procul, quisnam ille tuis infunditur vlnis
 Hospes, & impauido iuxta comes ire patrono
 Apparat, & tanti consortia iungere cæpti
 Theölogâ de gente Nepos, cui intima Diuûm
 Limina, sidereiq; patent conuexa senatûs.

Hunc ubi compositæ iucunda per otia mentis
 Palladio fractas reparantem puluere vires
 (Numina quippe etiam de maiestate remittunt
 Et sumunt citharam dextrâ, quâ tela gerabant-
 Iuppiter ipse leuat curas, positâq; parumper
 Nube supercilij, tonitru fulmenq;, reclinat,
 Dissimulansq; sui terrâs hominesq; reuifit)
 Conspexit, placido subiit prior ore Philippus.

Ite precor Superis, fatisq; volentibus ite
 Et vosmet socios nostris inferte periclis.
 Antrum horrendum, ingens, atq; exitiale, trecentis
 Mortibus exilium, formidandumq; cauernæ
 Os intrare placet (quò vix transmittere visus
 Fas homini). & totas mens est euoluere Bochnas
 Et Salium penetrare fibras, lateq; reductos
 Hinc atq; inde iuuat decurrere lumine tractus
 Cunæaq; poscenti memorare ex ordine Regi.

Hæc ait, arcanisq; orat succedere testis
 Multa super magni rogantes funere Mystæ.
 Ergo epulas inter varij certatur amoris

Dulcibus officijs : ludit festiua iocorum
 Gratia, iucundiq; sales, & rara leporis
 Copia, & innocui peragunt conuiuia mores;
 Mutuaq; alternos minuunt per verba timores.
 Lætior ante alios, animiq; audentior hospes
 (Dignus Aquinatis, sacras implere Curules
 Doctrinâq; magniloquis accendere pulpita rixis)
 Talibus aggreditur dictis, mulcetq; Philippum.
 En tibi non timidum fors magnis rebus Achatem
 Destinât, & socium tanto iubet ire Patrono.
 Ipse ego si pateris, tanti Collega pericli
 Agrediar clarum facinus, laudu nq; tuarum
 Et si non socius, certè mirator habebor.
 Quid trepides inuicte animi ? cui inelyta Regum
 It fortuna Comes, Magni procede Ladislai-
 Auspicijs, tutoq; latus iam crede timori.
 Humanis maiora malis, & turbine fati
 Corda geris, nomenq; ipsis iam conferis astris
 Nec meriti nec lucis egens. rapière ? sepulchro
 At famam sperare potes. quanquam istius ipse
 Obiectu capitis tegerem tua fata ; ruinam
 Exciperemq; tuam. Casus communis vtrosq;
 Et similis fortuna manet. Tu dignior aurâ,
 Nos rerum iacturâ minor. Tu dulce tuorum
 Depositu, generisq; mane Cynosura paterni
 Heroum imperijs & fortibus utilis ausis.
 Denique (spero equidem) pretium te grande laboris
 Expectat vittatus apex, bifidumq; Tiaræ
 Inuitat cum luce iubar; grandiq; coruscans
 Maiestate pedum, nec non & tempora sacris
 Expectant deuota mitris, radiataq; grato
 Murice, Hydaspets atq; intertexta lapillis

Pallia, diuitibusq; vocant Conchylia gemmis
 Coniuentq; suis altaria conscia flammis,
 Olim Gnesniacas lux impletura Tiaras
 Extincto nil Fratre minor; sed talia curæ
 Sint superis; nos ima vocant prærupta locorum.

Dixit & inspectâ leuiter statione fenestræ
 (Quâ nigrum descendit iter sub Tartara & vltra)
 Erigitur, meminitq; sui, pectusq; virile
 Aduocat, atq; haustum tacito premit ore timorem
 Dissimulatq; metus, tactosq; horrore capillos
 Celat, & eludit populantes ossa pauores.
 Qui ventura timet præsentis fata timores,
 Bis miser est, dubijq; perit bis clade pericli.
 Quodsi inquit medijs me mors deprenderit vmbriis
 Accedam Cineriq; cinis, iungarq; fauillæ
 Ipse tuæ, nostrosq; tuis confundere Manes
 Munus erit, nec plura moror. Narrantis ab ore
 Agmina pendebant. quin & magni arbiter antri
 Laudauit medio gausus Achatis in æstu:

Si mihi si geminum, te fors tulit inquit Achatem
 Iam totâ iam penè mei sum parte superstes
 Et pro Dardanide, potior nos fama loquatur.
 Non si flammigero minitentur ab ore Chimeræ
 Fulmina, deforme q; latrent immanè cauernæ
 Extimeam, Pylades tanto stipatus Oreste?
 Iam propè dempta fames epulis, & munere Bacchi
 Risit, inornatæ cum rustica texta Mineruæ
 Cœu domitis promuntur equis; plebeia equorum
 Ornamenta putes? solidæ citra artis honorem
 Frenifici simulata manu, popularibus apta
 Vsis, & tantum stabulis accommoda: equinos.
 Ritè decens annos, at non sublime tuentum

Terga hominum, fortesq; humeros audacia sed quid
Mortalis non possit, humum scrutata repostam!

Textum horrendum, atrox, sæuū, exitiabile centū
Vulgi funeribus; quod nigro è stamine Parcarum-
Intorsere manus; mors texuit ipsa, vel atro
Posterigens, ferrugineo Proserpina vellens
Pollice, perq; necēs & tristia pensa sororum
Duxit & inuiso afflauit squallore genarum.

Hæc vbi sollicito rudis instrumenta laboris
Lumine decurrit, dextrâ versatq; Philippus
Intremuit subitâ visi formidine monstri;
Magna tamen facies & non superabile pectus
Captorumq; potens veteres mens præcipit ausus;

Hic quoquē se Patriæ multum trepidantis imago
Opposuit, natumque pio retinebat amore:
Ne fragili ne crede precor tua Nomina filo,
Auspicijs nēu fide tuis: ne fide caduco
Spes tantas operis; vix hîc tua fata, rudenti
Credideristudò, sapiens fuge tegmen auarum.
Ille sed immoto veluti Marpesia cautes
Robore, inexpertis aptat sibi licia furis
Insertatq; humeros nodis, & textile linum
Circumdât lateri primus: quem deinde secuta
Turba minor capitis, paribus sua brachia signans
Nexibus implicuit, dites aditura sodinas.

Fallor an & niucâ passim sub velle latentes
Obnubunt ferale caput? color omnibus vnus
Fatorum commune decus circumdatur? atri
Funeris hic color est? nullo discrimine ad umbras
Itur, & hic multis idem descensus Auerni est!
Nēu cunâis reuocare gradum conceditur! At cur
Ora, humeri, vultusq; latent? adeoné dici

Iam miseros lucifq; piget? Quò prodiga vitæ
Turba ruis? tetricis ceu non reditura cauernis.

Qualis in Iönio facturus vela profundo
Nauita, quem dubium venti pepulère furentes
Fluctibus immoritur visis, munitqué carinam
Indoctus Pelagi; at domitis mox fluctibus, idem
Lætior expertis animosiùs incubat vndis,
Parte aliâ similes agitabat Diua querelas
Gratia necquidquam Patrem conata morari,
Ne sua crudeli committeret omina terræ.
Tunè etiam nostris (ait) obluèabere votis
Care cliens? tu nempe, cui pars maxima & ingens
Cura fui? quænam illa tuos obliuia sensus
Inmemori cepère die? Quò Numine nostro.
Haud persuasus abis? precibus neq; fleæeris vllis?
Et tandem supplex lacrymis ita fatur obortis.

Per socios dextramqué tuam, per & ardua temet
Rostri a precor, ne perge tuas orbare cateruas!
Quò ruis? adde moram studio, & metire quod audes!
Sit nostri sit plenus honos: operiqué supremam
Adde manum; tunc antra tibi, dulcesq; fodinas
Ipsa dabo, v otisq; sequar tua fata secundis.
Scilicet hoc vigiles animi? sacriq; laboris
Cognatum cælo studium, pietasqué meretur!
Hoc stratis excussa quies? oculi que cadentes
Dulcibus excubijs operum? latè que per omnes
Mens raptata libros, doctæque Volumina chartæ
Sollicito vigilara Deo? quonam ille sciendi
Nil non ausus amor? quò pulchra cupido latentis
Heu recidet veri? talem te nempe videre
Optauit trepidis nuper tua Gratia votis.

Nec spes longa moræ. Subitò nam portitor audax
Incre-

Increpat, & focias certo monet ordine curas
 Triste ministerium! paribus tum verò laceritis
 Incumbunt hilares oneri, celeriquè rotatu
 Circumeunt, tensofqu; cient scito agmine funes
 Hàc vbi perpetuo stabilis redit orbita gyro;
 Inqu; vicem sese notis clamoribus vrgent.
 Interea toto glomerantur in aëre voces
 Crebrescunt clamorqu; virum, fremitusqu; rotarum
 Et sonuère specus, & respondère cavernæ.
 Garrula non aliter studijs hilariqu; theatra
 Voce tonant, plausuqu; manûs, fremituqu; iuventæ
 In noua cùm trepidus descendit Olympia tiro.
 Aut rudis ingreditur primam gladiator arenam.
 Tantanè tam fragili committis pignora filo
 Inconsulte furor? malè prouida turba malorum
 Iapeti crudele genus? dispendia lucis
 Tantillâ quid merce petis? (cane talia surdis
 Cantibus ô vates) adeò gens cæca ruinæ est!
 Tu quoq; Bochniacas, at nō nou⁹ hospes ad vmbas
 Lipnici venies? etiam tua nomina tellus
 Seruat adhuc veteresqu; tui meminère cavernæ.
 I meritis annisqu; sacer, multumqu; verendâ
 Canitie dilecte senex, & cognita dudum
 Antra subi, notumqu; Salis timare profundum.
 Parcite tam sanctis Bochnensia Pergama canis
 Et meritum seruate caput Cracensibus aris.
 Tenè etiam longi mihi cognite temporis vsu
 L E Z Y N S C I video? Quò te Regi agnita virtus
 Et sceptris iurata fides egère volentem?
 Manibus inferior locus est quò deuia cælo
 Vertit in aspectos agrestis turba furores.
 Sed quid ituro altum, nusquam tibi paruus lûlus

It comes & magni relegit vestigia Patris?

Te quoque fatorum Comitem, per cura laborq;
Ire iubet: magnis & D O B R O C H Q V S C I V S ardor
Additus imperijs. I scande pericula terræ
Æternum visure Chaos, noctemq; tremendam,
Hic vbi plebs subiens terrarum pondera, dorso
Effodit ipsa suas iam penè sepulta ruinas
Scrutanturq; cauas malè viua cadauera venas.
Heu quantas tenui filo complexa salutes
Terrigenum per inane ruis gens prodiga mortis!

Atq; ea sic terris cælo dum teste geruntur
Inuoluunt se quisque sui subtegmine lini,
Stamine Parcarum fragili, pendentq; sub iæu
Fatorum ingentes animæ! iam iamq; recedunt
Ex oculis, summâ socij statione reliæi
(Quæis ausûs animiq; minûs) tunc protinus illis
Ardua in exiguum tenuantur culmina punctum.
Iamque domus, iam tecta latent, iam sidera nusquam
Excluso patuere die. Descendite magnis
Passibus & varias operum cognoscite formas,
Ite precor Diuis, fatiq; vocantibus, ite
Perq; tot attonitos miracula pascite visus.

Terrarum, pelagiq; potens, eademq; tenebris
Ibit certa Pharos. K I N G æ vos pronuba gemma
Ducet inoffenso per acuta per aspera gressu
Aurifer vt desit Ramus, Numenq; Sibyllæ.
Grande tuis rarumq; damus natura cauernis
Depositum, illustres animas, magniq; sequaces
Imperij. Tu Musa refer, quæ numina Regum
Insignes probitate viros, tot adire timores
Impulerint? tantinè animis illustribus ausus!

Ergo vbi sepositos iam deueniunt meatus

Et nigri tenuere procul secreta profundis
 Ecce sub ingressam, primis se obtutibus infert
 Hospita turba loci. credas immania fundi
 Corpora Cyclosum. Pars aduentantis herile
 Circumstant hinc inde latus. Regisq; ferentem
 Imperia, agnoscunt hilares. Pars oscula palmis
 Figit adoratis. Tanti neq; Præses honoris
 Desuit officijs: operas permulcet amicis
 Vocibus, & pretijs animos accendit opacos.
 Tunc hilares cedunt operi, curasq; remittunt
 Afflati meliore die. pars lumina promunt
 Attolluntq; faces, pars intra densa receptos
 Claustra salis, tenuesque casas, & fulta pruinis
 Limina, pars tanto multum gauisa patrono
 Pauperibus tectis inducit & auia monstrat
 Tecta, superfusis laqueata mapalia nimbis
 Et sale congestum tuguri decliue cacumen.
 Hic status hæc fuerat facies gaudentis Auerni
 Manibus ista quies miseris, hæc otia paenis
 Inferat Junone nigras veniente sub oras.
 Digreditur, vigilesq; noua statione PHILIPPVS
 Occupat excubias. Pars paupere fessa camino,
 Et curtâ dape membra leuant. Pars grandia findit
 Terga salis, cumulatq; manus, quas peruigil omni
 Exercet sub Nocte Labor. Pars prouida, cæsi
 Frustra salis, gremio proprios clam seruat in vfusa
 Heu malè deprensi malè prodita furta laboris
 Aut medio prodenda die inspectantibus astris!
 stant loca fæda situ loca nocte silentia latè
 Et ferrugineis excisa cubilia venis
 Grande tument fastusq; leuant, laquearia circum
 Fixa rigent, auctura nouis ætæ gazis.

Parte aliâ salium stant promontoria, nondum
 Artificem sed passa manum, solidisq; minantur
 Eternum cuneis, quos vix Agamemnonis audax
 Miles, & imp. Sto belli grauis ariête Cæsar
 Proquat, aut validis intersecet Annibal armis.

Obijcibus pedicisq; latent, seseq; tuentur
 Diuitiæ, atq; solo vultus pretia ampla recondunt.

Frustra nam terras etiam scrutatur & æquor
 Dira fames, dulcisq; lucri studiosa cupido!
 Et quò vix Zephyri, vix fulminis ira trifulci
 Iuerit, aut scissis iaculati nubibus ignes:
 Mortalis cupit ire labor! peruadit opum vis
 Quò neq; sol neq; Luna suas egère quadrigas.
 Condit Regna Labor! Pro! quanta potentia ferri est.
 Quantaq; sollicitis cessere ligonibus antra.

Talis erat Latias cum funderet Annibal Alpes
 Illa supinati montosa cacumina fastûs
 Ausoniae sublime caput, cessitq; labori
 Naturæ labor, & ferro oppugnatus & igni.
 Stare putes vastæ tot propugnacula molis
 Quot solidi capita alta salis tolluntur in auras.

Quis genium illius gentis, quis nomina fando
 Explicet? audaces animæ! vicina ferarum
 Ritibus ingenia, & ducti de marmore mores.
 Mensillis incocta dolis, durataq; multo
 Sole geluq; cutis, formidandiq; genarum
 Obtutus, validis accommoda brachia malleis.
 Nulla quies operum, vario strepit ista tumultu
 Area, & assiduis vastum sonat iæribus antrum
 Centum operis populisq; fremens. quis cuncta relatu
 Æquet & immanes numeris includat aceruos.

Fallor? an hic etiam stat nudus membra Pyracmon
 Exer-

Exercetq; manus, & fortia brachia librat?
 Nec Steropes Brontesq; deest; Liparæia turba
 Officijs intentâ suis, non plura sub antris
 Ausoniæ (tunc fortè manu predebat Achatem)
 Aut Siculis Æthnæ vidissem credo caminis!
 Ipse nec Æneas alio plus vidit in orbe.

Quasego terrarū facies, quæ monstra quot vmbrae
 Quot miseræ simulacra necis quæ castra malorum
 His oculis, hoc ore, istis atq; auribus hausi
 Et quorum pars multa fui! ferit horrida mentem
 Nunc quoq; fors, animoque redit fatalis imago.
 Per fora, per vicos, per compita, perq; plateas
 Ducor, & abstrusas oculis dimetior arces
 Naturæ latitantis opus. Ceruice reclini
 Sæpe iter aggredimur, declinamusq; rigentis
 Terga iugi, & sædos inopinæ cladis hiatus.

Quid memorem ductas illâ procul vrbe plateas?
 Stat Labyrinthis vincendus flexibus error
 Implicitiq; Lares & inextricabilis atrum
 Noctis iter, cliuusq; nigro sinuatus inani,
 Semitaq; assiduis latè perplexa Meandris
 Angusto se calle secat; neque limite certo
 Porrigitur, nunc plana loci, nunc horrida scrupis
 Extat humus, dubiumq; viæ malè ludit euntem.

Adde solum solidasq; iugo centumplice cautes
 Et vada inaccessa semper squallentia fundo
 A Stygijs digressa vadis, Acheronte refusa.
 Si mihi quot gelido surgunt horrore capilli
 Tot voces linguæq; forent, tot spectra renarrem
 Et formidandos non vnâ morte recessus.
 Quid quodd adhuc tegit vmbra neces, parteq; timoris.
 Abscondit nox ipsa sinu tenebrisq; reliquit.

Quid tibi tunc animi, cum se decliue timentum
 Scalarum nexus, tremulae retinacula dextrae

Structa; magnanimo superares culmina nisu!

Tunc tibi, credo equidem, gelido praecordia pulsa
 Ista; non solito salierunt corda pauore;

Cum prope lapsuro similis, iam iam; ruenti

Sub pedibus casus & fata minacia Achate

Spectares, rebus; magis premerere Patronis.

Quid tibi tunc quid mentis erat, dum nexile pondus

Instabili titubaret humo? facile; ruinae

Sub male securo fluitarent pondere scalae.

Horrueras visis! ibas tamen, inclyta tecum

Iussa ferens Regum; lateri se laetus Achates

Applicuit, sequitur; pari vestigia gressu.

Vix nouus ista Maro, Vix arduus oris apertum

Ingenij torrente cadens, implere valeret

Papinius, Phæbi; nouo comprehenderet haustu!

Iam quid in experto proiecta audacia vulgo

Possit & ad nudos frons obfirmata pauores!

Et consanguinei longa assuetudo timoris.

Non animo non ore metus gens illa fatetur;

Sed similem seruat similis constantia vultum.

Sæpe illis medio mors illatibilis antro

Occurrit, miscet; pari commercia victu

Exitij partita vices! vitam; perosis

Vel leuiter quaesita venit; rudibus; libenter

Pascitur ingenijs, (plebs innutrita periculis

Vsque adeo) nec vana fides: his nam; feruntur.

Communes cum morte dapes, ipsi; ministrant

Fercla metus; tanta est miseris fiducia mortis

Tantus amor noctis, tanta experientia leti!

Adde quod & nostro contendant æmula mundo

Sidera

Sidera moliri vigiles imitantia stellas.
 Sunt illis alij Soles: & Cynthia nostrum
 Suppletura iubar radijs & munere lucis.
 Quippe per assidua vigilata silentia noctis
 Lampade quisq; sua fretus, vel noctibus ipsis
 Bella parat, medijq; diem iubet ire tenebris.
 Fallanè mendaci peccauit palpebra vitro?
 Quid uideo? tantanè animis seruilibus iræ?
 Iura truci cognata Stygi, sancita Draconis
 Lex calamo, toruiq; stylo properata Lycurgi.
 Nusquam illis videas impunè errare sub oris.
 Degeneres fucos, & desidis otia vitæ!
 Stat procul & totis genus hoc excluditur antris.
 Vnaq; Sedulitas illi est peridonea regno.
 Nec sceleri licet esse vagum, Fas excubat æquum.
 Castigatq; dolos vinculis, fontesq; coërcet
 Cæstibus, & Fraudem dirâ vibice flagellat;
 Mercuriæq; ferit malè dedita corda rapinæ.
 Est illis plebeia Themis, strictamq; bipennim
 Tristibus ostentat populis: hinc præsidet vmbris
 Æacus, hinc totis Rhadamantus obambulat antris.
 Imperia edicens, dextrâ torquensq; flagellum.
 Ipsa suis etiam Respublica concolor vmbris
 Legiferosq; Numas dat & acres ore Solones!
 Obtuso gens digna solo, quam semper inertes
 Circumeunt nebulae densi & caligo profundi.
 Tu quoque pande noui varia argumenta pericli
 Et casus euolue tuos fidissime Achatum.
 Nèu dubita, doctis inerit noua gratia diâis:
 Nam sua seruatis iterare pericula dulce est.
 Dicam, inquit, si tantus amor si tanta cupido
 Exilij pèrnosse vices: cæco agmine primùm.

Striââ morte timor, manifestaq; cladis imago
 Inuitis hæfêre oculis; fat funeris inquam est,
 Hos etiam vidisse locos. Proserpina nusquam
 Ditiùs, obscuris aut Dis habitauit in vmbriis.

Tunc mihi (nam memini) Phariæ rediêre tenebræ
 Obscænum redijtq; Chaos, Solymæq; nocentes
 Et quas destituit lux intercisa Mycænas.
 Sæpe meos etiam, me castigasse calores
 Heu memini. quò te ille tuus abstulit error
 Inconsulte necis? nec quid fugiâsuè petâsuè
 Certus habes, nam sola illis mors certa sub oris.

Hic mihi nescio quis, per inhospita lustra vaganti
 (Seu gemus fuit ille loci, fortunaué dispar
 Seu mens icta malis, nec adhuc assueta periclis)
 Acriùs insultans, arcana hæc murmura figit
 Auribus, & nostros violentior increpat ausus.

En miser inquit habes, tantâ quod merce petebas,
 Inspectare licet cupidæ caua viscera Bochnæ
 Atq; oculos partes nunc has nunc mittere in illas:
 Vtere iam tandem felicibus vtere visis
 Fortunæ faber ipse tuæ. quæ monstra sagaci
 Fingebas animo præsentibus inspicere fatis.

Quid trepidas præ teq; nigræ fers tædia noctis?
 Sera nimis consulta paras iam rebus in arctis
 Infelix! tunc tempus erat, cum linea membris
 Tegmina, fatales tunicas, & stamina mortis
 Aptares alacer, teque intra hæc vincula sponte
 Conijceres miserande virum. Quid si obrutus altâ
 Mole cadas, tenebris expiraturus in istis?
 Heu quales quanti q; animâ morentur in vnâ
 Quantaq; Theologi fieres iactura Senatûs!
 Gratia quos de te gemitus, quas ore querelas

Quæ lamenta daret ! quantis lugeret Aquinas
Vocibus, amissum rostris cætuq; Sodalem!

Taliter ignotæ correptus imagine vocis
Omnibus obstupui nervis. viuumq; cadauer
Dirigui, tunc genûa labant, tunc ingruit horror
Penè muti glaciante iecur ; sed cura Patroni
Acriùs vrgebat. saltem tam nobile (dixi)
Depositum seruate Dij. Quis singula fando
Eliciat specubus? lucem aut sermonibus addat?

Adde etiam (quid namq; metus non fingeret ingēs)
Haud semel ex omni feralis bubo cauerna
Auditus mihi triste queri, fatumq; vocare
Præfago clangore meum. nec cuncta relatu
Persequar, aut longis tenebras conatibus æquem
Quas melius latuisse velim. Neq; lætior illo
Patronum fortuna manet, quin omnia & ipse
Tuta timet (si tutum aliquid sit sedibus illis
Vestibuloq; Orci) tum sic scitatur Achatem.
Non procul hinc ripam Cocyti, & regna tremendis
Interfusa vadis, auidi Cymbamq; Charontis,
Et littus crudele, Pater, manesq; sepultos
Inquit abesse reor ; graue cominus æstuat aër
Sordidus, & tristes veniunt è Margine voces,
Cerbereusq; meas redit en latratus ad aures!

Ergo erat in fatis Bochnam quoque visere nostris?
Et propè finitimas obscuri mortibus Orci
Ire redire vias? quò me malè prouidus egit
Impetus ! heu quantis exerceor vndiq; monstis.
Atq; vtinam tristi saltem elu&atus arenâ
Hæc mea Sarmaticis narrare pericula possem
Regibus, & nostros longo ordine pandere casus.
At nihil ô Superi querimur, fors ista locorum

Hæc mercède placet, dulce est meminisse malorum
 Exhaustiq; iuuant, tanto pro Rege timores.

Est aliquid vidisse Stygem, diuersaq; nostro
 Regna adijisse die, palpasseq; limen Auerni
 Herõum imperijs nos hæc in fata vocantùm.
 Mox ego non humilis Procerum volitabo per ora
 Fabula, materies vatum, Regumq; voluptas,
 Et nouus Æneas circumferar ore polono.

Sed quid ego hæc? citi⁹ pelagi numerauerò cõchas
 Æthereosq; ignes: prius addam Pelion Ossæ
 Quàm tibi tantarum cumulos euoluero rerum
 (Ah quarum pars nulla fui) Placet attamen istud
 Auspicijs sudasse tuis, vt cætera desint.

At votis, parere tuis, mihi maxima merces
 Lipsiciacæ lux clara Domûs, generisq; vetustæ
 Fortunate Nepos! si quid mea carmina possunt:
 Et ni sacra tui temnis præfagia vatis.
 Yam Solæ gentile decus, tibi calcat, Honoris
 Et solidum præmunit iter. Vos deinde Sagittæ
 Illustrem signate locum. Sit meta senatus.

Virtuti Comes hæret Honor, meliusq; renidet
 Gloria, quàm facili permixta modestia vultu
 Temperat & medijs pietas enata sub aris.
 Hæc quæ Lipsiciadùm veniens è sanguine virtus
 Germani post fata micat, tristiq; parentat
 Lugubris officio, desolatumq; Tiaræ
 Lumen, & orbatam tanto flet Præfule Gnesnam
 Qualis erit cùm Gnesniacis caput altius aris
 Exeret, & meritis Lechicum latè in duet Orbem.

Ætheris, & Cancris posito clementior æstu
 Illicet obliquo feriebat lumine terras.

Cum solito minor umbra cadit; visusq; repente
 Præcipitasse dies, & celsa per atria vesper
 Accendisse faces, opera imperfecta colonis
 Eripiens, fessosq; iubens dimittere tauros.

Lætior edomito solis feruore Nouember
 Furtiuos meditatatur equos, seseq; futuris
 Sustentat spolijs audax, certamq; minatur
 Arboribus folijsq; necem: quam tristior illi
 Inspirabat Hyems. Scythici quæ cardine cali
 Æolios inter Proceres, interq; minaces
 Nimborum cuneos, circumstantesq; procellas
 Iam pertæsa moræ stratis effulta iacebat
 Deformes incompta genas, centena capaci
 Damna animo complexa gerit, super æquore multa
 Multa super Lechico voluens dispendia mundo.

Qualis vbi Lybicos bacchata læna per agros,
 Repperit incautos, humili sub valle, iuuenços
 Mollia sollicito tondentes gramina morsu;
 Iam sicco fouet ore famem; iam proxima prædæ
 Imminet, & longam medijs in faucibus iram
 Exagitat largo se prolutura cruore.

Talis Hyperboreas inter nutrita pruinas
 Sæuit hyems, Eurosq; dolo, Zephyrosq; Notosq;
 Instruit, Arctoiq; domum subit arte Boötæ
 Ardua terribili vestigans culmina visu.
 Inde gelu, succincta toros, ita fatur ab alto.

Expectata meis aduentant tempora votis
 Hiberni proceres. Gelidi mihi copia cæli
 Sorte datur, gradior spolijs opulenta superbis.
 Æstatem domui, Cerealia Serta scelesto

Detraxi capiti, Lechico malè pulsa Trionè
 Illa quidem calido Lybies in puluere currum
 Nunc ciet. ast multum primâ de fronte remisit
 Iunius, Augustus, September, Iulius, & Ver
 Pomifer Autumnus, viridis quoque gloria Maij
 Exulat extremæ trans vasta silentia Thules.
 Quare agite ò Vestræ fidissima pectora Brumæ:
 Candida per Lechicos tentoria figite campos
 Et latè niueis operite tapetibus agros.
 Tum prior adstantem sic est affata Boream:
 O quem te memorem mea nate potentia, magnis
 Nunc opus est animis, vel quâ iactare solebas
 Te uirtute palam: nunc arma fidemq; manumq;
 Explorabo tuam, tanti tibi testis honoris
 Ipsa adero, tecum siquidem surgitq; caditq;
 Imperij fortuna mei: nunc exere quondam
 Illicibus fatale caput, nunc elice vires
 Quæis prius Ausonias latè populatus es Alpes
 O mihi Marmaricis exercite Syrtibus. Aude
 Me spectante nefas. Liceatné requirere, differ;
 Cuncta tibi fas esse puta. Quis namq; moretur
 Te pudor, aut Thuscis stipata securibus istud
 Iura vetant? quantoluctantur in æthera nisu
 Intacti capita alta iugi? vel quanta superbis
 Indulgent Pangæa comis, audentq; propinquos
 Affectare Polos, & verrere frondibus astra.
 Hæcné feram? nostri sed iam sancita fatebor
 Pectoris & tacito meditato corde tumult?
 Pando dolos fraudesq; tibi, quas accipe. Bellum
 Arboreâ cum gente meus mihi suadet Orion,
 Suadet & alta quies, hoc Thracica frigora poscunt
 Hoc gelidi situs ipse loci conclamat, & ipsa

Barbarici Cynofura Poli, vult condere. Bellum
Herbosâ cum gente gero, quis namq; Deorum
Te prohibet? nec enim immeritas flammamur in iras.

Iam vicina suas spōdēt tibi Dyndima vires,
Et procul audaces qui despicit arduus amnes
Hæmus, ad ingentis contermina prælia belli
Quinquaginta animas sicco quas asper hia tu
Nutricerat Boreas, nosterq; refecerat Euris
Promittit, totidemq; equitum iubet ire Cateruas
Impiger & densis implet legionibus agros.
Nimbisonas acies delectaq; corpora pugne
Cynthus agit, sociatq; manus, centumq; niuosis
Othrys & Ossa iugis & iusta Ceraunia mittunt
Innumeras ad bella manus, clamore Cytheron
Erigitur, gemit icta graui sub pondere tellus:
Sylvarum pauet omne pecus, volucresq; feræq;
Ingenti cecidère metu, stupet ilicet ingens
Et refluxis pauet Hebrus aquis, glacianteque passima
Stagna metu tenues sese collegit in amnes.

Non contemnendas etiam, tibi Pelion iras
Iungit & inuisum socios hortatur in hostem!
Heu quantæ fluitant acies! & quantus equorum
Hinnitus, vacuas cæli se tollit in auras!

Quantus aquis terrisq; timor, prô quanta Notorū
Tempestatas insternit agros! quantusq; frementum
Nimbus inundat humū, nec habent mea gaudia finē.

Spero nouis comites rebus non defore. Quanquā
Quis velit indignastantis mucronibus iras
Dignari, molliq; famem consumere in herba?
Prorsus inexpertum nihil hîc mihi linquere mens est
Inta&umq; nihil. Faciam grauiore Falerna
Afflari vincta Noto, nix mollè tumentes

Multiplici comitata manu grassetur in herbas,
 Lucorum senium, Pæstana rosaria, sylvarum,
 Et picturatae detonsa tapetia terræ
 Grandine Pleiadumq; minis concussa fatiscant.
 Vos Euri gelidas inuadite Strymonis undas
 Et stagnis arcete grues, porrectaq; late
 Arua per, & ripas compescite cornua Nili:
 Et nobis sciat esse manus, irasq; decusq;
 Imperij, fluuiosq; meâ ditione teneri
 Sentiat, ac tumidos discat componere fastus,
 Et fata stagnanti non irriget amplius ore
 Finitimis spatiat us agris. satis vsque vaganti
 Permissum, vitreo posthac sub marmore degat.
 Vos quoque præterijisse nefas mea gloria Cauca
 Sunt vobis in bella manus virtusq; per omnes
 Explorata vices, animiq; ad prælia nati
 Grande tument, viridesq; suo stant robore vires,
 Audentesq; animi. neque vos virtutis egetis
 Emeriti mea cura Noti: vos cærulea Ponti
 Atq; catenatae poscunt sibi marmora lymphæ.
 Te Borea nemora alta manent, tibi maximus iste
 Cedit honos, validas excindere funditus Ornos
 Et celsas agitare Cedros. Tum Verò minaces
 Armariq; Notos, tempestateq; iubebat
 In noua magnanimas assumere prælia vires.
 Vix ea nimborum Genitrix. mox deinde loquenti
 Dat veniam Boreæ, fuerat cui horrida sandi
 Copia damnatiq; suo cum pondere mores.
 Incipit aëutum iam pridem torua tuentem
 Affari dominam: tetrico cui plurima vultu
 Ruga trucesq; sedent nebulæ, metuendaq; circum
 Nubila stipantur, Per formidabile terris

Bruma tuum nostrumq; caput iuramus. in omnes
 Fatorum fortisq; vices ingentia semper
 Gessimus arma manu terrâq; mariq; potentes.
 Nomen humo Pelagoq; tuum miscere paratis
 Quidlibet audendi nobis est prona potestas:
 Anxia neuè tuam premat expectatio mentem
 Iam nostras pauet vnda manus, vastoq; natantes
 Oceano trepidant nautæ, metuuntq; carinæ.

Nos & Dardanidæ fluæus Aquilone secanti
 Abstulimus cum sole diem vectumq; per æquor
 Æneam Phrygiosq; duces puppisq; magistrum
 Risimus errantes, creptaq; nubis amictu
 Sidera quærentes & littora suspirantes
 Iungentesq; manus, implorantesq; Deorum
 Numina necquidquam sibi proficientia, tandem
 Mersimus æquoreo multum luctata profundo.

Cernis vt ipse etiam Lechiacarum ductor aquarū
 Visula diminui questus sua flumina, pridem
 Attonitas erexit aquas? circumq; minores
 Adstringi fluuios & frigore stagna gelari.
 Destitui latices, subsidere fluminis alueôs
 Miratur, tumidosq; stupet decrescere fluctus.
 Iam quoq; Varta silet vitreo suppressus in antro
 Et quem læta suos Posnania nuper in vsu
 Labentem medij per iter decliue profundi
 Laudauit reliquis multum iæ&antior vndis
 It capitis minor ipse sui! iam iamq; gelato
 Vix resides trahit amne pedes, iam parciore iræ

Primus ego densas inopino turbine sylvas
 Inuadam versasq; suis è sedibus ornos
 Alnosq; & Platanos celsas, numerosaq; fagi
 Brachia sublimetq; cedros & pinea colla

Instabiliq; super fluitantes vertice frondes
 Imperijs frenabo meis . cadet ardua Taxus,
 Orniq; ilicæq; trabes, capitifq; superba
 Fraxinus atq; situ non expugnabile robur
 Quæis potero terrebo modis. Ego teæta ferarum
 Nigrantefq; specus, nec non stabula alta luporum
 Perpetuis vexabo Notis, & callida vulpis
 Antra premam, leporumq; domos, campifq; fugabo
 Hinnuleos capreasq; minax; & mollia sternam
 Agmina damarum, rabidifq; frementia monstros
 Auia Faunorumq; greges, Satyrosq; fugaces
 Centaurosq; truces Syluanorumq; cateruas
 Semideûmq; agitabo pecus, Tygridumq; cruenta
 Hicet hospitia excutiam. maculosaq; lyncis
 Pectora fulmineosq; sues & conscia ceruis
 Lustra manu grauiore premam, subtusq; iacentum
 Rimabor latebras, firmidandosq; leonum
 Disturbabo toros. Ego ruris prædia, susq;
 Deque graui miscebo manu, pomeria denso
 Oppugnabo metu, folijsq; trementibus atras
 Incutiam strages, alucaria deprædabor
 Conuellamq; fauos dulciq; in funere mergam
 Agmen apum & tristi confundam mella ruinæ
 Sollicitas æstatis opes. At ego agmine facto
 Suspensos omni demoliar arbore nidos
 Et super imponam concretum frigore viscum.
 Vos sylvas, hominû sed ego niue corpora stringam
 Et nudas vexabo manus, est algidus oris
 Halitus. & nostris non desunt viuuda buccis
 Flamina nec tenues exili in pectore folles.
 Ingrediens lacerae per hiulca foramina vestis
 Rimosos penetrabo sinus, oculifq; coactas

Eliciam lachrymas, inuita que lumina soluant
In non sponte sua manantes agmine guttas.

Et nobis flans nasus adest, argutaque labra
Hirsutis inimica genis, fatalia barbis
Et quæis cirratum compsit lasciuia crinem.

Efficiam genitrix ut plurima stiria naso
Pendeat & madidis humentia flumina barbis
Præcipitent, trepidi saliantque à frigore dentes.

Et mihi sunt fauces. Nec nos pulmonis egemus
Haud bene defensas Boreali à frigore plantas
Perstringam penitus, nudosque armabor in artus.

Me penes hiberni sit frigoris aura, sit algens
Sidus & infestæ crudis Aquilonibus horæ;
Atque pruinosa mæstissima tædia noctis.

Eure quid in segetes falcem vis mittere nostram;
Te matutini poscit violentia venti

Atque renascens rubicunda cubilia Solis
Ast Aquilo mihi sorte datus, nil iuris in illum
Eurus habet. Vobis oriens famulatur, & Austri
Pars bona, Hyperborei nos inclementia cæli
Concernit: letum tantâ pro laude paciscar.
Est hic est animus magnæque in prælia Vires.
Hanc igitur nostro dirimamus sanguine litem.

Hoc Notus, hoc Eurus, rapidis hoc Africus alis
Cunctaque plebæio tempestas ore fremebat.

Ambitiosa mali, non sic contentio vulgi
Serpit & insanos acquirit eundo tumultus
Seditio, quantum sibi cæca licentia Cauri
Arrogat & socias longè supereminet iras.

Talia iactantes alteraque tela cientes
Inter se cæneos, vultuque manuque diremptos
Intercepit Hyems, indigna bundaque fatur:

Populeis Cedrinisq; comis herbisq; timendi
 Et nimis infelli metuentibus omnia campis;
 Ergo suus decrat certare volentibus hostis
 Pug naces mea cura noti? quò iurgia spectant
 Cognatūq; nefas? quæ tanta cupido duelli
 In sua degeneri conuersos viscera ferro
 Te pepulit, mihi luce magis dilecta iuuentus?
 Huc geminos huc flecte oculos lateq; iacentes
 Contemplare plagas, tumidum quâ grandior æui
 Fert Europa caput, lateq; patentia cælo
 Brachia permiscens humeris infestat Olympum.
 Nonne vides quanto tumuerunt necare ripæ?
 Quantaq; per Lechicos incedat gratia campos
 Alituum quam densa cohors glomeratur, apumque
 Agmina puniceos volitant impunè per agros
 Et dulces æstatis opes rediuiuaq; veris
 Gaudia virginæ prædantur vbiq; cateruæ?
 Non audis hilari quantum se voce Cycada
 Attollit? cæliq; salit per aprica tepentis
 Argutū recreatq; nemus, sequiturq; loquacem
 Pastoris calamum, ludentis more peritos
 Exercens per aprica pedes, interq; choreas
 Excipiens nimios per plurima iurgia soles.
 Adde quod ipsa Ceres capitis secūra superbi
 Fluctuat assiduos inter lætissima culmos
 Flauaq; maturis æstas potiatur aristis!
 Lætior inde seges sæcunda recentibus illinc
 Luxuriant vineta botris, hinc mollè tumentes
 Exhilarat Cynosura agros, hinc humida Lesbos
 Hinc Paphij madet ora Cypri, vinosaq; Crete
 Vitiferisq; tumet felix Aracynthus in vlmis.
 Hæcne feram? spectemq; ? prius me vita relinquat

Floribus inuisam quàm me videatis inultam.

Sic ait, & gelidâ latitantem nube Decembrem

Elicit, ignauam qui tunc pertædia lucem

Traxerat & primam laxarat in otia mentē.

Turbidus aspectu, iam caligantibus ibat

Deterior genibus; nemorumq; per auia fessus

Occiduo stabat iam prorsus inutilis æuo.

Ora situ confecta patent, succinctaq; nimbis

Canities strictoq; procul morosa rigebat

Barba gelu, glacieq; latus fulcitur acutâ;

Torua tamen facies & non adeunda senectus

Examines terrebat agros. fremebunda sed illum

Vt conspexit hyems meritas assurgit in iras;

Tantant stulte tuos agitant obliuia mores?

Duratura diu labes! adeone meorum

Te decorum non tangit honos? vt squallidus vltro

Hirsutis videre comis? quò viuuda bello

Dextra tibi, sabitiq; mea pro laude labores?

Ne sæui nimbofa parens, ne tolle fragores

Neue irâ dignare tuum fera Bruma Decembrem.

Tonsa meam sensere manum Pangæa, Cragusq; &

Carpatij nemora altaiugi, me Pelion ingens

Cynthus & Hæmus & Acrocorinthus & Ostris & Ossa

Dyndimaq; & multos incidua sylua per ānos.

Arboreus mihi cedit apex; mihi mater in herbas

Ius natura dedit. pridem mihi frondea ceruix

Nutat, & attonso famulatur vertice pinus

Et Lybani sublime caput cæsusq; Cytheron

Sternitur, acciduo nec non mihi poplite laurus

Se probat, & solo querceta pauore laborant.

Te sibi Cæsaries & lenta nouacula poscunt?

Indignas tonsore comas geret ipse December?

Talibus erubuit monitis visusq; iacentes
 Erexisse genas, animoque expulsa senectus
 Præcipitem retulisse pedem, meliorque per ora
 Visus ijssle color: virtusque nouusque per annos
 Impetus exultat membris, & fortia librat
 Brachia. ceu iras dominæ rabiemque loquentis
 Induerit! totis aut hauserit ossibus ignem.

Lætior euentu & diæis animosa Decembris
 Exultabat hyems. tunc verò nouissima mensi
 Hæc mandata dabat; geminatis ilicet amplas
 Frigoribus mihi sterne vias, positâque niuofum
 Complanetur iter glacie, crystallina vasto
 Marmora flent pelago, fluuijs fragor occidat omnis
 Et sonus arboribus parcat; saxiisque cadêtes
 Non voluantur aquæ, sileant volucresque feræque
 Cunctaque littoribus maria acclinata quiescant.

! ipsa metu tremulis ac tuta timentibus audax
 Incutiam folijs, quæ iam præsaga ruinæ
 Et ventura mali, iam pridem terret imago.
 Eia præi tua ponè sequar vestigia, vade
 Officij memor ipse tui. Volat ocyus ille (quat
 Per Lechieos fremebundus agros heu quanta propin-
 Populeis iactura comis, quantumque rosetis
 Imminet excidium! non tanta furentibus hædis
 Nubiferas Alpes viridisque cacumia Cyrrhæ
 Hesperixque nemus solidâ niue proterit Auster.
 Nec tantum Pangæa fremunt, cum Iuppiter acri
 Sæuit in arua manu; Siculis neu tantus ab antris
 It fragor; Ausonij non sic furit ira Vêscui;
 Quantus in attonitas inopino turbine sylvas
 Præcipitans capita alta ruit per aperta Decembris
 Et caua per, per iniqua fugax, per & auia fer tur.

Iamque per & violas, per & implorãtia lucem
 Agmina vadit ouans & multã cæde rubentes
 Proterit arcolas, & non popularia florum
 Calce premens armenta ruit. Viridaria terris
 Equat & , in proprio calcata rosaria tabo
 Despicit, it capitis tumidus quacunque Cruoris.
 Se monstrat malè sana sitis, laudumquẽ Cupido.

Aspicias quocunque, iacent pretiosa per agros
 Damna peremptorum graue suspirantia florum.
 Stat situs in campis & desolata Colonis
 Arua iacent? siluere lacus fontesquẽ paludesquẽ -
 Atque catenati crystallina cæcula ponti.

Hinc mæret Narcissus humi, lachrymãtur amomis
 Indereluctantes inhonoro funere. Nardi
 Procumbunt, squallent hederæ sternuntur Acanthi.
 O dulces æstatis opes! ô florea ceruix
 O decus herbosum! iacet omnis copia Floræ
 Totaquẽ purpureis expirat gratia campis
 Non piætæ glomerantur aues, quẽis nobile fandi
 Ius melior natura dedit. Luscinia nusquam
 Flebilis auditur, riuorum garrula nusquam
 Murmura, nec fessis respondet sylua iuuentis.
 Et mea iam longo meruit chelys otia cantu
 Proiectas temerè violasquẽ rosasquẽ Crocosquẽ
 Et crines Hiacynthe tuos, inhumataquẽ florum
 Corpora, perpetui dignabor honore sepulchri.

TROPHÆA
 ET
 LAURVS
 TVRCICÆ.

Quas

Polonia de Osmano Bizanti
 Imperatore Prælio ad Choci-
 mum cōmisso Triumphans

Reportavit VI. Non. Septēb.

Anno Dñi, 1621.

Discite Sarmaticæ non tēnere fulmina dextræ
 Vltricelq; Aquilas, & inexpugnabile bello
 Robur, & obselli pia propugnacula mundi
 Threijcij gens dira Canes. Tentoria vobis

Lechica Sacrilegi promittebatis, habete.
 Hêu ! male partiti Lechiam ; ferroq̄, labantis
 Viscera rimati Patriæ, direptaq̄; penè
 Ausi sacrilegâ iam mente capessere regna.

O Patria ! ô Ciues ! ô desolanda Latinis
 Tempa Sacris, ô busta Patrum, cariq̄; Penates
 O casti pia iura tori ! Prô ! quale subactis
 Imminet excidium terris ; quantamquè pudicis
 Virginibus talamifq̄; luem iam destinat, hostis
 Nil non ausa manus, calidiq̄; licentia ferri !

O Procerum populiq̄; salus ! ô Lechica Ceruix
 O diuûm Cineres. LIBERTATIS QVE Polonæ
 Hand seruile genus ; Formidatumq̄; Tyrannis
 Nomen & Ædonij Mora Sola, fragorq̄; Gradiui.
 Et bellis infracta manus. Quisquamne Deorum
 Sarmatiæ miseratus humum, casuraq̄; latè
 Regna, triumphatas & iam propè Thracibus vrbes
 Aspiciet ? Tuq̄; ante alias Iesseïa virgo
 Orbis & imperij præses Regina Poloni
 Ah quid agis ? quonam illa tui tutela recessit
 Numinis ? ô Lechicæ columen sublime salutis ?
 Indue non dubiam librato fulmine dextram
 Et Byzantini cuneos iaculare Tyranni.

Tu quoque Sarmaticis ingens iubar addite Diuis
 KOSTKA, laboranti Patriæ, tam lenta moraris
 Auxilia ? arcanùmq̄; files ? non fulmina vind
 Non tonitrus, & tela cics ? irataq̄; flectis
 Numina, & auersum placas Orator IESVM.
 Quin semel Arctoâ iaculare è nube, trifulcam
 STANISLAE facem. ruat indignata sub vm as,
 Enceladj Antæiq̄; manus. Lipare ïa turba.
 Digna cui positus cedat Mezentius armis

Contemptor Superûm raptisq; iniurius vmbriis.

Crudeles Animæ, quas Arctica pauit inertis

Vrsa gelu, Boreæq; niues, & cruda seueris

Ira minis. toruîq; Comes vesania Sceptri,

Spretaq; neglecti armavit reuerentia Cæli.

C O S T V L E, Sidereæ puer vnice Matris, auitæ

Si quis adhuc tibi Stirpis amor, generisq; vetustis;

Supremam Patriæ memor amolire ruinam.

Votum immane, audax, odijq; recentibus auctum

Versat Othômanicus furiali in pectore Cæsar.

Et malè pollicitos iactantior inter honores

Osmanus iuuenile fremit, sesequæ futuris

Regnorum spolijs audax hortatur; & ausis

Præfurit, & nostris violentior imminet aruis.

Audimur. Superi læuâ de parte Sereni

Selliferæ tonat aula domûs, & amica rubenti

Sidera dissiliunt rimâ! Patuère micantes

Æthereum per inane acies, curruq; faucesq;

Armaq; sidereis interlucentia parmis.

O hominum, regniq; salus! ô arca repositi

Fæderis, optatæ tranquilla silentia Pacis

Conficis, & Daciæ cupidis, vehis otia terris;

Componisq; manus, calidiq; tonitrua Martis.

Audiat Osmani tumidis exterritus ausis

Orbis, & Ausoniæ septena cacumina Romæ

Exsultent! Latijs fatalia legibus arma

Et belli cecidère minæ. Scythici ille tremendus

Oceani terræq; Pauor, nunc fabula mundi

Ridentisq; iocus populi, sua cogit inultus

Signa retrò, patriasq; dolet pallefcere Lunas.

Ludibrium deformæ Deæ; subitâq; Gelonûm

Cæde cruentatis excedere iussus arenis,

Tempora præuelans taxo, piger abstinet armis
 Non iterum Lechicos ta&urus acinace Fasces,
 Pugnacemq; Aquilam, Libertatisq; tremendum
 Numen, & obstrictos animis cælestibus enses.

Pax bona, vittatis operetur lætior aris
 Plenaq; votiuis caleant altaria donis.
 Instaurant teretes thyasos, festiuaq; laudum
 Otia Vistuleæ peragant ex ordine Nymphæ.
 Vos Patriæ Patrem, Seruatorumq; suorum
 Dicitè SISMVNDVM. VLADISLAIQVE recline
 Fulmen adoratis hilares innectite fertis
 Herculis in morem, & grandem properate corollam.

Nos Scythiæ rupes, collectaq; carmine saxa
 Musæam passura manum ducemus adusq; -
 Inuidiam vatis Rhodopæia saxa trahentis.

Hic memori Cautes æternaq; marmora vates
 Inscribam SISMVNDE notâ, Scalpère superbum
 Proterere Osmannum victor, Scythiciq; refusam
 Diluuiem prohibere maris, sepirequæ terras
 Nomine, præcinctumquæ truci formidine mundum,
 Obsidione Lechûm vindex absoluere, & acres
 Excusare metus, detrudere finibus hostem.

Scalpêris Pario Rex fortunate labore
 Pallentesquæ sequi Lunas atque horrida Thracum
 Cæpta remoliri. Spolijs prò qualibus orbem
 Induis! ac tantum Soboli maiora relinquis!

Ipsa tibi vacuum ferri Clementia pectus
 Infontes hederas, intactaquæ cædibus arma
 Temperat; & Mauors animos inspirat, & iras
 Vincendiq; vices, ductosq; ex hoste triûphos.

Quis nou? Eumæidû vetitis furor obstrepit armis?
 Quid studijs tam grande paras funelle? nec vsquæ

Vndarum terræquæ Satur! Iuuat altius ensem
 Stringere, & inuisi protendere nominis vmbra,
 Ac latè vacuos inuadere milite Campos!
 Continuare iuuat scelus & periuria, Cæsar?
 Ne totis me crede miser nimiumq; secundis
 Pone modum. nec frena animo permitte calenti
 Inconsulte furor. Campo scis semper vt anceps
 Fatorum, Bellona volat. nec semper eodem
 Irrequieta situ. dubij cadit alea Martis,
 Nunc tibi nunc alijs lauros inclinat ouantes.

Mobilis ambiguo rapitur victoria curru
 Quam tumidis vehit Aura Notis. quibus insidet atrox
 Ambitus & stricti superis absentibus enses,
 Et legum calcata fides. Mauortia raro
 It sceleri fortuna Comes. male turgida, stare
 Castra negant; quæ Belligeri non sancit Honesti.
 Candor, & innocui metantur iura Gradiuis,
 Sed scelus, & vetitis comitata securibus Ira,
 Et clades populorum, & sæua tyrannidis arma.
 Regnorumq; fames, auerso sole, tetendit.

I tamen, & memores cognatæ stragis aceruos
 Moldauicâ molire pyrâ. ruat Africa, & omnis
 Vnâ Asiæ Libyæq; cadat. Commune sepulchri
 lus, Dacicus permittet ager. non grandior vllâ
 De nece, Sarmaticis consurgeret ara trophæis
 Egressura procul tumidæ miracula Memphis.

Respirent Lechico pendentia Regna sub ictu,
 Et malè vicinis obfessa Pauoribus, altum
 Attollant Delubra caput. Date debita iustis
 Thura focis. Cadat inferis noua victima sacris
 Infelix Caracas. promissaq; soluat Erynni.

Mæret adhuc positâq; minor Ceruice Tyrannus

Quæ

Questibus immeritas crudelibus increpat auras
 Et mento castigat humum: pacemq; redemptam
 Funeribus pepigisse dolet. Seroq; Deorum,
 Fortunæq; memor: veteris iam parcior iræ
 Frena animis permissa gemit, campumq; retexens
 Lechiadis, migrat Dacicis inglorius aruis
 Pene metu glacjante Tyram, qui sepè ruinis
 Obsitus Ædonijs interceptusq; Gelonum
 Mortibus, & iaculis densoq; cadauere, prisca
 In mare dedidicit Calles. Scit Dacicus agger
 Barbaricâ de strage tumens. Scit Bosphorus audax
 Et Libyes Asiæq; neces, & busta iacentis
 Threijciæ, ignotiq; Dahum sine nomine Manes.

Hic Arabum confixa cohors; hic belliger Æmon
 Squallet inops tumuli: piæis hic Concanus armis
 Infeream placat Nemesis, tantumq; Polonis
 Miratur licuisse Aquilis! hic Turcia mæret;
 Hic consanguineis expirat Achaja Campis,
 Et fera Bizanti pubes, effusaq; Baëtris
 Agmina, collisis in mutua prælia fatis
 Perpetuâ sub nocte fremunt. hic sæua Propontis
 Cæsaq; captiuis Aurora rubescit in astris
 Picta genas tabo, & fumantem è strage capillum.

Hic equitum Peditumq; manus, nimbiq; Gelonum
 Sanguineo maduere imbri. Dolopum inde sepulchra
 Hinc Asiæ populi, pugnacis & vngula Medi
 Et Parthi profugusq; Scythes agilifq; Sicamber
 Triste fatiscenti, (Campo censore) pudendum
 Barbariæ struxere rogum. Procul audiat Orbis
 Vitimus; Americi nec non Cunabula norint
 Solis. Io Superi! Bene nati ad Bella Poloni
 Fregimus Ædoniæ Mareotica Cornua Lunæ.

Fregimus, & gladijs pharetratum sepsimus Istrum,
 Terruimusq; Tyram, Daciciq; noualia campi,
 Imbuimus riguâ cæforum clade Gelonum,
 Laurigeras mirante Daco referentia messes!

Quidquid id est, me vate, nouis turgentia culmis
 Iugera, Moldauici quoties Seges induct agri
 Belligero concepta solo, maturaq; sulcis;
 Purpureis toties Victoria surget aristis
 Hostili de cæde rubens. Florete Poloni
 Hæcenus, en Daciæ victore (fauentibus astris)
 Vester Honos adoleuit agro. Cui Lauriger Hæmus,
 Et messes Arabum, Pharij;q; superbia Campi
 Cedat, & Eöi felix opulentiã prati.

Hæc illa est crudelis humus: hoc Thracibus illud
 Et Scythiæ fatale Solum! non iustior vsquam
 Indulsit magis ira sibi. Non amplior vllis
 Tam bene Lechiadûm respondit fama theatris;
 Mec melius poterat Dacico reuirescere campo
 Illa IAGELLONII regalis adorea Fascis.
 Sed quid ego hæc? maiore tubâ quæ detonet Orbis
 Et vatum ventura fides. Quicunq; Lechei
 ARMA VIRVMQVE canent pleæro maiore Gradiui.

B. S T A N I S L A V S
K O S T K A

E Societate IESV.

Sub Tempus Belli Turcici ad
Chocimum, supplex pro Po-
lonia, conspicitur in aëre.

*Versus Orientem rhedâ inuectus cum
Puero IESV & Virgine MATRE. Su-
premam Patriæ periclitantis cla-
dē auertente. 10. Octobr:*

A. Dñi. 1621.

CARMEN IUVENILE

Ad Papinij Statij imitationem

Postquã Threijcias crebrefcere KOSTRA cohortes
Viderat; ingemuit Lechias conuersus ad oras
Altricemq; domũ, & patrios reminiscitur ignes
Purpureum tristi turbatus pectore, vultum.

Non crines, nonserta loco, dextramq; reliquit
Robur, & è castis ceciderunt Lilia palmis

Ergo vt erat lacrymis humili & ceruice reclinis
Ante DEVM (tunc fortè locum secretus habebat)
Constitit, haud vnquam facie conspectus in illã.

Nec causã latuère DEVM; supplexq; profatur.

Excisione tuam Diuũm Pater optime, gentem
Delendam statuis? nec te lacrymabilis vsquẽ
Imperij fortuna mouet. Si stripe reuelli

Ex imã placeat Lechiam, populumq; potentem
Barbaricã cecidisse manu, miseroq; perisse

Funere sublimes animas Tibi maxime Regum
Æternã stat mente ratum, stat pectore fixum?

Quid restat nisi cuneta nouo confundere luctu
Et caro super orbe queri. Placidissime Diuũm

Si qua sedet tibi cura Lechi; fuit aut tibi quidquam
Dulce mei. ne perge meos excindere Ciues

Ne perge, & gladijs Lechicos vastare penates.

Scilicet è cunetis ego neglectissima Natis
Progenies, ego nempe, mihi, qui dulce ferenti

Pondus eras. miseresce precor. cur ora reducis?
Nec te gentis (ait) nec te telluris amatae

Dilectiq; laris miseret, Cinerumq; meorum?
Hoc sibi Sarmatici de te meruere triones

Virtutis natale solum? nec plura. quicuit
Numine sollicitas interpellante querelas.

Haud tulit astripotens. flexo sed poplite nixum
Sternentemq; manus; tranquillus ad oscula tollit

Inq; vicem placida orsa refert, ac pectora mulcet:

Pone metum laudanda rogas, nēu digna negari.

Nam cui tanta quies irarū, aut sanguinis vsus

Parcior humani? Videt axis, & ista per æuum

Mecum æterna domus; quoties iam torta reponam

Tela facesq; manu. Sed tu super orbe moueri

Parce tuo. non hoc statui subtempore rebus

Occasum Lechicis. Veniet vitiosior olim

Progenies, peior proavis, gens dira nepotum.

Et nunc imperium Lechiæ te supplice stabit.

Auerto excidium; dextræ fulmenq; reclino,

Questibus atque tuis iustum compono colorem

STANISLAE, manet Victoria fixa POLONOS.

Ergo alacer trepidas dux erigit ipse cohortes

Bellorum iustis commotus in arma querelis

CHODKIEVICZ. Ite ô Socij, quacūq; voluptas

Cædis inexhaustæ. Superisq; volentibus oro

Sufficite. Impositos patriæ Ceruicibus enses

Inuictâ prohibete manu. Pro legibus arma,

Et pulchrâ letum pro Libertate pacisci

Iu uerit impuidos. Dulce est cecidisse, merenti

Pro patriâ. Insignes animæ, venit uictor in hostes

Ecce dies. Quisquis patriam carosq; penates

Qui sobolem ac thalamos, desertaq; pignora querit

Ense petat, medio posuit DEVS omnia Campo.

Lux facūda operū, pulchroq; accōmoda Marti

Panditur arbitrio Superum. vocat obuia virtus

Et poscit Fortuna manus. Sit Vincere pulchrum

Teste die. Mecum clamore & puluere aperto

Ite palam Socij, belli iustissima si quid

Causa potest, Diuūmq; fauor, placataq; fletu

Numina, laurigeros referemus ab hoste triumphos.

Thre-

Threycijs aucti spolijs, insumite robur
 Nudaq; pro caris opponite pectora muris.
 Felix qui tantâ lucem mercede relinquet.
 Fortè serenari quâ stat via lactea caeli,
 Terrarum pelagiq; potens Regina, Poloni
 Arma, virosq; animo Voluens, miserata Gradiui
 Quid faceret virgo. Stabat numerosior illinc
 Bellus, at inde Lechus, patrijs metuendus in armis.
 Ambiguum fortuna diu notabat in orbem.
 Illinc Threycijs operiri millibus agros,
 Hos prodire iugis, illos è vallibus imis
 Crescere, miratur lunas, totumq; sub armis
 Viderat Ædonijs propè collucere Chocimum.
 Quocunq; aspicias nihil est nisi bellicus horroꝛ
 Fixaq; Moldauicis latè tentoria campis.
 Hic virgo, peritura pio cui Lechia cordi
 Quid faceret? duci niueos ad frena iugales
 Sarmatico mandat Iuveni. Secat ocyus omnes
 Ille moras, Solisq; vagos sine pondere currus
 Corripit, ac tenero tondentes sidera morsu
 Repperit alipedes, sacris frangitq; lupatis
 Stellato temone sedens. Tum verò flagello
 Urget equos, magnamq; vehit per nubila Matrem.
 Donec anhelanti cursu præuectus equorum
 Ardua terrarum, du&a&sq; sub æthera moles;
 Rubra renascentis tetigit Cunabula Solis
 Paruus vbi steterat Lechicis exercitus Alis
 Hæc quâ se tollunt celsi conuexa Chocimi.
 Atque vbi cæsum cumulos, passimq; iacentes
 Lechiadas Virgo, curru conspexit ab alto
 Indoluit visu? placidâ sic voce locuta.
 Bella etiam in Lechiam Regum fortissime, bella
 V
 Ipse

Ipse paras? ferroq; meos abolere Polonos?
 Nec te damna mouent, nec desacrata parenti
 Ara tuæ? Vel si qua tuo de nomine templa
 Nomen habent, miseresce mei & miseresce meorum.
 Quæ tandem inuidia est? belli descecte tumultum
 Irarumq; minas. Mene ô placidissime Regum
 Me bello certare iubes? scis, semper vt arces
 Sarmatiæ, diuine Puer, Lechea; semper
 Sceptra, viris opibusq; iuuen. Quid deniq; Nate
 Quid Lechiæ Regina vocor? latèque per Vrbes
 Dicor Hyberborei gentem defendere cæli?
 Si nequeam auxilio rebus prodesse supremis?

Trans Boream Thraca; feros, captiua meorum
 Colla Polonorum I E S V spectabis inultus?

Non tulit indignas caræ Genitricis I E S V
 Sic fatus, lacrymas. Ne Mater corde laptemos
 Concipe quæso metus. Facilis mutare potestas
 Cuncta datur, cum iam Danicis sub manibus ambæ
 Constiterint Acies, adero, & tua castra iuuabo.
 Tunc me sanguineo latè deferuere cælo
 Inter vtraq; acies, haud sic deiecta videbis,
 Nec locus est dubijs. Graue & immutabile sanctis

Pondus inest verbis, & vocem fata sequuntur.
 Sic nemesi placitum. sic Dî voluistis, inani
 Spes tumidæ crepuere Noto. Malè cuncta ministrat
 Impetus. Et sæuos positâ ceruice Tyrannos
 Immodicis ridet permittere Carbasa votis
 Numen, & infautis aperit successibus omen.

P O E M A

De Philosophici

Curriculi

TRIENNIO.

In gratiam Karnkouiani So-
cietatis I E S V Collegij:

*Cum ad ipsas Philosophiæ metas
constitisset.*

Anno Dñi, 1637.

E Domitos pelagi fluctus, collectaq; portu
Carbasa, iactatamq; truci super æquore classem
Et dulces operû Socios, & fessa Trienni
Brachia remigio, fortunatumq; carinæ
Pando ducem; paruamq; suo cum Præside puppim

Mæoniâ proferre tubâ calor incidit, Omnes
 Hic audete Deæ: Cyrrhæaque stagna secutæ
 Ad mea non humiles impellite carmina riuos
 Nam mihi non solito vatium de more canendum est.

Dum remos & vela paro; Tu maxime vatium
 Zachariâ de stirpe puer, mihi flebile dulci
 Annue vagitu, nec enim cunabula pulso
 Aduena, longiquo, sed fessus ab æquore nautes.

Quartus anhelantes & Sexcentesimus egit
 Annus equos, iuxtaq; leuem trigesima curram
 Æstas vberibus circumfundebat aristis;
 Cùm celer æstiuo redeuntia frena Leoni
 Iulius attraxit, vastatoremq; profundi
 Ætheris, & summos poscentem cardinis orbes
 Altius ire vetat, gressumq; cœrcet & ignes

Ductoris tulit ille minas, sparsaq; verendâ
 Composuit ceruice iubas, hilariq; monentem
 Fronte subit, nullo dignatus murmure cælum.
 It visu tenuis, toruq; modestior oris
 Lucis eget: primoq; iubæ flauentis honore
 Iam minor, & multum de maiestate remittens
 Rex tamēn, emeritas alijs permittit habenas;
 Alternosq; sibi nil arrogat inter honores
 Magnanimus: Mensiq; locum dat sponte sequenti
 Infert se medium viridi formosus in æuo
 Augustus; præeunt segetes, præit aspera stellis
 Virgo, lacertosa curram cingere cohortes.
 Æstiuæ comitantur opes: opulentaq; culmis
 Stat medio temone Ceres. it gloria Campi
 Dilectumq; latus Cerealia turba coronant.

Non procul à Lechici September cardine cæli
 Præcipientes urgebat equos, fluctuq; rotarum

Vicinos terrebat agros, equitesq; Poloni
Sanguinis, à patrijs reuocabat barbarus aruis;
Nec spatium tenuemq; moram puerilibus ausis.
Indulget, teneros nimium crudelis in annos.

Atque ea September, necdum tamen omnis in vno
Turba loco, varijs cali nam partibus illam
Annus, egregias discreuerat ordo per vrbes.

Prima nouis Comites rebus, dedit inclyta Regum
Vrbs, veteris memor vsq; Craci; iuxtaque secunda
Non humilem pelago socium, proræq; Magistrum.
Proxima Karnkouias Posnania misit Athenas,
Vrbs animis opibusq; potens, nuperq; secundis
Auspicijs habitata mihi; quam grandè loquentum
Agmina commemorant, multoq; sonantia clamant
Tecta Deo, Senioq; sacer commendat Aquinas!
Hunc annis meritifq; grauem, mentifq; profundum.
Attoniti stupuere Patres; cathedræq;, docentumq; -
Ardua doctiloquis fremuerunt pulpita rixis.

Nec mindis egregias numerosa Wolhinia vires.
Ire iubet: regio studijs exercita belli
Pugnaces fortita animas, non indiga iusti
Gens hominum, quâ nec Superum studiosior ulla
Celsæ Dijs delubra struit, nec legibus vlla
Est addicta magis: pulchroq; accommoda Marti.
Diues auis Cerisq; Ducum, semperq; recent;
Cælituum pietate frequens. Cultissima regni
Portio, si qua tuis prætendit nubila liquor
Ingenijs, odiumq; tuo funestus honori
Conciliat, faciemq; soli declinat & odit
Occidet, ereptiq; tibi reddentur honores.

Non contemnendum felix Luceoria alumnum.
Destinat, & tantæ penitus germana Sorori

Vrbs veteres confessa Duces Ostrogia, morum
Præstantem largumq; animæ superaddit Ephebum.

Interea, reliquum, metæ vicina iuuentus
Festinat iter. donec maturior illam
Iussit ab emeritis æstas discedere castris.
Ibat Apollineis defuncta laboribus, altam
Impletura ratem legio, quam Pallas adusq;
Vistuleas comitatur aquas, & triste secuti
Proxima Palladij ducunt ad littora cætus.

Nec mora cum raucus subitâ de puppe Magister
Dissipat amplexus, & pectora fida reuellit
Nec longum carâ finit in ceruice morari.
Iamque patent lacrymæ, manant humerique genæq;
Triste salutantùm, dant verba nouissima, rursus
Multa locuturi. Patrum decliuè xuentùm
Hæret amica manus, fluitantia carbasa visu
Dulce sequi, crebrisq; cient singultibus Euros
Et Sendomirio classem, de monte salutant.

Atq; aliquis Latix cui summa potentia linguæ
Sollicitas affatur aquas, vndosaq; placat
Numina. securosq; viæ commendat Ephebos:
Grande tuo rarumq; damus Neptune profundo
Depositum, insignes animas, floremq; iuuentæ
Præcipuum, dubijs committimus illicet undis
Duc precor & reflui sistas, in littore Prosnæ.

Eheu quot fragili ligno complexa timores
Vndarum per plana ruis malè tuta Phaselus!
Ite precor Superis: ventisq; volentibus, ite
Et super impositas pelago conscendite classes.
Vos quoque non humilis Lechicarum præses aquarū
Vistula, perpetuis actos erroribus, inter
Spemq; metamq; latus serientis vtrinque procellæ
Ducit,

Ducit, & ingentes oculis non inuidet vrbes.
 Heu quorum pars nulla fuit iuuat addere vota;
 Ite precor superis ventisq; volentibus ite
 Et superimpositas pelago conscendite classes.

Vltima sed postquam longum super æquor ituros
 Lux monuit non ora metus, non hispida frontem
 Nubila degeneri texere doloris amictu.
 Exultant animis: & fida per ægmina sermo
 Vnus, adesse diem, dilataq; serò redire
 Gaudia, certatur studijs festinaq; virtus
 Erigitur: Sic nota truces ad classica belli
 Attolluntur equi: sic indignantur eodem
 Cornipedes hære loco dum prælia poscunt
 Hi nntu, calcantq; moras, & fræna recusant.
 Aduentare grauis dum iam tuba nuntiat hostes.

Discurrunt varijsq; metum sermonibus arcent
 Solliciti! pars vnca suæ retinacula proræ;
 Pars laterum tabulas nouat; enunitaq; longis
 V sibus instaurant perituræ robora classis,
 Hi Superos in vela vocant: cælestibus illi
 Indulgent epulis: & supplice conscia questu
 Numina continuant: Magnæq; dicata Parenti
 Limina dignatur lachrymis, dilecta q; vultu
 Saxa terunt, tacitoq; trahit suspiria luctu.

Proceedunt, sua quemque ratis prospectat ab omni
 Littore, dedignata moras: iam prona secundi
 Stant ad vela Noti, placidum iacet æquor, & vndas
 Sternit amica quies. At postquam turbidus aures
 (Officij memor vsq; sui) September acuto
 Admonuit clangore tubæ, tunc mouit ab omni
 Quisque suam statione ratem! Secura iuuentus
 Per medias bacchatur aquas, paribusq; lacertis

Alternò faciles impellunt verberè puppes.
 Innumeraè vacuo miscentur in aëre voces
 Remorumq; fragor premitur clamore: nec vllæ
 Audiri potuêre preces. Sic antra resultant
 Encelado mutante latus, sic colle Quirino
 Et septemgeminis respondet montibus Echo
 Nubilus Ausonias cum fulminat ignibus Alpes
 Iuppiter. Ionij tantus per littora ponti
 Fit sonus, audaci quoties trans alta tumultu
 Thraces eunt, seu bella vehant, seu mercibus amplias
 Possideant ripas. Et iam decrescere tellus
 Visaq; in exiguum tenuari littora punctum.

Præsidis ante alias, insigni remige Puppis
 Hicet ingenti designans Cærulea gyro
 Pergit; & immensi partem sibi vendicat Austr.
 Quid tibi tunc animi Genitor, cum ponè minores
 Prospiceres de puppe rates, dilectaq; circum
 Carbasa lunari, fidumq; operire Magistrum.
 Et meminisse potes Temet pro classibus olim
 Sic orasse tuis pulsasseq; Virginis aras:

Terrarum pelagiq; potens Regina, clientes
 Cui amor est seruare tuos, ne temne vocantùm.
 Diua preces, seu ambiguis, tu sidus in vndis,
 Et dubio Cynosura mari, veleburnea dici
 Tarris amas, aut frænigeris exercitus alis;
 Si licitas acies, si iusta capessimus arma
 Nunc primùm pugiles, si non absentibus ista
 Audemus Superis. Veteres excindere sylvas
 Et famosa suis turbare cubilia monstis
 Mens tulit, incolumes tumidæ, per iniqua Malex-
 Duc socios, felixq; meis occurre triumphis;
 Sic redeam victor, sic hoc mihi numine dextro

Surgat opus, reduces tantùm da flectere classes.

Ingenti bona Virgo, palam donabere prædâ.

Hoc vno comites operum simul ore fremebant.

Tum Pater errantes pelagi per summa triremes

Conuocat, & pulchris edicit cladibus annum.

Stipamur properè. cunctis tunc noscere bellum

Ortus amor. caput ratiùm cessante tumultu:

Fas mihi sit vestrà iuuenes. (quæis integer æui

Sanguis adhuc viridesq; suo stant robore vires)

Seditione frui, quâ vos in mutua linguæ

Prælia, discordes incendere, meq; soletis.

Informes capitum fetus, & dira Lycæis

Luxuriant armenta iugis, possessaq; latè

Iugera, Sacrilegis implent vlulatibus. ipse

Ad fremitus expirat ager. tristissima circum

Murmura, deformeq; latrant immanè cauernæ,

Depastæ regemunt valles, calcataq; marcent

Gramina, percussæq; labant, ad sibila quercus,

Et grauis affatas euertit anhelitus ornos;

Ipsaq; sub rabidis mugitibus antra queruntur.

Nec satis est tenuisse specus, fremituq; verendum.

Incestasse nemus, prò tristia fata! bimembres,

Centauri Logicos volitant impune per agros.

Dedecus hoc ne seram? Sic interfatus, at illis

Iam pridem flagrant animi, concurrere ferro.

Et sylvas operire metu, pigraq; iacentùm

Rimari latebras, irrumpere torua nefastis

Lustra domosq; feris. iam tunc in bella recentes.

Promisère manus! Tantùm noua gloria suadet

Et pugnae semel haustus amor? Pater ipse tumultum

Et coniuratas in aperta pericula mentes.

Laudauit, mediâ iuuenum gauisus in ira.
 Heu quantas vehit vnda neces, quantumq; Chimeris
 Imminet excidium. Video capita alta ferarum
 Degeneres posuisse minas. iam cædis acervos
 Exanimésq; suo video sine nomine truncos;
 Et resides trepidare feras, pallefcere monstra
 Fædaq; non solitis fumare cruoribus antra.

Pergimus æquoreas fuso rumore per vndas.
 Ecce caput, pelagi custos Neptunus ab alto
 Extulit Oceano, timuitque, nec obuia rostris
 Rostra dedit, vitreisq; piger se condidit vndis.
 Non tamen ingenium nautis perit omne, nec vsquã
 Opportuna suo defunt solatia ponto :

Torrida quisq; suo defendimus astra galero, &
 Porphyriã nimios præteximus arbore soles,
 Et structos, cauti procul euitamus Elenchos.
 Aduigilant operi: torquet sitis arida fauces
 Fessaq; sub grauib; laxantur brachia remis.

At non infra læ labat insuperabile mentis
 Robur & egregius, concusso corpore, laudum
 Ardor hebet. Volucris, plano super æquore, cursu
 Veliuolas cunctis placet exercere carinas.

Iamq; ruunt, remosque cient seseque futuris
 Solantur spolijs. pretiosi dulcè renidet
 Spes formosa lucri, promissaq; mente recursant
 Præmia, feruet iter studis, breuis hora perenni
 Immoritur famæ. Reficit noua gloria Patrem,
 Vitaq; sollicitam pertentant gaudia mentem.

Tum reduces, auidæ lectissimus ordo iuuentæ
 Spectat & è summis pendet cupida agmina transis.
 Certauere pares animis. at dispere fato
 Fortunæ lusit grauior geminasq; magistro

Eripuit fors læua Rates, quas visa minacis
 Terruerat caligo maris ne vela retorque
 O multum socias comes orbature carinas.

Sic dum forte rates inopino funere Typhis
 Destituit. Tunc transtra silent, tunc ferre recusat
 Remus aquas, ipsiq; negant crebrescere venti.
 lamq; graues steterant gemitus, & mutua cessit
 Exhaustus per verba dolor. procul æmula tellus
 Respicitur, tetricæq; specus, atq; omnis aperto
 Turba loco: nemora alta patent, damnataq; tristi
 Apparent virgulta solo. tumet arduus altum
 Collis, & audaci luctatur in æthera dorso,
 Celsaq; præcipiti surgunt fastigia cliuo.

Hæret inaccessæ Pons formidabilis arci
 (Non vnâ iuuenum famosus & ille ruinâ)
 Et medio stat Ponte Timor, si vera locutis
 Assentimur auis. Illic deformis oberrat
 Frons Asini, tenuiq; legit vestigia calle.
 Hic & lustra sibi, simul & deformia turpi
 Regna situ, segnis posuit natura, trucesque
 Centauri (gens dira) colunt, tristesque Chimeræ,
 Et virides, rude vulgus, Hydræ, mixtiq; ferarum
 Incedunt per aprica greges, mugire Leones,
 Et balare lupos, hinnire per arua iuencos,
 Et consanguineos Hircis concurrere Cervos,
 Fama refert. Ibi Lerna nocens, ibi densa luporum
 Agmina communi Tigribus stabulantur in antro
 Consortes nemorum. Tacitis huc passibus acti
 Deueniunt animosa cohors, prædamq; iacentem
 Circumeunt iaculis, nec adhuc infecta tenêtes
 Arma silent, densâq; procul statione coronant.
 Prodigiale nemus. Stimulos Pater auget & iras,

Adspex

Adspersitq; sitim gladijs, nec euntibus, obstat.

Ite palam Socij : Superisq; fauentibus,, oro
 Sufficite, ostendit sese quacunque voluptas
 Cladis inexhaustæ: trepidos venit vltor in hostes
 Ecce dies. Efferte nouas in prælia vires
 Neu simulate metus. Paucas victoria poscit
 Ista manus. & bella geri virtute docemur
 Non numero. Needum ista Pater, sic fatus, at illis
 Iam resides fregere moras, subit vnica pulsus
 Ira comes, dirumq; breui potura cruorem
 Subter anhelat humus. Furit irreuocabilis altæ
 Cædis amor, laudumq; fames. Sic fulmina cælo
 Rupta cadunt, mediâ quoties in nube rubentem
 Armavit Deus ipse manum. Sternuntq; trahuntq;
 Continuantq; auidas non vnâ morte Chimeras.

Irrumpuntq; toros, & fata cubantibus, intrant
 Lustra feris, orbantq; specus, habitataque monstria
 Auia, semiferos partus, stirpemque nefandam
 Et monstrosa graui rimantur pignora ferro!
 Dat magnam breuis-hora necem. Non ocyus altas
 Præcipitat, Iouis ira, cedios, cum fauus aperta
 Æolus arce furit. Citius nec tecta fatiscunt
 Dum nocturna suas geminât incendia vires.

Nec satis est rabidi domuisse minantia monstria
 Colla semel, durant! & vix permille, cruentas
 Vulnèra, singultant animas! Tacet omnis aperto
 Turba solo, maculantq; diem stagnantia tabo
 Gramina, & indecores incessant aëra Manes.

Ipse ego (nam memini) iustas flammatus in iras
 Quinquaginta animas, non illaudata Magistro
 Funera, fulmineo tremefeci concitus ictu.

Illà capax æui, pridemq; oblita iuuentæ

Bellua, canitie tandem deformis in ipsâ
Occidit, haud illam retrò demissa vetustas
Eripuit leto, nec inertior obstitit ætas.

Et nunc illa quidem campis exspirat & hastam
Mordet adhuc, pullosq; suâ de sede molares
Indignata legit; Nostro cade faucia telo
Teque SATAM RATIONE queri desiste, diemq;

Proijce, funestæ genus exitiale parentis.
Ite truces Erebi pestes, seròq; verendum
Discessu iustrate nemus, conuellite nidos,
Et damnosa sacris efferte cubilia Lucis.

At Socijs iam fessa manus, ferriq; resedit
Prima sitis, nimisq; labant successibus iræ.

Ecce leuem calido Libyes de vertice curram
Impulerat, frenos Æstatis & ignea secum

Iura vehens, certusq; nouo succedere regno
Iulius; vt fessis etiamnum vidit in armis

Agmen, & immeritas sudare per arua cohortes

Ingemuit, miseræ correptus imagine tormæ,

Composuitq; minas, & prælia voce diremit,

Castraq; populeis iubet æstiuare sub vmbis.

Concurrunt hinc inde pio vexilla tumultu,

Permiscuntq; manus, & respondentia telis

Tela cient. siluêre tubæ, ferrumq; facesq;

Raucaq; pulueræ cecidêre tonitrua molis.

Hos diuersa iuuant: At me spes blanda sequestræ

Pacis alit notiq; iuuant Solatia pagi

Paruaquæ diuinæ delubra dicata Parenti.

Martis at ille notas, respersaque puluere belli

Ora lauat, minuitquæ graues per verba dolores.

His amor est tranare procul vada lintribus; illos

Innocui cepêre ioci: mihi conscia late

Gramineos locat umbra toros : per cespitis ille
Summa iacens, cælum ore trahit, temereq; per herbas
Expliciti, gelidos latus acclinamus ad amnes.

Quò tantus mihi ruris amor ! solatia paucos
Duratura dies ; donec Septembre reducto
Ægidius clausum referet de more Lyceum !
Surgamus, vetat hora pigros producere somnos.
Composito Boreâ pacemq; tenentibus Euris
Ite precor : quò prima dies, studiosaq; Iussi
Libra vocat, vacuum scopulistranabimus æquor.

Ergo iterum quassasq; rates, functasq; biremes
Veliuolis animate Notis, subductaq; ponto
Carbasa, tranquillis iterum permittite ventis.
Nil hoc triste mari, placidas sinit Æolus undas,
Ipsaq; sub leuibus mitescunt cærulea remis.

Grande tument animi, quos pulchra per otia, ruris
Tempestiua quies aluit. Nec longa remotis
Terra petetur aquis, vix primo è littore puppim
Soluet amica manus; cùm iam iuga frondea montis
Et formosa suis emergere scena Viretis
Incipient, medijsq; caput de fluctibus, arbor
Porriget, & summis elata minabitur astris.
Nec veris maiora cano, pulcherrima longè
Corpora iam tueor, fortunatasq; pererro

Naturæ melioris opes ! ô dulce micantis
Ingenium non triste soli ! prò fabra capacis
Naturæ facies ! rerum te pondera circum
Promethæq; manus, Pyrrhæq; saxa genusq;
Stipantur, viuæq; sedent miracula formæ
Pictaq; perpetuo, cæli, redit orbita gyro.

Te numeri, Normæq; penes, simulachraq; mundi
Lentaque materies graditur. Tu nexa quaternis
Dispen-

Dispensas Elementa modis. tu iura duelli
 Magnaq; concilias alternæ iurgia Causæ.
 Da precor assiduo iactatis æquore, paulùm
 Tam carâ statione frui. da figere lassum
 Tam dulci tellure pedem. Da nosse quid amplâ
 Diminuat Lunam? celerem quæ semita solem
 Ducit? & obliquo cogit modò limite cæli;
 Præcipiti nunc ire gradu? Quâ parte recliues
 Americi Iaponesq; iacent? quæ iura, quis auctor
 Rubra renascenti posuit cunabula Phæbo?
 Quidue laboranti soleat succurrere Lunæ?
 Hic melior cæli facies! hic mite serenum
 Hic præceps minus audet hyems! hic molle virèntum
 Amplexu nemorum, felix iacet Insula, circum
 Florida purpureo distinguitur area gyro,
 Aptaq; dant fessis virides umbracula rami.
 Alter adoptiuas alieno stipite plantas
 Figit, hic arcanos humenti sidere rores
 Colligit. Irriguos longè fontesq; vagasq;
 Oceani speculamur aquas, molemq; profundam
 Vastaq; sollicito metimur corpora visu.
 Diuidimus celsa suæ cedros humile suæ myricas,
 Partimurq; vices, numero neu sistimus villo.
 Vltimus Æthereas restat labor ire per Alpes
 Altaq; non humili pennæ superare volatu
 Culmina, Cælituumq; domos. quâ semita cæli
 Dis tâtum Superisq; patet! vix culmiua visu
 Prendere fas! Mitis posuit SAPIENTIA sedem.
 Illius attoniti subsellia docta Senatûs
 Maiestate tremunt! graue & inuiolabile verbis
 Pondus amant, pendentq; sacro narrantis ab ore
 Turba minor, tantæq; stupet consulta Magistræ
 Ardua

Ardua pendentis dubiarum oracula rerum.

Celsa velut Latij dominis de montibus effert
Roma caput mundo quam iura perennia dantem
Illinc quadriugo Dominam vehit Africa, supplex
Minc Asia, Americæq; vehunt Europaq; curru.

Ergo Stagireis, age, circumfusa cateruis,
Imperij legumq; potens Regina, tremêdo
Accliuus folio (nec enim seruire venimus
Vulgus, Hyperborei sed gens cultissima cæli)
Affusosq; tuæ dignabere postibus aulae

Pande fores Socijs, quos non sine numine regno
Inuexit fortuna tuo. Satis vsq; laborum est.
Exilijq; fatis. Veniat post prælia merces.

Interea lacerasq; trabes, conuulsaq; mali
Brachia, defunctasq; Rates, & trunca natantia
Fragmina remorum, bellatricesq; carinas
Ante tuos, Bona virgo, pedes consumimus igni,
Polliciti memores. dignas at pendere grates
Maud opus est mortale! Labat mihi carminis ordo
Verbaque succinctâ de paupertate queruntur.

Vndarum terræque potens Regina, reductæ
Primus honos columenq; Ratis, comitumq; leuamentis
Dum tibi thuricremis famulantur in ignibus aræ
Festaq; votiuis rident altaria flammis,
Huc celeres age flecte rotas, huc vecta curuli
Nube super molire gradum, quâ prona iuuentus
Multaq; sollicito tibi supplicat ore Stagira:
Inuocuas tibi virgo manus, voti; tenaces
Tollimus, affusique tuis aduoluimur aris.

At vos fida manus Comitum, quos rara per orbem
Iunxit inabrupti Concordia fæderis icstu!
Viue precor, quoscunq; breui rapieris in vsus.

Terra licet diuersa mihi vobisq; Patriq;
 Obtingat, variusq; licet nos diuidat axis
 Attamen acta iuuant. Dulce est meminisse malorum
 Exhaustiq; placent, tantâ mercede labores.

Felices quos vna dies Ratis attulit vna
 Functaq; securum mordet quibus anchora littus.
 Ite diu fratres, vestramq; recentibus, ite
 Reginam stipate rosas, cantuq; precatuq; -
 Et quodecunq; suis numerat Corcyra viretis
 Indigetem fulcite Deam, quâ illa charybdim
 Fatalesq; dedit fugisse Caphareos arces.

Sed maiora vocant. Alias noua suggere vires
 Calliope, meliorq; Lyram mihi tendat Apollo.
 Non hîc Alcidaë, non hîc Agamemnonis ausus
 Teste die, proferre paro. Iuuat inclyta cantu
 Prodere Mæonio, meriti benè Præsidis acta.

Non plus magnanimus caro debebat Achilles
 Chironi, nec plura reor, fortissime Regum
 Temet ab vnanimi quondam didicisse Magistro
 Grande decus Macedûm, liceat si vera fateri.
 Heu quoties miserata tuos yaga Cynthia questus
 Præterijt, viditque grauis fastidia noctis
 Dum tennes sensus animamque in pignora totam
 Transferres, cupidoque dares sua pabula nido;
 Nec posses tacitis non impallescere chartis:
 Erubuit non vna tuos Aurora labores.

Quid dudum loquor ipse mihi? vos inclyta testor
 Lumina, sublimes animæ qui libera bello
 Pectora desertis validosq; refellitis iæus.
 Sit mihi, (grande Srözæ columen, diuine Suari)
 Fas veniâ dixisse tuâ. Quantum ille senectæ
 Dempserat, è vestris, doctissima nomina, libris

Quæ mihi de triplici creuerunt æquore chartæ
 Te recinunt. Olimq; tuis, pars magna legêris
 Pariêtibus, Te karncouiis pendentia rostris
 Serica, doctiloqui manifestâ in luce Senarûs
 Narrauêre palam. Pario dignissime saxo.
 Digne Tymantheâ penitus, Pater arte notari.

Debita pro meritis quondam tibi sidera, serus
 Vsq; petas, mecumq; prius tua dona senescant.
 O vel Nestoreas vltra procurrere metas
 Digne, vel Euboici transcendere pulueris annos.
 Digne, pares similesq; tui spectare nepotes
 Ardua magniloquis quatientes pulpita rixis.
 Et iam ruricolæ seu temet adorea mellis
 Pratorumq; lepos, placidiq; licentia pagi
 Expeat, pressum longi sub mole negoti
 Seu te pulcher honor gratâ circumuolat vmbra
 Et rerum sapiens vsus pacataque morum
 Temperies vltro meritas tibi tradit habenas;
 Sublimemque sacra tibi dat sedisse curuli.

Felices! quicumque tuis te Præsidi viuent
 Moribus! indulfit blandâ cui mite parentis
 Ingenium natura manu, virtusque per omnes
 Dispensata modos! iam tunc laudanda rogantûm
 Vltius hæc vnquam damnare vota repullâ.

Non minus tuis inuitat Aquinas
 Non minus tuis rebus socium, gratisue laborum
 M V T I V S immenso rerum sub pondere, secum
 Conatusque tuos, accinctaque pectora curis
 Librat, & in placitâ senium tibi destinat Vrbe.

Quidquid eris, certum Socijs decus, & noua merces
 Semper eris, longumque tuæ memorabere Classi.

Qui

Qui modò Olympiaco reduces è puluere currus
 Fumantesq; rotas, & adhuc temone calenti
 Emeritæ cervicis equos, post ardua mulces
 Prælia, Post hæc iterum subiturus arenas
 Theologosq; lares, habitataq; Numine docto
 Atri, vbi multâ se maiestate tuetur
 Cælituumq; hominumq; Pater, caligine septus
 Lucis inaccessæ. sed quid non ausit in ipsum
 Numen & obstantes radiorum hinc inde procellas
 Veri sacra fames? rimatur sidera & ipsum
 Sideris authorem pacatâ oppugnat arenâ
 Diuitis ingenij! scenâq; capace videndum
 Exhibet, & plenis aperit Diuina theatris
 Non mortale sonans! O qui nascentis ab æuo
 Numinis euoluis Cunas & murmura parui
 Vagitusq; Dei. Genit! in splendoribus ante
 Luciferum, ante vagos Lunæ solisq; labores.
 Nec satis, at certis etiam Spirabile Numen
 Vocibus affaris, primâq; ab origine, stirpem
 Et genus, & doctis discreta vocabula, chartis
 Digeris, æquales at non confundis honores.
 Cuius & eloquio gaudet creuisse Deorum
 Munus, & explicitos debet sua Gratia cultus
 Et capiti, radios, & inenarrabile sertum
 Verticis, & pulchro digestos ordine crines
 Concordesq; hominum cum libertate catenas
 Et faciles nexus animorum, & dulcîa mentis
 Vincula, & edomito ductos de corde triumphos
 Diuitis arbitrij spoliium! Victrice voluptas
 Quod peperit sibi Diua manu, captiuâq; blandè
 Iura voluntatis, medicataque neçtare verba
 Vnius ingenio debet decora ista Magistri.

RENATÆ

Felicitati suæ

OBVIUM AVE
POLONIA

SEV

In Augustas Fortunatasq; Nu-
ptias Sereniss Potentissimiq;
Poloniæ & Sueciæ REGIS
VLADISLAI IV.

Et Serenissimæ

CÆCILIAE RENATÆ,

Austriacæ FERDINANDI II.

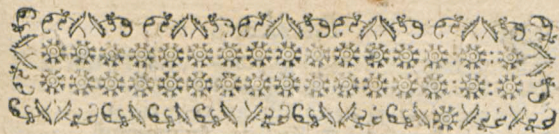
Imperatoris

FILIAE FELICISSIMÆ.

Anno Domini, M. DC. XXXVII.

Septembri Mense Celebratas.

CÆCILIÆ

CÆCILLIÆ
RENATÆ
PLAVSVS
NVP TIALIS

Quæ noua Sarmaticas micuit Cynosura per vrbes.
Austriacis digressa plagis? multùmq; Polono
Sole rubens, tristes Hyadas effulsaq; cælo
Nubila, bellorumq; minas, & prælia vultu
Temperat, & roseis afflatibus arua serenat
Mitior obtrito cui Parrhasis Vrfa furore
Supplicat, & positâ subito clementior irâ
In mores negat ire suos, mirata Lecheo
Axe Renascentem peregrinæ lucis Eoum.
O mihi quæ certi promitteris ordine fati
Ne longas accerse moras, cupidumq; Polonis
Purpureo refer ore diem. Semperne Gradiui
Pærea Hyperboreo nox intentabitur orbi

Terrificis accincta tubis, comitataq; centum
 Gladibus, & totidem studijs Mauortis & Iræ.
 Te mundi trepidis obsessa Polonia votis
 Ire rogat, Dominamq; diu suspirat ab omni
 Margine Sollicitate VLADISLAVS ab arce
 Ardua bellorum deterfus pe&ora nube
 Prospectat, seroq; trahit suspiria voto
 Excusatq; moras, certus quam triste reuelli
 Sit patriâ, Hinc avidæ, Lechico te litore matres
 Expectant, paruosq; docent attendere natos?
 Quâ gelidus Cracios præterfluit Istula muros.
 Stantq; super ripas, fluuijsq; morantibus vitro
 Affundunt lachrymas, & coniuventia flammis
 Astra rogant, crebrisq; cient singultibus Euros,
 Et gentilitijs animos torrentibus addunt.
 Ecce autem fremit igne polus, fusæq; perenni
 Subsultant adamante fores, fremit ardua Cæli
 Semita, seruet iter facibus, confessaq; grandem
 Astra Deam, teretes thyasos Cæliq; peritos
 Exercent per aprica pedes? propè Lechicus hæst
 Phæbus, & occurso dominæ gauisus, euntes
 Torsit equos, mediaq; stupet de luce RENATA M.
 Quin & Hyperboreus Lechici sub pōdere Cæli
 Risit Athlas, hilariq; polu in ceruice remisit,
 Vicinis afflatus equis stupet inscius: illinc
 Ardua non humilem per culmina crescere lucem,
 Hinc iuga vestiri lateq; patentia flammis
 Regna regi, radiare domos delubraq; pene
 Tam nimiam sub luce queri, deseruere colles
 Aruaq; non solito circum radiare sereno.
 Interea madidas rubris flectebat ab Indijs
 Luna rotas, cum visa nouæ formidine lucis

Pene retro mouisse gradum ? selesq; minorem,
 Erubuit, curruq; polo suspendit, herile
 Contemplata iubar. Tunc & cristata corusca,
 Cornua submittit capitis, gauisaq; cæli
 Limite decedit, dominamq; per ardua mundi
 Ducit, & illustres oculis Themis admouet ignes.

It lateri vicina comes, dominæq; pudico
 Pascitur affatu, castigatâq; comarum
 Maestate tremis, gratumq; silentibus astris,
 Multa super Lechici repetens primordia regni,
 Nunc geminas super ora faces, multâq; genarum
 Luce super defixa stupet; nunc pectoris arcem
 Suspicit, & fultos peregrino sidere crines
 Laudat & ingenui lustrat confine pudoris,
 Et niuæ cristalla manûs, floremq; iuuentæ
 Collaq; felicesq; genas, possessaq; multo
 Numine, sollicito metitur pectora visu.

Ipsa suas etiam superaddit Cynthia flammæ,
 Et tennes primi noua vestigalia censûs
 Affundit radios; quanquam non illa paternæ
 Lucis eget, longiq; micat natalibus æui
 Longa retro series, tutuliq; immanè frementes,
 Attamen externos non aspernatur Honores
 Cæciliis, inq; vicem discit, narratq; roganti.
 Quâ cæli dic parte iacet ? quibus imminet astris,
 Threycij fragor ille orbis? cûi addere nuper
 O vtinam proprios potuisset Lechia soles,
 Quâ cæli mihi parte iacet ? nec protinus orsa
 Luna refert, veniam donec Regina loquendi
 Tranquillâ iubet esse manu: tunc flebile supplex
 Orditur, gemituq; parum cunctata, recenset
 Inde lagelloniæ radiantia lumina stirpis

Hinc veterum decora ampla patrum pensataq; Cælo
 Acta Ducum, fufas acies, regumq; labores,
 Bellaq; Moldauios latè pugnata per agros
 Et cæsum Caracam, nèu vnâ morte redemptum
 Fædus, & immanes Dolopum Thracumq; ruinas
 Elicet immeriti cæcâ de nibe silenti.

Tum limul egregio quæfitam sanguine Pacem,
 Sanguine lancitam cælo manifestus aperto
 Gestierat solido Mauors inscribere cælo
 Tutaq; compositis præceperat otia bellis.
 Iamq; gerens animo viui simulaera coloris
 Egregiâ patriæ se finxit imagine, mentis
 Æternum sculpturus opus. mox triste rigenti
 Libratum capulo stellis interplicat ensem,
 Et pulchrâ viridis radiatam luce Smaragdi
 Assimilat Pacem desuetus prælia mucro.
 Hinc leges Helice scribit, currusq; Boötæ
 Limitibus claudit: sæuosq; Boryllhenis aufis.
 Compescit rigidâ triplicis compage cathenæ.

Hinc Martis rigidos cinclus, pietaq; curules
 Præsignesq; Mitras, magnæq; insignia gentis
 Et vigiles animis Aquilas, vinctumq; MANIPULI
 Stellarum mediâ FASEM sub luce refigit.

Adfistunt auidæ Comites. lectissima quarum
 Militiæ virtus, & legibus addita custos
 Imperijq; salus & non penetrabile tegmen
 Libertas aquilis circumstipata Polonis
 Aduigilant, hilariq; Deam legione coronant.

Talibus astrorum studijs, Lunæq; secundo
 CÆCILIS auspicio fruitur, cùm Lechica tellus
 Aspicitur, Lechicæq; Nurus, atq; omnis aperto
 Turba die. Risere simul Tethysq; Ceresq;

Sylvarūq; comæ, viridilq; taperia Floræ;
 Visaq; frondosos in ætate sub æthera plausus
 Carpathij capita alta ingi, subsidere colles,
 Atq; repercussi pallefcere sideris ortu
 Antiqui domus ampla Graci, patuitq; profundum
 Et lufere nouæ per Lechica carula flammæ.
 Quid tibi tunc regina animi, cùm veda curuli
 Nube super, Lechicas numerares eminus vrbes?
 Aut cùm te grato circum clangore sonantes
 Obstreperet Lechicis ingens exercitus alis?
 Dum prope collatis vasto super ære pennis
 Per populos per & aia volans, texisset apertum
 Umbra diem, mediamq; alis turbasset Olympum
 Ite domum volucres vestroq; sub axe Renatum
 Vestigate iubar patriosq; opponite nidos.

Falsane mendaci peccant mihi lumina vitros?
 Ludor? an armorum longè ferit æmula victos
 Lux oculos? galeæq; fugax tremor errat in armis?
 Quæ peditum se tollit hyemis? qui nimbus equorum?
 Quæ populi fremit vnda foro? cænone refusus
 Imber abit? iuuenum pictis sletit agmen in armis
 Ad sonitumq; rotæ pronâ vacat aure senatus!
 Vt procul æra crepant! vt plebis amabile serpit
 Murmur! & erectas vario sermone plateas
 Exciuit non vna fides! vt Lechica virtus
 Erigitur meminitq; sui, Dominæq; secundos
 Ardet in occurfus: & respondentia telis
 Tela ciet, fremuere tubæ ferrumq; fa cesq;
 Raucaq; pulueræ sonuere tonitrua molis.
 Iam flammis collucet ager cæpiq; renident
 Ipsaq; magnanimo sub pondere terra superbit
 Nil dorso vulgare ferens, pars nititur hastæ

Pars hilares exercet equos, pars iugera cursu.
Continuant, calidosq; cient in pulvere currus.

Stridet iter iaculis: brevis hora furorq; perenni;
Immoritur famæ: tantum noua gloria suadet,
Et regni venturus amor! Rex ipse tumultus
Laudauit, medio iuuenum gaudius in æstu!

Interea Lechici summo de vertice montis
Ingens Austriaco detractum sidus Olympo
Aduentare ferunt manifestâ in luce Senatûs
Ore sacras iaculante faces: tunc mouit ab omni
Quisque suam statione moram. Lechea iuuentus;
Per medios bacchatur agros: sic colle Quirino
Et septemgeminis respondet montibus echo
Nubilus Ausonias cum fulminat ignibus Alpes;
Iuppiter. Ergo sui iam certa Polonia voti
In medijs exultat equis, hilariq; Renatam
Fronte subit: tremuit mixtâ formidine votum,
Et fandi properata fames. Tunc lætior oris
Oreditur detersa genas: ô dulce micantis
Sidus grande plagæ! quod non sine numine terris;
Inuexit fortuna meis, patrioq; recisum
Axe, diu caræ ploratum ciuibus vrbis
Transtulit in Lechicum votis communibus orbem.

Iam nihil, ô Superi querimur, datur ora tueri
Colla q; pectoraq; . At meritas tibi pendere grates
Haud opus est mortale! labat mihi carminis ordo
Verbaq; pertenui sub paupertate queruntur.

Iam tibi non humilis Lechicarum ductor aquarû
Vistula, differri questus sua gaudia, pridem
Sollicitas erexit aquas. Tibi Carpathus ingês
Attremitt, & pronâ dominam ceruice fatentur
Ant ô si nemora yda Cragi, Tibi mitior Æmus.

Sternitur, & supplex tremulo tibi vertice nutat
Pinus, & annosum laurus tibi destinat ævum.

Cernis vt assueti iactantior æthera pulset
Vilna iugol cæloq; tuum transferre labores
Nomen ad opprobrium soli s, pulchramq; diei
Invidiam fugere suis de montibus vmbrae &
Dulce Palæmonij risere per oppida colles,
Prona q; sublimes posuere cacumina fastus.

Visus & ipse procul sinuoso Vilia flexu
Alternum fecisse pedem, spreuisseq; littus,
Et ripas iam nolle pati, Lechicæq; sonorum
Deproperat Dominæ pretiosâ mole tributum.
Iam galeis tibi nutat Eques: tranquillaque latè
Tempestas peditum Cracijs tibi fluctuat aruis,
Et semet tibi regna probant. Sic fatur at illi
Plurimus accenso circumnata ignis in ore
Vivaq; per roseos incedit purpura vultus.
Stat fandi succinâus honos, micat aurea morum
Temperies castiq; sales, & candor aperti
Proditor ingenij liquido torrentiùs amni
Labitur innocuo lymphæ per plana susurro,
Hinc fasces tituliq; fremunt demissaq; retro
Nobilitas cærxq; tument; fremit agmen honorum, &
Cæsareâ cum luce genus trabeasq; vetusta
Nectit origo patrum. Proavi comitantur euntem,
Sceptraq; gentiliq; strepunt ancilia pulsu.
Illa silet, multoq; comæ flauentis honore
Fulgurat, & patrios secum reminiscitur ignes.
Quæ noua tergemino voluuntur flumina lapsa
In Lechicum officiosa solum? Dominânè secutis
Danubius comitatur aquis. Pater Istula tantos
In consanguineam fluuios decurrere stirpem

Exsul.

Exsultat, festosq; viæ dignatur aquoso
 Illicet hospitio, patrij non inuidus aluêi.

Ite diu comites ! indiscretiq; profundis
 Fluuijs, & mixtis confundite nomina riujs
 Felices fluuij. Nec iam sibi quisq; superbus
 Ire velit, Lechico posthac immane quotannis
 Vestigal folio, celeri properabitis amne, &
 In commune diu famulâ sudabitis vndâ.

Præcipites honor vrget equos, it fama per omnes
 Ausonia vulgata domos sacrasq; Renatae
 Trans mare, trans Boream, trans vasta silentia Thules.
 Impiger enarrat tædas, Lechiciq; serenos
 Dulce canit Domini thalamos, & fœdera totos
 Duratura dies, seris procul vsque Britannis
 Inuehit, & Gothicis iam antior imminet oris
 Vandalicos celeri permessus remige tractus.

Non ego centenâ quamuis mihi pectora laxet:
 Voce labor, tot vota simul regumq; ducumq;
 Plebis &, & procerum dignis conatibus æquetur:
 Hi Superos in sceptrâ vocant, regalibus illi
 Fausta cient thalamis; implet noua Cæcilis aras.

Tunc aliquis sacrae cui summa potentia linguae
 Et propior de rege gradus. Fortissime regum
 Fas mihi sit tenui deducere verba profatu
 Pro te proque tuæ fidâ consorte coronæ;

Quam noua Sarmatici subeuntem limina regni
 Aeternam tibi Roma cupit: pro qua ipse perorat
 Mundus &, assiduis exercita Lechia bellis

Sarmatici spes vna soli, Sceptriq; Polonas
 Cui amor est seruare Aquilas: si dignior vsquam
 Connubij te cura decet; si fœderis vllus.

Tangit honos, Regumq; iuuant consortia terras,
 Dum tibi dilectis famulantur in ignibus aræ
 Sarmaticas dignare plagas, & præpete vecta
 Nube super molire gradum, quâ Lechica pubes
 Multus & acclini Litauus te fronte salutat.
 Vnanimes ne temne faces, opulentaquæ Ceris
 Atria, sollicitamquæ suo super orbe RENATAM
 Regifici placido vultûs dignare Sereno
 Pacis amica Themis. dum iam Lucina futuri
 Prouida, Sarmatiæ victuro consulit orbi.
 At tu quam medijs subitâ caligine belli
 Affulsiſſe suo gratatur Lechia regno,
 Fac, serò, Procerum iustis dilata querelis
 Altra petas; Tecumquæ prius decora ista senescant,
 Hic sceptri sublimis apex! insigne comarum hoc,
 Et vultus, solo poteras quo regna mereri.
 Astrorum terræq; potens, lateq; refusi
 Arbitr Oceanis, cupido sua gaudia mundo
 Eternet! longùmq; tuis det viuere posse
 Moribus, obstrictos patrio tibi iure Polonos.
 Sic tibi inabruptæ Concordia lege catenæ
 Regales tereti digitos accendat in auro.
 Sic tibi Threijciâ Lechus, de cæde, rubeantes
 Inclinet Victor galeas, dereptaq; caris
 Affigat vexilla tholis, narretq; maritæ
 Ac pueris, noua bella, redux post prælia coniunx.
 Et viæor positâ miles respiret in hastâ.
 Mox aderit Luxilla Tibi, quâ celsior oris
 Ibis Hyperboreas latè Regina per Vrbes
 Suspensusq; tuo pendeat ab ybere Mundus.

FERDINANDO II.
Romanorum Imperatori
AVGVSTISSIMO
EPICEDIVM.

Cum primùm tristem de eius Obitu famam Polonia accepisset.

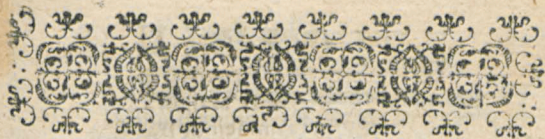
Anno Dñi, 1637.

VT desudat Atlas! & iam vix ferre decemplex
Illustres valet aula Animas! an & arctior ipse
Grandib⁹ Austriadū meritis nō sufficit æther?
Quis procul ille Heros meritorum in luce patenti
Austriacos micat inter auos? quem candida circum
Vndiq; tergeminò glomerantur Castra tumultu,
Mulus & Empyreò comitatus oberrat in auro?
Ipse quidem longo iacet exarmatus ab ævo,
Cæsareæ tamen ore notæ! viuusq; per ora
Sanguis, & extincto spirat reuerentia vultu.

Viuus adhuc Latij decus insuperabile Sceptri
Viuus! & in magnis tibi grande Nepotibus æuum
Transscribis, longum perdurature, nec vnquam
Degenerem passure situm! quis tanta relatu
Æquet? & à lachrymis in verba cadentibus, vnquã
Temperet! Heu quantum te nuper in agmine vidi
Hortantemq; Duces, Superisq; in castra vocatis,
Tela per, & medias abeuntem vidimus hastas,
Qualis & ecce premis rutili Capitolia regni
Augustos prægressus auos! non indigus æui,
Non regni, non hostis egens, non parcus anorum,
Non virtutis inops; nèu mutus honore Sepulchri
Quæstisti Latix nomen memorabile Matri,
Bellorum Pacisq; potens! Sic omnia Laudes
FERDINANDE tuas, dilectaq; pectora Marti
Congeminant lachrymis, & per tentoria latè,
Plurima non taciti discurret imago doloris.
Te senio meritisq; sacer, suspirat ademptum
VRBANVS! cui orbis onus, cui adgemit ingens
Curia, Purpureiq; Patres, flet Dardana Pubes,
Et Vaticana pio regemunt Delubra tumultu.
Te Tyberis Rhenusq; gemit, mæstumq; locutus
Danubius lacrymatur aquis, præcepq; Tibiscus,
Et Rhodanus plangunt, & Scaldis, & Ister, & Albis,
Tristequæ finitimis queritur Neptunus in vndis.
At nunc Te quod sidus habet? poterisne reuerti
Cætibus à superis, patrioque excurrere cælo
RENATE, Lechicas longum plorate per Vrbes,
Triste LEOPOLDI vulnus! Tu mæror Iberi
Solis, & Austriaci funus lachrymabile Sceptri!
Lugubris ante alios, carâq; heu saucius Vmbrâ
Qui modò subjectas flectit moderamine gentes

Filius, æterni spolium te seruat amoris
Imploratq; tuos vicina in prælia Manes,
Altior aduersis, & Vindicis immemor Iræ.
Iam pro te decertat Honos! inscriptaq; cælo
Gloria! & emoti pugnant stridoribus axes
Dum temet sibi quisque rapit; Tu iurgia, vultu
Differ, & inmensi partem tibi delige cæli
Vnde tuam videas famulâ de nube Viennam
O meritis opulente tuis, ô digne Deorum
Hospitio! Superùmq; sacris accedere mensis.

IN FVNERE

Serenissimorum Poloniae

ET SVETICAE

PRINCIPVM

IOANNIS ALBERTI

Cardinalis S. R. E.

Episc. Crac.

et

ALEXANDRI CAROLI

vitâ functorum.

*Supremum Apollinis vectigal inter Pa-
rentalia Musarum Sacra persoluit.*

Anno Dñi 1634.

20 Nouembr.

Y

EPI⁶

EPICEDIVM.

Postquam Regificis æternas Manibus Aras
 Bustaq; Pyramidum veteres æquantia fastus;
Ingentemq; pyram Lechico molita Dolori
Patria, (belligeris accincta laboribus ævum)
Struxit, & imperij grandem miserata ruinam est;
Fertur in exhausto frenos laxasse dolori
 Et cælo sic quæsta palam! vos invida Fata
 Et tediua ferox, teq; ô vastator Olympe
 Irriguis prodam lacrymis, nunquamné Polonis
 Cladibus, & maguo Heröum satiabere leto
 Regnorum Regumq; capax? Quid prisca reuoluam
 Funera, & externos memorem longo ordine Manes?
 Tu Diuûm **S**IS **M**VNDÆ genus cum coniuge raptâ
 Lechiadûm iactura duplex; Natuq; dolorum
 Testis erit: quem Romuleo noua gloria plausu
 Purpureos inter Latij splendescere soles
 Iusserat, & meritum Cracios implere Tiaras,
 Ille quidem, felix cumulatâ luce videri
 Iam poterat, cæloq; caput iactare propinquum:
 Inuidit fortuna decus! Cessere sepulchro
 Gaudia, successusq; nouis successibus auctos
 Rescidit funesta dies? Accisa Parentum
 Vota iacent, cupidæq; perit spes inclyta Romæ!
 Nec Regum satiata malis furit altius! atq;
 Improba Præsuleo Mors insidiatur Ouli.
 Fulminat, & sacris violentior imminet Aris!
 At tibi prærepti quod ego solamen Honoris
 Ordîar ô Cracia: lux desolata Tiaræ.
 Quanquam plaga recens, & adhuc in vulnere primo
 Pectus hiat, medioq; trahit suspiria luctu.
 Ipse graues Numeros, ac illætabile Carmen

Flebilibus deplangit aquis Dirceus Apollo
Mutaq; sollicitis abrupit fila querelis.

Iamne triumphales victrix insana Cupressos
Inferis, & terris mutilam sine vertice taxum
Ire iubes? primæq; rapis ver dulce Iuuentæ
Audaci populata manu! Quid funera misces
Funeribus Libitina grauis? furuoq; notata
Poste genas, Lechico furis immiserabilis orbe?
Nil vulgare legens: Regum tranquilla pererras
Limina, perq; sacræ Penetralia conscia sedis
Ora sagax oculosq; iacis. de plebe minores
Fastidifq; feras! Qualis leo prodit ab antris
Quem primâ nemorum per deuia lustra vagantem
Exercet sub luce fames: discrimine nullo
Sæuit, & ignoto rabiem consumit in hoste.

At postquam placata fames, cædisq; resedit
Torua sitis, tutosq; greges, armenta; iustrans,
Præterit imbelles obliquo lumine damas
Iam satur, & vacuâ iacet exarmatus ab irâ.
Si tamen arrectas veniat mugitus ad aures
Arrigitur, meminitq; sui, rabiemq; peractam
Aduocat, & positas iterum flammatur in iras.
Non nisi regnantis ceruice recumbere Tauri
Impiger, & magno certamine pascere prædâ.

Talis Hyperboreas inter nutrita pruinas
Mors, heu Sarmaticis nondum satiata ruinis
Ambiguo vestigat equo. dum Regia Ceruix
Irruat, & magno veniat de sanguine præda.

Quid Patriæ lachrymas, & lamentabile narrem
Vulnus ALEXANDRVM. quem primo in limine vitæ
Punico teneræ signatum flore Iuuentæ
Affluit vis sæua Noti. Cadis inclyte Princeps

340 *Epicedium Princ. Pol.*

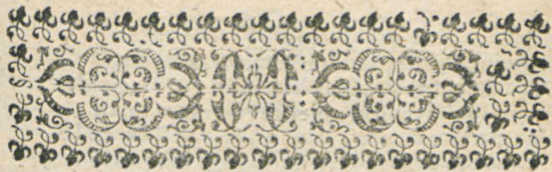
Terrigenas prægressæ domos! Præreptus Auorum
 Concilio, Proauumq; Sacris te Cætibus infers
 Non iterum rediture Nepos! vix inclytus Orbis
 Magnanimos cari surgentem Patris in ausus
 Viderat Actorem, cum iam tibi Scena peracta est!

Tam malè verna nouis expirat purpura campis
 Pubentesq; Rosæ: sic declinantia culmis
 Lilia, sic Hyacinthus obit, collapsaq; ceruix
 Narcissi, fragilesq; solo sternuntur Acanthi!
 Reclinesq; cadunt violæ; cum Iupiter vdu
 Proterit immodicis Præstana Rosaria nimbis.

Quò virtus egressa modum! festinaq; magni
 Vis animi, laudumq; capax; penit⁹q; Repulsæ
 Ignarum recidit pectus? Quò Gratia viuis
 Fixa genis? dominæq; comes reuerentia formæ,
 Et pudor, & tenero probitas maturior Æuo
 Heu recidit? roseiq; periit vigor igneus oris.

O nostræ telluris Honos! ô regia ceruix
 O patrij spes capta soli? solatia mæltis
 Interuersa modjs. Quid non immitia leti
 lura queant, sæuiq; capax violentia fati!
 Quin ego non cineres ausim, neq; funera fando
 Diuidere aut tanti consortia rumpere leti.
 Permiscete rogos, indiscretiq; supremis
 Ignibus & caros vrnâ confundite Manes.

HYPOTYPOSIS

Ærumnarum

PATIENTIS DEI.

Ad Papinij Statij imitationem.

In Gratiam

Imitatricis Poëticæ Studiosorum
accommodata.

N Vminis immanes obitus, Solymasq; nocētes,
Et cladem illius noctis, nocturnaq; promam
Funera, Pontificum rabiem, yefanaq; vulgi
Pectora, sacrilegasq; manus, tractasque catenas.
Attonitos & solis equos, lunæque laborem
Pallentis, scissasq; petras, concussaq; terræ
Viscera, Magdalios gemitus, lamentaq; matrum
Expeditam, flentemq; Petrū solabor amico

Carmine. Cæptarum finitor maxime rerum
 Si laudanda precor læsæ hæc mihi vota secunda;
 Atque tuæ seriem cladis mihi digere, nam tu
 Heu memini fueras Tragicæ pars maxima cædis.

Fortè quaterdenos ieiunia longa labores
 Et rabidam domuisse famem, gavisus Idumes
 Innocuum relegerat iter iam Christus, euntis
 Funeris haud dubius, squallent confecta diebus
 Membra quaterdenis, vultûs extincta prioris
 Gratia, pallentesq; genæ, gressusq; labantes
 Exhausti patuere Dei! spectabat ab altâ
 Arce pater, Nati sortem miseratus iniquam,
 Tunc pingues adolere focos epulasq; supremas
 Instaurare iubet, sacræ conuiuia mensæ,
 Cœnam perpetui nomen quæ seruat amoris!
 Iam tunc obsequio turbæ famularis, amicam
 Vidisses feruere domum. cœnatur, at inter
 Cœnandum sic fortè prior Petrus ore locutus.

Tenè ego regnator terrarum, orbisq; subacti
 Magne parens, te spes hominum, te vita, salusq;
 Cerno iacens? datur hæc iuxta datur ora tueri?
 Vina inter mensasq; & non assurgere fas est;

Vix ea finierat senior, cùm subiicit alter:
 Venditus es I E S V, fuge pronus & utere nocte:
 Dum tenues dant fata moras, age consule rebus
 Christe tuis. Ne perge tuos orbare Clientes
 Et sociam ne temne manum. Præceptor amoris
 Venditus es! fuge Nate Dæo, sate Virgine Matre;
 Et quâ se facilem præbet fortuna sequaris.

Talibus orantem, vultu haud deiectus eodè
 Excipit, & trepidum dictis ita mulcet amicis:
 Desine meq; tuis accendere teque querelis

Calorum facunde puer. Nec fata recuso
Nec formido necem. Quamquis patris aula trifulcra
Fulmen, & è medijs iaculetur nubibus ignes
Infra cœta ceruice feram, similiq; subibo
Fronte metus, tinctosq; meis certicibus enses,
Ibo libens certusque mori. licet anxia Mater
Blandus & affatu reuocet Petrus. Hoc ego terris
Et tibi care Pater iugulum & tibi debeo Iuda.

Et nunc vestra quidem maneant in pace serenâ
Atria. Ne vobis tanti sim causa tumultus.

Egredior Non me vllius domus anxia culpet,
Respectent ué truces obliquo lumine Matres.

Iamque valè genitrix, cariq; valete Penates.

Tu quoque fida manus, multo mihi parta labore,

Et quaesita diu tot per discrimina rerum.

Nec piger ingenio scelerum, fraudisq; nefandæ

Ductor eget Iudas. Misero lectissima bello

Pectora; nunc precibus nunc ille hortatibus amens.

Sollicitat diæis, damnataq; prælia sæuus

Instruit, & Dominum tacito de prendere ferro

Cogitat immanis. Pretiosi dulcè renidet

Spes insana lucri, promissaq; mente recursant

Gaudia, securus pactæ mercedis, & auri,

Aurum animis, aurum ore fouet. seseq; futuris

Exstimulat spolijs, pacto malè mersus in auro.

Iam prono torrentis aquas pede transit I E S V S,

Dum licet è torrente Cedron ô Musa bibamus.

Cilius erat, miti longè confertus oliuâ.

Sepositæ statio mentis; fidissima I E S V

Otia, vicinæ contermina manibus vrbis.

Anxius hîc iussâ comitum vigilare cateruâ

Sternitur atq; manus pariter distractus in ambas

Procumbit, tacito curarum saucius æstu.
 Heu! quot pœnarum facies? & quanta dolorum
 Ingruit illuies capiti nil tale merenti.

Ac veluti longo pelagi ratis obruta somno
 Conticuit, dubioq; mari secura iuuentus
 Mandauerê animas. Solus stat puppe Magister
 Peruigil inscriptâq; Dævs qui nauigat alno.
 Haud secus insomnes meditato pectore curas
 Ducit & aduersos alto subit ore timores
 CHRISTUS, oberrantes animo comprehendere pœnas
 Lætus, adurgerent quamuis hinc inde cohortes;
 Durat, & horribili perstat Pugil acer arenâ!

Talia voluenti ciuis stellantis Olympi
 Adstitit, & notâ compellat voce iacentem.
 En ego fatorum monitus, mentemq; supremi
 Iustus obire Patris venio: modò flebilis illum
 Aula habet, arcaniq; tegunt penetralia cæli,
 Mæstaq; lugentûm stipant examina Diuûm.
 Prima tui cûi curâ sedet. te cogitat absens;
 Et nunc ore meo dictis ita suadet amicis:

Vnica nate mihi requies & sacra voluptas,
 Scis quantis opus est animis? quo pectore contra
 Ire nefas? strictasq; necis contemnere leges?
 Cui modò prò vires! cælum terrasq; fretumq;
 Attremere oranti supero de cardine vidi
 Agnouiq; volens. trepidos age Nate sequaci
 Corde exclude metus, quando hæc mutare voluntas
 Nulla datur. Sic astra tibi cupidæq; sororum
 Consensere colûs. Manet hæc ab origine mundi.
 Fixa dies leto, vatumq; oracula poscunt.

Dixerat & liquido signauit nubila gyro.
 Tollitur à terra stant fulti puluere crines

Squal.

Squallidus ex humeris cadit ægra in pectora sudor
Infomesq; oculos rubor excitat oraq; retrò
Sorbet anhela sitis, sacrum potura cruorem
Erubuit tellus, possessus numine **CHRISTVS**
Erexit sensus, letiq; inuasit amorem.
Dulcis adhuc visu! mens altum spirat honorem
Conscia factorum; cælo illachrymatus aperto
Quod licet, extremo prior occupat ore Parentem;

Fixa tuæ genitor si stat sententia menti
Vnum vt pro multis pereat caput. ibitur vltro
Me propter si sæuit hyems, stridentq; procellæ.
Projice me in fluæus. sunt & mihi prodiga vitæ
Pectora, & extremã nil horrescentia sortem.

Ergoper arcanae taciturna silentia noæis
Proditor accelerat facinus, captiq; furentis
Infelix maturat opus, Desertor Amoris!
Immò sui! Rapidis tum verò passibus aëti
Deueniunt funesta cohors: hostemq; modestum
Annixi iaculis & humi posita arma tenentes
Expectant, cautâq; hortum statione coronant.

Tunc prior, vnde viri? quid ué occultatis in armis
Non humili terrore rogat! stupet obuia viso
Turba Deo! simul ora virûm, simul arma manusq;
Fractaq; suspenso ceciderunt pectora ferro!
Assurgunt firmantq; nefas, scelerumq; parentem
Quo duce freta cohors (pro signa nefanda) sagaci?
Lumine rimantur. Quò fur? quò transfuga tendis?

Quò ruis? adde moram sceleri, furisq; lupatos;
It tamen, & scædo contaminat ore Magistrum!
Integra tam sanctæ mentita per oscula Pacis
Fædera configens fallacis acumine linguæ!

Interea populi serpit graue murmur, & omnes

Profilière loco. Quæ tantum carbasa Ponto
Quæ bello sic tela volant ? quæ nubila cælo ?

Quin etiam longam rabies collecta per iram
Ceû pertæsa moræ, nec adhuc oblita ruinae
Tela faceſq; addit ſudibus, colloq; catenas
Iniecit, & ſtringitq; manus; vrgentq; trahuntq;
Præcipitem, per iniqua ſoli, per & aſpera dumis
Auia, feruet iter ſtudijs popularibus, inſtat
Hinc atque hinc laſcius Eques. gaudiſa tenendam
Agmina conclamant prædam; lateriq; propinquant
Pro ſe quiſq; furens. Odijs hinc pugnat & inde
Æmula ſeditio peditum. Trahit ocyùs enſem
Fulmineum de more Petrus. glomeratur in vnum
Plebs iurata virum, denſo tamen agmine cinctus
Hos obit atque illos: ictuq; micantia tela
Decutit, & vetitum rotat irrevocabilis enſem.
Et tamen in media Dominum circumſpicit irâ!

Nec ſatis, at ſocios alacer ſuccendit in hoſtem:
Ferte gradum contra, campoque erumpite aperto
Ite palam comites, armisq; tegamus inermem.
Felix qui tantâ lucem mercede relinquet!
Quis timor audendi? quæ tanta ignavia? ſolus
Soluſ in arma ruo, lucis contemptor & auræ.

Sic ait & fortem Senior conſiſus in ietum
Instantis temerè perſtrinxit militis aurem
Enſe, nec, audenti Deus & fortuna, reſceſſit.

Ducitur amiſſo tandem conſorte laborum
Chriſtus; & infauſtam Solymæ raptatus ad urbem
Per fora perque domos trahitur. Secat aſpera plantas
Semita diuinas! Fleuère Capharnia euntem
Rura, Palæſtini circum fleuère reſceſſus.

Hic ego te ô Carcer; nox ô triſtiſſima! voſq;

Appello tenebræ? quoties immanè frementûm
Vocibus, & multo sonuistis verberere? testes
Heu! cædis Tragicæ, vigilatorumq; dolorum!
Torus in inuidiâ sopor est, odia aspera vbiq;,
Et furor, atque fames, sitis & malè sana cruoris!
Exoritur pudibunda dies cælumq; retexens
Auersum Solymis iubar & decliua Titan
Oppositâ iuga nube subit! Patuère furores
No&urni. O miseri quibus hic furor additus, ô nox
O scelus Eumenidû rabie monituq; peractum!
Tendit ad infamem vulgo plaudente columnam
Terrarum cæliq; potens. Fortissime Samson
Ah quid agis? propriâ motam de sede columnam
Succute, lictoriq; manus ne porrige sacras.
Nudantur fortes humeri, corpusq; flagellis
Aptatur. tremit ægra cutis, perfusaq; lacte
Colla reformidant. Succedunt i&ibus i&us:
Plagarumq; fragor Lybani de colle refractus.
Flebile respondet, tristes regemuntq; cauernæ!
Sed magis incessis populi cæliq; pudicis
Cæditur ille oculis. Cælo stat nudus aperto
Teste foro, tenebrasq; dolet cessare profundas
Et vulgo spectante rubet! lasciuia tuentur
Agmina Carnificum, propior plebs hæret. At illi
Plurimus ingenuo circum natat ignis in ore
Castaq; Virgineos accendit purpura vultus!
Hei! mihi quanta trucidis tempestas ingruit vndæ
CHRISTE tuâ mensura ratem! pro quanta frementûm
Carnificum glomeratur hyems! fragmenta carinæ
Iamque natant, ô Christe tui per stagna cruoris!
O niuæ crystalla manûs! ô viua genarum
Purpura ceruicisq; niues! ô lactea colla!

O sacrae compago domus! ô mite comarum,
 Velus! ô arcani castum conclauē pudoris!
 O sacrae latera ampla ratis! ô prora dolorum,
 Sanguineis immersa vadis! ô vela proteruis
 Pontificum iactata odijs! o carbasa crudis
 Irarum lacerata Notis, vexata profanis
 Licetorum manibus. Rex formosissime Regum
 Cui tantum de te licuit. Fortissime Samson
 Quisnam adeo immanes optauit sumere pœnas
 Me miserum? tantane animis seruilibus iræ?
 Rapta cutis, tenera ossa patent, nexuſq; madentes
 Sanguinis imbre noui, totumq; in vulnere corpus.
 Atque illis iam tarda manus, iam segne flagellum,
 Et caligantes nimis conatibus iræ.
 Exhausti iam stare negant, fractiſq; feruntur
 Ad terram pedibus, maculantq; in sanguine vultus.
 Caspia non aliter cæsarum in strage ferarum
 Tygris, vbi immenso rabies placata cruore
 Lassauitq; genas, & crasso fordida tabo
 Confudit maculas, spectat sua facta; doletq;
 Defecisse famem. Restabat lassa flagellis
 Vita Deo, summusq; cruor, poterantq; parumper
 Stare gradus: fessis respirant pectore toto
 Carnifices, rabiemque sibi, viresq; manusq;
 Defecisse dolent. Optant sibi brachia centum
 Centenas optantq; manus, totidemq; furors,
 Insani dominum non agnouere Molossi!
 Egreditur, tristis sequitur comitatus euntem,
 Supplicij ad deforme genus, sub mole fatiscis
 CHRISTE Crucis, mærent cognata examina matrū
 Tristè salutantum, lateri comes hæret Achates.
 Occurrit soboli genitrix aduersa, citatum

Vrgentesq; gradum, trepido subit ore Tyrannos.
Ne sæuite animis, infestaq; vincula tandem
Diuidite, & propius nunc saltem admittite Matrem.

Tunc omnis Solymis effusa Penatibus ætas
Desertas liquere domos. auidisq; feruntur
Hæc oculis, quæ contigui vestigia surgunt
Montis, & obscuro cineres, ignotaq; squallent

Busta sepulcorum, graue cominus æstuat aër
Sordidus obscenis loca grata volucibus. Ergo

Tollitur incestas miserabile pondus in auras;
Hæc vbi Golgothei sinuantur culmina montis.

Hei mihi sed quanti voluuntur sanguinis imbres!
Quantaq; purpureis decurrunt flumina riuis!

Qualiter hiberni summis duos montibus amnes
Franguntur, geminâq; cadunt in plana ruinâ.

Clauorum haud aliter, violento turbine pressus,
Plantarum manuumq; cruor iuga montis inundat!

At tibi tunc quis Virgo dolor? cum ponere videres!

Liuentisq; genas, oculosq; in tabe natantes
Conuulsasq; comas, lacerum & crudeliter ora,

Ora manusq; ambas, populataque tempora acutis
Sentibus, ac truncas in honore vulnere nares.

Tunc tibi peruigili fluitarunt peæora luctu
Vdaq; turgent populerunt lumina guttas.

Iamq; cadunt vultus, oculisq; nouissimus horror
Ingruit: at CHRISTO nisi iam vox sola Parentis

Noscitur. Illam vnam mediâ de Morte reuerfa
Mens videt. illam ægris etiamnum stringeret vllis

Si duri sinerent clauis. Nec sole supremo
Lumina, sed dulci mauult satiare Parente.

Ne genitrix ne tæde oculos, iam defecit ille
Deficit, atq; in te vacui iam peæoris efflat

Reliquias solam meminit solamq; vocantem
 Exaudit, tibiq; ora mouet tibi verba relinquit
 Et prohibet gemitus cōsolaturq; dolentem.

Nunc scelus infandum, miserisq; incognita terris
 Culpa subest, auferte oculos. Immane la certo
 En librat telum Longinus! meta furenti
 Fit D E V S ! hortatur dextram, volat hāsta, tepenti
 Deprendens cor morte fluens. Nēu irrita voti
 Cuspis, in obliquis inuenit vulnera costis.
 Vidit Luna nefas, collectaq; cornua, trislī
 Detractura polo, fugienti pallida vultu
 Obnubit ferale caput, radiosq; comantes.

Ipse etiam solito cæli de limite Phœbus
 Mærentes auertit equos, capitisq; corusci
 Iam minor, & multum dominā de fronte remisit.
 Horruit vnda nefas, tenebræ fleuillis obortæ
 Et grauiora caux sonuerunt murmura terræ.
 Ipse Pater refluis Iordanis inhorruit vndis,
 Obstupuitq; suos lacrymis accrescere fluct?

Hunc vbi vix noscit genitrix in vulnere multo
 Liuentem; fugere animus, visusque, sonusq;
 Inclusitq; dolor lacrymas. Tunc pectore toto
 Sternitur; expressumq; comis ac velle cruorem
 Seruatura legit. Demum sic tristè locuta :

Hunc ego te genitrix post aspera bella necesq;
 Ifacidum regem, dominumq; potentis Idumes
 Aspicio? talisq; tuis occurro triumphis?
 Nudus, inops tumuli, donatus paupere lino
 Hoc Solymæ telluris habes? Nullasne tuorum
 Mouisti lachrymas? Quantum te Nate videbam
 Nuper Idumææ subeuntem mænia gentis
 Qualis & ecce iaces! quæ primùm vulnera mirer?

Me miserum ! mihi nempe iaces mihi victus es vni !
 Hei mihi sed quanto descendit vulnus hiatu !
 Hic furor est Longine tuus ! Nec fletibus vsquam
 Fit modus alternis, manant oculiq; genæq;
 Triste parentantùm. Tuuc ore miserrimus vno
 Fit fragor. At Lybani responsant flebile saltus !
 Hæ prensant in tabe comas, hæ limina signant,
 Vulneraq; alta replent lachrymis, dirisq; precantur
 Mœnibus excidium, Solymisq; incendia tectis.
 Pars calidos latices, & odoros balsama succos
 Expediunt, corpusq; lauant frigentis, & vngunt
 Lugubre depositum ! pars deplorata reponunt
 Membra toro. Genitrix positos amplectitur artus
 Intexitq; comis, tandem laxata dolore
 Vox inuenit iter, gemitusq; in verba soluti.
 Musa tace : dum mœsta Deo natura parentat,
 Congeminant scopali, rediuiuaq; busta perorant,
 Sol fugit, horrendumq; chaos offunditur orbi.

In immaturū Obitum

*Serenissimi Poloniarum &
 Sueciæ Principis*

ALEXANDRI
 Funebri Elegia.

TEndite Phœbeæ feralia plestra Sorores
 Et date Castalijs lugubre Carmen aquis.

Del.

Delphica nēu Capiti superaddite sarta, Cupressus
 Cingat inornatas, luctibus apta, comas.
 Incompto iuuat ore loqui. Vos inuida Fata
 Te prodam lacrymis Mors violenta meis.
 Tincta Lycambæo vibrarem tela cruore;
 At tibi nec telum, stricta nec arma nocent.
 Sive darem lacrymas: at inexorabile fletu
 Peccus, & auersa stat tibi mente silex
 Non vatum citharâ, precibus neq; fleæteris vllis,
 Et surdâ miseram respuis aure lyram.
 Quid primùm mediumuë querar? quo sine quiescam,
 Vltima quæ iusti meta doloris erit?
 Raptus ALEXANDER, Limes mihi carminis esto
 Qui Patriæ clades, heu! noua semper erit I
 Cui bysso candente colos, & serica vitæ
 Licia, Parcarum scidit auara Manus.
 Nupet adoratum Lecheo poplite Sidus!
 Vergit in occiduas, axe cadente plagas.
 Illa gubernandis ceruix accommoda regnis!
 Illa suis quondam fascibus apta manus!
 Propositi legumq; tenax; ignara Repulsæ
 Letifero torpet, tam malè vinæta gelus!
 Scilicet incertis equitant yaga funera lustris:
 Insidet ambiguis Atropos ipsa Notis.
 Non cautes proiecta moram rapido imperat annis
 Nec caua lapsuras saxa morantur aquas.
 Indomitæ ceruicis equos, non soluit Orion:
 Et præceps Phaëton flammea lora quatit!
 At scieras fera fors! illi, quis defluat ordo
 Sanguinis, & Veterum Linea ducta Patrum.
 Seu genus adspicias, genus alto à sanguine Regum
 Diua IAGELLONIÆ necit Origo Domûs.

Hinc Tituli, Ceraëq; fluunt, iuxtaq; seueræ
 Præcipiti Martis colle cientur opes.
 Illinc pulchra retrò series comitatur Auorum,
 Longaq; porrecti Nominis umbra cadit.
 Omnis in hoc sese, generis lux Principe clausit !
 Ni vellet Titulis altior ire suis.
 Ne vacuâ decorum se miraretur in umbrâ
 Aut gereret Macedûm nomen inane Ducis.
 Ille nec aduersæ labefactus pondere sortis
 Terruit impavidis fata sinistra genis.
 Certus vtrinq; sui. Seu mollior aura Fauonî
 Ingrueret placidâ velificante Deâ.
 Seu mala ventorû vis in transuersa vocantûm
 Pergeret Heröam sollicitare Ratem.
 Sic reducem frustra blando Sirenula cantu
 Fertur Vlyssëam detinuisse ratem.
 Monstra licet, Citharæq; fremant: securus Iäson
 Seruat inauratas Colchica furta, comas.
 Sic te felici genuit **C O N S T A N T I A** partu
 Inde tibi, constans frons similisq; sui.
 Infraçus patiensq; freti, toleransq; procellæ
 Constabat pariter vultus & ora sibi.
 Mox & **A L E X A N D R I** longâ se mensus in hastâ
 Anteijs meritis, ingenioq; genus.
 Impleffetq; sui mensuram nominis, altos
 Ni laudum violens Parca stitisset equos.
 Pronus in arma Puer viridi tendebat ab æuo
 Dulce fuit Cuneos, militiamq; loquis;
 Et galeâ munire caput, Clypeoq; sinistram
 Deuotumq; neci prostituisse caput!
 Dulce fuit furas, chalybumq; adstringere nodis
 Brachia, nec teneris parcere velle toris.

Prælia, Rhetæis euracta sub Alpibus? aut eur
 Threycio Dacus funere squallet ager.
 Vixq; per ætatem licuit, iam quando lupatis
 Tiro reluctantem frangere nouit equum.
 Vsq; aded rudibus Bellona irrepsit Annis!
 Vnica sic puero cura Gradius erat:
 Tantus in imbelli regnabat corpore Mauors
 Tantus amor ferri in pectore, tanta sitis!
 Atque vtinam virtus vitam haud egressa fuisset
 Vrsissetq; rudes Parca sinistra colos
 Desineret præ te Macedum Rex Magnus haberi
 Sarmatia inque tuo nomine magna foret;
 Inuida fors vetuit, Princeps, ne maximus esses
 Augeresq; animi nobilitate genus.
 Heu! quis præcipiti torrentia sæcula lapsu
 Sittat; & ambignis lubrica lustra vadis!
 Tempora præpetibus trudit Latona quadrigis,
 Triptolemiq; leues euenit Hora rotas:
 Effetam tumuli cariem florentibus annis
 Accelerat viridi prona iuuenta pede;
 Cominus æstiferis mors torrida febribus instans
 Vrit anhelanti candida pensa face.
 Tam malè puniceis occumbit gratia pratis
 Languida cum nimio sole fatiscit humus,
 Taliter amissos queritur Corcyra colores
 Aut Pharius domitâ messe laborat ager.
 „ Utq; iacens ripâ, deslere Caystrius Ales
 „ Dicitur ore suam deficiente necem.
 Sic leto vicinus Olor, sic Lechicus Orphæus
 Fata vocans, fatis præcinit ipse suis.
 Iamq; animâ meditante fugam, linguâq; cadente
 Murmurat, hos tacito corde ciente sonos.

Non licuit cupido hostiles cadere inter a ceruos
 Pro Patria lucrum sic cecidisse foret,
 Non perij, artificij cū fulmina nube volarent
 Cū plueret crebris æreus imber aquis.
 Dum caderent hinc inde viri, quos æmula virtus
 Astra per, emeritis currere iussit equis.
 Perdurat medijs quæsitum nomen in armis
 Bellica Lethæas gloria nescit aquas.
 Sola sepulchralem non nouit fama ruina
 Quæ semel egregio parta cruore stetit.
 His solis nec fata nocent, nec dura sororum
 Licia, nec Stygiæ portitor ille Ratis.
 Non cecidi infelix inter collisa iacentū
 Agmina, formosæ præda petita neci.
 Non cecidi tunc, cum litui, clangorq; tubarum
 Perstreperentq; aures classica nota meas.
 Nunc mortis populare genus, discrimen, & umbras
 Communem ac tumuli cogor inire viam.
 Non mihi tunc fuerat pulchræ, data copia mortis
 Cū mihi belligeri nominis ardor erat.
 Nunc quoq; . sed serum est, inquit, nec plura locutus
 Clausit in extremam lumina mæsta diem,
 Fracta labat ceruix : oculis nox incubat atra !
 Egelido torpent lumina vincæ gelu !
 Triste supercilium mæret, gemit area frontis
 Et riget elingui frigida lingua situ.
 Squallor habet venas, manuum vigor occidit omnis :
 Nullus honos capiti est, gratia nulla genis.
 Lechia quos de re meditata est orba triumphos
 Cū nouus ante oculos iam sibi victor eras.
 Talis erit : geminumq; suæ dabit Hæcæora Troiæ :
 Hoc mihi de Phrygijs afferet ille tolis.

Hos ita promisit, sibi, credula Mater honores
 Sed reperere aliam Fata seuera viam.
 Occidis ante diem, raptus melioribus annis;
 Prima cui vixdum texerat vmbra genas.
 O placidæ cernicis ebur! dilectaq; colla,
 O labra purpureis floridiora rosis.
 O humeri fortes! domitarum ô dulce comarum
 Vellus, & ô teretum bina columna pedum!
 Cæperat Autumnus, teneris irrepere malis
 Pulsaq; cedebat vere luuenta suo.
 Hei mihi, natiuis turgentia lilia terris
 Messuit infestæ falcis acerba manus.
 Necdum etiam matura legit! sublime profanis
 Depositedum terris credere fata negant.
 Sic rosa, sic violæ crudis moriuntur ab Euris:
 Colla supinantur sic Hiacynthe tua;
 Haud aliter nardi lapsæ ceruicé recumbunt
 Sic obeunt versis alba ligustra comis,
 Aut vbi lassa solo posuere papauera crines
 Cùm fera nimboris ingruit aura Notis.
 Scilicet hoc Fratres de te meruere relictî
 Hoc consanguineæ stirpis amica manus.
 Ipse Pater Patriæ te VLADISLAVS, ademptum
 Indoluit, Cineres Roma flet ipsa tuos,
 Te Lechicus lacrymatur Eques, creberq; Senatus
 Tristeq; lueticis Vistula mæret aquis.
 Plorat magnanimûm nutrix Varsovia Regum,
 Aggemuit Fatis Tybris & ipse tuis.
 Non omnis, tacito donabere præda sepulchro
 Eueniet tumulos Posthuma Fama tuos.
 Durabit desertus honos, pensataq; Diuûm
 Hospitijs pietas, imperijq; Fides.

Vrnarumq; situs, & nigra silentia vinces
 Et potiore tui parte superstes eris.
 Non messes Arabum, nec odori corticis auram
 Non Medi lachrymas Thurea dona feres;
 Aut Cilicum succos, vel Eoi gramina campi:
 Non arsura tuis munera spargo rogis.
 E procerum lachrymis, Princeps, me vate, coactum
 Veatigal Lechici triste Doloris habe.
 Non melius tumuli renouata superstite Busto
 Viuet odoriferis, ales Eoa rogis.
 Pulchra IAGELLONIÆ reuiescet Adorea messis
 Fixa animis condit cū monumenta Lechus.
 Et iam seu cupidi supera ad Capitolia cæli
 Te tua laurigeris Gloria tollit equis.
 Seu tibi sub pedibus dudum tua fata videnti
 Fit minor ipsa suo terra relicta globo.
 Sine IAGELLONII assertus cætibus Hæres
 In FERDINANDI Martia colla ruis;
 Seu pietas propiore Patri te sede locauit
 Concessit Genitrix aut tibi parte Poli.
 Siue Nepos Proauūm, sublimibus addēris astris
 Inter & Austriacos exspatiaris Auos.
 Hæc vbi sidereos SISMVNDVS obambulat ignes,
 Elyfios peragrat quæ CASIMIRVS agros:
 Purpureo seu fortè nouum decus addite Fratri,
 POLLVCI, gemino sidere CASTOR ades.
 Seu minor Alcides patrijs te conferit astris
 Et meriti gaudet cedere sorte loci,
 Seu iusti studiosa manus Libræ addidit. Aut Te
 Marmaricus Fortem poscit habere LEO.
 Quidquid es, amissum Lechiæ plorabere sidus
 Et Patriæ clades, heu noua semper eris.

Serenissimo Principi

SIGISMUNDO
CASIMIRO.
VLADISLAI IV.

Regis Fortissimi &
Fortunatissimi

FILIO.

SPEI PUBLICÆ

PRÆSAGIUM

Ad Citharam Apollinis

DECANTATVM.

Hve ô solliciti cûi mens præfaga Futuri
Huc molire sacras dexter Apollo rotas:
Delphica tu pandis dubiarum oracula rerum,
Te penes augurij prouida cura noui.
Nascitur illimis vitij, morumq; serenus
Innocuo vitæ labitur amne Puer
Maiestate Sacer, trabea: cui inter & Ostrum
Bissima regali stamina luce fluunt.
Illum & clementi nascentem fidere, primùm
Exceptit solido Gloria celsa, toro.
Et Patriæ Puerum Virtuti mandat alendum
Non humilem vultu spemq; metumq; premens.
Hæc niueo Infantis, pectus permulsi Honesto,
Tinxit & argutas ipsa Pudore genas.
Ipsa leues blando suadebat pectore somnos
Calliope, ipse sacro fouit Apollo sinu.
Nec pudor à castis vagitum discere Musis
Et noua Mæonijs frangere verba Modis.
Parthenope sparsos certo domat ordine crines
Dicitat & arcanis murmura prima sonis.
Protinus accitum cunis irrepsit Honestum;
Adfuit & Superûm sæpe vocatus Amor:
Virginei mores, & castæ gratia linguæ,
Et comes aduerso conlittit ore Pudor.
Nobile magnorum circum strepit agnen Honorum
Altaq; fortunæ turba stat ante lares.
Stemmata præ foribus, Tituli fascesq; morantur
Fumosiq; tument Atria imaginibus.
Hinc secura suæ vigilat fiducia plebis
Hinc pax, inde Salus, hinc Themis, inde Fides.
Incluta nascentis, procul incunabula seruant
Et famulâ cingunt obsidione latus.

Talem te roseæ radiantem sidere formæ
 Permulsit Diuûm nectare prima sitis.
 Talem purpureo te vere Puertia pinxit
 Dilectum Patriæ Cælitibusq; caput.
 Sic tibi sic teneræ formoso in limine vitæ
 Incubuit sacrâ Fasq; Piumq; fame.
 Hinc morum pacata Quies, Candorq; pudicæ
 Mentis & Hyblæis Gratia mista fauis?
 Hinc pietas, patrijq; sequax reuerentia Sceptri
 Et Latæ viuax Religionis amor.
 Possedit facilis placidam Clementia frontem,
 Multus inest oculis, multus & ore Pater.
 Hæsit in augusto Regina Modestia vultu:
 Maiestas humeris, Atticus ore lepos.
 Lætior hinc Pallas, validæ ventura Iuuentæ
 Gaudia, tangebatur præpete mentis acu.
 Ergo paludato puerum præuelat amictu
 Cassidis & solidum commodat ipsa iubar;
 Iamq; breues humeros, passis, grauis occupat, vlnis
 Belligeri inspirans, tela facesq; Dei.
 Parma fidelis amat non segne in vulnera pectus
 Paruaq; non magnam prægrauat hasta manum.
 Iam tunc intrepidum ferri; iam triste rubenti
 Ludentem clypeo Thracica fleuit humus,
 Expauit Tanais, propriosq; refugit in amnes
 Penè metu Scythicos congelante lacus.
 At Bellona animo voluens exordia magnæ
 Indolis, Alcidæ destinat arma nouo.
 Tum galeâ puerile caput: cristâq; rubenti
 Induit, & studijs inuidet ipsa suis.
 Aptat & exiguum Siculi thoraca laboris
 Et Clypeo cæsas, explicat ipsa notas.

Ipſa vagas ſine lege comas, vultumq; genasq;
Temperat, & grefſus edocet ipſa rudes.
Prima rudimentum pulchri non molle Gradiui
Tradit, & indociles fingit ad arma manus.
Iamque aſſurgentem porrexit ad oſcula Marti
Flectenti reduces poſt fera bella rotas;
Hic Puerum Mauors vultu dignatus amico
Extulit, & peſtus preſſit ad uſque ſuum.
Et teneri hæſiſſe genis gauiſus, anhelos
Frigidus amplexu Regia colla terit.
Suspicit & faciles tranquillo pondere mores
Et geminas oculi, ſidera bina faces.
Moribus his, hoc ore, queant miſce ere tygres,
Molliri que trucis barbara corda Getæ.
Nec fatiſ, at Scythicos cinctus, arcuſq; ſonoros
Mollibus appendit, dona ſeuera, toriſ.
Et Galeam, & Medi breue fulgur acinacis addit,
Addit barbarico ſigna reuulſa tolo;
Armaq; Threycijs nuper derepta trophæiſ
Donat, Abydenas depopulatus opes.
Et phaleras, nec adhuc deforme erumoribus aurum
Æquantemq; Notos curſibus Alipedem.
Non mihi ſi totos Helicon indulgeat amnes
Pægaſeiq; madens vngula ſudet Equi;
Expeditam tot dona ſimul, tot vota Gradiui,
Clara, nec infaulſiſ omnia ducta Dijs.
Iam tunc innocuos, primis vagitibus enſes
Et rapidos, primâ voce popoſcit equos.
Scuta per, & piſtas hilaris reptare pharetras
Viſus, & exiguâ ſumere tela manu.
Miratur, comitq; ferox noua pignora Mauors
Et deſiderijs vritur ipſe ſuiſ.

Prima subit virtus animo; sed gaudia vultu
 Celat, & in tacitis gaudet amatq; fibris.
 Nota IAGELLONIDVM piatasq; animiq; recurfant,
 Augustoq; nitens ore renidet Honos,
 Blandaq; Maiestas, & adhuc ignara timeri
 In populos torto fulmine dextra vacat.
 Haud aliter tenerum Chiron dilexit Achillem
 Non humili placidas dum vibrat ore faces
 Cùm virides, animo transcenderet impiger annos
 Transiretq; suum vis properata modum,
 Nescio quid magnum de te præfagia, Princeps
 Deque tua spondent indole Magne Puer.
 Ovtinam prægressus Auos Bellator lūlus
 Indueres carum, gesta per alta Patrem.
 Monstrenturq; alijs Decij fortesq; Camilli
 Et duo Dardanidūm fulmina Scipiadae.
 Magnanimum tu discere Patrem, casumq; duello
 Iacta q; Fortunæ tela retunde manu.
 Sic ait & caris geminata dat oscula cunis,
 Cum Pueriq; suam diuidit ipse animam
 Ex illo, quantos decorum premat ossibus ignes
 Vos mihi doctiloquæ commemorate DEÆ.
 Iam tunc magnanimum vultu referebat Achillem
 Plurimus inque genis Pyrrhus & Hector erat.
 Dulce erat aspecto iam tunc gestire cruore
 Paruaq; nutanti spargere pila manu;
 Loricamq; pati, signareq; brachia ferro,
 Atq; soporiferæ fallere noctis equos;
 Pugnantūm simulare choros, belliq; tumultum
 Classicaq; & cædes fingere ludus erat.
 Ipse tibi Gradius equos submittit & hastas
 Prætextæq; sacrum donat habere decus.

Ipse tibi Bellorum Acies, & prælia Cæsar
 Instruit, & docto limite gyrat equos:
 Ipse dolos Belli, Tacitus, fraudesq; decoras
 Explicat, & docti pagina Valerij:
 Signat frenigeras equitum tibi Liuius alas
 Et peditum varios præcipit ire globos.
 Suggestit egregias Macedum tibi Curtius artes
 Et subitam castris di&at Homerus opem.
 Iam tibi MARS cladem Scythiæ, laurosq; rebelles
 Annuit, Æmonij captaq; colla iugis
 Aruaq; Threycio latè possessa Tyranno
 Altaq; Byzanti mania, versa capi.
 Et Solymos colles, habitataq; Numine templa,
 Templa diu fædis, heu? famulata sacris!
 Quin etiam Odrysiâ, (nec spes est vana Futuri)
 Cæde cruentandum, ritè spondit Hebrum:
 Te duce barbarici perdent sua nomina fontes
 Sanctior & puro Bosphorus amne fluet,
 Fra&aq; Romuleo submittet cornua Patri
 Seruitumq; pio iam fluet inde Tybri.
 Iam præfaga nouæ, tibi SIGISMUNDE, ruinæ
 Bactra repentino procubuere metu.
 Iam fera Parrhasios campescuit vrsa furores
 Collegitq; Helice sanguinolenta comas.
 Miratur Geticâ maior de clade Mæotis
 Se malè purpureo subrubuisse vado.
 O Asiæ clades: ô formidabile nomen
 Thracibus: ô Dolopum Myrmidonumq; fragor!
 O hominum ventura salus, mundi q; labantis
 Præsidium! Lunæ terror Othomanicæ.

Ad Beatum
 S T A N I S L A V M
 K O S T K A
 Polonum è Societate
 I E S V.

A V T H O R

De Præfagio Spei Publicæ,
 quod paulò ante cecinit Sere-
 nissimo Poloniarum & Sue-
 ciæ Principi

S I G I S M U N D O
 C A S I M I R O.

STANI-

STANISLÆE recens patrio iubar addite cælo
 Nobilis Arctoi K O S T K A propago soli.
 Hæc mea sollicito prælagia perface voto :
 Prima S I G I S M V N D I cura salusq; noui.
 Dum tibi supplicibus collucent ignibus aræ
 Seque tibi passim Cerea turba probat;
 Dum nitor argenti, dum pensile suplicat aurum
 Atque salutiferis sculpta metalla notis.
 Diue Patrem Patriæ serua, sobolemq; R E N A T Æ
 Ad sua sæpe tuam scepra vocantis opem.
 Sarmaticam Volucrem, Libertatisq; Trophæum
 Protegat æternus Nominis umbo tui.
 Supplice te Victor post ardua bella, subacto
 Laudari & metui possit ab hoste, Lechus.
 Te penes est Lechici felix tutela Gradiui
 Te penes imperij iura fidesq; sedent.
 Et Patriæ communis amor, cariq; penates
 Templaq; cognatis conspicienda tolis.
 Quâ-te-cunq; Poli pietas in sede locauit
 Sarmatiæ Patriam vise serenus humum.
 Nubila non à te non hispidus obset Orion
 Pura sed innubem prouehat Æthra diem.
 Perge recumbentum felix conuiua Deorum
 Plena superfuso Proluere ora mari.
 Immortale merum vacuans! quod Iuppiter ipse
 De Ganymedæo non bibit ante scypho.
 Sic tibi virginæ radianti fulgure frontis
 Colligat ingenuas aurea vitta comas.
 Tu tamen & trabeas, insigne extinguis & ostrum;
 Moribus ac gemmas ingenioq; præis?
 Quando erit illa dies? Româ plaudente, triumphos
 Et tua dum cupidus Festa Polonus aget?

Cùm tibi septenis recinet pia collibus Echō
Et fluet in laudes Tybridis vnda tuas.

Cùm tibi Flaminij tractus, & compita latè
Et Latio populi refluet vnda foro.

Indigetem tunc fera nouum colet India; vel quã
Vltra Asiam Titan Lunaq; soluit equos.

Dum tibi promissos Latium decernat Honores
Et sacro radiorum induat igne caput

Hanc precor, hanc vati seponite Numina lucem,
Sæua nec inuideas hanc mihi Parca diem.

Hæc, quæ Sarmatico dixi pro Principe: PRIM A
Ritè precaturi V O T A Clientis habe.

M A T H E M A T I C I S

Societatis IESV.

Q Vã cæli, vis, parte tuos inscribo labores
O Patriæ stellantis amor? quæ sæcula fastis
Digna tuis, famamq; pijs conatibus addam
CLAVI? CATHOLICIS tu grande Nepotibus æuum
Euoluis, certoq; dies metaris & horas
Ordine; fulmineasq; domos præuectus & atram
Nimborum patriam, nebulae aurarumq; Viator,
Astrorum pelagiq; sciens. Tu mente futura
Præcipis, atq; animum casus præmittis in omnes.
Iam sacros Vaticana tibi Respublica soles
Festaq; venturos latè digesta per annos
Cumq; suis Latium debet tibi tempora Lustris.
CHRISTOPHORE æternas Diuûm intrature Kalendas.

Scul-

Sculpta quis æthereis SHEINERI nomina valuis
 Nelciat? & meritis contermina præmia stellis?
 O qui nubiferas Alpes prægressus, Atlantis
 Immanes calcas humeros, rimosaq; lucis
 Atria, stellarumq; domos, iuxtaq; sagaci
 Solis nexhaustos rimatus lumine fontes
 Non vnâ damnas MACVLA, patrioq; tumentis
 Lumine inaccessum peragras Hyperionis orbem.
 Aurea quadriiugo ve&at te Gloria curru,
 Et Laudes CYSATE tuas. Tibi Tesper, & Ortus,
 Et Menses, Horæq; leues. Anniq; Diesq;
 Et coniuratæ veniunt in sædera No&es,
 Et felix operum, gratâ vice, militat ordo,
 Pars quorum Nos magna sumus. Te MUTIVS ipse
 Ipse probat. Te regna canunt, discretaq; tellus
 Æquore: sepositâ trans vasta silentia Thules,
 Trans gelidas audite plagas! Tibi prorogat æuum
 Ingenuosa suo quæ voluitur orbita gyro
 Cœptaq; , & egregios Sociorum amplexa labores.
 Zucci par superis! quo diua Mathefis alumno
 Creuit, & inscripsit solidis æterna Planetis
 Argumenta tui perduratura laboris.
 At tibi quæ sacri vates primordia quæram
 Carminis? astriferis MALAPERCI exercite curis,
 Nec Musis dile&te minùs. cui tota Pyrene, &
 Laurigerâ sub fronte latet Parnassus, Olympi
 Æmula contiguus insertans brachia stellis.
 Et tibi Sarmatico dedit aspectabile cælo
 Nomen, & astrilegæ proscenia lucida famæ
 Vranie! quondam contemplature PSTROKONT
 Non oculi mendace vitro, propiore latentem
 Sepositâ sub luce Deum. Ne linque magistram

Belli, & magnanimū pulchra oblectamina Regū.

Te quoque raptavit volucer super æthera currus,

Aulaque Signifero decies reuoluta labore;

Et procul externas axis qui diuidit oras

Increpuit stridore, tuos confessus honores.

PER OVÎ Lechicis fato superaddite stellis!

Cernis vt arcanis P A P I E S C I V S imminet astris?

Cui pater Horarum Phæbus; cui hospita debent

Sidera, nocturnæque faces vigilantis Olympi,

Et mare, secretas & cognita Terra per artes.

Cætera quid memorem sacris dignissima fastis

Nomina? sublimes animas! quas Prodromus æther

Regna super populosque; rapit cæloque; propinquas

Sistit, & insomnes oculis polus admouet ignes,

Heu! dulces noctis vigiles! vbi semita cæli

Distantum Superisque; patet? quæ Signifer ingens

Aut vbi perpetuo constans redit aula rotatu.

O R A T O R I B V S

è Societate I E S V.

A Tiantis facunde Nepos cui grande loquendi
Militat obsequiū, blandisque; reuincta cathenis
Regna, perorantis pendent à numine Diui.

Te sine Nectarei latices, mensæque; Deorum

Ambrosiæque; dapes & languida pocula frigent

Cantibus haud condita tuis. da tangere dextram

Quæ Reges populosque; trahis, ne sperne disertæ

Consortes citharæ, dextro quos omine castris

Accenset L O I O L A tuis. Data cæta subire

Eloquijs affueta tuis, orisque benignâ
 Maieſtate frui. Nec enim plebeia venimus
 Turba, ſed egregias Tullî gens culta per artes.
 Quare age dilectis tibi pande Clientibus arces
 Vernar vbi Latia princeps facundia meſſis.
 Fallor? an Auſonij tetricâ de rupe ſepulchri
 Prodiit immeritas pertæſus Tullius umbras?
 Vniſ Romulei Conſul facunde Senatûs
 Vniſ, & in ſeris illuſtre clientibus æuam
 Continuas geminus Neſtor. Prô! quanta ſepulto
 Ad tumulos tibi fama venit! Tu lucis at illos
 Debes Marce nouis I E S V Oratoribus annos.
 Quos tibi PERPINIVS ſoles? quæ ſæcula condit
 S A N C T I V S? & vitreo tibi qui torrentior anni
 Ludit Dardanijs, rerum per plana, Smaragdis
 VIRGINIOS poſt fata vehens G O D E F R I D V S honores,
 F E R R A R I O S ne temne ſales: ne plena NIGRONI
 Flumina, Marce tuum ſtudioſa effingere nomen.
 Grandius, edomitis quàm quod peperere Tyrânis
 Cæſaribus T H E S A V R E paras cõgnomen, acutos
 Adſpergiſque ſales; & congrua moribus aptas
 Nomina. Præſuleos nêu infelicijus vrgeſ
 Orator titulos: totoque Oriente micantes,
 Pulchrius explicitas facis inclareſcere Vittas.
 Te quis Apollinei fidiffime cenſor honoris.
 Nam calidis deſuete diu Pontane Palæſtris
 Prætereat? dilectæ Dijs? Te Matre cadentem
 Sedulus Aonio fouit Thybræus in antro.
 Inclyta Pegafidum ceruix, vindexq; Maronis,
 Cernis Olympiaco, quæ puluere classica muſſat,
 Bellaque vociferans, puerilibus accidit armis
 Turba tibi: breuibſque humeros amplectitur vlnis

Tiro Progymnastes. Teneris tu ne&tar alumnis
Iusta&que sudatis dispensans præmia curis
Dulcia Palladijs misces BELLARIA mensis,
Arbiter & cupido pretium decernis Ephebo.

Quid dignum cecinisse tuo, CAVSINE labori
Possit Athlantiades? pro te cûi acer Apollo
signa mouet, geminas&que tui ciet ambitus iras!
Postulat hinc Helicon: hinc te sibi rostra reposcunt:
Dardanus hinc: Argiuis at hinc Orator adurgens
Mutua, collatis meditantur Honoribus arma!
Seu animo, veterum priscoos irrumpis in annos;
Ponè tui sequimur docili vestigia gressu.
Seu Clypeis præferre Togam, seu Classica rursus
Antetulisse Togæ placuit, par oris vtrinque
Proruis, & fremitu suades&que vetas&que secundo.
Si tua peruigiles terimus præcepta Nepotes
Non ignota tibi due ad fastigia Tullî
Quâ grauis Hyblæis illabitur Attica riuis.

Vnica laus at enim, laurus ne&que sufficit vna
Temporibus GRETSERETUIS. date ferta Pelasgi,
Ausonij date ferta chori, coniurat in vnum
Laus animi geminata virum. Tu strenuus ille es

Hæreseon terror, fulmen bacchantis Auerni,
Qui vacuos sine mente sonos permittas&que falsis
Opprobria, & cassos sine vulnere diluis ictus?
Et fatuas vltore faces vmbone refellis

Mendacis vindex calami! Tu maximus æui
Præceptor, voces&que suas formare Pelasgos,
Europam&que doces tantorum elementa laborum,
Triste rudimentum & Graiæ cunabula linguæ.
Hinc fandi Latialis honos: hinc Græcia temet
Vendicat, & meritas Oriens tibi sternere lauros

Certat. At inde suo comitatus Apolline collis
Romulus, & pharetris arcuque reposcit. Vtrâque
Digne coronati lauru, qui vincis vtrâq;

Nec tuus externas Lechiæ delatus in oras
Repperit exilium calamus. Te pagina clamat
Indigeti recitata Deo! Numenque rethedum
Grandibus elogijs I V G L A R I! dulce iocantis
Delicium Suadæ argutâ breuitate coruscans!
Terrigena inscriptos D E V S haud fastidit honores,
Additaque æterno relegit Præconia V E R B O.
Sacra L O I O L Æ I memorem quid iura Triumphi
Actaqs centenos retro demissa per annos.
Et teneros cæptus, atque incunabula Matris,
Belgica quæ primi depinxit I M A G I N E S E C L I
Oris & eoloquij cælo cognata venustas.

At nec Hyperboreæ manantia flumina Suadæ,
Cognæosque senes taceam! fatalia culpæ
Fulmina, Sarmaticæ numerosa tonitrua vocis,
Et scelerum vltiores; Te facundissime Regum
Et cygne canam. Quis Varsavijs, te Lechice Tulli,
Spiritus effinxit, diuinaque copia rostris
Patribus orantem Lechicis! audite fauenti
S K A R G A Sigismundo; cupidi lymphata Senatûs!
Corda trahens quocunq;e pias mens torfit habenas.

Currite Phæbeis effusa examina teatis,
Currite: felicis ditissima lucra senectæ
C N A P I V S euoluit: rursus vulgata Mineruæ
Munera sollicitis vigilata laboribus. O qui
De mediâ iam morte redux, tibi posthuma laudum
Instauras monumenta, Craeco mirante, Lycei
Immortale caput! patrij tu consulis orbis
Iogenijs: cultam tibi debet Apollo Thalam

Æonijs debet numeris adstricta iuuentus.

Quid dubij rixas & iurgia ducitis? isto
Grammatici calidas absolute iudice lites;
Cui retro senium Latij, Graiùmq; vetustas
Cunctaæque magniloquæ sedet experientia Cœæ,
Nuper & auctarum sexcenta vocabula rerum.
Lechica te pridem, pridem te Littana pulvis
Voluit, & immensum famæ tibi nauigat æquor.
Teque iterum, Lecho Rossisq; vicaria reddit
Cura viri: qui capta operum, desertaq; mentis
Pignora; nè vno donanda volumina sole
Tristibus eripiens, non inter mortua bustis
Extulit, heu! fractæ tabulas & frustra carinæ
Naufragio subducta tenens! Te Cracia rursum
Præla gemunt, haud passa tuos latuisse labores.

Vincta Nouoduorsci generoso fœdere nodi
FASCIA: Sarmatico PHARVS & radiata sub axè
Luce suâ, Lechiciq; micat fulgore Trionis.

Non mihi centuplici quamuis præcordia laxet
Voce labor, tot Rostra Patrum fontesq; refusi
Persequar eloquij, sacris aut cantibus æquem.

Dicam, Roma licet, totius licet audiat orbis;
Post Latij Numen, supremaque funera TVLLI,
Pulchrius haud aliàs stupuit se SVADA locutam.

P O E T I S
è Societate IESV.

Quis Vatum sublimè genus, deductaq; cælo,
 Nomina, vel multo fetâ de Numine mētem
 Nesciat? aut Phæbum neget Oratoribus esse
 Finitimum? longè nec enim distante locorum
 Diuidimur spatio. multùm contermina Cyntho est
 Regia Mercurij. Par Libertatis vtrique
 Est honor, inq; vicem Latio sermone potimur.
 Et, si fas maiora loqui: communia Musis,
 Et Suadæ sunt inrà loci. par copia linguæ.
 Sive placet demptâ verbis de more catenâ
 Ferre impunè gradus, & luxuriare per omnes
 Verborum rerumq; vias; rursùm è seueros
 Mens vocat ad numeros, & strictæ vincula legis.
 Ecce recens Vatum, innocuis exercitus armis.
 Permissi de valle redit. Datur ora tueri,
 Et consanguinæ frontis lustrare Serenum.
 Hinc mihi se placidis infundit BENCIVS vnois,
 Inde redux Helicone ruit GALLVTIVS; inde
 Pegaseo temone celer DONATIVS: at illinc
 Candida GVINISIE se fert opulentia Musa,
 PETRVCIVS q; lepos, Crispo & comitata STEPHONÂ
 Calliope, cultiq; potens HABBEQVIVS oris,
 Collaque Apollineo multùm defundæ labore
 GVILBERTI, venâq; tumens GAZÆVS opimâ.
 Non eadem quemcunq; iuvant. illum integer oris

Vrit amor, castique sales, argutaque rerum
 Copia, sublimisue Maro, Lyricæue decorus
 Maiestatis apex. Hunc torrentissimus oris
 Pharsalicos acuens gladios Lucanus. at illum
 Calliope cupidum Iragico docet ire cothurno.
 Illum Lipsiæ formosa licentia linguæ
 Et fandi succinctus honos: hunc candor amæni
 Nuncius ingenij narrat; plenoque redundans
 Ore Deus, mentisque faces. Hic lenè cadentes
 Promptior ad numeros. hunc bella sonantis & iras
 Papinij iuuat ore loqui. iuuat; ire per hostes
 Nudaque pro caris opponere pectora Thebis.
 Scilicet in magnis etiam plerumque relucet
 Discolor ingenijs, non vnâ lege venustas!

Hinc & Apollineos maior reuerentia colles
 Circumit, & docti glomerantur dulcibus amnes,
 Et Cyntho noua forma subest: meliusque renident
 Parnassi capita alta iugi: dilectaque Musis
 Otia, Laurigeræque domus; ex quo aureus oris
 Reginas **VRBANVS** Apes ad carmina misit.

MASCULE cui viuax & magnæ strenua mentis
 Vis implere dedit generoso mascula fato
 Nomina, magnanimis nil degenerantia captis,
 Tu quæsitæ piæ tot per dispendia lucis
 Præmia Cælituum, laurusque cruoribus emptas,
 Et radios, & ferta sacris euoluere Fastis
 Impiger; inscribis tumulos argutus, & umbras
 Affaris Cineresque Patrum. Seu læta vicissim
 Ad citharam te Musa vocat; Lyricisque sequacem
 Passibus anteuenit te non vulgare sonantem.

At vacuas hominum curas, sæcundaque noxæ
 Sæcula, desidiamque domat Tolonarius, orbem,

Incre-

Increpitans vltice chely. Per inania rerum
 Fulgura, non vacuo raptatus Apolline vates.
 Quid memorem sacris fluitantia vota querelis,
 Mistra vel irriguis, Animi suspiria, lymphis?
 Quas pia solliciti lacrymatur HVGONIS arundo.

Non pudor erubuit, non declinavit Honestum
 BIDERMANE tuæ cygnæa volumina Chartæ
 Infontesq; sales castigatosq; lepores!
 Edidicit Calui Soboles famosa parentis.
 Nataq; sædisfragi plebes è fece Lutheri

Quantus in Aoniam confurgat FRVSIVS hastam!
 Quantaq; BAVHVSIVS violenti strenuus oris
 Tela manu gladiosq; rotet, Phæbiq; pharetras
 Missilibus vacuet, fraudi vitijsq; timendus!
 Cùm subitus calidam salibus permiscuit iram,
 Acer & increpuit Nœemam digna videre
 Secleratem! & scissis ruptos è nubibus ignes.

Pandite CELOTTI scenas, mœstamq; LIBENTIS
 Calliopen, memores Musæ, planctusq; PETAVI
 Et late Solymo squalentem funere campum.
 Hinc Titulis LEOPARDVS ouâs. Hinc PRONYBA PHÆBE
 Hinc sacris POLITIA rotis inuecta, sodalem
 Increpuit vatis calamum. PRZYEMSCIVS illinc
 Vrget Hymen, Socijqs; faces attollit Honoris.

Quis te Sarmaticos vrgentem ad sidera mores
 SARBIEVI fileat? cælo quem vexit aperto
 Plausus ouans, curruq; Helicon raptant eburno.
 Pars animæ sublata meæ! cui addere atroces
 De nostris vtinam voluissent stamina Parcæ. (chro.
 Triste quidem spoliū tacito premit vna sepul-
 At LYRICVS perdurat Honos, Vaticanaque viuit
 Laureæ, vocalesque lyræ, defun&aque cantu

376 *Poetis è Societate Iesu.*

Barbita, concordetque suo cum carmine mores.
Dum Latij Patres; dum Martia Roma, iocos
Dum Tyberis colludet aquis, dum Lechia stabit,
Vinet Hyperboreum tibi posthuma fama per orbem.
Te serpent violæ circum. te pampinus umbrâ,
Teq; coronabunt Hederæ, Laurique iacentem.
Felix qui VRBANO potuit censore probari.

Historicos Societatis IESV
vide Paginâ 196.

COMPE-

COMPEDES
MARIANÆ

SEV

VIRGINIS

DEI-PARÆ

In sua Mancipia do-
minatus.

Sub Auspiciis

IOANNIS NICOLAI

DANILOWICZ,

Regni Poloniae Supremi Thesaurarij.

O D E.

Quæ superiectâ populis Catenâ
Prodit æratis noua pompa signis?
Vnde regali sonuit reuincus

Compede mundus?

A a j

Am

An repentinis violentus armis,
Alpium clausas populatus arces
Pænus, iniecit pedicas Hetrusco

Annibal hosti?

Rursus an pulsus meliore venâ
Sæculis, Ætas redit obsoleto
Tristior ferro; Scythicisq̄ nati

Cantibus anni?

An cruentatis acuenda regnis
Tela procudens clypeosq̄ & iras,
Muciber, tractis per humum catenis

Terruit orbem?

Fallimur. Vincito dominata mundo
Magna ventorum pelagiq̄ Princeps
Virgo captiuum subigit benignis

Legibus æuum 1

Iure terrarum Dea subiugato
Imperas orbi, populosq̄ nutu
Ducis, & Regum dominâ Curules

Frangis habenâ.

Iure te circum famulante cælo
Seruus astrorum labor, inquieto
Voluitur gyro; properatq̄ supplex

Hora tributum.

Aureum quidni caput Imperator
Siderum Titan tibi Virgo subdat;
Subditum Numen cui Nazarenâ

Paruit vrbe.

Iure subiectum radiante socco
Cynthiæ cornu premis; ausa primo
Lucis exorsu, radijsq̄ adultum-

Extinguere Solem.

Regna iam tntò famulosque Reges
 Et catenatas trahe Virgo, gentes,
 Iura si **V E R B U M** tua, si Iosephi
 Nomen adorat!

Sponte deuinãas moderare mentes;
 Scepra, quæ Natum tua nil perosum
 (Matris ò audax honor!) obsequentem
 Flectis **I E S U M**.

Virgo bisseis redimita stellis;
 Iure, permissos fluitare collo
 Innocens lambit tibi concolores
 Flamma capillos:

Qualis & quondam Solymis Magistrum,
 Igne partitas imitante linguas,
 Flamini ritu vehementis, insons
 Terruit æther.

Sine Materni subitos Honoris
 Abnuis fasces; humilem præire
 Crederis Virgo violam, & reclinis
 Ora Myricæ!

Stare seu celso placet ore; vincis
 Arduum Sinæ caput, & virentis
 Terga Carmeli, tremula suæ Idumes
 Aggere Palmas.

Vincis humenti Ioue discolors
 Iridis cinctus: clypeisq̃ue fracti
 Solis, allisum iubar, & trigoni-
 Insignia vitri!

Ipsa te virgo mihi signat Eös
 Prodit Auroræ rubor; illibatos
 Præcineas Ortus: vacuasque primo
 Crimine Cunas.

Inde succenso pudibunda vultu
 Matris illustres Rosa fert Pudores;
 Cælibes illinc, niueosque spirant

Liliæ partus!

Ipsa te blandis lacrymantur arua
 Fletibus Mater! saturæque roris
 Ingemunt valtes, & aquosa ludunt

Cæcula Diuam.

Ite Phœbæi Iaris inquilini,
 Et MARIANIS date colla Ioris:
 Ite Reginæ subitura dulcem

Turba catastam;

Hos Vaticanæ moritura nunquam
 Serta Parnassi religant, decenti
 Laureæ flexu, Latiumque collo

Defluit aurum;

Hic Olorinâ stimulatùs alâ
 Inferi Vatum Lyricis laborat
 Cætibus, toto cupidus ferire

Vertice Diuos.

Ille patrono sibi visus ostro
 Diues, aurato tumidam subegit
 Torque ceruicem; Tyriâque pressit

Veste lacertos;

Quos per umbrosas Heliconis arces
 Pindari cultos imitârata cantus
 Pendula attriuit benè temperato

Barbitos ictu.

Cæteris nullâ minor ibo parte,
 Si tui memet spolio Trophæi
 Virgo dignaris, placiti superbum

Vege decoris.

Vatibus iam nunc tuus esse dicar

Virgo CAPTIVVS: tuus esse dicar

Municeps, carâ tumidus patroni

Merce Monilis.

Nec palatinas mihi Roma Lunas:

Colchicum Phryxi nec Iberus aurum;

Indiæ gemmas; neque iactet, orbis

Lilia, Gallus.

Quid Lyburnorum cupido ligone

Emedullatos, pex adesa colles

Rura? vel dites Arabum fodinas

Fama renarrat?

Ite confossæ pretiosa terræ

Damna: reclusâ Styge quasue pallens

Eruit fossor, licitatus omni

Funere gazas.

Attalis nolo, speciosa nostræ

Vincula fortunæ, redimi Smaragdis:

Post-peregrinis, habuisse Cretæ

Nolo Corallis.

Hactenus falces & auara cædis

Tela. Clementes Lipareia posthac

Turba fingetis Chalybes inermis

Vincula Diuæ.

Æris & ferri rude vulgus ite,

Ferte Curetes, Corybantes æra

Ferte, nec Lemnos, nec opima desit

Ære Corynthus,

Vt Dææ mites initura formas

Non profanatis recoquenda flammis

Spontè lentescit facilis resingi

Gleba metalli!

Ocyor motos ciet Aura folles ;
 Fabra Bronæis vbi sudat incus
 Malleis, rauco vel vbi vesulrant

Antra fragore.

In tuos vltro, bona Mater, orbes
 Ignibus ridens, vigilat caminus ;
 Ipsa te longè sonat eruditis

Æthna sub antris.

O cui fufum Sienlis liquefcit
 Nomen in flammis, mediâque iunctæ,
 Durat æterais nota fculpta signis,

Fronte Catenæ.

Si tibi, primâ vetat impeditos
 Labe CONCEPTVS pia mens Tridenti ;
 Si tuos Patrum labor, & Suârî

Vindicat Ortus.

Si VLADISLAI memor, ac RENATÆ
 Sceptra dignaris propiore vultu ;

Si tenerifu tua VINCLA SIGIS-

MVNDVS anhelat.

Prima te quanquam retinet voluptas
 DANILOVICÎ, tua prorogantis
 Iura. PHOENICÎ tibi prima quanquam

Cura refedit.

Herculistorquem, folium sybillæ,
 Delphicum frondis diadema nolim ;
 Si triumphali finis obligari

Compede Seruum.

S' uæ castum tero limen aulae,
 Iste reluctantis docilem Clientis
 Scedo ceruicem : sed & oralentis

Frangere lupatis.

Dum tibi frontis minor vsque plebes,
Arbitri pendet studiosa nutus,
MATER & VIRGO tibi me subactus
Mancipet ardor.

Quæ tuis primùm dedit Hora Vatem
Indui Frenis, eadem supremo
Eximat letho, gelidâque mecum
Condat in Urna.

surdus hic demùm Cinis, expedita
Liberi solvam iuga MANCIPATÛS
Præsidis magnæ, memori remiscens
Vincla fauillæ.

Quin adoratos, Tua Festa, VECTES
Sancit VRBANVS, Latijque Patres,
Et Vaticano Sacra pondus addit
Curia plumbo.

supplicis quod si Citharæ tributum
Diva non spernis. tibi mox, MARINVS
Alter, & census & honora sistam
Dona quotannis.

F I N I S.

Errata sic corriget

Paginâ 5. Versu 21. ilnc lege illinc. pag. 19. V. 9. permessi
l. Permessi. pag: 16. V. 19. patri l. patrij. pag. 16. V. 13.
Lechicos leg. Lechicos. pag: 97. V. 2. repulsa l. repulsa.
pag: 97. V. 7. vituzis l. virtutis. pag: 103. V. Per iura. leg.
Periura. pag: 106. V. 6. balhci l. balthci. pag: 19. V. 26.
populi que l. populis que. pag: 118. V. 21. remplis l. templis.
pag: 128. V. 30. tedendist l. tetendisti. pag: 139. V. 23. en
auigantem l. enauigantem pag: 145. V. 26. fa ti l. fati.
pag: 150. V. 15. fauentum l. fauentum pag: 174. V. 1. e fle
uit l. Se fleuit. pag: 174. V. 2. ormosa l. formosa. pag: 200.
V. 20. rudes l. rudem. pag: 209. V. 1. fiama l. flamma. pag:
211. V. 24. Si quid erat l. Si quid erat tibi. pag: 112. Versu
Cur curriculo l. Curriculo. pag: 214. V. 9. sacras l. Sacrae.
pag: 224. V. 20. omputat leg. computat. pag: 231. V. 19.
cede leg. Cæde. pag: 239. V. 18. Orare leg. ore. pag: 260.
V. 16. Lipciadum leg: Lipsciadum. pag: 264. V. 19. marmor
leg: marmora. pag: 268. V. 16. Gerabant leg: gerebant.
pag: 274. V. 2. per cura leg: par cura. pag: 288. V. 17. Le
chiacarum leg: Lechicarum. pag: 313. V. 1. Srugat lege
surgat.

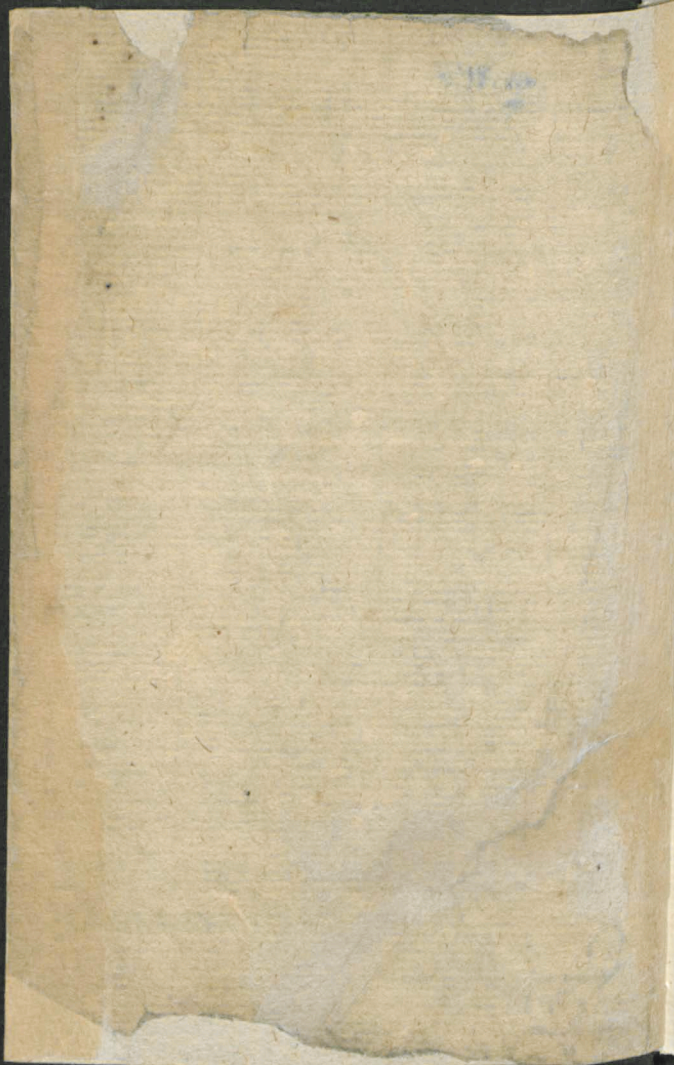
*Ceteros leuiorez errores facile prudens
Lector corriget.*

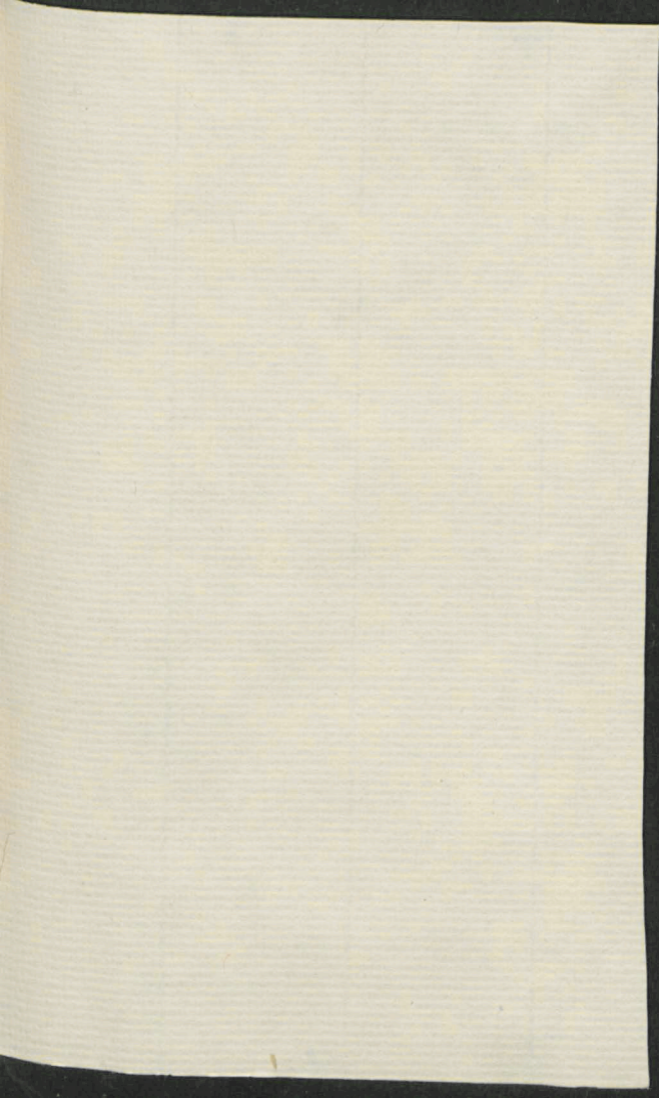

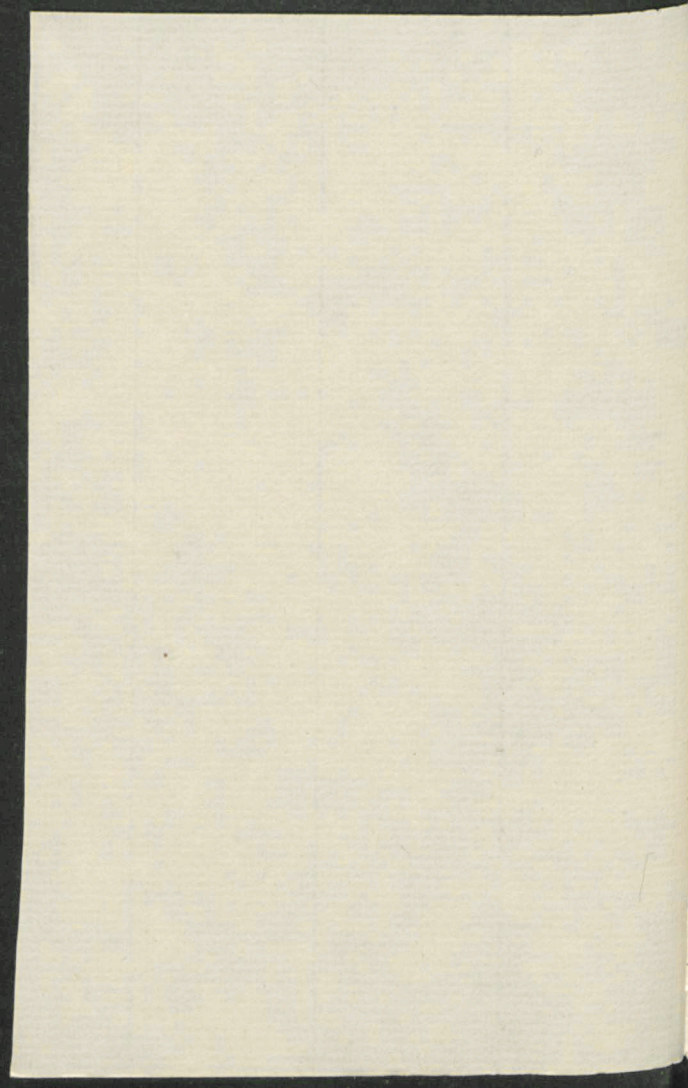
~~Michael Bachtel~~

~~Die 20te August~~

~~1809°~~

Konsorwacje prezentowa :
J. Miller H. Grocholme
Wrocław dnia 26. XI. 87

